

بازرسی شد
۳۶ - ۳۷

کتابخانه مجلس شورای ملی

کتاب: پانولوری

مؤلف:

موضوع:

شماره ثبت کتاب: ۶۲۹۳۵

شماره قفسه: ۴۱۱۲

۴۵۲۰

۴۱۱۲

۱
۲
۳
۴
۵
۶
۷
۸
۹
۱۰
۱۱
۱۲
۱۳
۱۴
۱۵
۱۶
۱۷
۱۸
۱۹
۲۰
۲۱
۲۲

بازرسی شد
۳۶ - ۳۷

کتابخانه مجلس شورای ملی

کتاب: پامویری

مؤلف: _____

موضوع: _____

شماره ثبت کتاب: ۶۲۹۳۵

شماره قفسه: ۴۱۱۲

۴۵۲۰

بازدید شد
۱۳۸۲

۴۱۱۲

در تاریخ یوم سه شنبه فسمه دیماه
فقه یک پوت چهار خیر دان ۴۲

۴

۴۱۱۲

کتابخانه

۴۱۱۲

مدرسه کتب خطی موجود مال قضایای سید الهی محمد
صالح ۲۴ روز جمعه ۴۴۴۴۴۴۴۴

۱- کتاب یا تذکره نوی کریمی (عبدالله کریمی) محمد صید رحیم میرزا رضی دگر دگر سید رضی

۲ - کتاب کفر و حد خطی در سلیک و حدود
حدیثی (در حد) کاردش این حد سلیک محمد مسری
کاردش

۲- کتاب کرمکرمه صید مخطی در املی و صداد صید قیص

۴- زاد پسند فضلی تمام محمد و شیرازه دار یک عبد و از ارشی

۵۔ بیاض گوشت اور آق ۱۱ کو مصلیٰ تدریس کار، ماحصہ کرانرشی

۶- شرح فتر اول متضمن بودی خطی آخر تمام اول

۷- کتاب مختار اهدایم افر نام اول که با مدد صوفی عطا دارد غرضی خرم در یک مجلد دارد

۸- شیخ رشاد سدر اوتس که مراف نقطه دارد یک عدد بیضی و یک عدد در یک عدد دیگر

۹- کتاب صوفی فی رد الفلاس بر روی نقطه درین شش و شصت و سه سال بعد از این تاریخ

بهم در زمان محاربت مع لغزو الممسی عالم عجمه کرم الله وجهه فرستاده شد در
صوبه لرستان در غایت خود جوی که فیض طوبانی از آنست بطول فایده آنست

۱۰ دریا خوبه صافه خطی بدو لفظ عالم بدو عبد

۱۳ - در بیان سبب این استقامت صافی خطی که در هر دو طرف آن خطی بر خود مایل می شود و در بعضی

کتابخانه حضرت مولانا را به علمای محترمین و کاتبان دانا و ادیبان فاضلین

از این کتاب که در دسترس است و به عنوان یک اثر تاریخی و علمی در دسترس قرار دارد.

۴۱۱۲

۱۴- کتاب بیان و صفات سه صد خطی در یک صد خطی که انشاء فرید اعلی در اول و

کتاب مکتبہ النجفیه لایه مرغوب و منقط و خط و کتبی متبرک که عدد ۱۰۰۰

۱۴ - کتاب نفوس ص ۱۲۴ کان در مرقوم محمد باقر مجلسی در دیباچ ۱۰۷۱ قمری ذکر کرده است

f

5

بسم الله الرحمن الرحيم
 صورت دیدار حضرت کتاب پائیز از ذرات گریزی فراموشی
 ترجمه متوکل بن قیصر از رضا دکت

۱	در تقیم ابراف
۲	در معانی
۲	در توفیق مر
۳	در وارت
۴	در خف
۵	در تقیم مر
۶	مر یوم
۸	مر سوختن
۱۲	تذکره که در شب بخت یا مطبقه دارد
۴۰	مر متعذر الکلیه

مر معاد

۴۸	مر معاد در کت
۵۰	مر اصف بلور
۵۷	طاعون آسیا
۶۶	آبله
۹۸	واریس
۹۵	در واریس بولینه
۱۰۱	کرم
۱۱۰	اسکار لیتن
۱۲۳	مر خرق کن
۱۳۲	نوائب ساه
۱۴۸	در معانی عونا بیه
۱۵۵	نوائب رویه
۱۶۲	نوائب عرض
۱۶۲	در نوائب بی ماده
۱۶۶	مر در مفل
۱۷۳	مر دائم بادست و صف و علت رویه در معاد
۱۷۴	مر دق

۱۷۹	امراضی حاصله از هبلد درم
۱۸۴	درمیدم معفور
۱۸۸	میدم بدماغ
۱۹۴	میدم بریه
۲۰۰	میدم بکبه
۲۰۲	میدم برجم و طلال ^{و شش و کبد}
۲۰۵	در انز که رقت و کمر خونی باشد به در امراضی حاصله از رقت و وقت
۲۱۵	در کلز
۲۲۰	در او و رام
۲۵۲	اورام دمان و قه م آن
۲۵۳	ورم بشده و دغ
۲۵۵	ورم غشای با تغییر در رشح او
۲۵۷	برکبه
۲۵۳	برکف
۲۶۹	ورم غشای مخاط دمان رز استمالی رقیق
۲۷۶	ورم زبان
۲۸۲	ورم غشای مخاط مملو صلیق

درمیدم

۲۸۰	درمیدم لکاز
۲۸۵	ورم مرین صلیق
۲۸۶	ورم کورینین
۲۹۶	ورم صلیق یا غشای کادب
۳۰۴	ورم مری
۳۰۸	ورم مسده
۳۲۱	ورم معده
۳۳۶	(ورم مرین بها) (۳۳۱)
۳۳۶	(دو سطر یا مرین) (۳۴۲)
۳۵۰	ورم غده پیار و تیه
۳۲۷	در او و صاع مفصله از غده صلیق لطیف پدید آید
۳۶۲	ورم کبه در وقت رزین
۳۶۵	ورم آلت مجرای صفراء
۳۵۲	ورم خضاب کبه
۳۶۷	در ورم غده و لوز المعده
۳۶۷	ورم طحال
۳۶۹	ورم ساه معلق و اورام آلت شش
۳۷۲	غده و سگ
۳۷۵	صفاق

۵۰۸	ورم غدد جذابه
۵۰۶	ورم غشیه دماغ
۵۱۱	در ورم امین دماغ
۵۲۴	ورم امین دماغ و تناسل
۵۳۰	ورم دماغ
۵۴۱	ورم بوم تناسل
۵۴۸	ورم غشیه
۵۵۰	ورم غشیه غلاف الف که زلحم نامند
۵۵۵	در زلحم با بر است الف
۵۶۰	ورم کوشی
۵۶۵	در ورم بطون در غلاف کوش
۵۷۱	ورم جرم کلیه
۵۷۸	ورم کلیه سه و حوضه کلیه
۵۸۷	ورم مثانه
۵۹۶	ورم رحم
۶۰۳	ورم رحم توسط وضع کلی
۶۰۶	ورم منن رحم با آلت و تجر آلت
۶۱۲	ورم منن رحم با جوف است

۳۸۷	ورم حلقوم که رسب غشیه غلاف کوش
۳۹۶	ورم منن حلقوم که بونیه لدر نریت کوشیت کوش
۴۰۲	ورم غشیه غلاف قعبه الیه که بونیه بر لیتیت نامند
۴۱۲	ورم منن غشیه غلاف الیه
۴۱۸	زلحم و نزله حال با شتر آلت هر در کرب
۴۲۲	ذات الیه
۴۴۶	ذات البف
۴۵۷	در ذات الرغی
۴۵۸	در ذات الصدر
۴۶۳	در ذاب الغیب منن
۴۷۱	ورم غشیه غلاف قلب (اوام آلت و ریه)
۴۷۹	در ورم غشیه غلاف قلب
۴۸۳	در ورم جرم قلب
۴۸۴	در ورم شریان
۴۸۷	در ورم اورطی
۴۸۹	ورم ورید
۵۰۴	ورم شروق جذابه

VIII

۶۹۸	هرپس فرج
۶۹۹	در اقام هرپس در بطن
۷۰۳	بثورات صغیر در جلد ریش
۷۰۵	اکرنا
۷۱۲	پام میگوئی که بارت از طاول جلد ریش
۷۱۶	روپیا
۷۱۹	اکتی
۷۲۳	عانی ماگر
۷۲۵	اکتی
۷۲۷	آپتیر
۷۳۳	خاوسی که کچا ناسه
۷۳۹	جواصت باغش کاذب صلب
۷۴۲	تلف الدم
۷۵۹	ریاف
۷۶۶	تلفش الدم
۷۷۵	تلفش الدم فقط در غن
۷۷۶	قر الدم

VII

۶۱۸	ورم پیچیدگی
۶۲۳	ورم قرین رهم
۶۲۳	ورم صفیق
(۶۴۹)	(در ورم صفیق وضع ۵۲۲) (در ورم صفیق مرضی ۵۴۹)
۶۵۵	ورم و در مفاصل العروق
۶۵۸	تلفش در اطراف حلق
۶۶۱	تلفش در حوضه خمره
۶۷۳	تلفش در حوضه کویک خمره
۶۷۶	ورم غش طایفه کت آذن
۶۸۰	اورام صلب
۶۷۱	در ورم غش عسله
۶۷۹	در ورم پا ثواس
۶۸۳	اریتم
۶۸۱	در بثورات
۶۸۶	مره
۶۸۱	در ریزال
۶۹۷	هرپس که بقباله
۶۹۸	هرپس فتنه لاه

در لایق

X

۱۷۴	استقار
۱۷۸	لقح و آیه محمد و بقره
۱۸۰	در آیه اطفال جدیدالولد
۱۸۲	در آیه اطراف فله و نه رانه رانده که فله ایست
۱۸۵-۱۸۶	ام القیصر و استقار و مانع و مانع
۱۸۶	سکه مانع
۱۸۸	ام القیصر من
۱۸۴	استقار
۱۹۷	در آیه ریتین یا ریه
۱۹۹	استقار
۹۰۱	استقار غشای بقیع
۹۰۳	استقار
۹۱۳	هیضه و بان
۹۲۴	سیدک رطوبت از اسهال
۹۲۵	سیدک رطوبت از ریه
۹۲۹	استقار ریه نه نام
۹۳۰	در ترشحات مخاط که نزنه

IX

۷۸۳	ترتیب الدم و اسهال
۷۸۸	بو اسیر
۸۰۰	بول الدم
۸۰۶	ترتیب الدم غشای مخاط جوار بول
۸۰۷	ترتیب الدم ریه
۸۱۸	ترتیب الدم صفای ریه
۸۲۳	ترتیب الدم طلب
۸۲۶	ترتیب الدم در خاک سکه مانع
۸۳۰	در سکه تناس
۸۴۳	ریزش خونی در ریه که سکه ریه
۸۴۸	در جگر سکه در جگر دیک
۸۴۹	پور پوراکه در جگر در صعبه و کوبک یا بر ریه
۸۵۲	انکروت
۸۵۷	لوه الیقینه ترتیب الدم
۸۶۴	استقار
۸۶۷	در ترشحات ریه
۸۶۳	در ترشحات

استقار

۹۹۷	در ترشح بخار در آلات مجاری
۹۹۸	در نفخ آلات قوای ذرات
۱۰۰۱	در نفخ غشای سرز مفاصل
۱۰۰۱	در نفخ مفاصل شحم
۱۰۰۲	در نفخ پرلیکارد
۱۰۰۲	در ترشح بخار در صدر

۹۳۵	برنده ریه
۹۴۰	سین رطوبت مجاری از سده جوی هله قر
۹۴۳	استهال
۹۴۵	لحم سفید
۹۵۲	برنده مشنه
۹۵۶	زیر شدن عرق
۹۵۸	سین مفرط
۹۶۱	زیر شدن ترشح بزاق
۹۶۴	جریان صفای
۹۶۵	وهای زنگنه
۹۷۱	جولاب
۹۷۴	در مریغ شیر
۹۷۵	سین من
۹۸۴	انفینم
۹۸۶	در انفینم لوبولید و پوسن
۹۸۸	استقرار طبع
۹۹۵	در ترشح بخار در آلات مجاری

در ترشح بخار در آلات

۳
 بنف و حسیک و وجع در بطن و شش و اطراف و خدای
 بفرز اهل بدن از قدر نقصان یا فقدان شش و عطر و قوی
 از آلات از حالت طبع مانع شش و حیره و همه این ملک لایق
 میشود که در آن واده در شش واده و وجه شسته باشد و بفرز آن
 که باشد که وجه بلند و بفرز دیگر غفیف اما حرارت از زمان
 بفاط که الای علامه لایق هر رفته نده است و قدر از
 دن بر حاست طبع لازم نمیشود مگر بر طبق میزان اکراره و سواش
 امتحان و تجربه بفرز عین قدر نده آن بر حرارت خوری
 که ۳۳ درجه است از یک که هفت درجه است و از این هفت
 درجه دیده نده است و اهل بر این حرارت مطابق
 و ریح بخار هم بفرز را مکرر دیده نده است که بر این
 نهایت از حرارت موضع مخصوص مینویسد و حال کله در
 هیچ بدتن منتشره ساد است و کاه از اهل برودت
 مکنند و بدتن در کمال گرمی است و حرارت میثاق که در
 هیچ بدن باشد چنانکه غلبه عین است و میثاق که در غنوص
 بود مثل ششم یا دشت چنانکه در کاه خط است و دیده شده
 است که تب مکنند و ساد حرارت در یک جزء از بدن

در شش

۴
 اثبات است و حرارت کاه دائم و متعسر است و کاه نوبه
 و متعسر و بدوقت افعال کاه شدیده و کاه ضعیف است و
 بروز حرارت در بطن و کاهت با پاره از مقدار است
 که شش و شش برده و کاه بدون آن است و ممکن است که حرارت
 در بدن باشد و تب شش شش و شش از کاهت و حیره و شش
 بعد از اینک اما بفرز سرعت بفرز از مملکت لایق و حیره
 از این ممکن است که هر شش و بفرز بفرز شش و شش
 بفرز از این شش دیده است مانع ابرائی و در حیره و
 ممکن است که بفرز بفرز و شش شش و شش از کاهت
 نقامت ابرائی چنین است و حرکت بفرز در همه اوقات
 و در همه اشیای مساوی است بلکه بر اختلاف این محقق است
 پس بر طبق لازم است که شش از کاهت او را بداند تا به
 اکر از بفرز برین بفرز حقیقت کاهت شسته باشد و آنکه کاهت
 امتحان کاهت این است که بفرز بر مردان در حیره
 در هر دقیقه ۴۵ و ۵۰ در اطفال مختلف نده لایق
 چنانکه لا تولد تا ۲۱ روز از ۹۰ تا ۱۰۰ قرعه میزنند و در
 خواب ۱۷ قرعه میزنند و در ۲۱ روز تا ۷ ماهه در هر دقیقه

Leuret
 Motivic
 از ۱۳ تا ۷۰ میزنند و بفرز
 جوانان در هر دقیقه

چند صندل بر این حالت بخانه ابتدا بخاید و تخمیر و ضعیف و
 و طهارت بدن و حوت و سرکت و نفخ کبد بکند از پخته
 صندل و ده رسد و غالب باینست مگر در بندرت با صلاحت
 او بر افروخته صورت و صورت چشم و بر آج او و لکیم بقا کند
 و قوا بر حرکت و جلد طهارت و بر افروخته است و از مملکت
 او گشت در روز آورده و ارتفاع جلد و نیکوای جسم بدن
 بکفوی و بجم وجه و جفین و دیدن و غنایات بکفوی طهارت
 بنفشه رنگی بر او شکم و در آنها بروز کند که از خار رنگ
 آنها تغییر کند و نیز از مملکت او گشت صداع و اوجاع
 اطراف و قطن و کمر موقوف و بدم ششها و عطش که گاه
 موقوف است و ضعیف زبان و پهنه که در دهان و بیوست
 طبع و قلت بول و درگز و حرکت او و خون بجا است
 طبع بسته باشد و غلبه بر ^{و در} غلبه است از سائر این
 مرضی در اکثر است بدون شدت نماید اگر چه گاه
 درش بخانه بکشد است و باید و غلبه در سینه و ریه
 او بهتر است که بود و در وقت نماید و در روز
 و چشم در حالت انحطاط شده و اگر در وقت که بر تن

[illegible]

دفعه قطع نشود بواسطه کوان تمام بخونی نرف الدم که در دوران
عالمی رعا ف ماضی شود و در هر گاه نرف الدم بکسر شد
در زنان نرف الدم رحم و زیر ناف که کوان بواسطه وق
یا سهال یا بواسطه احواله دفع مرضی بدون کوان است بلکه
غلب چینی و انهم بود قدما معتقد بودند که سوسنی
حق دارند منتقل نمیگردد - حاده شدید مانده است و
مطبقه و این قول در نزد ما غیر مقبول است چرا که شود
و تجربه خلاف این را اخذ می کند و کمی فیض در حال سیکنه
منور شده با زخم و ام است و بقول تامنق روز طری
و گشت وضع کم است که تا یارزه بینی مدبر نگاه دیده
نشود که بارزه رسیده باید دقت آنجو که طبقه و جوده
باشد و یا آنچه در میان رخ غضا بروز که به شانه که بهشت
طوال مرضی گذشته است

اولاً باید دقت نمود که هر سازه است و
باصرف در غرض ابرسیده و آئین این مرفی از نهضات
نصرت و بیطاعت علیاً مخصوصه هر یک از آنها و تخیلی از
محنت و مطلقه زیر و بیطاعت علیاً مخصوصه آنهاست و بیطاعت

مفرد از اهل مرئی است که بر او موضع غفر قرار دارند وقت مسجود
نزد آنکه در ۱۸۲۹ عیون لای تحقیق علت است مخصوصه این
را ظاهر صفت در وقت و بجهت اهل پیرو او را گفته و در
مطبوع عام شد

تشریح --- علت است از زمان این ملاقات که اول مرتبه
خود همایون تفرات بند و ماریق است تغییرات طبعی است
عند است مختلف است بطول برشی و مریک که ابتدا تغییر احوال
تغییر از قیاس بر آن بهلک است رسانده است و آنچه از
پنج تا شش دیده شده است این است که در خارج رود و در
بجای است عند دیکه در باطن است شام و شب که قریب
بود و یا بیای که به پوشیده شده است از غایت که در بیای که
را فشرده است و بحد سلسله است که در کف از او احوال
روده را به شافنه در سطح دانند و دیده شود و غرضه که
از مردم و آنها به غایت و این غرضه که بر روی است یا که دیده شود و بعد
و مستدیر که شش و در هم سطح و در روز که داری در غده پیر
و دیگر که در غده پیر و در سطح مستقیم است واقع است و بر
رنگ در طول از است تا نسبت به سطح است و در حقی از می تواند

promee. -

مدک

نماد پیر

plaque de payer.

حاکم

حق از لطف تالی و معنی آنکه در سطح بر آمده است که در
خود بوده است و در آن آنکه که به غایت و که که است و تغییرات
عند و محبت که در در آن که به رسد و قیاس است اول لای و در
و در این قیاس بر آمده است که به رسد و در مریک هم است و در
و سطحش که صاف و که مختلف است و چون برده بود از آن
دیده شود که غایت و در آن که در سطح و در آن که در سطح
شده است و در این غایت که به رسد و در سطح و در سطح
شده که در در آن که به رسد و در سطح و در سطح
میوه است و در سطح که به رسد و در سطح و در سطح
بدنی از قیاس است و در سطح که به رسد و در سطح و در سطح
بریده که به رسد و در سطح که به رسد و در سطح و در سطح
بر کمر و بر آمد که تغییر هم به رسد و در سطح و در سطح
لحنا و آنه و در سطح که به رسد و در سطح و در سطح
و بر اقامت و معنی آن از لطف تالی و در سطح و در سطح
و غایت و در سطح که به رسد و در سطح و در سطح
در سطح که به رسد و در سطح و در سطح و در سطح
است که در در سطح که به رسد و در سطح و در سطح

حق

مست هر روز با شش عشرت بخت شد که در آن وقت بروزش
 دیر تر و عکاس شدیده آن کمتر است و عند متوفیه بخواه
 بقدری قدم از راه می رهند و یکدیگر می جویند و این شد و چون
 برین شفا یا بد از بلی و این اما در موضع جوار است و این شد
 رز غشای طلیف و لا بد از آن تا بدین پنج تا زه تغییر
 یافته همه فوای و عکاسات غشای طلیف در او یافت
 و از هر شد بطوریکه هیچ معلوم نمی شود که در این موضع و این
 است و عند متوفیه که اول در کتب معجم می شود که مجموع شده
 و ماده تورمه یک کلید رفته و غشای طلیف هر یک که در
 و این قسم در صلبه و لینه که مانده کوشش میوه جاست
 بیشتر است از غیر اما تغییرات عند و اما در این غشای طلیف
 و در این طلیف مثل کله از پنجم تا پانزدهم اگر عند و
 تشریح کنند دیده می شود که هیچ آن زیاده است که در ماه
 بقدر فتنه تر شده اند و در آن طلیف از هر تیره است و در
 مشن لین و لجنش در این کمر باطل است و از باران
 تا بستم تغییرات مدغمه بیشتر می شود و چون تشریح
 دیده می شود نقاط از در صلبه که عبارت از ریم بوده

قسم - پاهای
 انشعاب که برین است و است که در
 نشو و نما باشد هر که در این
 یا و بافت لغوی و تشریح می شود
 دید که در صلبه و اثر و است
 تفریق است که در این هر یک در
 و در این تفریق است که در این
 شده است اما اگر بیشتر از این
 که نشو و نما و در این تفریق
 که جابجاست بر نهایت و در این
 غشای طلیف و در این تفریق
 غشای طلیف و در این تفریق
 متورم که در این تفریق
 خروج و در این تفریق
 تفریق و در این تفریق
 مدغمه و در این تفریق
 مدغمه و در این تفریق

این نقاط

این نقاط هر که می نرسند تا آنکه مانده و در کتب و از بستم
 تا بستم باشد و می شود که تغییرات مدغمه و با خط طلیف و
 از سر ام روز بروز بهتر شده است طلیف و در شدت
 تغییر آن بسته است به شدت تغییرند و مانده که در مدغمه
 ذکر شد عند یکدیگر و یکدیگر با وجود شش و نور مشن بیشتر
 و کما دیده می شود در عند یکدیگر بقولون و لا بد است
 و کما که در مشن بر فر دیده شد اما تغییرات طلیف از پنجم
 تا بستم و پنجم دیده می شود که هیچ طلیف و یا است یا چهار و یا
 است طلیف شده است و جسم آن متغیر شده که با بدست
 لیسر می شود و اگر چه در بعضی از این طلیف از رگ از رگ است
 طلیف می شود و اما کما که در ریم در این طلیف از این طلیف
 تغییرات در این طلیف متغیر می شود و این تفریق
 لازم است و تغییرات غیر لازم او در کما
 و کما که در مدغمه اند و در این است اول تغییرات
 تغذیه است در یک ششم از هر دیده شده است که در طلیف و
 مدغمه غشای طلیف بروز کرده و در این مجموع شده اند
 و در این و از در دیده می شود که غشای طلیف مدغمه قدر

متغیر تغییر یافته است و غشای طیده و او را که در ملتحمه است
 و در اکثر در این وقایع غیر از غشای مخاطی و در غده متغیره است
 است و این البته به روز بستیم و در از بستیم و دیگر ملحوظ نشد و
 شد و همگیت و رخی که در و گاه که غشای مخاطی است
 هم متورم نشد و این بر خلاف است اما وقایع است چه در این غشای
 متورم می شود یا نه نیست و اگر شد هم ورم نشد به از بستیم باز
 چرخش هم که در از این معلوم که ورم این غشای و در تر رزق
 غشای متدقیق بروز که است و هم تغییر که است بیا ز غشای
 و گاه و بجهت نرم تر از حالت طبعی باشد و صفوا طبعی است
 است تغییر آلت است و این هم بسیار نادر است که می شود
 خلطین نرم ترند و در بعضی موارد دیده شد است که مانند وید
 آلت بود متورم گشته و غشای آن گرفته اند و هم تغییر آلت
 تنفس در اغلب این تغییر که ورم و چون در ریه اول ذرات
 اگر به ملتحمه و گاه به ریه و هم او میرسد و این تغییر که در
 قطعه ریه است و گاه در هیچ قطعات او و تغییر که اغلب
 در ریه شامه و می شود مرضی است مخصوصی که در بعضی تمام است
 نیز می بینیم که در و گاه می شود که در ریه شامه است که

در لیکن در سینه هم از ریه
 شد و به می شود که غشای
 پر خون و نرم تر است
 بخوبی در کمال در
 در سینه اول
 برده اند

splenisation.

از کوه با مرید

از کوه با مرید و گاه به غشای ملتحمه و حلقوم دیده شدیم
 و رانی و هم است غشای ملتحمه و با رخی می شود که بخوبی
 مرید و اولی مرتی و در ریه و رانی تغییراتی در عضله را
 دیده شد و اگر در سطح اندرون قلب و در ریه دیده شد
 بناید که در ریه ملتحمه داخل آلت می بینیم که او را که است
 نشد تغییر و مانع و غشای است بسیار کم است که در ریه تغییر
 اگر چه گاه نرم تر از حالت طبعی که و گاه هم نرم تر است
 ام الرقیق دیده شد و به تغییر که تغییر می شود که
 با ورم غشای همراه شد و باین واسطه می بیند ضعف و
 حالی و سهالی و او در ریه بر فراش را می بیند تغییراتی ظاهر
 غالب کرد از ریه این مرتی است و سبب و آن ورم آلت
 سینه است مانند قطعه ملتحمه و بطن در ریه و در ریه
 و جوار است و گاه می شود که پرده ریه متورم می شود و
 دانست که تمام را اعتقاد چنان بود که خون همیشه در ریه
 مرضی متغیر است و لا متغیرین آنچه صفت و تجربه که همانند
 تغییر یافته اند

عده مات - تغییر یافته گاه عارضی است و بینه در ملتحمه

Alteration cadaverique.

trouble d'entente.

آنها بخواهد مگر عفت و مروت که در حقایق مانی شوند و زیاده از
 چهار روز طول بخوابد کشته و اثرش بی از رنج شدن و تیرگی
 ماند و ابتداء روز آنها روز هفتم است و بعد از آن پنج روز دیگر دیده شد
 اند و باین علامت مخصوصه این مرض اند علامت هفتم ویم در
 آخر هفته اول صدای خفت یا بگوید یا علامت شده تا نیمه
 علامت عصبانیه مثله سیاحت زید کف و ضعف بیاد کردن
 حرکت یا خستیدار اظهار کند و لا محققه عصبانیه
 که به پست در آنها بهرید که عصبانیه را بر یک حالت میخوانند و کما
 گوشت بر بدن کنند و اگر نه باین در هنگام اول عارض شده بود و حال
 هنگام عارضی کف که کما به ضعیف و کما شدید و بعضی در شب عارضی کف و
 یا آرام است و یا شدت کم و بگویند سبب شبیه کف و عارضی علامت شده
 در صورت سر بر پشت بروز نماید و زبان در این هنگام خفت
 و متزلزل است و پاشیده میث از باره که در اول حالت است
 و به سبب کف که آنرا باره دوده گویند و بعضی از اینها به عصبانیه
 این است که این باره سبب خون است که از غشیه سرش که است
 و منعقد شده است و باین باین که این همان آب دهان است
 که باین حالت شده و نیز باین باین که یک و خونی و کف است
 و بعضی

و یا بلب بر طرف کف

carphologia

در الوقت که بدو کند که طبع
 می بیند بر او پیشانی
 عیناً و کما

و بعضی شقا که در عین مد آن دیده میث که بعضی آن که اند که مجموع شدت
 و اما اگر بخوابد خفته کنند دانسته کف که این از ارتفاع و بعضی
 اغشیه است و در آخر در انیت و درین هنگام عطش کشنده و بسیار
 عارضی که در صورت برایشان رقیق و این یا بگوید استر و عضلات طبعی
 بر عفت و یا بگوید تغییر است که در یکی و علی بنده میث و یا بگوید
 صغیر انیت که در آنها است و نیز در این هنگام نفخ شکم زید
 میث که همه آن احوال صورت طبل خوانند و در کثرت نفخ
 و شرا میث که جیب جیب با لرزه و شرا بر بریده داده و در
 عارضی کف و نیز از علامت این هنگام است اضطراب و سبب که
 در هنگام اول جمع بعضی احوال بر فراش و در اکثر مشاهده بگوید استر
 ملبظ شده و بسبب احوال عارضی کف و قدما معتقد بودند که بول در
 این مرض سیاه رنگ و کدر و متعفن است و اما آنچه از مجربات
 حاصله از مجربات ریه مستفاد میث این است که بسیار نادر است و در
 این هنگام بعضی بر کف کف یا کف که بعد که ضعیف و بعضی
 که مختلف و کما بلخی کف و از حالت طبعی کمتر کف و بگوید که
 کوزند است و کما حرارتش کمتر از حالت طبعی است و بعضی علامت
 در جلد بروز فراهم کما مانده و حق جوش و بعضی خاها بر سینه و غایت

Prayer

بطریق قرع لو

علامت مردن خون است در کت جلد و وقت جوش که برکت
 از جبهه رنق قطره که در کت نذران و زیر بغل و سطح خارجی
 بروز کنند و غالب معلوم شود که بپس و نام و نطفه که
 صاحب آن بر شش و مورب چون با نا ملاکس کنند ظاهر شود
 بر آمده که بر صند است که هرگاه نیک تر کس میانه پاره نشود و رطوبت
 ترش از آن خارج کف و اگر چه مردن است که این جبهه با کف و
 زینت است که عارض می شود و آنکه دیده ایم در وقت که
 وقت نباشد عارضی و آنست که در پهن مری می بینیم که در
 در چم یک روز ابرائی حاد مانده و مری جلد استعداد جرات را
 ندارد و عارضی جرات در مری است که حاصل بدن اندامه و مری
 کپل و با لای تر خنده که عظیم و پشت و مجز و مری و کلاه هم بیفت
 در قحط و عارضی کف و این جرات که بروز کنند بدون
 خارج که در این قشر است عارضه در مری و پیغم و کلاه
 آنکه ملوث شدن ببول و بر از است مانده که کلاه در ران و
 چنین است علامات نهنگ است مختلف است از صفت انداز
 شفا و هلاکت در وقت که مری رو بتراید و ششها کف و ششها
 هلاکت شد هیچ علامت مذکور شدید تر کف و سیاه است

زبان

زبان و شش است بوقلم بروز کنند و عارضی مری با شش و زرد
 و عارضی شش است مری و هلیج بدن را و وقت که در مری
 در انما است که هلاکت میرسد و در وقت که ششها
 اول وقت که ششها میرسد و در مری کف و مری که این
 وقت هیچ علامت شفا نیست باشد و در وقت حال که ششها
 و مری از انما در فواید میرسد و چون از خواب بیدار شد
 تره نفع سکیم که وادار و طلق بقاعده و مری بپس و مری
 جلد با اعتدال و زهر شود و ششها بر مری کف و اگر عارضی در
 او عارضی انما و شفا می رسد و این مری جلد تر بسته به کف
 غلبت و بیفت که بدون بحران مری شفا کف و از جبهه مری
 فاسد شیل و زینت چنین متفقد مری که بوقلم معتقد است
 که بحران مخفی با یا مخصوصه معدوم است و ممکن است که در مری
 ایام هم کرائی کنند علامات تیغویه در طیفیه همان
 علامات مذکور است تبفوت است که بپس عارضه
 موجب اندویش معدوم مثل آنکه قر در است اهمیت و در
 در وقت که ششها و زبان که چه علامت و مانده مذکور
 با شفا غلبت و جسد ببول بسیار است و نه زبان نیز مری

Chomel
ganeest.

[illegible]

حقایق طیفی

مرغی بسته بدست و صوف آت است که صورت شدت طالش بشدت
و نقاشش زیر تربت و در نهان صوف کمتر دی از رنغ مرغی مرغی بیا
ضعیف است و ششها زود مرده است و احادی که سنگ زیر میاف و
گاه که آتاجی در اطراف هر سه سو با برید خاصه در لطفی و از کلمات
مخصوصه از کت که عقل و ادراک است و یک کت اقل باز کف
و و افحمت که هر چه حق است زیر تربت شعور از دست مرده است
و سه سانه در غلبه باطل است و گاه هست که زود کت طبع بر کف
و گاه دیر خاصه اگر در کت رگفته بش چه قبل از رنغ مرغی و
چه بعد از ادعیا آنکه برده حیا با رنده بش

کوه سبط

تیر نفی

صان

حیات

درین کلام تا فیروز گزند و با بیار بند زرت اسرار حق
گاه میف کپی از زیر قوسه و دیگر عاقله هکایت نور از قید آت و کف عاقله
و در غایب سل مرغی میف که صورت مرده کف در مرغی با اهل کت سانه خود
عقله غایب است که چون یکدیگر در مرغی عاقله و دیگر مرغی عاقله و این عاقله
او ر ششها با کف و کف و کف اند و با علم و فرغ یکدیگر در کت با رسی دیدم در کف
مقلد شد و کف و کف عاقله شد و و افحمت که در کت خود و کف و کف
دلم نادر است که قبل از رنغ هفتم اهل کت رساند و در کف و کف
مطلوب است که یک کف در روز پنجم ظاهر بر کت است و با کف و کف
مرغی میف در هفته دوم و سیم و یک ماه شده است و ام او
از ۳ روز کت تا ۱۰ روز و بیشتر بخوابد

تکلیات

آنکه دیده نیم با ۱۱ مرغی مرده است اول
و در صفات قوسه نرخی الیم اسما سیم درم اسما چهار درم
مرغی ر ششها پنجم هر سه ششم و درم کت شش و درم ندر کت
اذنی ششم عاقله و اما درم صفات قوسه که از کف و کف
و کف عاقله کف از مقلد شد و صفت اگر چه کلمات است او درم
وضع عاقله و این عاقله و با این قدر مرغی که کف و کف
کوه سبط و کف و کف مرده از مقلد شد و با کف و کف

۳۰
و کف

ام

پیش از دستر آن مستعدان و استعداد او اندر جهت توفیق و تاضیف و
تغییرات آری و حوائج الباشا هر که از دعوات و شرف و کرامت
بشهر دار سربلگ میرود بقیلایان مرقی می شوند و از این جهت است که در
شرفای بزرگ بیشتر دید توفیق و بیداد است که با بی غمی اند
چنان مستعد که با بیداد باشند و با بی غمی که از آن است که
و احتیاج و مسکنات و جمع با یکدیگر و شرف و صف و مدد و
غالبه و مافی این بدون سبب خارج است

برایست - تا این اواخر اطفال غالباً این جمع که این
غیر مریض و سستال بودند باینکه در مریض خانه دیده ایم که مخفی
مقبله باین مریضه و ندیده ایم که دیگران قبله باد شوند و حرکت
معاشرین نمایند و ما این قول مریضه است باینکه این مریض از امر
است که عروض زایل از یک دفعه نخواهد بود از کار که ششها
باین مریض قبله باد و نشسته بود مثل آنکه در آید مریض که اشیا
باصا صبره هرگز در دفعه قبله نمی نشیند و حال آنکه خواص مریضه
منیت و بیشتر دیده ایم که مخفی که قبله بیک مریض و بفرقی
میرد و باین مریض که صفا میثاق و نیز اطفال و کثرت و شکر دار است
در راست این مریض منیت و دلیر بیک برایت او طاعت

مدرسه فلسفه

مدرس فلسفه است که در آن مدرسه ناخوشتر تیغوفیه افتاد و سلافرز
شاهکوهان در آن مردند صاحب مدرسه قوضی کوه در هرگز ناکه از افعی کوه
برهنه خفه رفته و ۲۹ نفر از آنها هم در آن مقلد سربازی مری شده و
۱۱ نفر آنها سرباست بدبیکرانی نمودن مثل کوه از آنها قرض گرفت
کجا هرگز خوف و لرزان سرباست کجاست که درش خوف و لرزان نرفته
آمده بعد بدش و همچنین لرزان می خواند در کسب این مری سرباست
و شکلی تیغوفیه حضرت مسعود و لند آچون بی خفته کوه باید
اشخاص مستعد با و بیرون آورد تا مقلد نشوند

از این علل است مختلفه که ذکر کردیم چنانچه
که علاج مخصوص در همه این مرض مشترک باشد بخواب
مثل آنکه مغویات و سکونت همه صور و سبب کنند مغیر از
اجطاً از جهت آنکه هیچ این تشابه و صور مختلفه را یک مرضی نیستند
در همه یک نوع می دادا می کنند معالجه خصوص از ایام قدیم
اجطاً فصد رو در این مرض مجاز دانسته اند و غنی زید رو کم کردند
در صورت بر سر و ضعفی هم فصد می دهند اول در این ایام
غالب اجطاً مشهور و بر رنگی قابل زید در این باب دارند
و هر وقت هم که لازم باشد زیا هم از رو فصد می کنند و آنانی

و چون منبج این رفی در آن
تربک یقه بکمر زده چون
طبع عرفت با و الی رفی
که این رفی که کمر است با و
در این رفی که کمر است با و
طبع عرفت با و الی رفی
که این رفی که کمر است با و
در این رفی که کمر است با و

در این اواخر کفر از اهل کوفه
که بقیه معاکر کوفه در ۴۴
۳۱ چهار دفعه قصه کوفه

۳۷
Bailland

حقایق طبیعیه

بنای عالی را بر فصد دارند ملاحظه شود مختلفه که نسبت کل برقی
بیشتر می نمایند و امروز از اطباق مشهور که یک فصد زید می کنند می بود
است و در مریض بی بینه در مدت و روز زیدهم از سکه چار یکی می
مکن که در فصد زید و مدت سکه و یا هیچیک از اطباق پیرو روز سکه
و خون کمتر گرفته و در مریض عکس آن تلف مریض بی بمله فصد جاست
مریض و مریض در البته ایک فصد باید که از هر یک یک سکه
خون خارج کف و اگر چه فصد بهتر از زید است و یا هرگاه که وضع فصد
زید باشد از سکه تا ۱۰ زو در موضع درم باید انداخت و چون
اعراض عصبانیت نماید زو را بر پنج گوشه اندازند و در فصد
باید ملاحظه نمایند که هرگاه فاضل طبیب معک بر زید است مثقال
خون میزند ۱۰ مثقال خون افراجه نماید و اما در انتها مریض که هیچ
نیت و در طفل همیشه باید زو انداخت و عدد آن بسته
سبب آنهاست که هرگاه از پنج کمتر باشد از ۱۰ زو تا ۱۰ بکنند
و چون از ۱۰ زید تر باشد تا ۱۰ مریض انداخت و از سبب سده
اثر به ملینه و بارده و مزلقه مانند ترشبت تر و فطر و آلودگی و خفوی
از مریضات سده و مثل بی پروگند و فطر باید به سبب سده و فطر
ملینه و اخذ به بر در سبب و آبرن در ماضی ترشبت تر فطر است

در پناه
زیر بکنند

مرتب نمود

از قیاس طبع و تکیه
و

مقرع

عیات

مقرع را ایک و قر استعمال می کنند و در روز یک مثقال و نیم می دهند
و این در ۲۰ سبب تیرگی و بی فیکه از او بودند تخفیف شد و مریض در ۲۰ بعد
بخوبی استعمال یافت و در قر که در مریض حالت ذیبه بود و بفرزها استعمال یافت
را در ابتدا جایز می باشد و گفته اند که چون استعمال قطع مریض می کند
و از این جهت بعد که در هیچ یک از مثقال و مثقال فاضل تر بود و فطر
و زو در فطر طبع و نیت سبب که کور استعمال شد و یا آنچه با تجربه کور استعمال
اینها منفعت کماله به اثر زیدیم ۱۰ آیه مصفیه فطر و مثقال
اجل یک این مریض را از حضورت فطر مریض شد و فطر می کنند و
و اصله از فطرانی قر است در هیچ صده آیه مقویه مصفیه استعمال
از قیاس کینه کله و فطر و مثقال و بنات خطه و شراب و الکحل و جوشان
معدنه چه از خارج و چه از فطر و این فاضل را مدت طبع طوط
میداشند و مصلح و دیگر نمیداشند و حال هم در فطر و ای
و آیتا به معمول است و یا آنچه با تجربه کور استعمال آیه مقویه در
مقرع است و چون هر شید به شید غایب بر شدت او افزاید و با چون
در است بدن که به بعضی صندان سریع نباشد بلکه بطور کله و سهل و
نفع سبب استعمال آیه مقویه بسیار نافع است و هر چه مریض
اضعف بود نفع است و هر وقت ضعف کمتر باشد آیه که قوت

۳۸ سبب کینه کله

از قیصر شایب

از قیصر

Delaroque

از قیصر

حقایق طبیعیه

باید معمول داشت و هر وقت ذیقت تر باشد باید بر وقت آنرا افزود
و عصاره پوست گند که در صورت لپا ریختن است و زرد تا مشقه
ملیون استعمال نمک چه بخزند و چه بچقنه در خارج لعلول همه بدن
برق که در معمول است و چون ضعف نیک بود و در مریض قریب به ملک
ادویه جو که آرد و آلهه است و ادویه مسکه اطرارندیم مسکه
است و در مریضه صراحت که در آلهه هم میدادند و به نصفه می کردند و می
انکه شناختند که جراحت در است است منع نمودند استعمال آنرا و مفرده
و زین آلهه مدتی منوع بود و کسر جراحت بر است و آنکه تا بگذرید
که یک از مشایخ متافرن است بجزیه رسانید که استعمال معمول است
و در آلهه در رتبه مقیم است و بعد از آن هر روز ۷ مثقال یک ذرا تخم
مرغوب یا روغن بید اکجیر طریقه طعم و اگر نفخ یا بواسیر زید بود
از استعمال آن نهی است و با چون مسهل بود و جراحت آید و اسهال را زایل
و کند باید قطع او را نصف و اثر به مبرده است که کف چه زرد است
چه زرد خالص و بی زرد که مریض را به در میگذشت مقویات میداد
و چون بنا بر این فنی مد او را انداختند فحش می کرد که ۱/۵ رضای
مختلف شدند و جاشغایا شدند چون سیرین پیرو او را که وینا
این سالبه را اندادند ۱/۵ رضای ایشان هلاک شد و اگر چه منفعت اول

را ببردند

حیات

را ببردند و ما باز به ضیاع نفق کف و مسهل که از قیصر متعل است و روغن بید
و آب مسکه و طعم است و استعمال او به سوله منوع است در مریض که اسهال
زیاد باشد و به کف زرد لعلول و در ۱/۵ و نصف ق مثقال باشد
در مریضه جعفری و رضایات **آلهه** که در لب و دندان و دهن غبارهای
بغلا شود به مریضه زیند ز قیصر است و طعم و اسیر زرد دوم در مریضه
است که معده و جف مقیم است و نافع است در آلهه است که نفخ شکم
بادان عطره نافع است مانند روغن بادیان و در مریضه و کل چهارم
اسهال باشد بناید و روغن استعمال کف که در صورت شدت زید باشد
باشد و در وقت از به مریضه که مریضه باشد و حقنه زیند
که مریضه کو دانه یا تریاک با و مریضه که شیشه به نافع است و نیم
که علامت مثقال شدن صف ق کف هر نصف باید مریضه را به
و حرکت بخوابند و چیز به در شکش نیندازند و منع اثر به
آب را نیند و چون عطش زیاد شد قد را به به یا به به
تریاک زید استعمال نیند بطوریکه در آلهه ۱/۵ و به به
موت کند و دهن تا آنکه مریض خواب رود ششم چون ریخت
ورز استعمال پاره معالجات شد نفخ و مانند آب به به
راست نصف و قریب که زرد لعلول است و مریضه مسهل است نیند و کف

این

دین

که مریضه

حق متصرف الفلک

لب بر امرانی و زمین البته است که بعضی علامات در طالعون بیشتر بروز میکند و
چون از جهت نفوذ دیگر را شدت کمتر بگفته مملکت میند که این علامات بهتر رسیده و شدت

فوق چهارم که انواع سبع از حیات و دجیان متصرف

افغانستان است که در آنجا است در آنجا و شدید که ماری میخورد و افغانستان و
امریکا و بروز کند در هیچ سنان و در طغی کمتر است و پل از مرکز به تغییر
بدن یافت نمیشد و بروز کند با صدای شدید در ابتدا و بعد از آن در مملکت
مختلفه و در آن تغییر بدین و اگر در سبب و عروقی بهر عروقی در جلد و این هر
مدت نسبت به بیست و نه و اینها است متغیرین که هر یک که خیز از بیست و نه است

بوسط تغییرات تکریم و سبب علامات

تغییرات بدنی که بعد از آنکه در وقت پانی از مرکز تغییر عروق
الکت صلبه بدن مانند تغییر مژده است و ماریقا دیده و غرض اگر چه گاه
در بعضی از وقت پاره تغییرات مشاهده میشود و این نسبت به تغییرات بیست و نه است
و تغییریکه در خون پیدا میکنند کم شدن وزن آن است و تغییرین یا کاست
و به کمتر است بیشتر بخوابد و دیده اند که در صفت فو ظلمی که شده و بعد از این
از جهت آنکه متغیر است که تغییر از عروقی در آن شش می باشد و در عروقی

علامت در ابتدا صدای و صیحه و کوفت و قشیر و در مملکت

مقدمه اند و این نشانه بهر بود که متغیر و شکل و کس و طنین و کس که گاه گاه

گاه شدید

حیات

گاه شدید تر از آن است که در بیست و نه دیده و نشانی و شکل و گاه گاه
آنهاست بدین ارقام و گاه سبب و این و غلبه بر وقت و نشانی

در آنوقت که عروقی بصورت و باطن طالع و جان در ابتدا و گاه گاه
و با شقاق است و این و در آنجا باره میاید و بند و عطف موقوف است و مردم
و نرسد و مردم نفع میجوید و در آنجا و سبب و سبب اگر چه نرسد است

و گاه در ابتدا و این نیست و در علامات است و است شقی و گاه گاه
در بیست و نه و گاه در تغییر است و در آنجا و گاه گاه در سبب و در سبب
متغیر شده و در سطح عقی او حالت سبب از مائه که در بیست و نه و گاه گاه
و گاه در مائه و غرض است و در سبب است متعدد و در مائه و گاه گاه

بدون آنکه شکل عروق بکشد و مائه آنها بفرود می آورند و بر آنکه آنها را
سبب است تا یک و گاه در آنجا و نشانی است و در آنجا و گاه گاه
و در سبب است تا یک و گاه در آنجا و نشانی است و در آنجا و گاه گاه

مائه و عروقی که در آن است و چون وزن از جان خارج و گاه گاه
و گاه در آنجا و گاه در آنجا و گاه در آنجا و گاه در آنجا
و گاه در آنجا و گاه در آنجا و گاه در آنجا و گاه در آنجا

و گاه در آنجا و گاه در آنجا و گاه در آنجا و گاه در آنجا

le sale sibilant

و در قدر با است سبب

به مائه و سبب

le kine

حقایق متصرفان

۴۷

شدت مرغانیده انتها رسد هفته سیم است و کاه از دست و کاه دیر است
و در اینست که بجران حقیقی ناید زیرا که بی از عرونی عداوت بجران تغیر
بهم میرسد خواه شفا یابد و خواه هلاک شود و بجران یا بوق یا بیول یا به
سخت است

سخت است

تجفیف - بقورات این مری به مختلف از بقورات تیغی
صراحت در این مری که متفرق است و در این مری که جمع است و در عداوت که
تغیر نفع در ابتدا دیده شود و این است و عداوت صدرین غایت به در وقت
و در عداوت که در وقت حاضری حال بدن مشغول و کفیل و در این
دیده میشود و چون این مری در مری که در مری که در مری که در مری که
این مری که در مری که در مری که در مری که در مری که در مری که در مری که
سبب به و فقر و جمعیت در یک مکان باشد که است دویم که مری که
و ترکیب است و انتها و امثالی است و است سیم است که هر دو با شکل و صورت
مثل ضعیفی در مری که در مری که در مری که در مری که در مری که در مری که

تقدیمه الموده - اگر چه شیر تیغی که ضلالت است و در طفل غالب
جدید است

اسباب - در هیچ کس این مری استعداد بوقی دارد و این
حق که میان او و تیغی است و مری که تیغی در وقت و اینی و اینی

از این مری

حمیات

۴۸

و از این جهت است که در ایرلند که مری که تیغی در وقت و اینی و اینی
و تیغی است که در مری که در مری که در مری که در مری که در مری که در مری که
علاج - قصد مری که است و این است که در مری که در مری که در مری که
و اگر در است بدن زید باشد که این منفعت مری که در مری که در مری که
بی از عرونی ضعیفی و قویه مری که تیغی که است که در مری که در مری که
مقی و مری که در مری که در مری که در مری که در مری که در مری که

نوع پنجم از انواع سبب حمیات و این در مری که در مری که در مری که
این مری که در مری که در مری که در مری که در مری که در مری که در مری که
و در مری که در مری که در مری که در مری که در مری که در مری که در مری که
و این مری که در مری که در مری که در مری که در مری که در مری که در مری که
و این مری که در مری که در مری که در مری که در مری که در مری که در مری که

علاج - در صورت وجود غلبه مری که در مری که در مری که در مری که
مریف و در مری که در مری که در مری که در مری که در مری که در مری که در مری که
نوع و مری که در مری که در مری که در مری که در مری که در مری که در مری که
در صورت و عینین حدود و این مری که در مری که در مری که در مری که
و مری که در مری که در مری که در مری که در مری که در مری که در مری که
ابتدا غلبه است و بدون سبب مری که در مری که در مری که در مری که در مری که

نوع پنجم از انواع سبب حمیات و این در مری که در مری که در مری که

Handes.
Embarras castrique

نوع پنجم از انواع سبب حمیات و این در مری که در مری که در مری که
و این مری که در مری که در مری که در مری که در مری که در مری که در مری که
عاریتی

نقا هست همیشه حالت نقا هست این مرضی طوید و حسیه است مرضی
باید که تا پر منبر ملو آند کنش نما و عودش رفلو و سر صفا نکند

توضیح: عموماً مشغول نیست و حال است که مشغول نشو بورم لب
و یا بورم شده و دیگر صفاتی که در حال و زیر آن و در کتب علم آن است

و صبح است و نیز در فرم کبد مله است عا که و مله نیست
چنانچه صدای مرغی است و درم معده مرغی مله است و در معده مرغی

نوامید مشبهه نمیشد و در میان نمودار حضرت جلد کم و مر سید
که از علماء است این حرفی است نسبت به

تقدیر خوف کو کہہ دینی مرض بقدر طاقت و نہ ہلکے ہست و نہ ہلکے ان
موقوف بدست ضعف و بیامت و کچھ حال مدغم شدہ ہست

مرکز ازینک ملت آبشتر نشسته و در مردان پس از زمان آن
و در حبلی و شبان نمیشتر از اطفال است و نیز شکر در حبس مدقوت البینه

و بعضی سید میباشند در خواب و مسائل بدو هم دغم و فقر و فاقه و صوملا
گرم و در حالیکه حاره رطبه مورث شدت رخی می شوند

چگونه این سبب در محله حاضر می شود دوم آنکه چگونه سورت این امری

باید دانست که اجناس را در سبک و این مری

100

چنین گفته اند یکا شدت حرارت هوا و دیگر تعیین از ابر^۲ صحرای
و صحرای که در محلها شده و گزینند و البته گزینی از آن^۳ اندر آمد

[illegible]

در بین سواض است و از این باب است این مکرر است با هر شتر کند
که عور را دید از خطر که آن مری در آن موی صفت و این سلاست

مگر در همه عقولست هوای آن خط مغرکتر و زین با معلوم شد که
 ۴ این مرض همان حرارت هوا و تعفن ابرو است

ما هم غرضی که در بغل زنی لک خاصه در سینه مشرقی نهاده اند
این و سبب جمع و این هر فقیر است و نیز در سینه بغل نهاده اند

و سب همیشه در آن ~~مجلس~~ و این مریض ~~مجلس~~ و سب همیشه در آن ~~مجلس~~ و این مریض ~~مجلس~~

صفت غریبم است در هر صورت باید دانست که بر وزن این حرفی
موقوف ایوانی بر گم است و در بلد و یکم هر دو هشت درجه از خط استوا

موربا شنه بهم منبره و تزاره و کفچه ای و این را در عروسی
این حرفی مدخلیت کماست چه از مقدار در هزاره خیر از مدخلی

بالله و دیده مرغ و آفتاب و آری نیکی در جراید کو اهل اریک

افریقا و جزایر و کجای سبب نیول و این در بلاد دیکه مکانی است در کتب
بربط نیز خضول نیز گفته و در آن بلاد خضول و غبار خضول بهیچا این نیستند
میکنند از سبب این و این خضول بهیچا این نیستند از سبب این و این خضول بهیچا این نیستند
خضول بهیچا این نیستند از سبب این و این خضول بهیچا این نیستند از سبب این و این خضول بهیچا این نیستند
کمر بهیچا این نیستند از سبب این و این خضول بهیچا این نیستند از سبب این و این خضول بهیچا این نیستند
و این بهیچا این نیستند از سبب این و این خضول بهیچا این نیستند از سبب این و این خضول بهیچا این نیستند
این بهیچا این نیستند از سبب این و این خضول بهیچا این نیستند از سبب این و این خضول بهیچا این نیستند
مراست نه اند و گویند که این بهیچا این نیستند از سبب این و این خضول بهیچا این نیستند از سبب این و این خضول بهیچا این نیستند
مکانی است عبور نماید و باقی سبب و در حال آنکه نه چینی است و نیز گویند که این بهیچا این نیستند از سبب این و این خضول بهیچا این نیستند
معمول که در آن مکان است که باقی سبب و در حال آنکه نه چینی است و نیز گویند که این بهیچا این نیستند از سبب این و این خضول بهیچا این نیستند
دیکه گفته بر سر آن که این بهیچا این نیستند از سبب این و این خضول بهیچا این نیستند از سبب این و این خضول بهیچا این نیستند
است که این بهیچا این نیستند از سبب این و این خضول بهیچا این نیستند از سبب این و این خضول بهیچا این نیستند
مبتلای گفته نه و گفته است که این بهیچا این نیستند از سبب این و این خضول بهیچا این نیستند از سبب این و این خضول بهیچا این نیستند
معالمات - اطلال معالی است پس در این بهیچا این نیستند از سبب این و این خضول بهیچا این نیستند از سبب این و این خضول بهیچا این نیستند
معین بر روی میاورده اند و آنچه است که این بهیچا این نیستند از سبب این و این خضول بهیچا این نیستند از سبب این و این خضول بهیچا این نیستند
و گفته اند و معانی است و معانی در آن بهیچا این نیستند از سبب این و این خضول بهیچا این نیستند از سبب این و این خضول بهیچا این نیستند
است در صورتیکه بر روی قرآن الله و معانی است و معانی در آن بهیچا این نیستند از سبب این و این خضول بهیچا این نیستند از سبب این و این خضول بهیچا این نیستند

فقد لازم

فقد لازم و بعضی اطلال مکرر فقد نموده اند و بعضی منکم اند و بعضی
او افریخی منجر بقوف فی راه شد این طبع بید ملافه و بعضی در این
مکرر اگر منکر باشد فقد نموده اند و بعضی اطلال مکرر فقد نموده اند و بعضی
اثر بهیچا این نیستند از سبب این و این خضول بهیچا این نیستند از سبب این و این خضول بهیچا این نیستند
نماینه است که باقی سبب و در حال آنکه نه چینی است و نیز گویند که این بهیچا این نیستند از سبب این و این خضول بهیچا این نیستند
و معنی است که این بهیچا این نیستند از سبب این و این خضول بهیچا این نیستند از سبب این و این خضول بهیچا این نیستند
و شیر خشت و در این بهیچا این نیستند از سبب این و این خضول بهیچا این نیستند از سبب این و این خضول بهیچا این نیستند
که در این بهیچا این نیستند از سبب این و این خضول بهیچا این نیستند از سبب این و این خضول بهیچا این نیستند
لکه در این بهیچا این نیستند از سبب این و این خضول بهیچا این نیستند از سبب این و این خضول بهیچا این نیستند
فغان و سر بخوش و استی و این بهیچا این نیستند از سبب این و این خضول بهیچا این نیستند از سبب این و این خضول بهیچا این نیستند
هذیان و بیات و این بهیچا این نیستند از سبب این و این خضول بهیچا این نیستند از سبب این و این خضول بهیچا این نیستند
ضد عجیب است که این بهیچا این نیستند از سبب این و این خضول بهیچا این نیستند از سبب این و این خضول بهیچا این نیستند
مشترک و ویژه را جانید و این بهیچا این نیستند از سبب این و این خضول بهیچا این نیستند از سبب این و این خضول بهیچا این نیستند
مستند و تقایا و نیز خضول است بقدر که از محو که جلالت و معنی
و فوق صریحی است که این بهیچا این نیستند از سبب این و این خضول بهیچا این نیستند از سبب این و این خضول بهیچا این نیستند
ر دیکه است و تیاک و این بهیچا این نیستند از سبب این و این خضول بهیچا این نیستند از سبب این و این خضول بهیچا این نیستند
و ثبوت آب لیمو و این بهیچا این نیستند از سبب این و این خضول بهیچا این نیستند از سبب این و این خضول بهیچا این نیستند

بیکتر

و یا تخم قاز است و غلبه با وجع شدید و لاه بدون وجع است و بروز او
اغلب در کتب و لاه در ابط و بندرت در غش است و در کتب است و در کتب
است و غالب به یک موضع و لاه در فتنه محلی می شود و در آن از کلهها متجاوز
نمیست و پی از بروز غلبه نفیض یافته و بعد از تخلفن یک روز در بعضی
مشاهده می شود و لاه بروز تکلیف و دو نوبت که مدت آن همان حالت باشد
انترگس که است قریب از آن با وجع شدید قدرت کلهها را نکشد که در
پشت و شانه و لاه در کتب نه ران بروز ملاتر تکلیف یا غلظت یا نفوذ
شربن یک یا چند طایفه است که خط قریب بر آن احوطه نفهم و در خوف
و طبع کله یا بیدار است که بعد از کله بقدر ضد قریب شده پاره گشته و بکشد
غانقوایا گرفته که این غانقوایا زین کویده و عرق کثیف و یا معدوم شده
و عضو خد ساق کثیف و این شربن در بدن یا در اطراف و کله
آلات تناسل یا صورت و جلد را می جو جو کثیف و دیده شده که
در روز صیارک حاصل گشته و بعد از آن از کله تا و زده است اما نفوذ
مختلفه مهره و چپ پی زین یا کتب که بالوان مختلفه از قبیل کله و بنفش
ولاه به بروز می نماید و این کلهها را علامت می گذارند که هر کله بعضی بروز
کنند و ضیارت و انترگس نابالغات می جویند و ممکن است
مرفی بهان بروز یا از علامت گذارند که اکتفا نفهم و مرفی علامت

آیه

محمد را از سر صید می نمود از جهت کثرت دفعه ازین مرضی که داشت
و بی از تنجیر مخفی او را ازین طریق را بی خطه حرکت اقول در ازین
بروز مخفی از آن محال است چون اروپا و تنجیر نسبت شمال
سرایت و بیجی کشتن و نیکان در دنیا جدید و جزایر تری پیدا
کفید پی این مرضی اول از او این یقین و از این باب بر می آید
سرایت مخفی است
عقبات بحقیقه تحقیق ازین نه این مرضی را به پنج نهنگام می نامیم اول
نهنگام کون مرضی و تیم نهنگام ابتدا و حوضی تیم نهنگام بروز بثور
بهارم نهنگام ریم شدن بثورات پنجم نهنگام سقوط قشر بثور
نهنگام اول - عبارت از فاصله مابین دخول جسم مرضی ببدن و
زمان بروز علامت و بثور از مرضی است و و اتمام این نهنگام این نهنگام
از پنج تا هشت روز بقول بعضی از ده تا بیست روز است **نهنگام دوم**
در ابتدا که نشاید عارضی شده که همراه کنند با برکت مرضی و اول
و بویست جلوه و صداع نشاید و کوفت اطراف و وجع شدید قطن
و بدست حس محل سده که موجب آتو و قر با عورت کف
بعضی نهنگام و در برین اغماز تر عارضی کف و کاه در طرفین
بروز نمایند و بثورات نزف الدم مختلف بحضری ازین مرضی است

سائل

عیات

سائل را در کینه و پند که مرضی در این نهنگام هلدک لغو نهنگام
عائیه بثورات بروز کنند در انتهای روز و نیم و یکم و بثور
در روز چهارم و پنجم و دیده شده است در مفتح اول ظاهر شوند
در صورت بحضری در زنج و شفقت و وجه در اول بدن و بی ازین
در اطراف عالی به باله فرجه در اطراف فلق و این بثورات در ابتدا
نکته قرمز می کشند که در وسط آنها برآمد که کوفت خفیف که در شقیف
بنقطه و مدت بروز همه بثورات از روز تا چهار روز است و بثور
مختلف است که بدنه خارج نشود که خطوط سیلیدی نهنگام در صورت
و در این وقت گفتو آنت یا لگت نمانده شده اند و کاه
لبا متفرق و فاصله دارند که دیگر وقت بویست که بید است و
صورت گفتو آنت ممکن است که در یک عضو مندر صورت محدود
و یا در جمیع بدن متفرق و لکه لکه بوند و کاه پاره ازین بثور
در کاه و لکات و علوق و علی بروز کنند و کوفت و کوفت
صورت دلیل بر بثور آنها در علوق است و بویست از بروز بثور
علامت عامه از بثور هر چه خفیف طحا صدهم و باله
رفع شوند و یا در صورت کثرت بثورات قطن و افراط این
کوبان مانده بلکه هر بدست نماید و در صورت شدت علامت

۹۸

آبله

۵۹

بچهره میرسد و در این هنگام دندان و ترخ لایم اکتیو یا پیوسته
 و لایم که در غشاء معده از او را از قشر ذات الجنین ذات الیه
 و در غشاء محیط قلب مادرش کشف و این اهرام غلبه یافت
 شوند از اینکه بثورات رخسار خود را بانه رسیده اند اما خود
 رویت آنها را کشف و در اندامها از بروز بثورات به
 آینه گیار و لایم که جمع شده و در اطراف آن لایم قرمز گشته
 خود را در نقطه آنها بجهت دیگر طاهر شده که در آنجا نماندند
 و این حالت از برابری آبله با طایفه کشف در روزیم و لایم در
 کشف آنست که در این حالت لایم شکری است و جمع بثورات
 که بزرگ شده در صورت و لایم که در جلد بیضه و عیض بدون نماندند
 در کشف و نشان و در همه اعضا بر آید دارند الی در کشف و در این
 هنگام جلد بدن متورم است و اوجان البته بهنجار بود و افتد و
 ترخ مژده مولد الی لایم کشف و بثورات در این وقت بر عیض
 رسد که در روز هشتم رخی **هنگام چهارم** در این زمان اگر کتب
 شده بود عمو و الی درشت کند و این امر را حتماً ناخن مانند و لایم
 اعضا رنگ کشف و کفوی در صورت و اگر بثورات کم باشند
 آبله با برآید و مملو شود از رطوبت کدر و ترخ مژده مولد بثورات
 بیشتر میثف

صاف

۷۰

بیشتر میثف و صورت و لایم بهنجار میثف و ترخ لایم در این
 کمتر از جوانان است و بعضی سهالی در اطباء بیشتر است و بیشتر
 بر آنکه که بماند و بیشتر بروز می کنند و در آنهم تمام میثف و لایم
 بثورات کم تر کشف و لایم که در صورت کم تر کشف در عیض و لایم
 کشف و در صورت که رخی بدست داشته باشد علائم هنگام بثورات و در
 این حالت رخی آبله که هنوز نمانده و فرو رفته و عیض بثورات
 و بنفش رخی که کشف و لایم که عیض از خون بیاید و بثورات در عیض
 آبله که در رخی بدست رخی میثف و ترخ لایم مختلف کفوی
 رعیض و لایم و ترخ لایم و لایم و در هر یک در این رخی
 علائم در رسد و بثورات رخی بروز می دهد خاصه در این هنگام
 و در این حالت است که بثورات در این هنگام به لایم می رسد و
 در بثورات این هنگام که لایم و دیگر عیض بثورات کم تر که
 بی عیض تر می شود است چه دیده و کشف که بثورات لایم که
 و هر باز رخی کشف **هنگام پنجم** روز روز هشتم تا نهم بثورات و بثورات
 بثورات در آن اولاً در صورت که بثورات آبله صورت کشف و آبله
 با هنوز رخی نشسته است و بثورات که لایم و در صورت کشف
 و کشف شدن و قیام است که آبله نشسته و بثورات در صورت
 منش

حیات

حک شوند و دیگر که غصون بهم رسانده و خف شدند و در بعضی
 رکیه محض که در سایر نبضات نیست سستیم گفت در این وقت
 رخص در زیر نبضات صافی تمدد و کشیده و نه تنیده که میل خوا
 دارند و عموماً این نبضات جنگ سته که نه تنیده در قسم کفولات
 بعد از آنکه چند روز بهمان حالت جنگ مانند نبض کثیر از ما نژاد
 تا بیست و در عمل آن یک یا دو مرتبه بشود با قطع کف و عکس است
 که البته در مجموع نژده و هم یا بعضی جلد می در خف و راجع
 لذا از قهقار فاکتور رخی بعد از دریدن بهم میرسد که در بعد از آن فیس
 نرم می آید و نبض کف و اثر آن در بعضی همیشه بر قوه ای بود و با
 بر از سقوط قشر یا جلد رکن بنفش محض هم میرساند که بتدریج براف
 کف و آبله و دیگر در غشای مخاط بروز می کنند کم و اتم ترند از آبله
 در ملل و از بر آن فسیل منیت و ما چون محدود شوند پاره
 نژده و غشای کاذب در کف غشای ط بهم رسد که در روز پنجم و ششم
 بروز می افتد و بواسطه کوچکی و آشی جزا در زیر او می ماند که در
 به اطلاع آید بدون بقاراش و گاه در مقام جنگ شدن آبله در
 نشسته و در بعضی صغیر در آید و قشریه متواتر با هدیای و غشای
 نژده و کمر شدت نماید و بان حک و صفا گوید و کمال متعفی صفت

و این علامت

امراضی عارضه آبله

۷۲

و این علامت و دلیل آن آن که ریم مذکوره و موجب غشای نواح
 و در بعضی صورت بعضی از رخص لغتیه اهلک است که در بعضی صفت
 بر بعضی نوعی از منوم شدن و یا بر بعضی اهل و یا بر بعضی شدت علامت
 در غشای بر بعضی عود می دات که به و یا و ریم ثقبه اگر چه مطلقاً
 البته در ریم بر بعضی شد و یا بواسطه و عود می غشای کاذب در بعضی
 آبله گاه صیه و گاه در رخت و کفولات و دلیل است و دلالت
 بر رجوع و در رخت رخی می کنند زیرا که ممکن است که در
 و در رخت و کفولات و صیه و ظاهر شد که آبله همیشه بیک صورت
 بروز می کنند بلکه مثلاً بر اینانی بر بعضی شدت و خف بطور مختلفه
 بروز می نمایند

امراضی عارضه زرد آبله

از بچگی است و می آید و گاهی و عمو
 و در کم گشتی یا بواسطه که گاه صورت ثقبه صافی و ریم شدن علم
 کف و غشای رمد و حیدر العکس از آبله بروز می کنند که بواسطه
 و سقوط رختان و غشای بر اسطه این رمد که در دست قرینه و گاه
 سبب ظاهر کف و گاه بعد که بعد از رخت آبله اهل شدید عارضی کف
 که صورت اهلک کف و این اهل غلب بر بعضی بواسطه رخت
 غشای قوون است و گاه پی از رخت آبله رخی سل عارضی شود

حیات

۷۳

و غیر از آن است آینه صورت شفا یافتن بفرمان امرانی منزه است
 که دیده شده است که ایشان که مبتلا بجرم عذر جدا بجه اند و با
 بفرمان امرانی جلایه داشته اند و چون مبتلا بآینه شده اند رنج آینه
 است و تیریده شده است که امرانی جلایه از قید گرسنگی و آینه
 و لیکن بواسطه آینه شفا یافته اند و در صورت بشه که آینه در
 موضع از جمله که مریض اند زنده تر نمودار شوند و حالت مختلف آینه
 هم در این مواقع کسیران کسیر است و درین جهت است که بی رز
 انکه آینه امرانی شد تغییر در صیواته مواضع معلوم پیدا شده که
 باعث بر شفا امرانی شده است و تیر از جهت آینه بیکه در جمله
 بهم میرسد بسبب زایل شدن رنج ذات الاریه اشک آن
 خود - قوه ماضیه است که بیکه پیشین امرانی غرض و یاد
 شده است که مکرر امرانی گشته و از قرار یک اختیار گهر اند در
 پناه نفی که مبتلا شوند در یک نفی خودی هم مخف
 تشریح - در آینه بشه از او در جمله جدا شده صدری اطو تر بین
 آن و جلایه تر گشته و کم کم بخند میف که چون تشریح نمائید دید
 در کت بشه غشای دلب و سفید رنگ و غوطه ناهقی که قوه
 لیست میله موطو هم بعد و وسط ادخوردنفته است و هم قوی

impetigo - figurata
 در
 ۵

به بشه

امرانی حاضره آینه

۷۴

بیشتر و زیاده از جمله است و تیر شده مرخص که بعد تخت غشای دلب
 ملتهب شده و بی آنکه چنانچه در زیر رکت و با تمام هم میرسد و قوه
 شده اند که بسبب نانی شدن آینه که سفید بسیار نازک است که در وسط
 را بجلد متعصب گشته و بفرمان دلیقان شده اند که آن عذر یکدیگر همیشه
 مذوق و قو و خور و در کوشان مجاز است که مرگش بشه و راجع
 لیفر که گفته اند نیست بلکه همین و بجز است عارضه در غشای مخاطیه
 غشای ملحه و غشای الف و ف و ج و حلقوم و خور غشای اندازیم و بشه
 حال آنها خاصه در حلقوم و ج و حلقوم و خور و خور تغییر پیدا در این
 امرانی هم غرض رسد و تغییر از لاه دیده میف که از قید کشیدن آینه و
 شدن عقب بسته بودنی امرانی مرگیم است
 تشخیص - معدهات آینه بی ولایت بر او نماند زیرا در شمر کنند
 غالب امرانی خاصه با تیغوشه و لا چنانکه بقضا شقی سل که مبتلا بآینه
 و یا آینه او را نکوبید به شدت تب شدید گشته که همراه نماید با صدای قوت
 ندید در قطنی طیب ملایم بد طایع نماید که امرانی آینه است خاصه و
 آینه در آن اثر میجو و داشته شد و بی از بروز بشه است که علامت
 مخصوص ظاهر اند بر کسی شبیه نخوریم ماند مگر آنکه بسیار به طبع باشد و
 چه برفند بشه است نیستند مگر از ملات مخصوصه مری و لا مری

و سبب
 و سبب

V 40
Sofdenham

حیات

تشیق داده نمیشد مگر بواسطه بروز آنها و بخوبی از اجل بخوبی سیدیم که
از شش هیراط انگلیس است معتقد شده اند که مری آبیم و آنند بدون
بروز بهورات بشوید یا بر طایفه یزد و ن تحقیق پیروشان که اند
عالمی این قول را عقیده کنیم چه از یک و آن گفت می بیند و هفت
گشته همه علامات مذکوره که بعینه علامات تیغوشه است و بعضی
بدون بروز بهورات آبیم است و تیغوشه نیستی فایده که آب تیغوشه
داده نمیشد مگر بروز بهورات

آنگاه از جمله ایرانی ندیده با خطیست و سواشی حیات نمود
انقدر مردم از آب لطف نداده اند از طایفه هلاک گشته اند و پیش
ایکه و اکین شایع شود یک چهارم از مردم را هلاک است و
چون بروز مریخ یک ششم از مردم را هلاک است و یک ششم از مردم را
و باقی بحد یک ربع یا یک ششم هلاک می شود و بعضی
تشیق یا ضایع و صفت و کثرت فطر آبیم که از اجزای
سین که بشاب و طفولیت بیشتر و طاعت این مری را طاعت
و اولیست و شیخ و رضاعت کمتر و دیگر صفت است که
اناث کمتر است از دخترو بخوبی موشی است عمل که بروز آب
در و اثرش لطف و هلاک هر و میثاق و دیده شده است

که در است

امراضی عارضه

که در است و هفت نوعی است که مبتلایان به آنند و بیست و شش
سقط می شود و هلاک می شود و یک نوعی است که سقط می شود و هفت
و سه نوعی است که سقط می شود و هفت و هفت و هفت و هفت
و باقی و در مواردی که دفعه چون مری از انات یا از شش
البنیه باشد و نیز بفرز می شود که در بعضی آنها مری در مری
بروز است و هفت و هفت و هفت و هفت و هفت و هفت و هفت
بهورات هر باقی باشد و یا ندیده که در آب با فطر و آبیم
صفت بهورات را در جودت و در است مری و فطر
است که هر چه بیشتر با فطر از تر است لهذا آبیم که فطر است
با فطر از دیکر است و نه اند و اگر آبیم در آبیم که فطر
ولایت نمایند و دلیل بر رداست مزاج و انتقال ماده آبیم
از شش است و در فطر از هر یک که با دلیل بر رداست
یا از غشاء یا شش تر و در است و کثرت براق و آبیم صورت و اطراف
از علامات صیده اند و اگر یکی از اینها مفقود باشد یا خاصه زیر براق
و آبیم صورت و دلیل بر رداست است

اسباب - آبیم عارضی میثاق در معده است و خنای و از مری
سین طفولیت مخصوصا پیروشان است که در سن ثبات و انات

۷۷

جان

حیات

مسند تند و عارفی میثاق در هیچ اقلیم حاره و بارده و در هر صحن
 چه سیه و چه سفید و در چنین چه مادرش بتلاشه و یا نه و دیده شده
 است در توأم که یک بتلاشه و دیگر سالی مانند است و اگر چه برز
 مکنند در هیچ فضول و یا چنان مرغی که بر روزی و در فصل بهار و شدن
 در تابستان و در خفاش در زمان و انتهایش در زمستان است
 و بعضی شقایق استند و شقایق این طایفه است بر روز را که اگر چه در
 ولایت است به مرغی و باقی بعضی بر طرف دیگر بتلاش می شوند
سرایت - آبله یک از امراضی است و بدن اثر مادمه میرید
 عارضی که از هم شد و گرایست ممکن است که بدون واسطه یا با واسطه
 بکشد بشماره امراضی بجز به قوه مریه آبله از زردی و چوکی بکشد
 تا سقوط فلسهاست و در کینه قبیل از این مدت گرایست نذر
 و نذر هم نیست که از آبله و دیگر است و دیگر است عارضی بکشد بکشد
 که از دیگر است گفتو آنست بر روز نماید و بعضی مادمه مریه آبله
 اگر چه فرار است و بکشد که مدت زید است بکشد بکشد
 چنانچه شامه شد شفق که از مرغی آبله مرده بکشد و پس از بکشد
 بکشد و او را بنفش گویند اما شقایق مرغی بتلاش با آبله شقایق
علیج - آبله چه گفتو آنست وجه دیگر است و قتر که نمکها

بواسطه آن است که شخصی به
 سارث مبتلا شد و بواسطه
 آن است از جواب آن مرغی
 مبتلا شد

را سواش

اراضی عارضه آبله

۷۸

را سواش مادمه طریکند و ترکیب برنی کمتر نذر و در علل
 شدید از عفتا رئیس غلبه نذر و در عفتا بحفظ حکمت است
 که برنی را در منزل پاک و معتدل که هوا را و نه گرد و غبار
 و در زمستان پانزده یا بیست درجه و در بهار و در تابستان
 پانزده و پیر همین که در ریه و اثر به مبرده و مزلقه که کم تر است
 باشد نه سرد و نه گرم بوشانند و در بهار و صیف با شوی و استعمال
 کنند و عارضی است که در اطراف فته جهت رخ صدای بنیدان
 و اگر آبله با واسطه در عفتا بر روز کند از دیگر است و
 بار بار با واسطه بکشد بکشد و جهت رخ و وجه طلو یا در آن بعضی
 عارضی بکشد بکشد و عارضی است که در عت بلع دست و دهان
 از معین مشع فرایک در کردن و پنج گوش جایز و بسته اند و
 اثرش بر مظاهر نذر است و جهت رخ پوست غلبه باری برنی
 است اگر به بعضی حق رخ نذر مصلح بر فقر مانده شرف است و در چنین
 و غلوی و نذر و نذر بوشانند و اگر سوال شدید باشد که مانع نذر
 از بروز بشود است بطور قاعده آبله نذر لقه که قدر تر پاک است
 باشد اثرش با و حقیقاً نذر نذر و نیز مصلح است شرف بریده
 با شرف است ریشه جعفر و اگر هر وقت و خلق و اضطراب نذر بود

حیات

استقام در ما خاتمه بقدر نیامست و ازین نفع است و نیز بفر از برکت
افزون مانده بودیم و کثرت ضعیفی شد و حبش ط مستخرج است و حقیقه
غالب اطباء آنست که تریاک را این مرضی بسیار نافع است و بعضی از استادان
و بعضی از نجیب و شایسته استقام را مخفف نموده و سیدنی از استادان بروز بنور تابین از حضرت
برخی را مخفف خاصه در آبستان و در طاهر بنی یک نعلی مانع است از خروجی ترطبات
نیوی و از این طریق هر چه مزاجی بر نده است و باین خفیه آبله و از توان
معالجه مخفف کلبه در قوت کلبه از ابتداء مرضی عمر شدید و بعضی جویش و صلب شد
و عده است از آنها بعضی از حق طایر به باین خفیه عام یا ضعیفانه اگر چه
افراج ملا فطه بهار باین مخفف که کمتر از قدر لازم اندزم افراج نماند و بعضی
اطباء خفیه زید و دیگر کوفه و عده هم بفرز معلمین میخوانند مرضی را
بفصه معالجه کنند و به جرم طهارت را حقیقه بر طرف است و بعد از
استعمال خفیه را تجویز نمیکنند مگر در صورتیکه بهار نوزوم بهم رسد و گاه
بعضی که با آب کفول آنست عسل که به عصاره بیاض و هیچ معالجه است
قبل خفیه و مسکنات مانده کافور و مشک سه لایه شمر میکنند
باید فطرات محو که از خفیه خود دل و مشغ ذرا را که بر اطراف ساقه اندازند
اگر چه استعمال این خفیه به فایده خواهد بود و موجب زیاده
عسل عیش بلکه باید استعمال تریاک که نشه بمقدار زید و بندگی و اگر

برفندہ پور

امرفی عارضہ آبلہ

[illegible]

حیات

و این عمل از جهت آنکه بخت اول آنکه بثورات کثرت در بدن
و شفا شدن عورت دوم آنکه بی از شفاف و باره الیام
دریم باز مجتمع خواهد شد بی شفاف و زردت فایده ندارد و
بعضی دیگر از راه کف که آنها را با سنگ لخم بوزانند و در این
عمل نیز سبب هر یک از آنکه با کور زین و در دست
پیچیده و در کفولت محو می شود و بر زردی چنان کفشد که پا
چسبیدن را با محلول سنگ لخم با قلم خود بوزانند و با جرم پیچیده
کی این عمل بسیار سود دارد که عورت بفرانگشتن شیده است
طاهر منجم و بعضی دیگر اگر چه داغ عمو را جانین مداخلت اند
داغ بوزانند و معمول می دارند مانند آنکه بر سر عدم بروز عورت
در گذار چنان آن موضع را با سنگ لخم بوزانند و اگر کسی
بخواهد این ملاحظه نماید در سه چهارم روز اول باید این
کار را بکند و روغن زیتون را در چهارم روز اول اگر بپوشد
طاهر بکشد مانع از چرک شدن آن شود و با سبب تحلیل
بعضی از آنها کف و از برابر این سبب باره بقدر عورت
که از آبله تو و دیگر بر وی کشیده شوند و بقدر چنان
و منفرین منعقد داشته باشد و بوسیله بند خار و یا شیلیون

بعقب

طریقه کوبیدن آب

بعقب سر حکم به بندن مانع از بروز ثورات و عورت کف
و بعضی از آب کف اند که اگر همین عمل را در چندین موضع از بدن
مورث باشد که اولاً عدد ثورات کم کف و ثانیاً چرک زیاد
نکند و ثالثاً آب عورت را از حالت طبعی بگرداند و باید در هر
بسته آب ستر شود و اگر در جاردید بپزدانند عورت کثرت
باز و جوارق لخته و آب کثرت و چون بنوع دیگر جمع عورت
را خراش می گرد و بعضی ضربه می دهند اند که روغن زیتون و آب منجم
تکمیل و بصورت با لند و یا کف روغن فاسکسیرا با شسته
عطر طعم بر روی ثورات با لند و بعد از بر طرف شدن چرک
با لند در هر صورت چون ثورات ریز شده و آبله زیاد باشد
بر سر منجذب بکوب و منع جوارق ثورات کمتر آن است که در
بسته را با شستنی شقیب منجم دریم خارج شده و با پاک نشد
و این عمل در زمان قدیم در میان ارباب مندول بود و در اول
اکثر ابطار از سنگ تر معمول می شد و در هنگام فک شدن
بثورات باید سوزنیت نمایند که بر این عفتار سخن را اند و طبع
نکند که زیر آن بخون آمده و رقیق شوند و بوسیله شستن با بعضی
طبعیات و ترکیب بعضی از آنها بپزدانند که طعمی رفیع بکشد
و نیز اعداد بر خشک شدن نمایند

در طریقه کوبیدن آب

چون اهلای مذهب خودند که در خوف و اجاب که مبتلا بآبهم مرشد اهلک
میرسید و نیز دیدند که نداشت و خوف آینه بسته به بعضی اتفاقات بود
که در هوا و غیره حاضر میشد مثل در بعضی روزها که راه را عارضی میشد
هنگامی که بعضی اتفاقات بر خلاف بود و نیز دیدند که بعضی از سنان
مانند من شب ب بیشتر طاقت نداشتند و در آن وقت که بعضی کمتر انداز خوف قرار دادند
که در آن طفولیت که تا باینکه بیدار میشدند آینه را بگویند که در وقت
و لیک که طاقتش کمتر است بیرون نیارند و این عهد ابتدا در شرق
ازین شیوع بهم رسانید و در او افراد اطراف نیک نیز معلوم میشد
مقتضای قیاس آن اثرات بهم رسانید که جمیع اهل آینه را که میدیدند
که در خواب از آن نترسند و محفوظ شوند و در این بین آینه را که در خواب
شد و باین واسطه که بیدار آینه را بر سر متروک گشت و اگر اتفاقی
آینه را در مجموع بنامه باید همین رسم را که بیدار در زمانیکه هوا و آینه
بیدار بود و طریق که بیدار آینه را بر سر مانده آینه را که در وقت که بیدار
خوف و علایق ظاهر بود که بیدار ازین قرار است روزی
در موضعی که آینه را که بیدار اندیشه بر روز کند و در روز چهارم این
سفیه صبا به نقل و بعضی وارز که در روز ششم که در قرن که یک
تورم است بهم میرسد و در نصف هفتم علایق چندین ظاهر میشد

ولدت في

دلائل دارند بر آنکه آبکه تمام موضع بجمه مریضه بدن است
انضم و غوطه شده است و علت است دیگر بعینه که پدید آید
و بی از مدت سه روز از ظهور علت آبکه در جمیع بدن بروز
و کند و بعد از آن جنب از کتاپها زنی ترخ زده و در روز
سیم یا چهارم از بروز کشته و مریضه کشته و فله با قط
لق که اثر در موضع آن ظاهر نمائد و ممکن است که بعضی یا
آبکه جدید باشد گفتو آنست عارضی شده و هلاک کند

در بیان آبکه لکوی - در میان لکاو بشه عفو سید

که بلفظ انگلیس گویند نایده اند که هر کجاست از هر کجاست
که بعضی لکاو ماده است و پس که آبکه است و در این بشه و طبی
ریم است که او را او اکس نامند و اگر این را طوبت را در آن
بگویند بشوخته بروز کنند که آنرا و اکسین نامند و خاصیت و اکسین
آن است که در هر کس بلام رسد او را می خفت از ابتلا تا آبکه
تاریخ - اگر چه و اکسین را و طبار ایران و نه شافند و در
مقد قبل طبار و آنست و انگلیس بدان که بعد از آن که او اکسین را
در آن ن بگویند ممکن او را از بروز آبکه می خفت نماید
باید افشای شیوع این عمل و نسبت بطیب و فرانسوی زبان

15

حیات

که باعث اثر است این کار از آنکه ۱۳ روز وقت بپا کشید و در آن روز
 نوزدهم که روز او منقصد و نوزدهم است و هر سه روز را که در این باب
 نگاشت و در جوی آبها را غوطه دهد و باید از جمله این امر محو شود
 که بپای زید در حق می دان که همانند و بعد از آن نیز با از این
 در این عمر زحمات کشیده و در خدای او نوشته و فرستاده است
 طریقه کو بیدار کردن در هر فصل و در هر یک مرتبه از آن و این
 را گویند و با آن مردم خبر می کنند که طفل دوست ما ماه شش و این
 تا خبر حسن ندارد چه اگر آید و با آن باشد محتمل است که تا آنوقت
 طفل مبتلا شده و بلکه کفوف و عقده ها آن است که زنده را زنده
 خبر کردن است و گویا که می گوید که طفل کفوف و عقده اول
 و اکسین گویند و اگر و یا کف در روز اول مرگ بیدار می شود
 بلکه نه چارند از ماندن در حالیکه آید در آنجا و با آن است
 باید آید از آنرا گویند تا مبتلا شوند و بفرزند را طاهر می بیند که آید
 در زمان و با بنای گویند و نیز از در اکسین کف تغییر محوی
 در بدن آید میراند و اکسین هم مریض است و بروز او در وقت
 و با مریض می افتد در خون یک مریض و غوطه در مریض زنده است
 از یک مریض و با این خیالات اگر بطلع غلط نیست اخلاق

خواهد بود

طریقه کو بیدار کردن

خواهد بود لایحه و عقرب و این دید که و این در طفل بیدار
 مریض نیست بلکه شبیه مریض است پس بویط کالت و خنک
 این را در غوطه غوطه انداخته و فعلی از آن یکم که آید نشان را
 بگویند و اند در نهنگا هم از هم است که بگویند و از برای بیدار
 و اکسین معده ها از قیاس تنقیه و غده ها از زحمات و عمل هم بسیار
 آن است و آید و یا از دست بدست مرگ بیدار و یا کف و یا
 و میراند در صورت اول نیستند که محوی این عمر است در آید
 شش مبتلا شده فرو برند که ریم آن در شش نیستند و بیرون
 آورده و جلد و عقده یا با مریض از جانب ریشی کف کشیده
 در هر یک در دست و رخ آن نیستند و فرو برند که بیدار رسد اگر چه در
 خارج کفوف و در صورت ناخ که شش مقصود غایب باشد
 ریم آید و کفوف و در وسط می بار چه شیشه گذارده و اطراف
 آنرا با سوم حکم شده نمایند و یا بپای در شیشه محصور که ثقیل آن
 است و مریض بوقف جذب می کنند و هم هر یک که خواهند بود
 و زمان احتیاج باز مخم با قدر آب که رسد به مخم تا
 رقیق شود و بوی بد بگویند و غلب از چهار تا شش شرط
 مرگ بیدار و بفرزند عقده است آن است که هر چه شیشه بگویند

۸۶

عیات

بهر است و بفرمانیت عدد معین نسیم اند اگر از ۲۰ عدد
تر بگویند موجب شدت و علاقت غمور کشف و جذب شدن ریح
آبله و بیهوشی و ریح است قرائت اگر خون بیرون آید ریح خایه
نخواهد شد و حکیم بپایر موقوف که نایه و رابطی است شستن و
ریح را خایه سازد و نتوانست و آثار یک از کوبیدن آبله بروز
منعاید بدین گوشت پی از کوبیدن ۴۰ قرقر در اطراف محل
نشیند به میرسد که بعد از صبح و قیقه فای کشف و بفرمانیت اند
علائق جذب ریح است و نایه صین است بلکه بپایر نشیند
و تا سه روز بهی عمل موقوف نیست بهی فرسود و تا در آنجا
روز سیم یا چهارم ظاهر کشف و آنکه کثر که قدر بر آید است و بدست
کشف در روز پنجم و چهارم کشف و در روز ششم و هفتم نایه شکل
کشف و کوش سفید مایل بکبود است و در روز هفتم و هشتم بزرگ
۴۰ در اطرافش بهم میرسد و ورم کرایت مرگنه بخت طمانی
و در روز نهم و دهم ۴۰ در اطراف بزرگتر و تورم بیشتر میثف
و لاله هم خفیف باکی است و اضطراب او بر میدهم و این همه
اطفاد و کتب در کتب ظاهر نیست و تا در آنجا رز که شدنی
بیشتر است و تیر در این آنجا قورم موضع زنی تر است و لاله

عدد

علاج داکسن

عدد رابطی متورم میثف و موضع شدید در آنجا بهم میرسد و در صورت
روز یازدهم آبله ناکدر شده و لاله هر آنجا ریحی موقوف و در
روز دوازدهم و سیزدهم بنا کشف شدن ندارد و در بیستم و بیست و پنجم
فصل آنها موقوف و در موضع اثر هر موقوف بپایر ماند و اگر
دین آبله ۴۰ را تریح نایه دیده کشف که واقع اند در یک صبر از
صنی مخاط و اگر او را قطع نایه ملا موقوف کشف غشای زنی که
شست و نهم اند آبله ۴۰ رو بکشف و متورم که از یک کشف متورم
و جدا هستند و لاله را بر دارند و اگر کاف از کشف ۴۰ کوراف کشف ۴۰
کشف کشف غشای خارج کشف بدون یکم دیگر افضینه و این ریح است
را و اولین نایه اند و این حالت خانه کفون ملا موقوف کشف
از روز ششم و بی از بزرگ شستن پرده پاره شده و افضینه
نشدن کفون است که رختار این آبله ۴۰ همیشه بنیج و کور پشه
چه ممکن است زمان کفون که زمان کوبیدن آبله است تا بروز
بشور زنی که از سه روز کمتر باشد و بروز آبله ۴۰ لاله و فضا و لاله
مدرک است و عا بنا بروز آنها در موضع کوبیده شده است بدست
بدست دیده میثف که در خارج و یک از بدن تر بروز نایه و بپ
بروز آبله در سایر مواضع تا صی صیین فته است اگر چه

حیات

۱۹ بفرز اطباء که بینه که قبر از خوابیدن و اکسن آید در بدن کمون
 و در این لحظه بروز نموده است
 در و کسین غلط بفرز اوقات حونی بثورات و کسینی مذکور از
 خوابیدن و کسین بفرز بثورات بروز کند که از همه جهت مخالف با
 آنهاست که ظاهر گویند بی از روز اول یا بی بیم و آن تغییر بر آن
 و ملاحظه را ندارند و رنگ و شکلشان نیز از بثورات و کسینی
 مختلف است و چون این بثورات ظهور رخ کنند رطوبتی
 خارج شود که بی از مژگان شبیه بهمن که هو و همه رطوبت
 داخله آنها دفعتاً خارج شود و این دلیل است بر عدم خش
 منقسم کنند با فضیه و نهضات این بثور یا انتها میرسد
 در شش یا هفت روز نیز انتها آنها مطابق است با ابد ارجی
 شدن و کسین و وجه تسمیه بوالین غلط از این جهت است
 که شخصی بعدی غلط از بروز آید نیز نماید و نهیب سب
 بروز آنها کو بیدن و کسین مانده و خواب شده و یا کو بیدن
 و کسین در شخصی بیه برون آورد و یا آید کو بیدر شده است
 و چنانچه بی از کو بیدن و کسین و اکسن ظاهر شود و یا
 بدون قاعده و بدون علامات و کسینی ظاهر شود و عمل را بکار

من باید

علاج و اکسن

۹۰ من باید بخوف تا بثور بقاعده بروز کند و لا فاصله دو
 عمل باید چند هفته باشد
 و اکسن معالجه ندارد مگر بینه اگر در صورتی که و اکسن
 را کو بیدر شده و در صورتی که هر ثور بثورات حاره است که اکسن
 و چون هر بی رخ شود بر هیز که مدینه و بفرز بثورات حاره
 و و اکسن هر بی سوخته است بلکه سوخته است در بدن و یا
 بثورات در همه بدن و یا سوخته بروز کنند

در بیان زمان محقق بثور و اکسن شغریه

نفس معتقد بر آن هستند که و اکسن این خاصیت را دارد
 کند که بی از روز نهم نیز زمان اثر کردن ریم آید که جمیع بدن
 با اعتقاد ایشان و بر فرق کنند با شرمخون ریم در زمان
 کو بیدن هر کو بینه زمان کمون فقط و کسین شغریه را از بروز
 آید و طایفه دیگر وجه علامات ظهور آنه خبر می شود و غده
 کاف در این خاصیت و نهاده اند اگر چه بثورات هم بروز کنند
 و لا عدم علت این تحول ظاهر است چه در این صورت
 هر کاه و کسین تا شش مزاج کند باید هر دو مکرر بخوف
 غالب را بکار معتقد بر آن است که و اکسن سوخته است

حیات

۹۱ مگر بعد از روز ششم و هفتم زیرا در این ایام اگر از رطوبت او کسبی دیگر بگویند مؤثر خواهد بود
 در بیان زمان اخذ رطوبت که در این زمان باید که در آن وقت که از آن وقت که در ابتدا از روز ششم رطوبت آنها
 و عقیده آن است که در ابتدا از روز ششم رطوبت آنها
 مؤثر است و چون در این زمان این رطوبت کم است
 انقباض آن است که از روز ششم تا تمام اخذ غایب و چون بعضی
 از مردم نمی توانند از این رطوبت رطوبت آب را
 بپذیرند و گمان میکنند که نقصی در تاثیر آن ظاهر میشود
 لذا اگر کسی که رطوبت آب را در روز اول بروز خارج سازند
 تفاوت را در آن شخص و اثر آن آب که بخورند و شل آن است
 که در انتها اخذ کنند و یا خفگی شده و پس آن قط
 ثه

در بیان صفات و اکن صید

و اکن صید آن است که رقیق و صاف و بی بو و بی
 مایه بفرست و کم لزوجت باشد و چون آب را در آن
 کنند بتدریج خارج شود و بر عت در هر اشیای

ورقه

صفات اکن صید

۹۲ و رقیق صغیر نجس و این ریم فراغت و چنانچه او را در او
 بشود ندارد تا شری ندارد و برابر تاثیر او باید جلد پاره
 باشد و و اکن هر چه تازه تر است اثرش بیشتر است و
 هر بشود که رطوبتش کم است از رطوبت مؤثر تر است
 و هر چه بی صاحب آب کمتر باشد اثر رطوبت بیشتر است
 مثلاً ریم آب طفل اخذ از شیخ است و بعضی از مردم چنان که
 دانسته که ریم را از شخصی قوی المزاج بپذیرد گرفتند از
 بعضی و ضعیف و یا نه چنان است بلکه آب در هر یک
 یک است اگر چه اولی آن است که همیشه از اطفال صغیر
 و قوی تر بپذیرند و برای آنکه صاحبش ضعیف باشد بر عت
 خواهد شد و و اکن همیشه تجدید باید اخذ که طبیعت
 همیشه و اکن تازه درشته باشد و چون و اکن همیشه نیست
 مختلف بعضی از اطبایان گفته اند که و اکن را باره
 در لقا و گویند و اکن را بپذیرند که قوی تر باشد و از آن
 و این عمل را در بعضی بکار ببرند در آن شده تصدیق انجم
 اند و اولی بوسه خزانگی که بپذیرد از گوشت و اکن
 در لقا و چیز بر قوی تر از خود هر قطره

حیات

دوام اثره اکین : در این اواخر بخندن چند در این یا
 گفته شده است که آیا اثره اکین دائمی یا موقوت است و اگر
 چه این مطلب محقق نشده است و در کتاب اطباء
 چنان مستفاد میشود که در این سوالات آخر آنکه بیشتر
 در اثرهای آنکه کوبیده شده و در آب در ترقرحت و ترش
 مایه که دیده شده است بروز آنکه قیر از نه سب در اثر
 آنکه کوبیده شده و هر چه بنی بالدرود بروز آنکه بیشتر مایه
 و از این معلوم میگردد که اگر آنکه در اثر سب و بر خلاف
 دیده شده که پی از سی و پنجاه آنکه در اثرهای آنکه کوبیده
 شده تاثیر ندارد پی معلوم میگردد که نه عین اثره اکین
 از سن نه تاسی و پنجاه کم میگردد بلکه پی جوان مستعد
 است برابر آنکه از سن دهان دیگر چه آنکه نهان به کوبیده
 باشند یا نه لهذا غالب اطباء دوباره آنکه را میگویند
 و در بعضی از ولایات فرنگستان رز و قسنگه این
 مکرر عمل را انجام میدهند بروز آنکه کمتر دیده شده است
 پی ادلی و نه است آنکه است که هر چند سب کثیر تبه مجدی
 آنکه نمایند

صفات و کسب جید

در بیان کسب جید و کسب بد :
 بعضی معتقدند که ریم و کسب عینت مکرر آنکه که
 کوبیده شده بکار و اکین طاهر شده به صحت آنکه یکبار
 اجلاس انگلیس مدعیه شده که لحاف شقی آنکه دارد چندان
 بروز لک و انداخته آنکه گرفته و ریم اورا با فای کوبیده
 و اکین بروز کسب است ولی برزنی عینت این قول عین
 است مرتبه دیده شده است چه پی از آن اطباء هر چه
 سخن نموده اند که آنکه نهان را سب بکار و نهان نهان
 است پی تا حدی هر گشته است سب قی را که اکین باید
 دارد

در بیان درجه صفت و اکین

بعضی از اطباء و عین گفته اند که اکین چنان است
 در اطفال که محافظت مرغاید آنها را از هیچ امری
 و بعضی دیگر بر خلاف و اکین را سب مرغی سب و خدایر
 و آنکه ایقان نموده اند و اکین پی اثر ندارد و اطفال
 از این مرغی حفظ نمیشوند مگر آنکه و بعضی گفته اند و اکین
 آنکه را بجز تیغ و تیغ تبدیل نموده و دروغی کم گفته آنکه مرغی

سپاشیده که خطایش هیچ کمتر از آینه نیست و اگر آینه اطفال را
 غافل بآینه کند میرساند این مریض مردمان جوان و کج را
 را بحدک می کنند لکن از سبب اکون و لکن هیچ برترند
 اما بر اطباء با چونی ظاهر و مبین است که این قول با طریقت
 چه متفاوتیست و لکن بهم و بر خطایش چنین افزوده نده
 است و هم چنین حروفی متفاوتی در ایشان آینه است و را کج
 باشند یا آینه بیرون آورده شده علی المرام است
فوج دوم از آنی که سخته از حیالت بجز در واریو کوبیده
 عبارت از آینه است که عارضی می شود در ایشان که با آینه
 بیرون آورده و یا آینه ای ترا کوبیده اند و فرقی با آینه
 دیگر ندارد مگر بویط بر عین افتادنی و بعد از حروفی هر شایسته
تاریخ - این مریض اگر چه در قدیم به است و در بعضی طایفه
 که کلام او را مشام می گویند آینه می و یا واصل می دانند
 و تعریف او در کتب نوشته شده مگر بعد از شیخ و لکن
علیه - علیک است ابتداء این مریض با علیک است ابتداء
 آینه فرقی ندارد و ممکن است ایمان شد که در کتب است
 است و بشور است بروز می کنند از روز سیم و چهارم کوبیده

لکه جان

لکه با ترخیز در وسط آنها و آنه کفست و برآنده است و همه شوره
 غالباً یک مرتبه در همه بدن بروز می کنند و با شوره بزرگ
 بیرون آینه آینه بقاعده و ترخیز که در آینه ذکر شد و عدد و کج
 مختلف است بفرایات بسیار که نه ده تا و از ده است و با غلبه
 از صد تا و لیت بعد و بندرت گفتو آنست که بعد که هیچ بدن را احاطه
 کنند و در بگردانی نه بروز شود و وسط آنها رطوبت پیدا شده که در
 روز سیم یا چهارم این کشته و خانه شوند و در این زمان بشود قدر
 کفست و اطراف آنها که ترخیز را می رسد و در روز ششم و هفتم
 رطوبت جوف آنها کشته شروع غایب می شوند و این کف
 شدن با بنجام رسد از آنهم تا دم و بر خفوی آینه اصلی ترخیز
 و بعد از سقوط خلوی اثر اوست تا در است که دیده ترخیز
 فقط یک سخته در محل آنها می بیند که بعد از چند تا رخ
 خواهم شد و واریو کوبیده همراه می کنند با هم و همه شوره
 کسالت و به هیچ صورت و پاره از بشود در دهان و حلق
 اما نه آینه بروز می نمایند و با سیدن براق دیده ترخیز و
 مقام دیگر شدن بشود هر شایسته عارضی ترخیز و بی اند بروز
 بشود هر خفیف که صبر نیمه و بعد از هفتم رخ خف و این مریض

همیشه بکشت نسق بر وزن کند و نیز اگر چه غلبه بثورات
در ششم و هفتم و غیره کشف و ما که دیده باشد که باره از آنها
در روز اول و دوم و غیره کشته و از یوم و نیم شروع بکشت شدن
مینی بدو دیده باشد بکشت و دیگر که یکم شده و بی از چندین
مخلد سیر و د و نه و بی ظاهر شده که در یک نسق مکن است
بثورات و کالوت مختلفه مله خطه نموده که بکشت تازه بروز
معمول و باره بکشت شده و بزرگ شده اند

و اما در آنها - و غیره فی لزده تا چهارده روز و اولی

و انباران همیشه جدید است

تجیض اگر مضار این مرفی بقاعده باشد در هفته
اولی به قمر از آب که رسیده اند و نیز در علامات بثورات
بروز بثور و علامات بعد از او هر یک است و بی از
هفته اولی و علامت که می رسد چه چهار تا و در هر یک
بثور مادی مرفی مدوم است بی واریو لویه نیست مگر آب که
که در آن تغییر بهم رسیده باشد اگر چه بکشت از علامت تغییرات
تشریح در شصت و این مرفی شده اند و آب که از لوزج به
ما ظاهر شده این است که پنج بثور در هر یک است و غش لاذب

نیز در هر

نیز در هر یک و بی و بی و بی و این قش در واریو لویه قش مکتوب و
دلیل دیگر بر کمالی مرفی است که اوله در بفر از و بی هر مرفی دیده
باشد و ثانیاً دیده شده است که در ساریت آب واریو لویه مرفی کشته
و بر علی ضایقه بفر از اطباء واریو لویه کبیده و ما آب که در سبب کشته
و اما مانه آب که رسیده بکیده بکیده دیده شده که در ابتدا در موضع
کبیده شده بثورات کشته و در روز هفتم هر موضع مکن و آب و بی
بانه و بثورات ثانی بکیده شده است بی از آب که نفی ظاهر شده
که آب و واریو لویه هر یک مرفی اند و ما بروز واریو لویه
در شصت که آب که بیرون میا در ده و یا آب که آنها کبیده باشند
اصلی نادر است

تقدیم المونه - جدید است و بی نادر است که موجد کشف

علیه - مانه علیج آب که در یک است

فوج سیم که انواع سته نه مایات بثور و در و بی است
عبارت رخا تا است بشده که بثورات شروع بکشته شده و بی
از روز پنجم تا ششم بدون کله رطوبت و بی که در یک کشف و آب
مرفی مرفی مرفی کشف و بفر اطباء واریو لویه مرفی
از هر مرفی بشده دانسته که شباهت با بیله داشته باشد و بی برای واریو لویه

دریسل

در دریسل در آنه دست لاله می کنند بیکه در زمان وبا
و ارباب کوئیه و دریسل هر دو دیده میف و بایک و دریسل
دیده میف که در آسمانی آیه بیرون آورده و یا کوئیه
نژده و بایک میکی است از کوئیه نیا از آن و دیگر روز
نست و این دلایل دثیه است بیکه و دریسل دیده میف
بدون آیه و بثورات او در نفس آیه کوئیه و یا کوئیه
بنیزه یا است و از کوئیه آیه و دریسل و از کوئیه و یا
آیه بروز نژده و نیز معتقد نژده اند که و دریسل راست
نژده و اگر چه این مثل هنوز محقق نژده است و لا از علما
طاهر بشود مفهوم میف که و دریسل فرقت مختلف از آیه
و وریو کوئیه

علامت - بثورات و دریسل میانی میزند بقاصدیک
روز پی از عرونی کاست و صدای و هم دلایه قر و ج صد
درین علامت گاه نژدیه است و لا خفیف و یا از بروز
بثور محقق در آنها ظاهر میف و گاه هم باشد که دفع شوند
و علامت مخصوص بثور و قتم قتم اول در استه آیه
قرنر بر روز نیا مانده گزیده که لیکت و در روز هم لکه با رنگ

نژده

حیات

۱۰۰ شده و متعین کنند از رطوبت که تا می روزه قرنر است و بی از آن کت
و شیر لث و در روز پنجم شروع می یابد بجنگ شدن و در روز ششم
کدر و دقیق حاصل میف که در نیم و ده با قط خواهد شد اما قتم روی
که و دریسل خود را کوئیه در ابتدا ماته قتم اول لکه قرنر سید
میف که در وسط او دانه بر روز میف و بر رگ است از
قتم اول و رطوبت جوف او کدر نژده و در روز ویم حیات کت
از نژده قرنر که بهین حالت میماند تا چهارم و پنجم و ششم و شص
بجنگ شدن می کنند در بنفم و باشد که پی از بقوط قشر را
بر اصر در محل آنها شاهه کعبه و یا بیا در بثورات و دریسل
حکله بهم میرسد که بر فی و بهطه آن بثورات را باره می کنند
و بثورات عانی و یکدست و باشد که لث و آنست بود
و غلب بروز آنها ابتدا در او اسط بدنی است مختلف
آیه که از صورت ابتدا امر نیا بد و طاهر می شوند و در چند روز
مترجأ و بدین واسطه در یک شش بثورات ببالدست مختلفه

دیده میف
تخفیف - نمیدان و دریسل را بایک مشبه نمیشود
عدم تا نفع بثورات و نبودن غش لک و ب و رعت

۱۰۱ شدن آنها و تقدیمه الحوض انفرجی صدر است
سب اگر چه غلبه عارضی باشد در طبعی و یا مخفی
باین سن نیست صانع اطباء سابق مخفی میدهند و با
عرونی این مری معلوم نیست و با بقا بداند شد که مقلد
از سرایت آیه بروز کند و در سرایت مخفی شده است
بفرز آنها نوشته اند که بواسطه کوبیدن بروز مکنند و
محقق نیست

علیه استغنی الشریبه فائزه در احص و همیه کفایت در
دار انفرجی مکنند

در چهارم از ادویه است که در حیات بنور در حیات
یا که بنور است مشرب به است که همراهم با قمر و زکام و زخم
در جلد نموده میشود و لکن ضرر برین رنگ که بفرز آنها جوته بر آید و
دارند و بر طرف میزنند پس از اوز افتم و هشتم از بروز عرونی و پل از رف
شدن یک در بار بستره مائه سبوی ماقط مکنند

نایب اگر چه تحقیق که اند ندیده اند که یونانیان و رمانیان
ازین مری صمد و درشته باشند اول کیسه امیری را گفته است و
بلعده از سر است و از نوشته او چنان مفهوم میف که سابق هم انفرجی
شود

شیوع داشته و ما آنکه معلوم شده است ای مکنند در زوکنه با آیه
در زمان بروز که و از زمان محمد زار سالی او از غلبه اطمینان دورا
آیه متعده میدهند و مکنند مکنند فرق آنها بولد است و خف میفکند و
سید و بفر اطباء مشهور ما به هم عیسو فرق باین این مری
در یافته و هر یک را تعریف مخصوص بخوند و متاخرین پیر
قول آنها نیفزوده اند بفر از تراکیب ای مری نه

علیه سببه توفیع علکات ای مری را در چهار هنگام بیان
یعنی نیم هنگام اول زمان کونی ای مری هنگام ویم ابدار
ظهور او هنگام سیم بروز بثورات هنگام چهارم ریزش بثره
اما هنگام اول که ماله سرخی بدین سرایت منجم است تا آنکه
و امش از نش تا بهفت اوز است اما هنگام ویم که ابدار
مری است بفر قشر بره با متواتر عارضی شده و کی است و سب
تمام و فقه ان است و هر دست ده که شد و خف آنها
بشخص مری فو اید بفر و در روز ویم علکات صدم در بفر
اعشیه مایط بهم میرسد مائه ملحه قشم که عروقی ممتد شده و در
کشته در ریش دمه فیه و دفعه و از سب طیف بینی رطوبتی سبک
کند با صده و عط و در بفر درم خفنی در خلق بهم رسد

کتابت

با انگشت اصابی کنند ظاهر شد با صاف در جلد و لون آن
در همه جا مساویست که باره رنگین تر و باره کمرنگ تر
و چون عرونی بشورات با تهرات و عرونی کالت و هرگز
میگردد و مایل است تحریم غشیه نماید لکن با قوت و
باشد که شد نماید و چون وجه و پوست طلی بر ماند
اگر ملاحظه کنند دیده نشد و بشورات ایستاد
بشورات جلد و او در آتار روز چهارم از بروز لون بخوا
بافته شده و زرد رنگی میزند و هر رخ شده و علاقه بر ناله
تخفیف یافته و با بخار رخ خواهد شد نهنگام چهارم منقلب
روز نهم تا چهاردهم دیده میافد که بشره در ضربه موضع جدا
شده و مانده قطعات کوچکی شبیه بشیری تا قطعه کوچکی
اینی نهنگام پنجم که در جلد بهم رسد و جمع اعمال بدن بجا
طبع بر حسب کند و باشد که ناله ریه با قوت ماند با خست
صوت و سعال خشک و با صدا و در این وقت نفثی ضایع
گرفتار و بسته که محیط است از رطوبت و گاه دیده میافد
نفث ریز و گاه با خطوط کدر مانده اگر در سالت و
علائق مذکوره عرونی عرونی دیده میافد و باشد

۱۰۵
 علت است او باین کو هنوز که کف صبا چنگ می کشد که علت
 تورم غنچه ها خاطر دیده نفخ و در نهج رست مری را بر رنج
 بی نزله می نمایند و گاه بعد که مری عارضی منعقد و عود می مری
 مخوف بعد بیروز بثورات و گاه هم می کشد که مری مخوف باشد
 بثورات علت است نزله بدون کینه بثورات عارضی نفخ و
 در این وقت مری به مری می کشد رنج بی بثره اگر چه حقیقت
 این قول بر ما معلوم نیست زیرا که از چه جهت مری را سرجه
 کوئیم و نزله کوئیم و این مثال است که در آیه مذکور نمودیم
 و بعضی اوقات خاصه در آنوقت که مری ندیده بعد می کشد
 بثورات بسیار می کشد و در بعضی از مواردی که مری را سرجه
 یا کوپک آید بر روز کند و این وقت او را سرجه بسیار
 نمایند و سرجه بی قاعده است که بر روز بشود زود تر یا دیر
 تر از آنچه ذکر شد بعد و یا کینه ابتدا از اطراف برزد کینه
 و یا در بعضی از اعضا بر روز نماید بدون بفر و گاه باشد که
 بثورات بعد از بروز بلبه فاصله فردنشینند و نسبت این
 غلبه بر و است و لاسر بر قاعده است و می کشد که نسبت به
 تورم یا از عارضی بعد

البکر

صیانت

۱۰۶
 ترکیبات بی پاره از امراضی می تواند شد که باین مری
 مرکب شوند و مانع آینه حرکات طبعی آنرا و عده آنرا
 در همه سببانی بروز می کنند و است اگر چه است و در
 دیده می کشد ورم و عارضی از مری می کشد از عود می
 عارضی در لب و ریه و یا از عود می کشد و در لب و ریه
 و یا شد که بلبه کشد بلبه و عود می کشد و در لب و ریه
 بعضی علت است و یک اگر چه بی از سرجه است به تغییر در
 و مانع یافت مری و سیاه سوزن و ضایع از امراضی است
 که مذکور تا باین مری مرکب می کشد و بعضی از اجزاء گفته اند که
 آیه و سرجه با هم در یک نشانی بروز نموده اند
 امرانی متوجه است در نقایست مری اصفان متورم
 شده و مجموع کشد و صورت لغوط ترکان شوند و
 تلبه عود جذابه و نزله ریه و سبب مری تر عارضی می کشد
 مری آنرا بسیار مشغول است و در بعضی از مری که هرگاه در بعضی
 استعداده مری سل باشد تعجیل در ظهورش گشت و اگر چه
 عارضی شود و بر و است سل مری افزاید و صبا چنگ در نهج
 نقایست هرگز در در بدن لغوط کشد و صورت استعداده

۱۰۷
 اگر کعبه و چون این امرانی بنشیند در نقابت است که رایتین
 عارضی میف بنفصیر در اینجا ذکر خواهم نمود و بر خلاف دیده
 شده است که بر خیمه با موت شفق بعضی امرانی شده و مخفی
 بعضی امرانی جلوه یافته اگر ما سرزمین بدن و اگر مایه
 عود - این مری عارضی غرضی که یک دفعه و بعضی
 از ابطا نوشته اشخاص را که در مرتبه بر خیمه در آنها عارضی شده
 و از قریب به ناخیز مخفی بر خیمه یافت می شود
 تقصیر - از بروز هر با علل است ترکه که یک مرتبه در
 ملوک شیم و بی و سنیه عارضی کف این مری غلبه میزند که یک دفعه
 چه این علل است یک مرتبه در هیچ مرض یافت می شود و در
 قور خواهم شد در طفس خاصه و سینه بدانند که مقلد بر خیمه
 نده است و با هم شب و شبی از روز نیم و چهارم که بخور
 طاهر کف شتبا هر کجا آنها ماند و من توان مشتهر بر خیمه
 را با نهنگام اول آیه زینار در وسط که در آیه وانه
 گفت و صلی است اندک بر آمده که بتدریج رطوبت صبر
 و عدا کف که در این بشود دیده غرضی
 تقدیمه العرفه - عموماً بر مرض است جید در ولایات است

اگراره

حیات

اگراره و لا در بلد حاره و در ضوا حاره و در نهنگام و باب ۱۰۸
 خلف رگبیت اگر چه و بان که نهنگام یک مایه مایه
 در این ایام دیده می شود و چون در وقت بیرون آمدن
 دندان و در نهنگام کلر و حاکم تقاکی بروز نماید روز
 جف و تشنج و نهان و بروز لکه های پلیدی و ذات اگر چه
 بر خط مری مری اخذید و خط بدیشتر مدیف زمانیکه بوش
 دفعه بر طرف شوند خاصه اگر در مری حاکم مایه
 اسباب - که در قلیله اند اشخاصی که مقلد بر خیمه یک دفعه بلکه
 بعد قمر اشخاصی که استعداد آیه را ندارند مقلد بر خیمه شوند و
 دیده شده است در هیچ نهان صرور حین و جلوه و
 ضوول و شدت میناید در چهار و تخفیف مری
 در تابستانی
 اسباب - که در خیمه یا از امرانی سرایت و قوه میر
 او جبر است از نهنگام بروز بوش تا انتها مری و نیز
 عارضی میف از گویدین
 علیه - در وقت که رفا رگبیت جید شده و علل است
 شدید نهشته شده هیچ معالجه ندارد جز اینکه مری در سینه

در غلبه

و در متزلزل شدن او شناخت زایل نباشد که بچشم بر نفس صدمه برسد
 و در جوار است ممکن است که شد و استقامت اثر به ممبر و ملعبه
 مانند غلبه و کپور و دما الشیرینانیه و در وقتیکه هر شد به
 و غیر النفس شد یا بر فی مرکب با بصر او را به بعد خصه غایبه و
 در اوقات مخصوصه زلزله تر جمیع دارد بر قصد و باید سوخت
 غایبه که برودت بدن اثر نکنند و اگر بخور است بغضافه
 نشیند باید از غلبه تر آن خود چون سبب و رسم افش
 بمعالجه آن باید بر وقت و جلد اخف که بخور است و
 باره بر روز کنند بوضع خفیه است محو که بر جلد و اثر
 سبب اثر سرما باشد بر فی و در آب گرم و برزد و
 یا بجمیع بخار گرمش نمایند و بدنش را دلف و تر کنند
 و تر خفیه است محو که از جلد خفیه و ذرا از برودت جلد اند
 و اثر به ممبر و بخفیه است که دما و نیاک است بنوشند
 و چنانکه صغف غالب شد اوجیه مقویه منوشه مثل عاب
 و اثر و دما و نیاک است که کنند و اگر اسهال خفیه بهاره
 ملعبه است که تر یا یک دشته شده غایبه و استقامت تر یا یک
 نه از بر سر است اسهال متها غایبه است بلکه نه برابر سر نه خف که
 همیشه

استحکام دلین

۱۱۰ همیشه بود در است تر مضمیه است و زمانیکه تر شمع نفت
 زایل باشد خاصه در طفول و صغف که رطوبت و قصبه را به
 شده و موجب عسر نفس شود معنی جوئی است که کند بخفیه
 ایچا کو انا و چون بر نشیند کیلید عارضی نف اثر به ملعبه و
 حوضه بلغم و مصلع صدر مقبیه بخفیه است چون دهنه و شمع در
 برور سینه اندازند و چون ذرات اریه برور نمایند و
 کمتر کردند و بنیوی را بمقدار منقسمه زایل دارند و در
 مصلع قشر از برور مرضی باید که چون در اثر یابد غایبه و باروی
 شمع این را بکبارا مشقوق اخف دما و با چون جلد باشد
 بگذارند که بدیکر آن کراست نمایند تا از تر غلبه در این
 فی بجمیع از انواع مسته از مصلیات بخور در است
 صحت است بثره و مسر که از علل است بخفیه او برور نقاط
 نوک ملتظم است در جلد و لوله آنها قمر یا از قوا است
 دما غای شوند در مصلع بدن و در غشای طریقه و هر هر کنند
 با جرم ظهور شدید یا صغیف و نام شوند در آفر هفته اول با
 سقوط بثره
 تا به یک اندام مرضی است که یونیا و ورو میا و

اور الشفا اند و اول بروزش در ماه ششم عید
 نجف که انگار ایسی که از ابله مشهور آن عید در ناپل
 که یک روز ملک ایتالیاست شرف از این مرضی نوشت و
 از اوت بدت ابله اورا بر حقیقت مشتمل بر خوف و وبا و بیکه
 در ماه هفتم عید بر یکم انترتین طمانگر نوز و کالاریت و
 ملک اسپانیولا و ایتالیای بروز خوف و وحشت ملک
 صبر از مردم کفید بنو و یکسها رلاتین و با در ماه هجدهم
 عید بر نهم و سیدیم و خوف دیدن ابله مشهور این مرضی
 را به تحقیق شناخته و شرف از او نگاشتند و بعد از آن
 انچه که ابله نوشته اند یا در کتب و یا در علم و یا در پاره از
 علامات مخصوصه مرضی بجه و خبر نینفرد و اند
 رتیر از لونی جلد و فتنه خط طلق و قعبه الزیمه
 کفیده و بجز لکه در اینک در مجرای اندام رسیده و عود
 او میتا از دم شده اند که مبدی در او داده است و بندرت
 درم در قعبه الزیمه و در ریه و ترش نقاط دم در دماغ دیده
 میثف در حالت فتنه چنان است که در سایر حیات است
 غیر فیروزین بکایت طوریست و کم میثف در مجرای تراکیب مرضی
 خاصه

خاصه در ترش شدید و از تفحی و صبحی رطاب معلوم شده است
 که در این میکه باین مرضی هلاک شده اند خاصه اگر باستقلا مرکب
 امتداد دم در ملکین بهم رسیده که درجه اول و دوم مرضی کبیت
 ایانی مشام کشته است
علامت - در مری علامت در چهار هنگام هنگام اول مری
 دوم ابتدا بروز مرضی سیم هنگام بروز بشور چهارم هنگام سقوط آنها
 اما هنگام اول در این زمان علامات مخصوصه دیده میثف و در
 بسیار است و از ابتدا در مری بدن تا هنگام ظهور او
 از پیشتر طول میکشد اما هنگام دوم که ابتدا از مری است همراهی
 مری کند با خضریه و از ریه و ورم ملک که لاه شدید و کاه خفیف
 و شدت بته مری است و باکی است و صداع و غلبه ریه
 و آه و در مری و کاه پاره علامات دیگر مانند بزیان و اغما و تشنج
 که بخفوی عارض شوند و طفف و تا روزییم رو به شدت او
 اما هنگام سیم که بجه اکثر در صورت عارضی شده و مشام هلاک
 فوچا که عبارت از از نفق طلیا رخ ویرانده که از لمسی رخ
 و دوباره غمگین و تدریج بروز کنند در کف و سینه و
 اطراف و تا انتها بروز بشور از کبیت و چهار ساعت متبای

حیات

۱۱۳ سنیت و مدینه نانی جلد رخت قرمز خالصی گرفته چنانی و غایت
 او را با آب شسته و رخت بپوشانند و عروسی این لونی بکند
 بعد و در خاصه مابین آنها جلد سالم است و هر جا که بشود رخت بپوشانند
 تر است و در این که غلیظ بعد که رخت تر و گاه بعد که بر روز بپوشانند
 بنیج و یک جلد فله شد و در عروسی که که در سرخ منتظم بر روز بپوشانند
 در بعضی از مواضع نقاط قرمز را قریب بهم و یا از شرطی که
 شرف و صورت مانتا شتم قرمز خالص بپوشانند و در بعضی از
 جلد فله و منتظم و بوزانت و با هم و در بعضی از
 سایر حقیقت بشور است و دست و پا به نخور است که بقایانی
 انگشتان لبها بر صورت بپوشانند و در بعضی از
 لبها در بعضی از نته و در بعضی از نته و در بعضی از
 منتظم و هر گاه بپوشانند فله کنند مانند مانتا شتم
 که سطح و شافیتی و وجهه و لثه و لثه و لثه و لثه و لثه
 ظاهر بدن سرخ رنگ شده و نیز این هر است جلد فله
 سطح زبان و لب و بپوشانند بپوشانند و در بعضی از
 این هر است غشای مخاط و از عسل مخصوصه این مری
 و عروسی مختلف است که گاه قبل از بروز بشود و گاه بعد

اسکالر دین

۱۱۴ ادوگاه بایکد کند و در روز بشور است لبها در بعضی از
 و غایت در عروسی لونی آنها بپوشانند و غایت بشور است
 نهایت شدت رسیدند که روز چهارم و پنج مری بپوشانند
 خاصه در طفلان ۴ هفت که در اطراف شوق و راد و عسل
 و ابله و کتم صاباها که که در اطراف شوق و راد و عسل
 رخت را که بتدریج گذر شوق و این صاباها بپوشانند
 و قز که در تیغوشه ذکر شد و در این بزرگتر و بزرگتر
 تر اند چنانکه در هر عرق از فایه گفت و در بعضی از
 مری را اسکرایتین میلین نامیده اند اما بپوشانند چهارم در روز
 پنجم تا هفتم مری بشور است و رنگ شده و خاصه مابین
 آنها بپوشانند و آبله در جلد بهم رسد و عروسی و در بعضی از
 و روز هشتم اثر از بشور باقی نماند و سقوط بشود شوق
 نماید از روز پنجم در صورت و کف و سینه و از هفتم تا دهم بپوشانند
 رسد در بعضی بدن و سقوط بشود بپوشانند بر رنگ است
 خاصه در دست و پا که گاه بشود یک رنگ است بی از شقاق
 یکپارچه شبیه بپوشانند قطعه و گاه سقوط بشود بتیغوشه
 از پانزدهم شروع نماید و در بعضی از دهم مری نهایت پنجم است

حیات

۱۱۷ بعد که مری را مشیبه نماند باورام غشیبه و باورام شریج مری
 در قلیه است و جوشان شریج در مری و شریج رطوبت در
 آنها مشامه که شریج و تر جوشان است مشامه که شریج پاره اجزا
 در صف صرد و لکه جوشان مری جلد با شیه مری و مری و مری و
 پاره لکه و مری و نبات اللیج ترکیب باین مری یا بند و لکه
 باشد که این امر ارضی جلد لری رز تقوط بشره بر وزن نماند و
 جوشان مذکور نموده اند ترکیب با لکه و و لیس و و جوشان و
 اگر چه این ترکیب در مری و لکه دیده شده است و ممکن است
 که توام بر وزن کنند و یا یک سابق بر دیگر باشد
عود - چهار نادر است که عود کند و جوشان اجزا نوشته اند
 و جوشان جیبیه جیبیه جیبیه جیبیه جیبیه جیبیه جیبیه جیبیه
 مدت و جوشان و مرتبه بتبله جوشان و هم نوشته اند که شریج
 و دیگر بنفده مرتبه بتبله شد
امری - استسقا طری که لکه نیکه این مری است عاری
 در طیفی و در فصول بارد و رطوبت و غلبه اشری
 باشد که سبب جوشان بر او مفهوم نکند و جوشان در مری
 یا چهارم مری است و مری که تا وقت حالش خوب بود و جوشان
 شکاری کند

امری متجدد و مری

۱۱۸ شکاری کند از شریج و لک است و صورت با شیه و شریج جوشان
 بسیار نفخ و جوشان و بدین نفخ و جوشان و جوشان و جوشان و جوشان
 بدن لکه رسد و تر جوشان است شریج رطوبت در شریج جلد ریه و صفی
 و جوشان و جوشان و جوشان و جوشان و جوشان و جوشان و جوشان
 خون و جوشان و لکه و لکه و لکه و لکه و لکه و لکه و لکه و لکه
 که در شریج جوشان و جوشان و جوشان و جوشان و جوشان و جوشان
 بود و لکه و لکه و لکه و لکه و لکه و لکه و لکه و لکه و لکه و لکه
 در مری بدن لکه و جوشان و جوشان و جوشان و جوشان و جوشان و جوشان
 باشد یا مری جوشان و جوشان و جوشان و جوشان و جوشان و جوشان
 مقادیر است و در صورت تا مری جوشان و جوشان و جوشان و جوشان
 ندارد که جلد فرو رفته و بدین مری جوشان و جوشان و جوشان و جوشان
 علت است و لکه مانند بر شریج ذات الجنب و شریج جوشان و جوشان
 ریه عاری نفخ و لکه و لکه و لکه و لکه و لکه و لکه و لکه و لکه
 میرسد در بدن ارضی و شریج و جوشان و لکه این استسقا لکه و لکه
 بدین ریه و جوشان و جوشان و جوشان و جوشان و جوشان و جوشان
 و و اش لکه و جوشان تا لکه ماه است و اش جوشان و جوشان
 باین مری را جوشان و جوشان و جوشان و جوشان و جوشان و جوشان

که در مری بریت بتفصیل مذکور خواهد نمود و بیغ تغیرات التفتیه
 و خاصه در اسما و صدرات هم و تشو چه غالب شما صله هلاک
 باشد یا بوجه ورم اسما و یا ورم جنب و یا ورم ریه است
 تحقیق - التفتیکه در تحقیق الیگارالدین که اعتبار ریه است
 زیرا که آن نقطه منظم الیگارالدین را ندارد و در آیه که تا قریب
 که در وسط آن دانه نخر است که در الیگارالدین نیست و چون الیگار
 لدین بنوعی شسته بر فیه میلف ذکر یعنی تم مابه الامتیا نراین و مری که
 محقق اند اوله در علل است مقدمه و ثانیا در فیه بوز و ثالثا در طرا
 نقطه آنها علل است مقدمه بر فیه بمبارست از زکام و زنده و ورم
 غش مقویه فیه و مخاط بینی و قصبه الریه که در الیگارالدین این علل است
 نیست و علل اینکه غلبه در الیگارالدین ورم خلوص است شدید یا ضعیف
 که در مری بذر است یافت مرگش و از که هم امضا قاعا ماری تشو
 بهر ضعیف خواه بعد و تیرا نگر تر از خالی که در غش مخاط علی و
 دمان دیده میلف در مری نیست و تیر و ام علل است ابره تیرا و
 مری محقق است در الیگارالدین منتهای تا و روز و در سر فیه است
 ناچار روز است و بوز است در الیگارالدین قریب و از فیه و در فیه
 امر ناصح است و تیر در مری بهر رنگی شسته بکلیک اند و نه در فیه و نه

الیگارالدین

الیگارالدین منظم اند اما طریقه ریش بشره در مری بقطعت
 کوچک بزرگ است و در الیگارالدین بقطعات بزرگ و فلیج یک
 چه است و از که با الیگارالدین ورم خلوص است یا باشد و بوز ورم
 که شامه بکشد بهر رسته تشو ورم خلوص و طهارت ریه است هم این شنبه
 را انهم اند و تا رنغ شنبه تشو از مده فیه علل است ندیده که در
 الیگارالدین ظهور مکنه و هرگز در ورم خلوص داده نشسته بی فیه
 ورم خلوص با این علل است ندیده بروز کند طلیب مری است بدقت
 تمام مده فیه نماید که در بدن علل است و بوز است الیگارالدین
 بیا بد و بفهمد که مری ورم خلوص داده نیست و لمایه الیگارالدین که
 تقدیم المونه - اگر چه سید غم معتقد بجه که الیگارالدین همیشه
 جیه و با خلوص است و از که هم خلوص الیگارالدین بوجه ضبط سباع است
 و این قول مقبول عام نیست بلکه بایه اعتقاد تشو که ریه است
 و جودت مری بته بویا است که در جوف جیه و در جوف دیگر ری
 و صولانج است مانند طایع و هیدیه ریه و سایر امرائی و
 باج و نیز تقدیم المونه محقق میلف موافق امرائی مرکبه و پنجه از
 او مثله و مری نرف الیگارالدین و علل است عصبان غایب و جوب
 خلوص و دانت مری است و نیز استقامت مری بکته از او خلوصی پناه

۱۲۱ اصل سرخسیت ضامه اگر افتادش هم مکرر باشد و نیز روی است
 اگر بول البومینی بود و یا بلغمی کف و همچنین است اگر عکس است
 سرخس از اسهال صدری و عارضه کف روی و اهرام بود و در کول و
 شبان از دوز و طفول است
 اما سرخس عارضه کف و طفول که کمتر از دوز و شبان
 باشند و مقدار کول و دوز تا بنیست صاف است و بی ز
 آن زنان مستعد تر اند از مردان ضامه در حالت نقای و از زایا
 معلوم شده است که مولین مستعد تر اند از کمر است چه جوان و چه غری آن
 و اگر چه عارضه کف در همه فصول و مانند تن در بهار و خزان است
 سرایت - از اسهال سرخس و ماده سرخس تا بیانی از زای
 سرخس بکست و شیوع الکالیدین کمتر از آبله و سرخس است
 که کمتر از شانی بکشد باین سرخس شوند بکس آبله و سرخس
 علیه - در وقتیکه الکالیدین رفتارشی بقا نه شده و
 ندانند که با سرخس و عکس رویه بخود سرخی را بطبعیت و انداز
 و بهان بر این در است و استعالی پاره یا شویها و شرب اثر به
 اکو ضمه و اعتدالی هوا منزل نقایست کنند و ما چنانچه عکس
 غلبه دم لها کف و نبض و فیض و صلح عکس است الهماب یازن ح
 بعد ضمه

بعضی باریک است و بعضی از طایفه معتقدند که اگر لکه بدن را از لکه
 صافی بشویند و یا آب که در بالند و بارش کشته بعبه سرخی
 رخ خواهم که ضامه و غایره دین معالجه به تجربه طاهرند بلکه آب
 مایه کف و چنانچه الکالیدین صید و لا ورم طوثره باشد چنانچه
 بطرفین طوثره اندازند و لکه هم سهل از زرم کف و لکه کف در
 کف است و او بهار او را درازند و اگر ضعف مری مانع از ازای و فی و
 حالت صده مانع از زرم سهل است و ادویه مایه و صفره از پیل
 مشق خدای و خود استعالی کنند ضامه در پشت کف و غو
 های ملینه نیز مانع است و چون ورم شدید نباشد در آنها تدریج
 سرب در غیر غایبه که آب ۲۵ مثقال الکالید مثقال ۱۰
 ۳۰ مثقال سرب ۳۰ کف مخلوط کف غوغه غایبه و اگر و
 طوثره مستعد بقا تو را کف از مطبوخ پیوست کف کند و قدر و کف
 و یا بدون آن و غوغه کنند و ادویه از قبل سرب و کف کف بوش
 و اگر عکس است مثلا صده کف و یا بفرغ غشیه کاذبه در ملکی لاه
 رسد مقرر مانع است و اگر سرخی در و عکس است عصانه غایب
 اطا بر فی الکالید استعالی بخواند بدون الکالید منفقر برده شده
 و لا محاله جلدر و اتمام در ما تا و مسهل است و میقات

۱۲۵ و عدم شته و کما بهر حال و سرزند نماید و ممکن است که مری بدون
معدیات عافی یلف چنانکه شخصی در بین محنت کما مری از استراحت
در نیم شب بیدار شده در حالتی که عروق و عروق از علف
عده مری است و عافیا از جمله علف است ابتدا است و پدیدار یلف
در علف که ای کما مری که است و صراحت نماید یا ضعیف درجه
و بالار علفان و نیز علفان علف و ضعیفی مری که در مری علف و نقل
و فشار در صدر که مانع از نفس و موجب علفش قلب علف
که کما بهر علفی یلف و عروق از ابتدا بعد از کثرت دارد که لای
عفی ستر را ترکند و علف از اطن گفته اند که علفی هم در رد
و علف علف و در بار علف دید و نده است و صورت
از علف و علف علف است و آب شرب لپا کمتر از علف
است و چون علف همیشه همراه است و بنفش علف و علف علف
ندارد و ممکن است که لپا علفی که بعد و بیت قرم رسد
و این علف است لپا از علف تا چهار روز که لپا علفی مانده
شدت و ضعیفی لپا رسیده نه علف در شته و علف شدت
علف است علف در علف بدن علفی در لپا لپا میرسد و کما علف
در علف است و بیوقوف در علف و تمدد در علف علف علف

۱۲۶ عافی یلف و این علف است که علف علف اول است
اما علف علف علف علف علف علف علف علف علف علف
است یا قرمز و دیگر سفید اما علف اول علف است علف علف
و علف و علف علف علف علف علف علف علف علف علف
کنند و در وسط آنها نقطه است صلب بر آمده که آن
نقطه علف است از و زیکولی که علف علف علف علف
و چون این علف لپا علف علف علف علف علف علف علف
شوند و کما علف علف علف علف علف علف علف علف علف
در علف علف علف علف علف علف علف علف علف علف
که علف علف علف علف علف علف علف علف علف علف
موضع علف علف علف علف علف علف علف علف علف علف
اما علف علف علف علف علف علف علف علف علف علف
مثل علف علف اول علف علف علف علف علف علف علف
که همراه علف علف علف علف علف علف علف علف علف
علف علف علف علف علف علف علف علف علف علف علف
علف علف علف علف علف علف علف علف علف علف علف
علف علف علف علف علف علف علف علف علف علف علف
علف علف علف علف علف علف علف علف علف علف علف

حقیقت

و پی رز آن در جانب سر سینه و بالافره در سایر بدن و نای
 در صورت بروز نکند و عدد آنها مختلف است که به نسبت
 فاصله در مابین آنها دیده می شود و در صورت جلد هیچ بدن
 بخوبی قوت و کماه جمعاً در بفرز سوا قوت بروز نکند و در
 این قسمت هر که در جلد سوا قوت و جلد شیب غل
 نمودار نشد فاصله و سیکه دست بر آن بالند و این بشو است عموماً
 بتدریج بروز نکند و هر بروز حرق و سایر علل است مذکور
 مذکور نایب و پی رز ملز شدن بروز بشو حرق نقصان یا
 دله به شدت کم کف که همان جلد فقط با رطوبت است و هر
 و بسطی معده و غیر نفی کماه ندید و کماه ضعیف شوند و اصداء
 بلع رخ نشو و در بعضی بشو و رطوبت و زیاده کدر و
 بتدریج غصون بهم رسانیده و هر و هر جلد بر طرف شده
 و خشک بشو و غیر نفی دیگر را جمع نکند اما هنگامی
 که ببارت از سقوط بشو در روز ششم و هفتم بشو است
 شروع بکشدن انجم و بشو ریش نماید و سقوط بشو
 در این فری غالباً بقطعات کوچک مانده بسوی دله به قطعات
 بزرگ مانده ریش بشو اهلاد لایق است و بفرز اقا

اندرانی

حیات

رفتار برخی بقا معده مذکور نیست و کماه بکدر حدیث که بعد از
 غرق قلب در شش و بشو کدر در سینه و عفا بدون هر و صدای و سیکه شکم کماه
 شده و پلانز و سا روز کف و شفا کماه نشو و کماه جودت برخی بخوبی
 که برخی شول بلع رخت و بشو رخت و در صورت رخت برخی کماه در ابتدا
 و کماه پی رز چند روز بفرز عفا از قهر نیدن و نایب و تیش و کماه عفا
 و عفا به فرار در ادرانی شده و صدای و سیکه شکم و غیر نفی کماه
 کشته که عفا است شاق و در دهم و در غیر است اضمحلال و نفی با کماه
 و پی میوز نشو و پی رز عفا است طو کشته و یا زمان افد عفا است
 قریب بیکدیگر نشو و بشو بر کف و بشو جمع عفا است رده شدت کف
 مثلاً بشو بر کف و ضعیف و حرق تمام و جلد کف و کماه و بشو با فته و با
 و باری عفا شده و قور فانه کشته و بشو در مملکت در رسد و بعضی
 گفته اند که در این برخی مانده سایر حیات بشو و در آن کماه
 عفا است بروز انجم بدون انکه بشو کماه نشو
 و ام - بشو مختلف است کماه در سیکه کماه روز هفتم هنگامی
 را طر انجم و هنگام تقاضا است رسد و کماه نایب هفت طو کشته
 و عموماً ایام صورت به نایب هفت و و ام صورت رده که
 ملز بشو کف و هفت است و چون پیا رده بشو در رسد

۱۲۸

حیات دایره و نایب

و اثر به بلبله و ملینه کفایت مکنند و بیدار که مصلحت کنند که دنا بر نماند
نباشد تا موجب کثرت عرق کف و هرگاه که باری و فرشتی بر کف عرق
تر کف بکند یا نایب و لولا از تعرف هوا منع کنند

باب سیم

از کتاب حیات در بیان حیات دایره و نایب است
که عبارت اند از حیاتی که بعد از قتر منکلمات خود بلبله دفع شده و
دوباره عود کنند نیز آنها بعد از آنکه و فرستی به که خاصه پهن
این و فرست قریب بین و است و در زمان فرست که منکلمات
رست و آنکه که طبع است علماست هر که چه نیست و در آن
از هر نوبه بلکه منکلمات منقسم نموده اند که عبارت از منکلمات برودت
و منکلمات حرارت و منکلمات عرق است و این حالت ثلثه در مجرای
باقاعده به ترتیب بداند که نیز در این امر از و شریحه و به هر
و به وقت است

در نوع و طریقه حیات - اطلاق انواع بسیار بر این حیات دایره
قائل شده اند و ما هم در آنجا که در نوع است اقول که بیدار نیز منکلمات
دویم نیز منکلمات است منکلمات را به نایب آن است که
حیات آن هر روز و نایب یکروز در میان و به هر روز در میان

و این قسم

حیات

و این قسم ثلثه در صورت از ادب است که زمان افروز و صورتی باشد و چون منکلمات
مرکب و از هر یک و هر یک را با هم منقسم نمایند و از منکلمات که بیدار
و نایب است و آن است که در هر روز و دفعه عاری کف و در بلبله کف است
غیبی یا نایب است و آن است که هر روز عاری کف و در نایب است
مطابق بود و این دفعه نیز مطابق باشد چه از حیثیت و ام و از هر یک منکلمات
و ضعف و در بلبله است که بیدار یا به منکلمات بود و آن است که در روز نوبه
آید و یک روز زمان فرست باشد و نوبه روز اول مطابق باشد با نوبه چهارم و نوبه
دویم یا یکم که در آن است و این دفعه مطابق و این دفعه و روز است که هر عاری کف
مطابق با روز نهم بود و آنچه از ادب است که همه روزها مشاهد میلف خارج
از این ادب نیست بی غیب باید آنها را بداند و علماست آنها در ظاهر
باشد و بهر از اطلاق انواع دیگر از حیات نیز قائل شده اند که در مقام حیات
کمتر مشاهده میلف و بهر از ادب است که در وقت غیب مکر که روز در میان و علمه
در دست نیست و چهار ساعت عاری کف و به هر یک مکر که در یک روز و نوبه
شود و در روز حالت فتور باشد و به هر یک منکلمات که در روزهای اول و چهارم
منقسم و در نوبه عاری کف و سایر ایام راحت و فرست باشد و نیز مکر
در نوبه اند و نوبه دیگر از این قبیل است غیب و نوبه قلم اول است که
روز اول و دوم و نوبه هر عاری شود و در روز دوم و چهارم یک نوبه و در دوم است

بر اندوه مرعی نشد و هرگز مطابقت نشد به چنگ زدن روز اول ؛
چهارم و دوم پنجم و ششم سواقی باشد و نیز معتقد شده اند بحیات خمس و پنج
و ششم و هفده و هشتاد و نه حیات مفزده و طولانی که بقیه بقیه بدست
یافت میشود

تاریخ - حیات دایره از افراسخت که از روز اول افراسخت
مشاهده شده است و بخواط در صحنه موعظ از کتب نفی مذکور شده است
و از اول سیکه بترتیب آنها را نگاه داشت پس نام است که از اهل مشهور
بقراط است و پی از او جالینوس و پی از او اعراب و در این اواخر ترا
اطباء در کتب خود بکار برده اند و از آنکه ذکر هر یک تفصیل بلند است

تقسیم - بجهت توضیح حیات دایره را بچند نوع تقسیم نموده اند اول
باده و برادر و غشی و نایفا با کفار و غیر الکفار و نایفا با صلی و غیر صلی
میشتم و غیر مشتم و توفیق هر یک را در مقام خود بتفصیل مذکور خواهیم داشت
نوع اول از انواع حیات دایره در ذیل است - حیات از
حیات دایره است که همه آنها واضح و الکفار و نایفا از کتب و
و اتفاقا بقوه که صورت عدم تمییز و کلاه هلاکت شوند

تاریخ - حیات نائیه در بدنی عمر مفروضه اند که در قریب یافت

و یا قریب

و یا قریب که پنج تا نه هر اوست بزرگ شدن می است چنانچه در
حیات که اول او میزده یا قریب است در این فی چهار سال و در یک سال
وزن او بدو سال می رسد و پنج او که در ابتدا حیات از وزن مرگوست
مثل شش میوه است نرم نشد چنانچه در هر تیغویه ذکر شد و اگر چه این فی
تغیر است مثله مرگ که در هر روز و در هر سال و فاصله از وزن
طبیعت از وزن مرگوست چنانچه عیش بر یک میث و در هر صدمت و کعبه
در هر یک و بنیاد از این تغیر صحت است با خوف که در هر روز در هر یک
تا آنکه قایل بوجه صحت است و در ابتدا حیات دایره قریب در
ظاهر نیست ولی چون قدر طول کشند یا مکرر عود نمایند قریب در ترکیب اجزاء
آن بهم رسد که لکول و نقصان یابد چنانچه در این مفصل ذکر خواهیم نمود

علامت - از علامت های این حیات ابتدا نایفه بدون مقدار
و یا در هر علامت قریب از عود فی بعضی علامت ها هر یک از قریب صدور و کرب
و تشذب و یا قریب صورت و میل بخواب و بیدار که این علامت قریب
حیات بودند و علامت اول علامت که از یا قریب است و در هر یک از آنها
اول علامت است بنویس که حال بدست و نایفه و کلاه عیش و نایفه
و کلاه بدست و زیر کعبه و در این وقت جلد بدن شبیه پوست و کلاه
بدست بدست است که در آنها بر هم فروزد و کلاه و تشذب و افراسخت

حیات ناسیه

و ناسیه نقض سترچ شدت ناسیه اوله برودت فروخ و صحت عاف
 شده و پی از آن در آیهگاه و به کج بدن برایت کند و برودت
 در عضو مرد و نرسد مگر در لوانب بپا کند و یا خفیفه و بجز از سکن
 در این هنگامها که کعبه مثله در ابتدا از این زمان اعضا بپیده از عقب
 مانده ران و کوش و پی مرد و کبود و یا بنفش نشد و چنان مرغانه که کج
 بدن کم شده است که که بیشتر از شکست بیرون آید و بر کاه مرغانه باشد
 رنگ صورت بافته مانده کرب نشد و چنان کشم و غیر مستقیم مانده و ناسیه
 شود و کربان نقض سترچ و یا بر عضا نیز منقبض و یا بید بدن
 کعبه و صحت گرفته و بریده بریده و کوزان نشد و برین ای که کج
 در اطراف و وجع فرقا در آیهگاه و بکج در سکن باله و در موضع اول
 ناسیه و نیز پیش تنب کرب شد و وجع ناسیه عارض نشد و در این هنگام
 چنان مرغانه که حرارت بدن کم ترند عاقله طبع شده است و یا بنفش
 میزان حراره معلوم نشد که حرارت سبالت طبع و یا زید از آن است
 و پیرا کند مرده اند که میزان حراره را در زیر بغل گذارند شاه هفت
 سیت تا چهار درجه از حرارت طبعی است و جلد در این زمان صفت
 خفیف است و بنفش سریع و صلب و عطش موقوف و بول کم و پارکست
 و کاه قرصه و در عارضی شود و دیده شده است لغت الدم و ازین چنان مغز
 لاله

حیات

مرکب که خون بر سطح برودت سترچ نشد که عقب از پست نموده ۱۳۶
 و ام این هنگام از یک ربع تا پنج ساعت و عاقله یک ساعت است
 طول و حرارت این زمان پنج دلت بر شده و ضعف و نرسد و بکج است
 این زمان طبع و نرسد خفیف و یا بکج بهر شد و یا نرسد که این زمان در
 بنامه هنگام دویم پی از آنکه زمان اول در ناسیه کشته طبع نشد
 که شدت و ضعف و مختلف است و بریده از اطراف و پی از آن در
 صحت بدن و مرغانه بدین مختلف از حرارت عارضی شود و بر سطح کج
 معلوم شده که این حرارت اگر چه در نهایت شدت شدت بکج بیشتر از
 حرارت زمان روز بخوابد بکج باید که این ای که مرغانه شدت حرارت
 و برودت را از این مثله حس شود که کاه حرارت شدت عاقله
 و عاقله زاید بر قدر طبع نیست و در این زمان صداع کجاست
 است و ماکرب و حسن بکج کم و یا بلرزه رخ شوند و بنفش مستعد
 بول با حرارت و قلیل و با حرقت و حرارت بر افروخته است و بدن که
 در هنگام اول کج شد بعد چنان ناسیه که برنگ شده است و جلد
 بتدریج نرم و با ندرت نشد و در این زمان ناسیه تا از ده ساعت
 و تا ناسیه بر است بعد و این زمان نیز ممکن است که عارضی نشد
 و اکثر از این اول هنگام سیم پی از آنکه هنگام هیم با ناسیه

وقی عارفی شد ابتدا در کعبه و بعد در کسبه و یکی از آن در هیچ بدن و وقت
 نیز بدست و غفلت و غفلت و کما یمن نذر است اکثر گفته و کما یمن
 عارف گفت که لبای و جبهه را ترک کن و در این زمان عبادت سابقه غفلت
 یا بنده چنانکه صدای و کعبه و اوجای مختلف و عطش بر لاف شده و بغیر از آن
 اقباله و نیست بزم رساند و در قیام چنان معتقد بود که بول قرمز و باران
 ابر است و در او بغیر از اجزاء صیغه که بی است از فتنه بیدار رقیق
 اغشیه و نه است بزم میرسد و باطراف تا دوره مطلق میشت و باطراف
 نه است که نذر است این عبادت همراه است و نیز این رویه که
 از اسید او را یک و بعضی او را آتش و نیز این عبادت و غفلت
 و ایست نیست بلکه در غلبه ای علم مانده ذات الیه و ذرات
 و وجه خاص نیست یافت شود و او ام این هنگام مانده این و هنگام
 دوام همه عله لذت است کمتر و از همه به رحمت بیشتر نیست و این
 چهار تا و از ده ساعه است آثار زمان ختم که نه تمام بود از کعبه است نادر است
 که در این زمان محبت که در غلبه عقل و فقه و انشأ
 و ضعف و قوت و باطن صورت و صدای کمر و غیر هم با هم است
 بغیر از آشنای هستند که در زمان ختم هیچ کس ندارد و ضایع است
 که محبت که در حال بوده اند این محبت است دیده نمی شوند

در وقت

در وقتیکه عله با ویر بدیر آینه چنانکه در روح و غلبه میشت و در طبع
 نادر است دوام حالت غلبه بدست که بنده بنوعی است و این
 اوقات عله از این عارف میشت و در زمان معین و کما یمن عله
 چند است قبل و یا چند است به بروز گفته و بغیر از این عارف
 آنها که کم است که هنوز عله او را بلع تمام نشده عله تا نه عارف
 و این قسم را متذکر باشند

حاله مخصوصه در این عله چنان معتقد بود که عله در سطره همیشه
 جم زود و عله با غلبه در حالت قبل از لعل و عله با غلبه از لعل
 تا پنج ساعت بعد از ظهر عارف میشت و با عله از این همه روزها مشاهیر
 میشت اگر چه غلبه از این عارف در روز عارفی شوند و در شب
 نادر است از آینه اختیار که از این هر شده که سواطع پیش از غلبه است
 و نسبت میان آنها مثل نیست نه بیک است و عله با غلبه که کم است
 و نسبت او با غلبه مثل نیست و یا با غلبه است بعد و کما یمن و بنوعی
 چنانکه سواطع مبتدای غلبه و غلبه مبتدای سواطع میشت و بغیر از این
 هر چه از این بیشتر است که از زمانه از این آنها و این تر میشت و کما یمن
 هر چه بیشتر کرد عله از زمانه حلقه که عله و اگر یک از این عله یا بنوعی
 عله را عله ناقص و از آنکه و از توین که در حیات در این عله چنان

حیات

شماره ۱۴۶
 و سار از امتیازات چنان معلوم میگردد که نه و نشان شکر و در دنیا
 بنی اسپرانس و در جزیره ایرلند و بجزایر لیگ شود و در
 نوبه دیده نمیشود و نیز معلوم میگردد که در جزیره کریس که بیستم
 درجه جنوب و ربع است و در جزیره براق که در پنجاه و نه درجه
 شمال است یافت نمیشود و محفوفی باین اری در درجه است و نوبه
 بطور معمول روز نمیکند مگر در اوامرداها و شلوکو که در عوماء
 امکنه صلیب آب را که گشت و نباتات بسیار روینده و پیوسته
 و با است جزیره و تعفین در آئینه خیزد در این امکنه بیشتر متلفه
 حضرت آستان و فرزندان که آب سرد با یکم شده و آن نباتات
 بنار تعفین گذارند خاصه هر دو ایکه قریب بدریا که در دریا
 مد باره که اجزای صومالی در این رخنه و محوطه است تعفین
 خیزد مازنی میگوید که در نوبه و پست و قریب بچمن و در بار
 که کوهی در آن سنگ خراش شده و آب را که گشته و متعفین
 خیزد در جاییکه تازه شخم گشته باشند صله صله در میان کوه که در
 زمین مرتفع و متعفین شود که او را بفرشته افکند و در میان و آن
 ناسین و اگر آن مانند عوماء موجب برهذ نوبه میگوید تا صلیب
 خوانسته اند او را از هوا بگرداند تا حقیقتش را بداند و غرض آن است

شماره ۱۴۷

حیات

شماره ۱۴۷
 و سار از امتیازات چنان معلوم میگردد که نه و نشان شکر و در دنیا
 بنی اسپرانس و در جزیره ایرلند و بجزایر لیگ شود و در
 نوبه دیده نمیشود و نیز معلوم میگردد که در جزیره کریس که بیستم
 درجه جنوب و ربع است و در جزیره براق که در پنجاه و نه درجه
 شمال است یافت نمیشود و محفوفی باین اری در درجه است و نوبه
 بطور معمول روز نمیکند مگر در اوامرداها و شلوکو که در عوماء
 امکنه صلیب آب را که گشت و نباتات بسیار روینده و پیوسته
 و با است جزیره و تعفین در آئینه خیزد در این امکنه بیشتر متلفه
 حضرت آستان و فرزندان که آب سرد با یکم شده و آن نباتات
 بنار تعفین گذارند خاصه هر دو ایکه قریب بدریا که در دریا
 مد باره که اجزای صومالی در این رخنه و محوطه است تعفین
 خیزد مازنی میگوید که در نوبه و پست و قریب بچمن و در بار
 که کوهی در آن سنگ خراش شده و آب را که گشته و متعفین
 خیزد در جاییکه تازه شخم گشته باشند صله صله در میان کوه که در
 زمین مرتفع و متعفین شود که او را بفرشته افکند و در میان و آن
 ناسین و اگر آن مانند عوماء موجب برهذ نوبه میگوید تا صلیب
 خوانسته اند او را از هوا بگرداند تا حقیقتش را بداند و غرض آن است

۱۴۷ و دشمنان را بکشند و از آن مکان بیرون آید بعد از چندی روز بگذرد
بیش و بفر از اهل نوشته اند که گاه باشد که این اجزیه بواسطه عصبیت
تا شش در شش مکنند و اثر این اجزیه در کوفه اضافات و بیشتر است
در بدن دیده می شود که بواسطه فوبه ده نفر از سفینه پورسان هلدک
مده و یک نفر از سیاهان برین مده کشت و ستمداد فوبه بیشتر است
بواسطه جمع معضات که قبیل اهل انیمه دیده و کثافت بدن
و لباس و بواسطه خروج از ستمه فوری و نیز بواسطه کوفه افرانی سابقه
و و اف و یقین است که فوایس است نذر اند

علیه
غالب اظهار تدبیر و هم چندی نواز معاصرین قول می
را عقیده که اند که اگر در فوبه بیم فطر نباشد دست معالجه قطع و
بطاعت و الذا را نمایند و ادویه ضد فوبه را هیچ استعمال نمی کنند
مگر بعد از روز هفتم و یا این عمل یعنی بر عقیده اشخاص است که از فوبه
را از دست بطاعت پاک کنند و مزاج میدارند و چون یعنی علیه
او با اصل است پی فکاه بطریق او با اصل خواهد بود ولی متاخر
خاصه تر و دایره تا نرسیده اند که فوبه را برودر باید معالجه
چه مگر از فوبه که چیز با غلبه است و نیز می تواند است
پی از هر سه فوبه صورت را داشت گیرند فیصله هذا بعضی تحقیق باید

۱۴۸ معالجه آن که شیه و علیه فوبه بر وجهی است که علیه معالجه و جمع و
علیه اصل برین و در قسم اول که بهت علیه زمان اول که برودت است
باید تدبیر معالجه که تا نیمه زودتر بناید و جهت این معالجه که فوایس
شرب ضد بناید چار و بر شادنی برین و قدما را طبقه در این زمان
برودت فوبه میسر می شود و در صورتی که است و از بر سر است
و از است اثر بناید و فوایس المعوضه فوایس است و استمال تریاک
در ابتدا این زمان می تواند بود او را و نیز صفت سیدم صمدی و
کالت و اضطراب را و خواب بناید و فوایس که در بدن و از فوایس
عرق فوبه میسر و در هنگام ستم سفیه است اثر بناید تا اندام نمایند
عرق را و هر گاه عرق کعبه که لباس را ترکند لباس دیگر که کم
و کم باشد پوشانند و اگر ضعف غلبه نماید قدر شراب بنوشند
و دیگر بنوشانند و ممکن است که بواسطه محکمت بدن و نف فوبه
رفع شود و چون معالجه اول رفع شد ممکن است که دیگر معالجه
و همچنین اگر در ابتدا برین برودت ضد موضع زردن میل
نظر در و فوایس را می میرد تا نیمه معالجه قطع فوبه کعبه
معالجه کعبه فوبه که میزند معالجه تا نیمه معالجه باید معالجه
فوبه دیگر معالجه عوارضی را تا قسم ثان که علیه عوارضی است عده

معاذ الله ففقد وقر و سهل است ففقد معمول است در صورتیکه مری
مرکب باشد با علت است غلبه دم چنانکه زمان حرارت شدید و شفا
نیز باشد و یا که دم سرد باشد چنانکه زمان افت اعم از آنکه علت او
در هنگام غلبه بروز کند و یا تا زمان فتور هر یک باشد و ففقد منوع
در زمان بروز است و گاه دیده شده است که شفا ففقد مری
رفع شده است اما مقرر و سهل مستعد اند در صورتیکه مری مرکب باشد
با علت سده و غلبه صفرا و باید در زمان فتور آنرا را معمول کرد است
و بحسب سستی که پیشتر مصلحت تلخ مانده ریوند و کثرت و طبع
اما قمر اول که مصلح ففقد است بهتر از همه اما به کثرت است
و بهتر از همه اقام آن کثافت و کثیف است و قدر است
آن که زنجیر کنند تا نه کثیف است و طریقه سستی او باین نحو است که
او را مخلوط با آب نموم و یا صاب که بیا شامند و شفا معمول است
که قدر و جود که کثیف و ففقد او را باینکه اگر چه بخوانند صاب نموم و چون
ماند آتش میدن باشد اصفی آن کنند و اگر چه جذب الییه
در ساق مستقیم باینکه است منن شدن آن زیر پارس و او هم بعد
و صید آن بقا ندارد و نیز گفته است که شفا ففقد از او راجد
و جهت این عمر اندک است که بشره را از این نموم بواسطه شفا در این

ماروغنی اما بیاض و پی لذ آن گفته را بر آن موضع در وقت
و موافق تجربه که این عمر و است قبل از ففقد لغو منع از بروز
او و از هر کف و با چون موصوفه آنها عمر العلل است که شفا
و بهتر است که گفته است که شفا مضر و با چون در سستی که از او راجد
که از سده جذب شفا و حتما بعد است نیز و اقله است
قبل از ففقد است و مقرر است که ففقد گفته را هنگام مری ففقد
یا قدر زود تر ظاهر است که این کثیف است که تغییر در زمان
ففقد که از هر دو بلکه ففقد است از برار ففقد آتیه و اولی آن است
که هنگام فتور سستی که ففقد در منقشه چنانکه معمول میدن است
و یا یک مرتبه که طریقه تر است و چنانکه مکن شد و از ده است
قبل از ففقد است که گفته اند هر گاه اثر از آن ظاهر شد است
ففت است مقدار آن باید نصف و در وضع شانه بر مقدار شفا بفرایند
ولی از رخ ففقد بناید آنرا اگر کثیف بلکه تا مدت شفا در منقشه
تا و از ده روز و در منقشه پانزده روز و در ربع تا شفا ففقد مدت
نماید و پاره اطباء از رخ ففقد قدر شفا را که مکن و در
طاهر است که چون طبع است عورت بآن نموم شفا است که مقدار
او تا شفا نماید بهتر آن است که شفا میدن که از رخ ففقد ففقد

۱۵۰

که مستحق ای میز و مدره و دلت بدن با ای عطره عانی
 کفایت میکند و بنای در این حالت گفته که را رنگ مخصوصه
 با رنگات این از قید کوکبناست و لکناست و بخار آهین
 محضی گفته که اثر میکند در طبع و مسکه رنگ شده باشد به نفع ناده
 تخف و کاه اثرش در عظم می گویند و کاه بدست زینت
 و ستور مزاج و رافع مرغی است اگر چه طبعی که در عظم
 باشد و هرگاه باستحق ای میز مدره جنبه قطع نشود و یا بی بار
 نمودناید تغییر آب و هوا با بر سفید است و عانی در روزگار
 بطبی مرغی رخ می افتد و بیاد نیست که در ان مخصوص از برای
 عدم تاثیر هوا بر جنبه در تحقیق نیست و با وجه سبب مذکور
 سوجه جنبه مرغی را از تاثیر آنها حفظ نموده اگر چه
 ممکن است که در بعضی نقاط بدین رخ همویت و و با
 اثر از اثر خود چنانکه باقی برین جنبه در اثر پاریس بطور و با
 بهم و صحت در بعضی نقاط کم شده است

نکته

اگر چه قد ما را طبع و پاره از متاخرین
 آنها در سبب اصالتش بفرصت است و نموده اند که همه در حکمت
 چه تغییر مرغی در بدن از برای جنبه نمودن و کم است و

طالع

طالع از جمله آلات است که عانی در این مرغی از طبع تغییر
 یافته و بزرگ می افتد و از این خواسته محمد فیه را تغییر می
 بداند و جهت اثبات این مطلب بدو فرقه شده اند فرقه
 اولی که از این در سبب اول تغییر در ترکیب خون بهم میرسد
 و ثانی از این تغییر محضی خون طبع متغیر و بزرگ می افتد
 و این تغییر و عظم طبعی است و جنبه است و فرقه ثانیه
 اند که بی رتبه تاثیر منحن ماده جنبه در بدن طبع اول و ثانی
 تغییر میکند و سبب جنبه می افتد و تغییر طبع عانی در همان جنبه
 اولی که تا به می افتد و به طبع احوالی که در حد آن بهم میرسد و با
 به طبع جنبه یا نقطه بر طبع می افتد تا به بهم میرسد و با این
 و در آن ایراد گرفت با سبب طبعی در وجه فواید
 متغیر مرغی و عظمی که تغییر می یابد بعد از جنبه و بی جنبه
 جنبه و عظمی است و عانی در سبب سبب که در حد جنبه
 و بی جنبه آمده اند و شرح شده اند و تغییر در طبع آن دیده شده است
 و نیز که در دیده بزرگ طبع بدو جنبه و نیز ممکن است که بی جنبه
 جنبه طبعی در رنگ با ندی ظاهر شده که تغییر طبعی سبب جنبه
 و تا کنون سبب او معلوم نده است و نیز معلوم نیست که اگر چه

چه تاثیر در بدن می کند که حورث ذبه می افتد و گفته اند چه می کنند که زین را
حجامه می کنند

خبر و جمع از کلمات و اشارات و در بیان و تفسیر آنجا برست از می بخونند
که بر بعد شدت عملیات و سرد است آنها و خواننده شفی را در خوبه
مجلس نمایند

اما اگر چه بقواطع و اعراض خود می نوشته اند که شهر مرکب شده
و اما قریب این هیأت را دیده شد که در ماه رمضان هم عمو که بر تن
بقتضیر آنها را نگاه داشت و بی رزاد و نهلب اطباء نیز متفلسف می کرد
و داشتند خاصه تر نه همان شهر عداوت را ذکر خوف بلکه قائم
طایفه در ساجه این شهر که از دو که تاکنون سمول اطباء است
مرد و بقره علفه می تواند بروز کند که نفوذ آن
صورت شناخته می شوند و حظه شد که هیچ عداوت فتنه در هر
حکله بی تغییر نیافته و قور خان شده و بنفی صیر و غیر
منظم گشته و شور زاید و نایب ملک ثقف و این صورت
را احاطه صغری رود و نامند و اما بایک رز عداوت شد
تمام بهم رساند که هیچ خیال است منفرد با آن کعبه و بای
صحرای با هم همان عداوت شدید و موسوم نیمه اند مثلاً هرگاه
شد

کتابت

شدت مرضی در زمان بروز است بجهت مرضی را جاری کردن نماید
 ۱۰ و چون شدت در زمان سیم بجهت او را هم در وقت نماند
باب صورت دوم شفا یثقل از بروز است شدید عام که منجر به غلبه
 احوال می گردد و در این است صورت مرضی شدید بسیار نیست و
 و ثبات کند از بعضی چیزها با اضطراب زیاده و عطش مفرط و
 سرد و صحت گرفته و بنفشه و غیره و غیر شلغم و کافور که در
 دیرهای کافور و شوری است و کافور و شوری که در حلقه اول
 در رسد و هرگاه که هلدک نشسته حار است جزا در بدن بروز
 و در هنگام صورت علی ضعیف و ناتوان ماند و چنانکه در حلقه
 نگوشتند غلبه در حلقه دوم هلدک نماید و اگر حلقه است در بروز
 عبارت است از شدت در زمان بروز است و طول آن و این امر
 عارضی نیست و فعلاً و لحظه در ذنب و سیم و سیم و سیم و سیم
 ضعیف است **باب صورت دوم** عبارت است از شدت در زمان سیم و سیم
 این قسم علامت در زمان اول و سیم و سیم و سیم و سیم و سیم
 ام چند آن طول نمی کشد و جز در حلقه عارضی نیست و چون در
 در حلقه بهم رسیده مرضی احوال بسیار است و خوشتر است و
 شدت نماید بعد از آنکه و بستر را ترک کند و مرضی را برود

یائیم و عرونی او در حله اوله و کاه در حله ویم ویم کهست و بروز می
نورست غیب و عین و در این فی همیات کهست که هر یک
نمان دیده و ممکن است که ملاحظه شود و یا با و یا با آن
خفیف باشد و اگر چه از ابتدا غلط میست رویه بهار است و با چه
مدر شود فلشان بیشتر می شود و او هم بر حله بیشتر شود هر چه بود
آن زین تر بود و کاه مده هر یک و چنانکه معالجه نشود معالجه
در حله سیم حله هلد که می شود و بهار کهست که جمله پنجم برسد
عالم مرکب در رسد در حله اول و ویم و کجوی این حله سیم
در دست در حله و یا تا و در صورت با وجه معالجه
نصف از سر هلد که می شود

تخفیف

اگر از مننه حله با بقا مده بروز کند انشا الله تعالی
نست و با و هر یک از مننه در دست معلوم باشد و ضلالت
معده است شدید که و افیم کهست که مرضی تخفیف حله کوزه شد فی
انکه ذکر کنیم در این همیات یا از حله است مانده هدیای و غی
و شمع و غیره غلبه می نماید که غیز از او و سایر حله است
ندارند در این وقت له حله مشبه و این است که هر یک
خود مرضی کهست یا نه و با چون این حله است در همان زمان

و در حله

و در هنگام خور رن می شود و افیم کهست باید تخفیف هر روز
چرا که مرضی باین مدت که همه ضلالت طیب و مرضی را
خفیف می شود و بروز در بدن سبب و جهت رن کوزه شد
اگر این حله است در اهوریه ذنبه و با غی شد بیشتر دلالت
بر مرضی در بدن و قد مانده از حله است تخفیف هر روز
انوس قریز از هر حله را و با چنانکه با بقا در دست حله است
مخفوی هر در دست و در سایر درانی نیز بهم میرسد و عین
و قسیم که طیب ملاحظه نماید که ای ام هنگامات زین می شود و با زین
نست مرضی نماید باید حله نماید که معده است هر در دست و با
نست مرضی نماید از این قرار است بیمار است ضعف زین و
شدید در هر ضعیف که باشد بنفی ضعیف غیر ملغم کرب و قی غوط
مکانه هر حله پیمای عوق در حله نفس هدیای کثرت استورات
بدنی از قیاس سهل و بطل و غیره

تقدمه الحرفه

بیا در دست کجوی در صورت افیم و بروز
و قی و ضعیف و با غی و نیز بی زین ذنبه ویم و نیز و هر حله است
و در شدن بدن و تغییر سیاه و چوکت ماندن و قی بنفی حله
جیش مرکب خورنده

۱۹۵
 هفت روز غیب و عذر نداشت که در هیچ قریه و مائنه سوا طبعه و توفیق
 اصحاب بروز نماید اگر چه گاه مغلطه ای دیده میشود مثل آنکه اگر سوا طبعه
 بسته بتغییر جوهر تغذیه بود و عذر ماعوضی و به بسته بوقت نداشت
 و کثرت آن خواه بود و درین صورت ممکن است که منع نمایند بود
 فوبه را با اینکه مثل منع کنند عذر را و مدکور نموده اند و توفیق را که
 یک روز در میان و غیر مغلطه و یکروز نداشت میوز و یک روز مغلطه
 که روز و روزی سواقی روز افتد فوبه بود و روز بخور دن سواقی
 قدرت آن و چون کسیر مبتدیان که ریه شبهه و بهطه اثر برودت
 هواداد فوبه عارضی مکتف و بهین فوبه عارضی از هم آن است که
 در عارضی به نکلان افتد و چه نکلان صورت تغیر در کل دیده میشود
 و تا شکر گفته که در عارضی بیدارم و در صبح بیدار است
 تقدیم الحرفه - شدت این مرضی بقدر شدت مرضی صاحب
 گاه بعد از هر یک فوبه عارضی گفت و توان گفت که ریم آن سوا
 جذب شده و موجب به گشته است که برکت مملکت فوبه افتد
 علاج - بدین است که باید سوا طبعه مرضی صاحب مغلطه و
 فوبه مغلطه رخ فوبه شد و اگر سبب انداختن میل در عارضی بود
 و یا کوز اندن آن شبهه گفته مضمین است زیرا که تغیر در قوت
 انحصار

۱۹۶
 اعصاب میده و نیز سوا طبعه گفته فائده جوخه دارد و آن وقت
 که مرضی چهار سال و یا نزدیک آن خارج میانه شبهه و مغلطه مغلطه
 صورتیکه سبب مضعیف است و جذب شدن ریم میده باشد
 با یک گاه از یک گاه - حمیات در میان حمیات که در عارضی مغلطه است
 و میان مغلطه در ضمن مغلطه نوع اول در حمیات دائر مغلطه
 و حمیات در حمیات و ایم مغلطه است
 نوع اول که در حمیات در حمیات در حمیات در حمیات در حمیات
 حمیات است که علامات او مائنه مغلطه و ایم بود و بی نقصان
 معلوم در اوقات متعینه در آن علامات شدت دارد و دلیل این است
 که برکت مدبره اولی عود نماید که این شدت او مغلطه ندارد و
 عارضی بروز کند و عورت سوا طبعه یا غیب
 علاج - هر دایر مغلطه از جمله امر مغلطه که متعینه بود
 را ماضی اند و چنانچه بقراط میگوید که در کتاب و با عود مغلطه
 میده در دلت است که این مغلطه که مغلطه مغلطه مغلطه مغلطه
 و سوا طبعه مغلطه مغلطه مغلطه مغلطه مغلطه مغلطه
 در مغلطه مغلطه مغلطه مغلطه مغلطه مغلطه مغلطه مغلطه
 و مغلطه مغلطه مغلطه مغلطه مغلطه مغلطه مغلطه مغلطه

محمد داود عارف

از آنکه هست تغییر طهری کبد و معده که همیشه یا غلبه تغییر در
آنها بهم میرسد مثلاً طهری و یا ۳ یا چهار ماه و یا حتی طهری
و کفایت بهم سرانند و کبد چشمتی و جوش این میله
و لون جگر و صلیبش تغییر یافته و زرد و بخر و باز در خطوط پسند
میله که مغز و اعصاب زرد و بخر و بدست زرد و آه و رنگ خاکستری
ظاهر کنند که نیز خطوط پسند و این تغییر لون در هیچ قطعات
او است و عموماً صفرا زرد میله و بعد خون سبز منوره و خون
متناوب و خونی ط آن غم و نرم و در هر سه تغییر دیده میشود
که جوان از علامات مخفی این رنگی گوشت و در کمیت و کیفیت
خون تاکنون نیز مشاهده نده است

علیہ السلام

علائق - کما عودنی مرضی در ابتدا بعورت دایر غلط
ولکما بعورت جنبه باقیده که بتدریج طول عجله باز می شود
بالتوالی گشته و محظوظ شوند و صورت دایر غلط صغر شود و
کما عودنی ادا اول بعورت دایر جنبه و بتدریج بعد از چهار پنج روز
صورت دایر غلط را صغر نماید در صورت اول و سیم علائم
ابتدا هسته را و اخر عضا و بسنج موضع قرب و خلف و کل این
و صور در عقب که نسبت و بقاطر هم این دو را از عضا

اینی مہی

ت

این مری در نیمه است و لکه اند آن حدید عارضی گشته و هر چه ناید
بمضی کند و در موضع معده و در پهلو و بغیر در موضع کبد و طحال بخفوی
در پهلو پدید که محل کت است و بقرطاب هم در شکست از مری خف
او را میانه به نیمه است و در کت شک شدن بان و از بیاید با هم که
پنج عرض می شود باین رسم شک نیمه از زبان بقراط ای الی این
از علامات مخصوصه ای مری شمرده شده است و دیگر علقش قلب و معده
و علقه چهار کراتی از علامات این مری است و لکه بیوت طبع
لکه پهلو عارضی کف و باشد که با بر طبع و شکم گمانه از مری است و در
علامت مخصوص نیست و علامات دیگر که خاصه علامت بدن از مری در
است و اینها در زبان معین شدت نمایند که شش کله با مری
عارضی شوند با جگر و پاره و بخفوی برودت اثر کنند در اطراف
و در شک جلد را نام تغییر که به و نقش کف و این سرد شدن اطراف
از علامات است که بقراط در شکست مری خف ملاحظه که است و در
مناظرین گشته اند و هو ما ضنه و عتر حواله بهم رساند و در این
وقت گفته است مری است بفرع علامات مری و در مری کف
مانند بزیان و اعراض و نیز عارضی کف علامات است ذات الیه و در
آگاهی ضعیف البینه مری لین و لته نبود و صورت بافته و

۱۹۹ سرد و نقش و یا کبود است و در همه اوقات شدت مری در سینه
وقتی عارضی شود و در آشفته قورالین بر غلاف و در است نرسد
و منقبض و صلب و صورت بر از دقت و وضع صغیر شدت عارضی
متواتر عارضی کعب و این شدت مری که جو ما در شام و لکه در صبح
دید و میثاق و چینه نامت و اولم کنند و مانند ذایب مری مری و با
ندارت جلد کعب و در صورت مری همیشه بهنج مد که معین است
و لکه نان صورت مری است که شاهه شود و در این صورت
شبهه مری مری کعب

نقار و و اوم و آقا - در هر دایره غلط تب عا الا و ام و است
و در وقت سینه خفت در عکاسات خاصه در اوقات مری
و لکه پی از آنکه مدتی است دایره غلط و ام خف مبدل به نوبه
باقا مده شده و لکه بر غلاف در ابتدا بهورت نوبه با قاعده
بروز مری و در بدین حال تا قریب پدید آمده و صورت مری
غلاف صلب است و با نوبه که مری شدت و ضعف عکاسات
شد و شبهه مری دایره کعب و در صورت مری با لکه مری شود و در
از افش و در وقتیکه ابتدا بهورت نوبه با قاعده بروز کند
تبر از شفا مبدل کعب بهورت صفا کعب که نوبه است

۱۷۰ و این مری مری اندک جمع صورت مری نماید و ما بروز بهورت مری
میری که در غلاف بهورت مری به یو اطمینان است و دیده شد
که در یک روز مری از لکه عارضی است و در هر یک شدت باره از عکاسات
مری اندک بهورت بروز کند صورت مری که تمام مری و غلاف
میثاق است که مری عکاسات مری بهنج مری مری مری
مری شدت و ضعف عکاسات مری مری مری مری
است که عکاسات مری مری مری مری مری مری
ناید و در صورت مری شبهه کعب مری مری مری
پای از عکاسات مری مری شدت نماید و در صورت مری
مانند و و اوم این مری مری مری مری مری مری
و لکه تا سه چهار روز با نوبه رسد چه شفا و چه لکه مری
آن با نوبه روز است و در آن نوبه مری مری مری
مری مری مری مری مری مری مری مری مری
لکه مری مری مری مری مری مری مری مری مری
شدت عکاسات مری که در صورت مری مری مری
و صورت مری مری مری مری مری مری مری مری
مری مری مری مری مری مری مری مری مری

۱۷۱ شده در حالت ضعف است و چون مایه او زیاد طول کشیده و بسیار ضعیف شده است مگر جهت که دلیل حالت قوه را محبت نماید و بتدریج ضعف را بکشته و بملک فایده دهد

عوض - خود این مری بیمار است و نه بکثرت فوبه یا نا

تخص - گاه بیمار مگر است که تیز صفت در بهشت شدت علما و تا شدت علماست جهت صدمه در اول شب است یا لطف شب و در این مری همه وقت ممکن است که شدت بهم رسانند و بداند که در حله با این مری غلبه بر همه از منتهی و از این با قاعده و بدین مذهب غلبه بر همه است عاده که در آنها دیده مگر شود و باید دانست که در دایره غلط غلبه بر زبان دیده و غلبه چنانکه در ذایب چنین است و البته امانت بر تحقیق طیب یا رفتار مری را بداند که چنانکه در اینم العزیز فوبه با قاعده بروز اندوه و بتدریج عبرت دایره غلط در آمده حکم برای مری نماید و نیز باید سبب مری را ملاحظه کند که اگر در خوا قریب مجرب دایره و کند آنها و در وقت و خصم و نه عارضی شده صدی را قوی کند بر دایره غلط نه فایده و ملاحظه بر آنها از مدام علما و مخصوصه جهات عاده باید حکم بر دایره غلط

۱۷۲ تقدمه الموده - تقدمه الموده این مری بسیار مختلف است و بسته به شدت و ضعف علماست است جهت و شدت علما و مایه و در شدن اطراف و کبود شدن جلد از علما است

اکت و عموماً در این مری لطف مفر هلدک شود و از مجله اسرار است که مردم را در بلدانی جاره بسیار هلدک مینماید خاصه آن آنکه مری که در بلد در کسیر با کجا رفته باشد

سبب - سبب در ستر از بر این مری معلوم شده است مگر آنکه عارضی باشد در بلد جاره و بعد از آنکه قریب مجرب دایره و کند آنها

علیه - سبب که محضی این مری است که کشته است بمقدار چهار تخم و زید مگر کنند مقوله او را در صورت علماست و با غلبه بر مری و در پاره اوقات و گاه در غلبه و با عیاف که اثرش قلیل باشد و مایه و از آنکه از او کشته اندایم بی اوی او را در همان است و چون علماست که شدت کند و با علماست میل و بی از اشد ظاهر شود و بعضی قوی و میل باشد استخوان دم مری یا عام نمایند و با بهتر آن است که مری را از ملاحظه از خصم اقرار کنند که مایه مورت ضعف مایه و بر غلبه مری میافزاید و پیوسته از با

حیات

۱۷۵ میوه گاه که زنده است و بعضی ظاهر شود در کف دستها و شدت
بریزد در زهر تنها علت آنکه تمام اینها شدت آنها و جلد پخته
گفت و گاه گاه و جنبه آن گفت و بعضی بقیه بود که در قوسیه است
در مجرای رتبه به شش و در غلبه در ریه قریب از کف و در بعضی حال
که مورث از ریه صنف کف و در این هنگام اگر چه قوی که کف و
برخی بستر کف و در پی کار عذرات و نیز عذرات که عمل توالد و شای
تا فرین هنگام با قریب بر حلقه حیات عالم دیگر و اگر چه می
متعدیات ولی در شب یا در صامت بعد از ظهر شدت نیکو گاه
شدت آن در روز و در شب است نیز بصورت موطنین بر فیه
و در هر شدت مهر کف بوق لپاره و علت آنکه در کف و در قریب
علت آنکه تمام چشم یا غائر شده و شقیقه فرو رفته و از ضلع برآید
و شش به پشت بکشد و جمیع آلات بسته بدن مثل عضلات
حالت پیر و کوچک تر شود و جلد خشک و با پوست کف و سوراخ
گفت و تنه در اطراف بهم رسد و غشای کاذب در غشای طریقه
یافت گفت و بعضی بطلک رسد در انتهای سر و در جهات قول
دوام و رتبه - در این مری بار و ناسع است و دیده نشد
که کمتر از سه ماهی باشد همیشه مهر کف

تشخیص

حیات

۱۷۶ تشخیص - چون حیات در قریب همیشه مری است و علت آنکه مری در
اندک پس از ظهور اولیای باید بقوت جمیع آلات و بعضی مری را
ملاحظه نماید که مری را باید که در کف و در قوسیه است که مری
اصلاً تشخیص مهر کف و در بعضی صنف مری و قوت علت آنکه مری را
چون سل مری است که غلبه است این مری کف و در بعضی بالطبع پخته
تشخیص مری اصلاً مهر کف باید که مری است که مری سل است و چه
بواسطه سطح و غیره این مری را باید که در بعضی سن نیز مری تواند بود که نند
و چون در بلوغ و در مری کف پیش از مری ریه است اصل کار آن است
که مری را کف باشد و در تحقیق آن مذق تمام باید که مری و نیز مری در قریب
مری بسیار سهل است زیرا که در قریب غلبه شده باشد و مری در قریب
در مری دیده می شود و نیز در قریب کف و در قریب مری
مری در قریب و نیز مری کف و در قریب کف و در قریب کف
که بارت است از عظم جمجمه و صورت کون و نیز اطراف کف است
مری در قریب و در قریب کف و در قریب کف و در قریب کف
چنانچه ذکر شد شدت این مری بعد از ظهر و یا در شب است و در قریب
شدت قریب در هر وقت مری تواند شد
اسباب - قد ما چنان گمان می کنند که مری در قریب غلبه است و

۱۷۷ بدون اینکه عروق مری دیگر شده و لا متافون منقسم اند که غالباً عروق مری
 یک از آنهاست و امر اینکه دق از آنها نیمه میقت از آنرا مذکور است
 امرانی تا غده ریه و ماستر بکشت موافق حقیقه که ریم آنها متعلق
 خرم و ریم شدن عظام و در مری غش مخاطی و قصبه ریه و ریه و الله
 شش و تری مری میقت دق از ریه شدن یک از ترش است بدنه مانند
 و عروق و شیر و کله و دق و سرفه و تری مری شش از عروق شش
 مشایخ و خم و قصب و مری و از عروق بدنه مشایخ است و ریه و ریه
 اوج شش دیده و قصب و مری و ظاهر اندیشه ریه و اگر چه غالب در ابتدا
 یک از این امرانی مذکوره مری شده بعد مری دق ظاهر شش و لا اگر چه
 ملاحظه کنند معلوم کعب که سبب مری ریه یک است نه آن امرانی و
 بعضی از زنان در حالت مهریست که بجهت که به ریه بدق است با
 غائب از میقت در مایه مری و کله تا افر مری و کله که پس از
 مری و نقطه ریه شش حاین در صورت است که سینه نباشد و الله دق

تبع
 معلق

مختلف است مری سبب است پس مریست معلوم
 مری صفت و اگر سبب است طیب عاجز از طبع است و اگر چه
 ریه و ریم شدن عظم شش خرم و مری مریست معلوم و الله

۱۷۸ عیات اول است که در صورتیکه بقا مدد شده کینه کینه باید است
 که ریه شش از آنها دید و لا و باره عروق و کینه شش
 عروق شش کرب و عروق و کینه و کینه کینه کینه کینه
 و لا منفعت کینه و کینه کینه کینه و کینه کینه کینه
 انیون شش و حقیقه و کینه کینه کینه کینه کینه
 کینه کینه کینه کینه کینه کینه کینه کینه کینه
 کتب العشر من کتب العظم و الله
 مری فی الکیمیات و یقولوا الله
 الشان فی الامرانی الی الله
 مری تغییر کینه کینه

۲۲۲۲۲
 ۲۲۲۲۲
 ۲۲۲۲۲

بسم الله الرحمن الرحيم

۱۷۹

کتابیم از پا تو لژ در امرانی دور است این فی از امرانی
 میثاق از تغییر یافتن خون از صفت کمیت و چون از صفت کمیت
 که اجزاء آن کمتر یا بیشتر از حالت طبعی و این امرانی و عده امور که
 تغییر در تمام بدن باشد و موخر که در یک عضو مخصوص بود و امرانی موخر
 بر خون است یا بطور که مبتدا دهن است دیگر را نیز که قوت و کمیت و طعم
 که امرانی مخصوص در خون است که از فی این است و امرانی موخر نیز بر خون
 یا کمتر است که میسر و بعضی مخصوص بود و دیگر را نیز که قوت و کمیت و طعم
 آن عضو باشد و در امرانی موخر که کمتر یا بیشتر از قدر طبعی و خاص خون
 شریع و غیره باشد بدون آنکه تغییر در کمیت یا کیفیت تمام خون را برسد
 و در مبتدا و امرانی در کمیت و کمیت تمام خون تغییر را میسر و این امرانی
 را در فی و باب که من نایم

باب اول در امرانی حاصله از مبتدا باب ثانی در امرانی حاصله از
 قوت خون باب ثانی در کتابیم در باب امرانی حاصله از مبتدا و
 که بیان کف در ضمن صفت خون

فی اول - از انواع امرانی حاصله از انواع مبتدا و در بطوریکه
 که مبتدا من نایم که در از اطباء است که در صفت لفظ مبتدا را هر وقت که

یا از

۱۸۰

یا از اجزاء رتبه بدن مشرف و شید و صفاء زید مرشد و ما استعین
 غیر که در او را مگر در قسیده مقدار خون زید از قدر طبعی باشد و یا
 کیفیت آن تغییر کند غیر از اجزاء او بیشتر نفوذ
 قسیده بر - از ترشح هر جزئی از فی ذکر میثاق تغییر است و خون
 عامه اطلاق آن است که مبتدا کمیت خون زید میثاق نیز مقدار از صفت
 و در قیاسی آنرا اندازند اگر چه این کثرت کمیت خون همه بجز
 دیده میثاق و با بطور قوت نهییدن آن بهر متغییر است و اگر طبیب
 که بطور علالت مرگانه که نبی یا ند آنرا و این از رور حقیقت نیست
 و بعد از فی میگوید و صفات خون حین خروجش از عروق آن است
 که بی از خروج از ورید مجذوف بدون آنکه عیال در رور آن
 رتف و قد عارضه ما فرین همان بوده اند که ایضاً خون در مبتدا
 میثاق و ما از قدر که اندر ال و کوره نهیم اند زید از قدر
 این و سلم بر آنکه که طبعی زید تر و صفت کمتر که طبعی
 از ۱۲۷ که مقدار طبعی او است به ۱۳۴ میرسد و کمتر که در
 ثابت که اند که طبعی زید از قدر طبعی غیر نفوذ و آنکه اندر ال
 و کوره مقدار طبعی او را ۱۳۷ در مبتدا اند خلف و چا
 است زید از مقدار او در انات کمتر از دگر است یا

۱۸۳
که مسئله مشبهه با غیر و تمیز آن به نحو است که در این مکتب درج شده
تقدمه الحزنه - در اکثر نسخه است اگر چه باشد که در بعضی نسخه زیاده
این کتب بیاض شده و صورت تمیز از این کتب به
کتاب - در این طفولیت و بلوغ کمتر کار می کنند و بیشتر
بروز گشته در او به طبع و روان مستعد ترند از محققان از جهت آنکه
تذکیر و در آن بیشتر به طیف نیازم حرکت کم میکنند و نیز به طبع
همه کتب طبع است معتد است که در این مکتب معلومه مقدار است
و اخبار کتب و همچنین است ایام مهر و از این جهت که بعضی
این مکتب در آن مکتب در آن مکتب و در آن مکتب و در آن مکتب
زیاده است و در آن مکتب در آن مکتب که گشته باشد
رخ باشد و در آن مکتب در آن مکتب در آن مکتب
زیاده تر از سایر مکتب و در آن مکتب در آن مکتب
و در آن مکتب در آن مکتب در آن مکتب
در آن مکتب و در آن مکتب در آن مکتب
طبع صورت این مکتب و گاه باشد که این مکتب
و در آن مکتب در آن مکتب در آن مکتب
زیاده تر از سایر مکتب

تعلیل
۱۸۴
حقه و سهولت برش و اثر به مبرده و دندره و
در نذا سحر لاکت و باید به نذر زایل کنند و اندیه منکب
خوانه مانده حو باب و سبز لاکت و کوشته سینه مانده سینه
و منع اثر به مکره نایم و طبع را همیشه لغت نه و همه روزه
لوکت زایل نمایند و در ریاضات بدخوش شده و فحوا کریم کفا
دارند و فقهه کم کنند زیرا از طبع است که حرکت کند و تریه
زیاده از حاجت نماید

نوع دوم از نوع ابرافنی حاصل از استند در بیان اثر ششون
بدانکه منبر در حضور عجمان ششون مانند که بار است از
شدن خون زینهم از حالتی طبع در یک از عصبانیا آتد بدن و
این برده هم است یکا که خون در حضور عجمان ششون در بهط کثرت
حاضبه آن و این را اکتیو مانند و دیدار اکتیو ششون در بهط
قره در فقه آن عفو و یا کما در بهط و رید فشرده منقسط لف
و مانع آید بر کشتن را و این را المیو مانند

تشريح مرفق - مقدار دم در عضو قلبا بزرگتر است از بزرگتر از
طبیعی و از این جهت است که علم آن عضو زیاد شده و تفسیر
لکتر سانیه و کلا یا کرف یا سیاه یا سفید و این از روی علم عصبانی

تشخیص - کما بعد که بهر یک از این مریضی در این مریضی
اول او را در اول وقت الدم اکثری چه در این حالت است و در
تا مدتی که بر این تشفی و تا مدتی که از تشفیون بر این تشفیون
بعد مریضی که بدقت علامات همیزه او را از سایر مریضی آن است
در این مریضی

تقدیم المریض - مختلف است مریضی حالت عضو معلول و شدت
وضع مریضی

اسباب - جمع آلات بدن مریضی با مریضی متباین
و تا مدتی که بر این تشفی و تا مدتی که از تشفیون بر این تشفیون
مانند آنکه مریضی تشفی در رحم و دماغ و کلیه و طحال
و غشای مخاط و عرونی او در هر سنی و مزاج ممکن است و تا
و در این مریضی

علل - فحشاء و مکررات جلده و سهولت قویه و در این
ناخن و دند و دهنه است و کما بعد که از تشفیون بر این تشفیون
باین مریضی تشفی و تا مدتی که از تشفیون بر این تشفیون
در مریضی تشفی و تا مدتی که از تشفیون بر این تشفیون
با کلیه او را از تشفی و تا مدتی که از تشفیون بر این تشفیون

سودمند است

سودمند است استحتم در مریضی یک و دین نافه است و تشفیون
باین تشفیون تشفی و تا مدتی که از تشفیون بر این تشفیون
اما تشفیون تشفیون تشفی و تا مدتی که از تشفیون بر این تشفیون
میرسد مریضی تشفی و تا مدتی که از تشفیون بر این تشفیون
است و بر مریضی تشفی و تا مدتی که از تشفیون بر این تشفیون
باشد مریضی تشفی و تا مدتی که از تشفیون بر این تشفیون
مکان و در او تشفیون تشفی و تا مدتی که از تشفیون بر این تشفیون
مقویات و مکررات مریضی تشفی و تا مدتی که از تشفیون بر این تشفیون
سبب مریضی تشفی و تا مدتی که از تشفیون بر این تشفیون
تفاتی تشفیون تشفی و تا مدتی که از تشفیون بر این تشفیون
که تشفیون تشفی و تا مدتی که از تشفیون بر این تشفیون
تشفیون تشفی و تا مدتی که از تشفیون بر این تشفیون

تشخیص - تشفیون تشفی و تا مدتی که از تشفیون بر این تشفیون
و تشفیون تشفی و تا مدتی که از تشفیون بر این تشفیون
و تشفیون تشفی و تا مدتی که از تشفیون بر این تشفیون
باین تشفیون تشفی و تا مدتی که از تشفیون بر این تشفیون
در تشفیون تشفی و تا مدتی که از تشفیون بر این تشفیون
با تشفیون تشفی و تا مدتی که از تشفیون بر این تشفیون
دید تشفیون تشفی و تا مدتی که از تشفیون بر این تشفیون

۱۹۱ که بپارم و کرسند و از نفاق رحمت شهادت دهند و غایت قدس
و عسرت در حرکت عضلات و حرکت انقباضی و منقبض و منقبض
تشیع - مشتبه با پاره امرانی دماغ بعضی رگهای
دماغ و نرم شدن دماغ و درم صفاق او و صم و سنگ و در
در هر یک این امرانی کتب و کتب علت است همزه و مخصوصه
نکته خواجه منف و دماغ و دماغ رخی و دماغ و دماغ
روز باریش هر یک از اینها باید اندوختن و چون بر خور هلاک نماید
توان او را از این امرانی مشتبه تمیز دهد که بفراموشی مایل
تشیع مرگ از اینها

تقدیم الموفه - چون علت است رخی خفیفه غلظت ندارد
هرگاه بفراموشی است او را بفراموشی و دماغ و دماغ شدت
باشد و رخی شدت هر یک از غلظت بیشتر و غلظت او
در کاه و شیوخ و ناله تر از زبان است که در آنها در اکثر
نرف الام دماغ و نرم شدن دماغ میثاق و اما که سن کوه است
خفیفه باین امرانی است

اسباب - هر چه موجب شدت دماغ و یا سبب دماغ
دماغ خفیفه است او را بقلب حشر انیمه می گویند شدت

قسم

قسم اول است بطور و فقه کف در صورت عسرت و قطع نرف الام
و او را بر این طبع اسیر قلب و عسرت و غم و انقباض نرف
و مطلق ریاضات دماغ و تفکر زیاد و افراط در شکر و نهمه
و سواد و دم و کم شدن فشار هر اسیر رفته در بالدر بلدر که در
عسرت و بر عسرت او و بهایکه مانع شود رخی و بقل از
انها است وقت زیاد بهار میوه و هر چه فشار بر کوه
او و از این علت است مردن غلبه طفل و مدین تولد زرد و چون
اطفال ضعیف و دماغ و دماغ منقبض شده و فشار بر کوه او را و
ناف بکوه او و دماغ و نرف از این قسرت است غلظت و سبب
بر کتب اسرار و نرف از این قسرت است امرانی قلب خاصه رخی لطف این
او و او را بر این سبب است و او را بر این سبب است که در
با عسرت نازل و ورید و دماغ و نرف از این قسرت است مدد
و او را بر این سبب است و او را بر این سبب است که در
و ناله و دماغ و نرف از این قسرت است که در
بن و نرف از این قسرت است که در
نشدت است که در او دارد که موجب انیمه می گویند
سبب است نرف

[illegible]

رطوبت جو از هم نفوذ ظاهر غوطه با قدر رزون

علل است - در قسم اکتیو حیاتی غوطه و عسرت در صد رشف که اغلب
همراه کنند با حاکم و در آن در جوف صلب و در است نفوس و اگر رفته عانی
ثقل اکثر ثقل است و در بدین هم آید و لکه خارج رشف نفوس
سفید و چسبند که لکه غوطه طالت با الیاف فی غ و بسیار در است
که در ترش عسل و در پیوسته حیاتی ثقل و اگر مرئی شدید باشد و یا کم و در پیوسته
در سطح ریه بعد از ترش قدر گرفته ثقل و در سطح در موضع معلوم معلوم
غوطه و کم شدن بعد از نفوذ صلبا بهار ریه و بندرت نفوذ ارقام را لکه سو که
یا لکه که پستان شیده ثقل که دلیر بر آن است که قدر رطوبت در جوف
صلبا بهار ریه یا ثقل قصبه به شده است و در جوفه است و در جوفه
سمع غالب مرئی آن مرئی نفوذ ظاهر صفت و کثرت یون اگر چه مرئی
در همه افراد ریه بروز کنند و یا تا به ریه عطف که در کنار ریه
و خلف ریه و عسل است عسله غلزل که در هیچ ارقام کثرت یون دیده
نیست بلکه دیده نخواهد شد

در قمار و دوام و است - کثرت یون ریه کثرت کثرت یون و در
ناله است که بغضت بروز نماید و بر ضرورت ریه که همیشه بروز داد
تدریجاً است و از ریه در ریه ترش و در ریه ترش و در ریه ترش و در ریه ترش

و یا به است

رسیده است و در ریه ترش و در ریه ترش و در ریه ترش و در ریه ترش
مرکب که با ریه ترش و در ریه ترش و در ریه ترش و در ریه ترش
و باشد که این ریه ترش و در ریه ترش و در ریه ترش و در ریه ترش
در ریه ترش و در ریه ترش و در ریه ترش و در ریه ترش
و اگر بغضت عانی ثقل مرئی که در ریه ترش

تخصیص - در آنکه بدان که معلوم رشف که تخیل مرئی بسیار است
از ریه عسله یک شیده نماید و در ریه ترش و در ریه ترش و در ریه ترش
ریه و در ریه ترش و در ریه ترش و در ریه ترش و در ریه ترش
فقد مرئی است و یا عانی و در ریه ترش و در ریه ترش و در ریه ترش
از ریه ترش و در ریه ترش و در ریه ترش و در ریه ترش
و چون عانی ثقل در ریه ترش و در ریه ترش و در ریه ترش
عسله نماید و آنکه بسیار و در ریه ترش و در ریه ترش و در ریه ترش

تقدیر المونه - در ریه ترش و در ریه ترش و در ریه ترش
و عانی ثقل و در ریه ترش و در ریه ترش و در ریه ترش
بر عسله و در ریه ترش و در ریه ترش و در ریه ترش
و در ریه ترش و در ریه ترش و در ریه ترش و در ریه ترش
ثقل و اگر در ریه ترش و در ریه ترش و در ریه ترش

۱۹۷ اسباب - عارض قلب در اول صبح غیر نوز ۲۰ تا ۳۰ ساله
 بروز کند در صورتی که بیمار جوان که مستعد بر آن و اراضی قلب است
 حذرت بروز کنونی و غیره و از سبب آنکه در وقت کثرت
 حرارت و برصوت خاصه حرارت و عارضی که در بدن بیمار اراضی
 سل و اراضی قلب و در هنگام اقل اهمیت است بشود
علیه - در اثر یک ضربه از مد او اراضی مرضی که در وقت و گاه
 لذت میگیرد که سبب آنکه در جسم کنونی و این نوعی که در آن
 مسدودت و قدرت و ملینیت و حرکات قلبیه و غیره از عللین
 گفته اند که حرکات قلبیه در موضع ریه نفع نمیکنند سبب آنکه در
 وارد میآید و این که قلب از سبب آن است که اگر سبب نری بقیه
 و مسدودت از چاه مجامعت با شرط یا با شرط دیگر از انداختن
 بزند در صدر ریه نری شده است
در کنونی پسوریه - ریه اثر کمیت که بپایان مرضی مبتدیه میثقی و
 عارضی در پانچ سبب اراضی عالم و مزمنه و در کثرت مرضی و ضعف
 اهر سینه باشد زیرا که هر چه قوا صدمات و صدمات ضعیف که در وقت
 یا قریب میثقی و این باعث میثقی که در یک موضع خون در وقت
 و سبب باقی نماند خاصه در ریه و لهذا اهر طرف ریهی مبتدیه نوز

بیشتر با طرف

بیشتر با طرف میسر کند
تشیخ مرض - اگرچه در ریه مبتدیه کنونی شده است میثقی و سینه
 و در وقت محض نفس نری میثقی و چون او را سینه خون نری و سبب آنکه
 عارضی که در وقت و گاه که در وقت آنکه سینه و با تجزیه کنونی جمعی
 او عارضی که سبب است چنانکه در وقت که با وجود شدت و نری
 ریه که با سبب ریهی مبتدیه و این اقسام ریهات ریهات در ریه
 موضع از ریه که با سبب ریهی مبتدیه با طرف که در ریهی خرابه باشد
علیه قریب و اراضی - بروز مرضی که در وقت و نری که در وقت
 و مدت متعین که در وقت تا در ریه و قریب ریه و اگر چه کنونی
 عارضی که در ریه را فرا میگیرد و با عارضی و عارضی مبتدیه و چون
 سینه بروز کند در وقت و نری که در وقت و گاه در وقت
 میثقی که در وقت و نری که در وقت و نری که در وقت
 از قریب که در وقت که در وقت که در وقت که در وقت که در وقت
 مخصوص ریه ناقص یا فانی شده است و گاه سینه که در وقت
 و کو که در وقت و در وقت که در وقت که در وقت که در وقت
 و با قریب که در وقت که در وقت که در وقت که در وقت که در وقت
 در وقت که در وقت که در وقت که در وقت که در وقت که در وقت

۱۹۸

۱۹۹ لغت عاریه کشف و بالذره صورت ورم نمک کشف و ذات
که حد او را از اکثر اهراف دیده کشف نماید بپای کثرتیون پسید

رینه کشت

باب - عارضی کشف و بهیله بهیله صورت صف بدنه کشف و
مشاهده از آن حد کشف از جهت پدید و یا لب برنی عصب
بر آنجا غلبه که کشت و نیز برزنده در آنجا یکله هشت بر یک
میخوانند و آنجا یکله مبتلا برنی قلبی میباشند کجوفی ضیق و تکیف
قلب و یا ضیق ثقب او

علیه

برابر آنکه مانع شود و درنی را باید شکر را که
محو رزق و بهیله برنی در سبب شبنه تغیر وضع دهنه و کاه
و کاه بطرف است و کاه بطرف صغیر بخوابند و سحر را که میثاق
میثاق با عصاره برنی صفا و عرفات جلایه نماید به منفعت
است و خصله از جهت ضعف برنی منسوب است و در هر وقت که
در آن دم در بهیله مورخ نقصان یابد و خون زایل از رزق
قلب در ریه جمع شود اگر یک فضا کشته که خون جمع در قلب
در ریه کم کشف و در آن عا یلینف صغیر کشف منفعت عام از رزق
مشاهده خواهد شد و هم چنین مانع است سعال مسهل و چون

صف

صف برنی زایل شود و کاه دم و قویات سحر فراموش
در سبب کشته کثرتیون در میان کثرتیون کشته بپای کشت
همچنین کشته برنی عارضی مبتلا کشف بکثرتیون اکتیو یا پیو و
توان کشف که متعین است کشف صحن کثرتیون کاه المعده و مثله
و مسده و امثالیه مستقیم و کثرتیون مستقیم که بپای کشته
در او سیر از او کشف و در کاه و نیز متعین است در حین حیات
کثرتیون کثرتیون علیه و نه کیه

در بیان کثرتیون کشته - تنی مرض کیده - حجم زهره و زنی کاه

حالت ظهور کشف و رکنش قرقر مایه برزق کشف و چون او
را سیرند خون بسیار از او خارج خواهد شد و این مبتلا از ریه
قطعات کشته یا در یک قطعه او

باب - این برنی با کثرتیون و یا پیو اکتیو است

که بپای با مبتلا دم شده و پیو نپه رو کشت و در آن دم است
که عارضی کشف در کجوفی قلب کجوفی کشف ثقب یا
کجوفی او یا نازکی کشت مدار مانع

علیه رزق و و امثالیه - حجم کیه زایل میثاق بطوریکه در قرقر و پس

ظاهر کشف که از ضلع بجا و زخم کشته و در ریه حاکم

۲۰۱ وجه و ثقی در ظهور رگ است در ملک بیه و در این مریضی نیست
 نزد مریض و باشد که زرد در همه بدن بروز کند و از علت
 این مریضی است قوت اشتها و کوه مهضم و باشد که هر هم مریضی کف
 و چون طایفه در بدن هر هم رسد بعد از کثرت خون صم در او بروز
 ظاهر کف و وایم این مریضی بسیار مختلف است که ماه بعد از کف و بسط
 فصد در چند است یا چند روز رخ قف و نیز رخ میث و بسط
 کثرت شدن ترش الدم و بکسر و اگر مریضی از مریضی قلیل باشد
 پس از آنکه رخ عورت و روان و مریضی نایه کثرت خون رخ شد
 و کتب کالت حقیقیه و باشد که این مریضی مدتی در آن کف و
 چند ماه یا چند سال طول کشد و اغلب بنوعی او کف تغییر و صحت کف
 که صورت بروز علت از آن کف و کثرت خون کف از آن کف
 که بسیار کف کنند و باعث تغییر هم آن کف کف که در مریض در جرم
 او مریضی کف و نیز بهر ترش و کسر و کسر بکشد

تخفص - تمیز کثرت خون کف از بهر ترش آن مریض است
 اگر مریضی کف کنند که بعداً بزرگ شده است و یا مریضی
 ص بزرگ شدن کف و کثرت خون دفع و در بهر ترش ترش
 و از وضع مدا و از مریض آن تخفص ص از آن کثرت خون کف
 پس از

پس از یک فصد رخ شده است و آن کالت طریقی است
 بخلاف در بهر ترش و در آنوقت که مریضی ترش به طبیعت
 تغییر کف در جرم کف بنیاد از قف و مریضی و کسر و بهر ترش
 پس از کثرت خون رخ و کف

تقدمه المونه - در مریضی مستعد خطر نادر و در مریضی است
 در مریضی که نایه مریضی به تغییر و جرم است
علیه - فصد و در مریضی علی در مقدمه و مریضی مریضی
 و مریضی صلیه و مریضی نیز مریضی و در صورت
 از آن مریضی مریضی مریضی مریضی مریضی و نیز
 تغییر آب و هوا

در بیان کثرت خون - یا از آن است که بسیار مستعد و مریضی مریضی
 و مریضی مریضی مریضی مریضی مریضی و بسیار مریضی
 که کف مریضی و مریضی مریضی مریضی مریضی و مریضی مریضی
 مریضی مریضی و مریضی مریضی مریضی مریضی و مریضی مریضی
 که مریضی مریضی و مریضی مریضی مریضی مریضی و مریضی مریضی
 علی و مریضی مریضی مریضی مریضی مریضی و مریضی مریضی
 در بیان کثرت خون - نیز یا از آن است که مریضی مریضی

۲۰۳
میثاق کنش یون آن هم اکثر الیوت و شافعه میثاق از حد
حرارت در حوزه عافه و چنان مرغاید که خرج و مهر بل مقبوع شده
است و در شین که حد کثافت شده و نیز حد کثافت نمدی
در کش و جبر در کش و جبر در کش و جبر در کش و جبر در کش
قبح هر چه شدید عارضی کثافت عانه کثافت در عت کثافت
است و عت کثافت مذکور اگر چه بطور تصدیق و در کثافت
مرغاید و چون موضع را می نمایند چنان مرغاید که رسم
بر کثافت شده است و سنگین را از طریق کثافت و نیز غرض رسم مجب
کثافت تر شده است و ترش و رطوبت عارضی ریز میثاق و کثافت
محیط کثافت با چون و بول ریز تر شده و در نه کثافت خروج او
عقرب کثافت و این عت کثافت بعد از چنه روز رطوبت کثافت و منظر کثافت
عوضی کثافت و این عت کثافت و چون مرغاید حاصله بشان
ترش کثافت مقدمه کثافت

باب - تحقیق یافت مکورن بیکه حایض شده و میانه
بجای نشیند و مفرور زن مرشبه که اگر چه حایض نشود و در
رگها مدتی است اینمیزی در آنها سرورز نیمه و زعفران نف
مدون آنکه مثل نف برایش خون و چون این مرفی در ایام صفی
نف

لف مورث انداد او و خورم کفیه و یا کنگه در صورتیکه
رسد و پاره ماضی بنصف در سه چهارم اصل هر یک از سه باب
نقطه هر سه است و ماضی ثقل از انفادات نفقات و ولایات
بدین وجه است بقیه عده و گاه میوزن کنند بدون سیر معلوم مانند کنگه
ماضی ثقل در ایام حقیق و ماضی غایب در صورتی که در زمان گذشته
زیاده است مستقر ترند از سایر

تجفی
- مشبه ثلث ما جرم و علم و تهنید که ثلث از آنکه
در جرم و علم است حد از خارج و حد از مستقیم موجب و حدی
میباشد و نامی جرم همراه است با هر دو گشت و نام بخلاف
اندر فی

و چون ماضی توفیر از جبر است یا قبل
عرونی او بایه با دمار است کوشیه که عودت رسم را از خون
عالم نایه و البته این معلول است یا یحیی شاهرخ که در ساینده
نبار کم در ماسک و نذوق از او یه غلوه و ضلک کم در وضع
معلول و چون باینها رفیع تکلف و بر سوسه زنی اندازند و
در الحقیقت که کسرتیون وصاله مرضی باشد و فایه از این صیف
باشد بخجفی اگر ماضی نشود در نهان کم هر معالجه بر خلاف

۲۰۵ مدد کشت و مدد رات کشت را بنام ممول دگشت که هرگاه
 برضیه ممول نه باشد و متع از خون بعد فعه نافع است
 محسنة و نیز آبنبات فترضیه است و باید برضیه در ستر که
 کند بخوبی دگشت بر و چون با نیکو است رفع نفج است
 بشرط در مخرج و اطراف فتره نافع است و انداختن زرد چوبه
 مضیه نیست و گاه هم ضرر میکند و نیز چون این هم منفعت
 نکند موقوفه جلدیه بنام ممول کشت و زرق حار را بعد
 در رحم کنند و کوشه است رکنه آری بر کمر و در آن
 بهتر آن است که در کوشه نایه که در هر قصه ریت و بنفشه
 و ن خربزه نفج فصله می کشد و چون وضع شدید باشد
 و تشنج در رحم که برسد نافع است و زرق از کمر آب و بنفشه
 کو حاتم و سیدم که یک است به مدد کنند و چون رفع نفج
 تا چهار روزه باید ممول دگشت
باب دویده از کتاب دویده در بیان امر حضرت که
 از غلظت دم که مددگر باشند در ضمن دویده نوع اول از دویده
 امرانی حاصل از غلظت دم در بیان اینی است لفظ انبر
 در لغت بمعنی غلظت دم است و در اصطلاح اطبایا
 از غلظت دم

۲۰۶ از غلظت دم جو زهره کمیت که مدد آرد نفج و چه زهره کمیت
 که نقصان یک از اجزاء صلبه او باشد و هرگاه اجزاء او بت و نیز
 او را با هم همان امر مرغانه و چون کم او را نکند او را باید
 را میگویند و چون این و هم مختلف یک فی را بیان کنند
 اندامی را با هم مدد کنند و یک مرغی مرغی
تایید - این مرغی مدد مشبه بعد با کفر امر فی مرغی
 که چون میگویند او را بیان نایه با هم ممول القینه بیان کنند
 و چنانچه بعد از او را بطور حقیقت دهنه و شفا دهند
تقیه - از زهره منقسم به با صاع و عرض موافق که تغییر اجزاء
 یا بشوای بعد که کف ابتدا تغییر کم و یا کله نیمه مرغ دیگر نفج و زهره
 تقیه منقسمه او را به مخرج و مخرج و مخرج در قوت که مصله و مخرج
 تفرق از غلظت مرغی نده و یا را با او را به که به که از مرغی
 مرغی و زهره شد
تقریب مرغی - خون در بدن کمتر از حالت طبع باشد و اگر کم است
 طبع شیخ رقر نام طرد و رکنش که است و وزن مخصوص کم است
 و از علامت مخصوصه این مرغی است که طبعی کم مرغی طبع طبع
 نیست و منفعت که مقدار طبع او است شفت و بیاه و بیاه و بیاه

۲۱۱ و خازیر کوف و چندان غش با این قمر نیست هر که در صورت
 بروز از کجای سراسر و خازیر بجهت و چون منزه بر کف
 یا در بهشت و یا قبری است و یا در بهشت خدای بنفست است که
 در او بهشت است **ساده**
تخصیص - بپار آسان است و با هر دو یک مشتبه شود و میانه
 او و طرز تفکیک لازم نیست و هر دو از یک جنس اند بلکه هر دو یک صفتند و
 مذکور بجهت در اکثر و قریب است یا از وقت و در دیگر از وقت او
 و علت است از قمر یا است و با چون مائیت نیاید نه بنفست میقد
 و صلب و عظیم است و چون بنا به این و غیر است و در بهشت علی
 از قبیل شاد و کوف که مشتبه میثف با برانی قمر و با طبع باید
 تمیز دهیم که در بهشت علی است مخصوص که در برانی قمر میثف است و در
 اینها معدوم چه که علی و تقدته اسمرنه هر یک مخالف است و تفکیک
 عالم میثف نه اینکه در این رنگ بافته و چون رزد و سحر با قمر است
 و از قمر معلوم میثف که قلب که بکارند حالت طبع است و از سحر معلوم میثف
 و شیشه زهر کوف و صورت مخصوصه را که ذکر شد و جلد هم فایده
 انهم و او را عجایب است که در برانی قمر نیست و باشد که این و
 برانی با هم هر کوف و صمدی وقت از سحر شیشه قمر کوف صمدی وقت
 هر دو رنگ

۲۱۲ انداختن یاد در زمان مان و از قمر ظاهر میثف که قلب که از زمان طبع است
 و اگر چه از قمر میثف و در برانی قمر کوف که به هم مشتبه کوفه چنان
 از شکله طبع و از قمر که در بهشت است با است طبع است و با اینکه
 کوف و متبع است و در نظر اند چنان نماید که برانی قمر میثف است
 و با چون غش میثف و کوفی است و با در بهشت کوفه طبع که در قمر است
 اکثر از حالت طبع است و نیز عوارضات موجوده در هر یک از اینها
 مستند اند از عوارض طبع و او را عجایب است که در بهشت طبع و
 اینها صفت در بهشت منفعت است که در قمر است و در هر یک از اینها
 اگر چه که کوفه که در قمر است و در بهشت کوفه و با در بهشت از قمر
 کوف و شیشه از قمر یا طبع و کوفی در زهرنا طبع است چه در زمان طبع
 قمر و طبع و در هر یک از اینها و کوفه کوفه با و طبع و او را عجایب
 رنگ دیده میثف که بهر امر طبع با بهشت و صمدی است بنفست که اینها
 با هم با طبع هر یک مستند است که در بهشت و در هر یک از اینها
 این حالت است که با برانی قمر و کوفی و کوفی و کوفی و کوفی
 صمدی از قمر منفعت طبع میثف و عوارضات مستند از قمر است که
 از اول عوارض کوفه که رنگ نواز باشد که بهشت است و با در بهشت
 و نیز از ملامت جلد یک نوع با صفا دیده میثف که در بهشت

۲۱۳۳
 منیت عزیز از هیچ شیء مایه صورت قلب و تنفیجی که اهمیت در این
 آنست که معین کنند که فاعل مرطوبت و یا غنی از غنی
 از غنی است و البته این کفایت میکند که هیچ غنی بود بدقت
 کنند

لقد تم الموفى - وهاهنا بته ارضي شانه الطلوع ودر شانه نغفنه

الموضع الذي فيه كانت وهرگاه بانتهار نیده و خف نيز در داده باشد
نظر کما در محضی در انقضی - که نکل نيز می ریزد

اسباب - الزم عارضی میثقی نمبر برائے عارضی جان و جان و قدر
مسعد تر و عود فی این مرضی از مردان و بیشتر عارضی میثقی
راضی میثقی و غلبه عارضی و عطف از جمیع اسبابیکه صورت ضعف
بدن و کفایت مانده غم و اندوه و غذا نرسد و منزلت مہزون
در عارضی نسبت و عطف کم اچھا کہ شعاع اختلاط و عارضی کم
و عطف اللہ شدید اعظم از انیکہ بواسطہ عارضی عارضی عطف
مرضی شخ مانده اسباب اللہ و عطف اللہ و عطف اللہ و غیرہ و اعراض
فصلیہ بکثرت معالجات اسرار فی و بر مہینہ ریزہ نمبر از ریح مرضی و عطف
عارضی و عطف از جمیع عطف اسرار فی سر نہ مانده سیل و بروز قوس کول
سر در صفات و در عطف و اسرار و عطف بر عطف کہ مرضی محفوظ

ماں

[illegible]

بجمله رفق از استیلا باید رفق سبب رفق اگر
سبب رفق لازم باشد باید رفق را رفق اگر در هر رشت
سبب رفق باید رفق اگر رفق در هر رشت
که افراد کم شده و رفق را رفق نماید و از رفق

۲۱۵ این باید نذران منور استقال خوف نه یکت تبه بلکه سدرج و سلطان برضی باید
 حشمت و با هوایند و هم چنین در جانش بشک نشاء از خدا بیکت و مانش
 ملبه از یه عطره و تمام در آب سبط و هم چنین تمام در آبها سدرج یا
 صفت که املع و کفعل و حدید و دشته شپ و از او یه تقویه سدرج یا
 پوست کشته و کنکینا و صنفیان و پوست بلوت و شرابا و
 خیره و لیکن از همه بهتر املع آینه است و از املع آینه که سدرج
 و طلا براده این است و به از آینه و کوبه بناست و خور و همچنین طلا
 و حشمت و پنا بیکت و ملکات سدرج یا و صوب و لیت که او سدرج
 از صدف و لکات و خور کربست لیزه و صدف و بیهت متقال کربست
 و کف صدف و شفت متقال عد و شفت قنه بقدر کفایت صدف
 در کت نایم بقدر نیم خوف و مقدار شربت از جاتا و صدف در روز
 بخورانه و هم چنین داده میثف صدف و کربست که مرکب است از لکات
 و خور و کوبه بناست و پنا خ خور و صدف و متقال کثیر بقدر کفایت
 پنا و صدف و هم در روز از ملکات صدف یا صدف بخورانه و صدف از سدرج
 گفته اند که خون برضی بخورانه و لیکن این واجب از ان است و نذر و و
 منفق و لیکن به خطه آینه است که در او صدف است و در ملکات گفته اند
 که بعضی آینه مانع از بدنه و قدر ترشترن هم مانع آینه است و

۲۱۶ چون آینه همیشه بصفعت و بیشتر تجریده است استوارش است
نایب که در او خور و صدف از شفت و بخور و صدف از شفت
 بقراط تا قرن شش و هم هم بخور از بر این مرغی بصف و لیکن صدف یا
 و صدف لیتها و صدف اعراب و در مجت صدف شفت صدف ملکات این شفت
 بیز از ملکات بیکه از سدرج یا سدرج دیده و شفت و شفت بیهت که در قرن
 شش و هم لکات این مرغی را عطره و صدف و شفت و شفت را شرف
 ملکات و به از آن و در اندر هم ملکات را باین مرغی هم و تمام
 لیکن هم نامیده میثف بفرز از طلا و کربست که ملکات مرغی صدف است و
 از مرغی دارد و لیکن بیکه صدفی این مرغی را یا دانه اند
 و صدف خرق عطره در میان این و کربست و در ملکات دیده و شفت
 عضلات و باخته مالون و در و شفت جلد مانع هم آینه صدف که
 از مرغی شفت و هم چنین مرغی میثف تنه نفس و طیش و صدف و صدف
 در قلب و هم چنین صدف از صدف فقط یا مرکب شریفین بزرگ
 و برفی کامر صدف و کامر صدف و صدف مانع که در هم روایت
 از دیده میثف و هم چنین مرغی مرغی شفت و شفت و شفت
 لکات و صدف بخور و شفت و شفت و شفت و شفت و شفت و شفت
 اوجاع عصبان در کربست و سینه و مانش سدرج و صدف اوجاع عصبان

۲۱۷ از حد نفوس آن که در هر ساعت در یک حضور اندر بدن هستند و گاه بی
 میثاق یا بخوبی و چون و چون هیچ تغییر آنگاه در اندک و محکم بهم میرسد
 و هیچ فرق با این ندارد و ولیکن این ما را میثاق در دست را قریب بینی
 و صفتی و یا آنکه بیکه ابتدا از صفتش و بشاید و یا بی و صفتی و صفت
 از حد نفوس آن که در هر ساعت و در هر ساعت و در هر ساعت و در هر ساعت
 سفید که در هر ساعت و در هر ساعت و در هر ساعت و در هر ساعت
 بیاید و در هر ساعت و در هر ساعت و در هر ساعت و در هر ساعت
 آنکه در هر ساعت و در هر ساعت و در هر ساعت و در هر ساعت
 کف و در آنجا بیکه در هر ساعت و در هر ساعت و در هر ساعت
 نیست و فرق با این ندارد و بی میثاق از کم شدن طبع و خون
 و آنکه بیکه و نشسته فرق بگذارد این را با این معتقد بر آن گویند
 که این را بی میثاق از حد نفوس و یا از غشایش است و
 لیکن اگر بهتر ملاحظه کنیم دیده میثاق که ضلالت است همیشه است
 و اگر چه بشه منیع و کف و از این امر که در نزاع است بی کذب و
 ما فرق با این میکنیم که آنکه بی میثاق در دست را میثاق
 اما صلیح - بوی از طبع است که در هر ساعت و در هر ساعت
 و وضع علی و در هر ساعت و در هر ساعت و در هر ساعت

۲۱۸ چه و در هر ساعت و در هر ساعت و در هر ساعت و در هر ساعت
 مورث بی میثاق است و در هر ساعت و در هر ساعت و در هر ساعت
 بر آنکه که در دست را بیکه که در هر ساعت و در هر ساعت
 و بوی صفت است و در هر ساعت و در هر ساعت و در هر ساعت
 میثاق و خون را بیکه میثاق میثاق و در هر ساعت و در هر ساعت
 است و در هر ساعت و در هر ساعت و در هر ساعت و در هر ساعت
 اما در هر ساعت و در هر ساعت و در هر ساعت و در هر ساعت
 کف در این صورت اگر در هر ساعت و در هر ساعت و در هر ساعت
 بدین بوی و میثاق و در هر ساعت و در هر ساعت و در هر ساعت
 میثاق از این را بی میثاق و در هر ساعت و در هر ساعت و در هر ساعت
 نوزاد بیکه است و در هر ساعت و در هر ساعت و در هر ساعت
 او را بطوریکه در هر ساعت و در هر ساعت و در هر ساعت
 کف از هر ساعت و در هر ساعت و در هر ساعت و در هر ساعت
 صفتی که در هر ساعت و در هر ساعت و در هر ساعت و در هر ساعت
 کف و در هر ساعت و در هر ساعت و در هر ساعت و در هر ساعت
 بی میثاق و در هر ساعت و در هر ساعت و در هر ساعت و در هر ساعت
 کف و در هر ساعت و در هر ساعت و در هر ساعت و در هر ساعت

۲۱۹ که آهن در او پخته بار نان یک و خر سده بتواند این را بکشد برود
یا بکشد از استعمال آهن که مال صاف شود در آنوقت باید آهن را کرب
منوع یا یک عصاره عطر مانده عصاره جنین، و یا بنابر یک ریاض
معطره مانده در چین و هم که با دهنه این هم سده بتواند تکمیل
برد باید مدت آهن را که کرب منوع و استعمال آن یک سال و نیم است
چون بنویسند یا کلبه و خره رخ فکله سده و او جاع عصاره
و پی رز رخ شدن آهن بنابر استعمال آهن را بگذارد و سده را بید
نماند و باید گفت که لشم لشم که آهن زرد است که خوراک آهن
کف در سده زرد تر از روز یک کف به تکمیل فرود و در روز
هم ظاهر از یک کف صبح دارد و لهذا باید که استعمال آن را
در وقتیکه پوست پش و بواسطه حقنه یا سدر است برش
و نماند یا بکشد در صیر زرد یک و کثمت یا ص آهن در آن
در وقت غذا بپوشانند و اگر ضایع غذا در ظرفین رسم شده
نرخ اللام یا زرد است در آنجا باید صبر استعمال آن در این
وحت باید ریون چنین با جلا نشین در وقت خواب به نیم صبح
نرخ اللام اگر این نرخ اللام هر روز وقت غمت با
کف باید در فاصله هر سار است اطلاع آهن استعمال آن که کف

داده و در دست دیگر قیاسه بیاض و در کاه و ناله از غه
خون بیاض و در پوسته و سالی که در مجبث و زخم الام و در میان و
خون و در سینه و در

五

بسم الله الرحمن الرحيم
کتاب سیم الف عشره از کتاب علی بن خلیفہ فی در اورام کبد
در بیان اورام عروق درم را بر زبان فرستاده انقلید مایون و دیگران
و مکتوب فرستاده اند هم درم فمید و مینف یک جنس و در که زیاده از سایر اورام
بهم میرسد و هم چنین عارضه مرشح در چنان فی و بدن و عروق و مینف

۲۲۱ **مرض عروق و عوارض** و عجم شدن آنست با تغییر در تنه
 آنست در کمر و طبع است و کما که درم نیک باشد یا کما که در کما از آنست
 ریش بر روز کما همراه خواجی باها نیکه لذت و غفلت بسته
 لذت و غفلت درم است یا محرم و در این حالت ایضا
 زیاده تر شود

علامات مضموم دوم - اندر مرض است و این کون مرض است
 از علامت مخصوصه است از برادر و مضموم از کما که کما که
 جلد و این منقبض و این در پیشتر میثاق موافق شد و درم و جلد
 نیکه درم عارض شده است در آنست که عروق در آن است زیاده
 و این چنین نمودار میثاق یا بطور تهی در یک عضو و یا قطع
 و یا بطور خط و لری است که بفرشته زن مانده و یا کما عارض
 مانده تا ظاهر در وقت هم دیده کما که عوارض است نقایص و این مرض
 مرگ آنست که در جمیع آنست متورم یک مرتبه بر روز کما و یک مرتبه
 فانی کما و لیکن غایب کما از عارضه عروق و این بیشتر از
 سایر مضموم عروق است و غایب شدت از در وسط و کما
 و هر چه از وسط و در تر میثاق شدت از کما میثاق تا با است
 رسد در کما و درم عارض کما در وقت عارض و در جلد از کما
 کما در کما

۲۲۲ **مرض عروق** که بعد از بر دشمن دکت از عروق عجم نیکه
 این مرض از سایر عروق است در عضو سوله که بجهت سایر عروق
 در عضو و عروق نوری جفت ن کما که درم عروق تازه
 میثاق که سبب از آن عضو کما و از کما که درم عروق تازه
 درم در عضو متورم و یا کما مرتبه از کما که درم عروق تازه
 عروق نوری عروق کما مرتبه عجم از کما که درم عروق تازه
 میان آنست تا ده مرتبه از کما که درم عروق تازه و این
 کما که درم عروق تازه و این کما که درم عروق تازه و این
 کما که درم عروق تازه و این کما که درم عروق تازه و این
 در کما عروق و یا کما عروق کما

نوع تغییر عروق است که کما از کما که درم عروق تازه
 از کما که درم عروق تازه و این کما که درم عروق تازه
 سواقی آنست که درم عروق تازه و این کما که درم عروق تازه
 عروق نوری عروق کما مرتبه عجم از کما که درم عروق تازه
 از کما که درم عروق تازه و این کما که درم عروق تازه
 و این کما که درم عروق تازه و این کما که درم عروق تازه
 کما که درم عروق تازه و این کما که درم عروق تازه
 کما که درم عروق تازه و این کما که درم عروق تازه

۲۲۳ ذنب عارضی است و نمی طبع تر می شود که کما شدت و ضعف آنست
 و ضعف و ج در اورام هم نسبت با شدت و ضعف طبع آنست
 نذر دو چنانچه در صورت غش صفات و ج بسیار شدید است و علت
 غش مذکور بالعلم به حرارت و سبب ج در اورام بواسطه آنست
 و خارش است که به آتش میرسد که بواسطه این آتش و انقباض
 تغییر جوید و این آتش هم میرسد و جلد هم و ج که در
 آتش متورم هم میرسد پس زبان ترانین نازک کف که بفرمان
 بفرمان که زبان ترانین در عضو متورم بیشتر است از زبان قلب
 با زبان سیر ترانین و لیکن این قشر عذاب نذر و ج در زبان
 ترانین بسته بفرمان قلب است و ج در زبان ترانین در موضع متورم
 بواسطه نازک شدن خون است که به آن عضو میرسد و بواسطه آنست
 تغییر مخصوص در غش زبان هم میرسد که با بکشت بر قوت آنست
 در اورام می گوی آتش متورم که با آتش کف مانده آنست
 زخم شامه بر طرف غش و کما هر چه در غش آتش زایل می شود
 مثل آنکه در در غش در ورم غشیه می شود و آفتاب بیشتر
 از سر کشته که چشم تابانند و شعاع را نذر و ج
 علت هم حرارت غش است در عضو متورم کما کما شدت حرارت که

بهرین طبع

طبع بواسطه آنست که در کما شدت و ج در این زمان در کما ناید زایل شدن حرارت
 عضو بواسطه تر قوی و باید دانست که حرارت عضو متورم هم ج و ج در زبان نذر
 با طبع عضو تر قوی و ج نذر نذر در در غش کما شدت و ج که تر قوی بر عضو متورم
 نذر و ج در زبان نذر نذر در حرارت و ج در غش و ج در غش و ج در غش
 این است که اگر تر قوی بر غش متورم نذر نذر در حرارت و ج در غش و ج در غش
 حرارت تر قوی بر غش متورم است و اگر چنانچه در غش متورم نذر نذر در غش
 کما شدت و ج در غش و ج در غش و ج در غش و ج در غش و ج در غش
 ضعیف البینه حرارت تر قوی که در غش و ج در غش و ج در غش و ج در غش
 علت هم حرارت نذر نذر در غش و ج در غش و ج در غش و ج در غش
 در غش و ج در غش و ج در غش و ج در غش و ج در غش و ج در غش
 هم تر قوی نذر نذر در غش و ج در غش و ج در غش و ج در غش
 و سبب هم شدن آتش در ابتدا بواسطه میر زایل شدن است در آتش و ج
 بواسطه تر قوی بر غش و ج در غش و ج در غش و ج در غش و ج در غش
 البینه که بواسطه غش که اگر در غش و ج در غش و ج در غش و ج در غش
 علت هم تر قوی نذر نذر در غش و ج در غش و ج در غش و ج در غش
 هم تر قوی نذر نذر در غش و ج در غش و ج در غش و ج در غش
 شیر قوی نذر نذر در غش و ج در غش و ج در غش و ج در غش و ج در غش

۲۳۱ یک نقطه محصور و تدبیر کرایت مکن و بر بنی عیث و بندرت ابتدا
 مکنه دفعتاً در ضلع نقطه منقسم که یک است از آنجا بر بنی شده و تدبیر
 بهم عیث یک نده متعبر بهم که عیث و یک و موش و ابسط او هم که
 شش است و کام عیث و عیث این شش از هر دو جهت است و این است
 ارض غیب و دیده عیث در وقتیکه ورم در ضلع باشد و حال یکم در عیث
 مانده عیث و صفات و غیره ابسط ورم بطن است بدون اینکه در
 آلات حقیقه عیث که در کاه ورم محصور است در یک موضع متعبر
 او را بفرستد که کس است مرغانه و اگر چنانچه اطراف ورم محصور
 نباشد او را بفرستد و عیثی مرغانه و در حالت حالیه علم مکن
 که بیان آنکه چرا او را بفرستد محصور که عیث و بفرستد
 منتشر و یک بفرستد بفرستد بفرستد که چنان مرغانه که آن
 با بطن محصور ورم که عیث و با بطن موش منتشر شدن ورم را
 مثلاً بفرستد بفرستد و بفرستد در فته که در خصوصیت نه رویه
 و غیره عیث مکن که درم کرایت بکنه از آن کثافت کثافت و یک
 و بفرستد یک عیث عیث یا بفرستد متعبر بفرستد مانع موش از انتشار
 ورم بفرستد یک و بفرستد ورم موش که هر کاه ورم عیث بفرستد
 محصور کرب از آلات مختلف محصور مانع در همان کاه که بفرستد
 نده بود

۲۳۲ نده بود و بفرستد از آلات بروز مکن مانده اسکا که ورم در عیث
 و در عیث عیث عیث عیث مدون یکم کرایت بکنه در عیث
 و عیث مانع و اگر عیث عیث در عیث عیث در همان جا محصور
 مانده مدون یکم در عیث صفات بروز عیث و هم چنان عیث
 که هر سبب محصور که در او را مکن مانده یکم در بفرستد
 که ورم ورم است در وقتیکه در یک موضع از ورم عیث که اگر
 تر از آن محصور به بندند یا تر از بندن مانع عیث از یکم ورم
 در موش آن عیث که هر دو بر خلاف عیث که یک ورم است
 کاه و بفرستد ورم که عیث و در ورم که متعبر بفرستد
 در موش عیث که عیث موش از یکم متعبر بفرستد آن ورم
 بفرستد که بفرستد او را مکن از عیث عیث مکن که عیث
 مکن که بفرستد از ورم بفرستد مانع و یا به یکم بفرستد
 دلیس مانع و یا مکن عیث بیک حالت عیث که او را
 بفرستد تر میسر و مانع عیث از عیث و این است
 بفرستد است که بفرستد سو بفرستد مانع عیث که بفرستد
 کاه بفرستد مانع عیث که بفرستد او را بفرستد مانع کاه
 کاه که بفرستد اند و بفرستد مانع عیث حالت مکن که بفرستد

۲۳۹ از یکدیگر مختلف گفته و بعضی رفتار خودشان و بعضی حالت فحش که در آن
است و بعضی مثل آن ضم اکثر از مثلان است اورام و بعضی رفتار
آنها که منقسم شدن با ورام صام و اورام منمنه اورام صام آنها که منته
که نداشت بایک در عادات عامه و بعضی پنج و رفتارشان برست پنج
و آنچه تا بکذا که کفیل از این قسم اورام بک و در طب و درجه دیگر از
رأب اورام صام برتر از کله آن که یک را سوراخ و دیگر را سوراخ که
من مانند سوراخ که غیر ضعیفند و خوب اگر خاصه است مابین حال و دماغ
و اورام منمنه آنها که منته که رفتارشان برست پنج و عادات عیون
و بعضی ضعیف شده و اورام منمنه یا از ابتدا از رخ است یا از کفیل شده
از اورام صام در قدیم غالب از امراض که در تغییر تنه است بامریه
یا اینکه اگر تغییر پنج و بعضی در منمنه که از رویتن یک است
تا زده و در بدن همه را که در منمنه که کفیل و بعضی بلحاظ رفتار در
و در منمنه که کفیل و لیکن این امر و قیاس نیست نه به آن زیاده
است که باقی ضعیف کفیل و نه به آنکه رفتار و بعضی بایک کفیل و
اورام منمنه سلم در حیات فیرین زید منمنه و در منمنه و
اگر پنج با ضعیف و آنها که و کاه که منته که و در منمنه
بطوریکه مختلف بر جز و نماید و عادات یک که در اورام منمنه و
ملف

ملف مانند آن است که در هر دو مذکور شد اورام منمنه شکل کاه
اورام آن است بدیهه می آید و لیکن این شکل که کاه و بعضی منمنه
و در منمنه که ریزه را بر افی و لیکن صورت این شکل است که در
کاه با ضعیف است و کاه با ریزه و رفتار بری بسیار مختلف است و
الکات منمنه که در منمنه که کفیل و بعضی منمنه که در منمنه
منمنه که است منمنه که تغییر منمنه که کفیل و بعضی منمنه که
و کاه که منمنه که لیکن آنکه تغییر منمنه که و بعضی منمنه که
منمنه که مختلف که در امراض که صورت تغییر است که کفیل منمنه که
ملف و لیکن در آن صفت آن است که در منمنه که اورام منمنه صورت
تولد منمنه که در این صورت منمنه که کفیل و صورت منمنه
و در منمنه که منمنه که کفیل و در منمنه که کفیل و در منمنه که
منمنه که منمنه که در منمنه که کفیل و در منمنه که کفیل و در منمنه که
اورام منمنه که منمنه که منمنه که منمنه که منمنه که منمنه که
دعا و فرجه که در منمنه که کفیل و در منمنه که کفیل و در منمنه که
راست کفیل اورام منمنه که منمنه که منمنه که منمنه که منمنه که
خفا و اورام که در منمنه که منمنه که منمنه که منمنه که منمنه که
این قیاس منمنه که منمنه که منمنه که منمنه که منمنه که

۲۴۱ اورام تهنه طلم انه در سبطه سکنه آینه نموز آینه عارضی اثره در سبطه سکنه
 حورث اورام کوفه و جعفر از آن یکصد هزار سینه و انتهاب
 معین دارنده و تغییر یافته نمیشد و سبطه سکنه از بار عجم اورام
 نافع انه در عین اورام محقق نمیشد از یکدیگر در سبطه سکنه سبطه
 و اثر که در او بر وزن کوفه سکنه اگر درم در نفاذ عارضی ثقل
 درگاه حدیثه کونی غش قرمز مرکب و درگاه مزخ شیه یا بنفجی
 مرکب و این کونی سیاه که در اورام مرمه هم میرسد بعد از ترک
 جرم میماند و لیکن کونی مرمه در اورام حالم بر وزن کوفه در عین کوفه
 که عیاف که اغلب پس از ترک دیده نمیشد و درگاه درم و اثر
 بهم رسد جعفر تغییرات در عمل تغییر غش پدیدار عیاف مرفه
 سنگنده و نرم و گاه نازکی تر از حالت طبع و اغلب غش تر کوفه
 و جعفر بر آنکه کا حدیث او بهم میرسد و مفود می شوند از یک ترش
 مانده بر شیه یا غش کاذب و باریک و عیاف که غش جروج کوفه
 و این جراحت باید در کوفه غش بهم میرسد و یا در نفاذ عارضی غش
 عارضی متورم می تواند که بدون اینکه جروج و ثقل چک نماید و لیکن بعضی
 از عارضی هسته که بدون این که جروج و ثقل چک نمیشد مانده
 غش عارضی محرم تغییر و جعفر بخلاف مدونه جروج شدن چوک
 و لکنه

۲۴۲ مکنه مانده عارضی و پرده عارضی و جابر ریه و ملحقه چشم و غش
 عارضی مکرر و از همه بیشتر جبر کوفه و غش عارضی هر چند و شیه
 باشد لکن عارضی بهم نرسد مگر در صورتیکه تفوق اتصال در او پدید آید
 اگر غش عارضی بر طرف ثقل و باره ظاهر می شود در سبطه غش عارضی در این
 غش تازه یا کم رنگ و یا بنفش تر از غش عارضی و خلوص در عارضی
 در او بهم نرسد و لیسار شیه کوفه و صفات و لیکن بعد از حدیث
 هیچ صفات غش عارضی در او بهم میرسد و مانده است طبع کوفه
 و از این حیث معلوم می شود که التیام یافتن جراحت غش عارضی سبطه
 کشیده شدن و جمع شدن غش نیست که مانده است جروج کوفه و لیکن
 اگر بر طرف شدن غش عارضی بهم نرسد با بر طرف شدن غش عارضی و در
 الوقت بدین نحو التیام می یابد و لکن کوفه و لیکن کوفه
 و متبک جرحش در عارضی در مدینه بهم برسد که هر سبطه عارضی را بر طرف نماید
 لکن کوفه که اکثر کوفه عارضی شدن التیام یابد و حورث عارضی جروج کوفه
 اما اگر درم در غش عارضی بهم برسد در ابتدا بیوک در غش بهم برسد
 که به تدریج کوفه به نثر طبع می یابد و ثقیل اضافی که در میان او یک
 ماله عارضی و لیسار شیه به غش عارضی نه عجم مرکب و نه قرمز و این
 غش است که خیال کوفه در او بهم میرسد حاصل عیاف لکن عارضی شدن سوا کوفه

۲۲۳ در روغن شانه که اگر بر بیهوش شدن یا طرز دیگر این ماه را از روغن آن
 مردار نه صفات که از ترس طبع دیده میثاق و اگر غش را در
 موضع جفت ملطفه نماید رخ به نظر آید و این مضر نه از آن
 بلکه از غش طبع است که در زیر او واقع است و هرگاه غش صفات
 بطوری ظاهر که غش طبع را نباشد اثر خور و او برده نمیشود
 مضر از صفات بیهوش و رنگ کنند مگر غش مانده ام الرقیق و صفات
 بطن نفوذی که با طبع بر سر مانده صفات صدر و کلیه قلب و غش
 صفاتی که از او ام الصفات بهم میرسد و این صفات طبع میثاق
 و بیهوش شدن ماه بیاضی این صفات که بعد از خوردن و در وقت
 در او ظاهر شده و بتدریج صفت مضر را بداند که ماه شنبه به بیهوش
 طبع و ماه شنبه با غش طبع شده و صفات را بهم مقصود است
 و اگر از آن است این ماه مانده نکته تر در صفات بیهوش و غش که
 با بر شنبه است به بیاضی این صفات و میثاق او را از روغن شانه بر دست
 بدون این که تغییر در صفات بهم رسد و او ام صفات این ماه
 میثاق بیهوش و شدت علت است در صفات این ماه
 و در وقت که مضر بر سر است و یا نتوان که
 اما در وقت که در سر است بهم میرسد از زایل شدن که دارد

۲۲۴ این ماه ترس بیهوشی با نفع است لذا در ورم بر سر که بیهوش
 بیان مگر کین حالت مختلفه او را در ماهان با خواهم دید و این
 او را نفع است را هم مانده استخوان که در او را به بر سر است
 این کتاب بیان نفع نفع
 تحقیق او را در صورتیکه درم در خارج بدن باشد و تحقیق او را در
 و به آن تحقیق تمام میثاق و لیکن اگر او را در در بدن باشد
 موضع حقیقه واقع شده باشد و در تحقیق آن بهم میرسد زیرا که
 اغلب بروز آن معلوم تر است که با نفع شدن نفع علت است و هر
 مجهول مانده هر بدون نکته علت از موضع درم بروز نماید
 این مقام از استخوان درم ترس که بر سر در بدن نفع
 مثلاً اگر فیروزه خون زرد باشد و پرده بر روغن بیهوش و در
 هم اگر با غش طبع باشد معلوم که ورم و بیهوش که آن
 درم او ترس و غش بیهوش است و این ماه است بدقت تمام
 و بی از سر که از روغن طبع از علت مذکوره بناید قیاس نفع
 که در اینجا ورم بیهوش مثلاً سر که با از علت است ورم است غالب
 تحقیق بر که کم میثاق بلکه مفعول کف بیهوش ترش شده
 بیاضی این صفات در هر ترس که دیده نفع و بیهوش است و در وقت

۲۴۶
 انکه سبب محض مشاهده نفس و این قسم از اورام و کسوف مانده است
 و همچنین اورام بروز غلظت و سبب خارج شدن از سینه ضروری
 و ضعیف زاید و از اثر سبب به بدن و باید گفت که سبب این اورام
 اثر کمالات از بدن محضی است که در جوارش نفس بهم برسد و
 اسباب مستعد و اورام نیز نهدند مانده است و نوع این
 و آنست و هوامستعد کنه اشخاص را غلبه از اجسام آنها نمیکند
 چنانچه از او گفته که از جبهه در سینه کشیده و بعضی اورام
 و لیکن خلف این نوع شده است و اشخاص ضعیف مستعد تر بعضی
 اورام موجب سبب میگردانند لیکن از اجتناب قوت است بهتر قوت نه مستعد
 میکنند با بسبب سبب و اورام کشیده و لیکن غنیف البینه و این
 مستعد تر را دارند و لیکن باید گفت که هرگاه درم عارضی
 نفس در اشخاص قوت البینه شدت پیدا کند بیشتر فراموش و ضعیف
 اورام زاید و ضعیف یا بتدریج در یک شخص بروز و سبب
 از برادر آنست بقوت بیان خوف در انوقت که میبیند که اورام
 در سینه یک مستعد و جود است که در این اشخاص ابر سیده است
 مانده که البینه و در این صورت این اورام تر مانده است و در
 هیچ آنکه بروز نماید و یا انکه در آنکه در یک شخص عارضی

۲۴۰ و هم چینی از دقت در سخن گفتن حدیث بر وجه ورم زد کجاست
 ریم کجاست در کجاست اثر خود را که با وجه ورم نهیم است
 نقدیه المونه - تبه است به آگست مقدم لغیر از کجاست متوجه
 از عفا ریشه شد عطش بیشتر است از عطش غریبه هم چینی
 بدشت و صف ورم و طبع ورم که از وجه چینی است ویر
 اورام با نبتی که خوانند دشت هم چینی شغل نقدیه المونه
 لغت و صف میض و دشت و صف ملک - عجم و حجاب
 و سن و نهها سیکه طبع بنابر معانی را می کشد
 اسباب - اسباب ورم بیاورند که نفوز از آن اثر می کشد در ضا
 متورم بلده و طبع مانده ضربه و لقطه و ای به جوی و کجاست
 از آن اثر می کشند با و طبع مانده که اثر سر و در پا و حوش
 عدم خلوند کام کجاست و هم چینی نفوز از این به سینه که بی از وری
 یا سینه نفوز در یک نفوز از این که با وری از محمد او شوی
 حاضر می کشد مانده ریش که اگر بقدر مفتحه بخور از این یا بکشد مانده
 حوش ورم خاطر و آن کجاست و هم چینی از سباب با و طبع او
 سباب مانده که نفوز از آن در آن نفوز که سباب مانده از عفت
 ورم کجاست و نفوز از یک و کاه اورام بروز می کشد بدون
 انکه

۲۴۷ ثوبه مانده که دیدم در پیش غشیه ضعیف بود
 و چون این مقدار از سر را بر جوفی اورام که بود ابقیه
 و در میگویند مدته چنان غشیه که از جوفی این مقدار را
 هم میراند و در این اثنا را مستعد به بروز اورام زایل می
 و از این چنان باید فهمید که هر وقت خون بتواند که در ریه
 شدن غشاء کاذب بر او آن بیهوش مستعد نشود صاحب
 هوش بود و جوفی اورام و طوری دیگر که هر وقت نسبت الیاف
 باطلبول دم تغیر شود شش مستعد به جوفی اورام گردد و چنان
 که تجربه معلوم شده است که وقتی که غشیه غشیه جوفی را که مانده
 در آن شش دیدم در شش کثیر ششون که مکرر میگویند با و
تذکره شرط اصل معالجه اورام الکلیه است که رفع سبب باشد
 و عضو متورم را بقدر امکان در جهت بدارد و بعد از این
 در رفع جوفی ورم بکوشد و از برار رفع ورم باید ایینه ضد
 ورم استعمل نمود از آنکه جهت ترغیب دم جوفی و جوفی جوفی
 در ورم مانده که ورم زایل و کبر شدیدی باشد که سورت هر کس
 و طبیب از آنکه ضد باید ملاطفت است متورم را هم بکشد
 صابون در ریه می کشد که هر آنجا بکشد در ریه باشد و یک مبتلا بدست
 الیه

۲۴۸ الیه و دیگر هر چه در صورت شش باشد غشیه ضعیف که دست
 الیه ضعیف مانده و در آنکه صاحب جوفی بدون فصد معالجه شش
 چنان که آن که فصد علیهم السلام است و اورام است که از او نشانه
 که بدون فصد هم معالجه شش بکشد که فصد جوفی فصد زود معالجه
 شوند و باید فهمید که فصد یک از سبب است که در ریه و در ریه که
 هر وقت اطراف در افراجه او مانده سورت از فصد که در ریه
 علیهم السلام معالجه می در افراجه خون طبیب باید نهایت ملاطفت
 را بکشد که فصد نماید در حالت ریه و باید فصد که فصد و
 سایر ایینه که در هجوم اورام است که آنرا را معالجه چنان
 نماید او غیر فصد نیست بلکه دفع اورام و گاه باشد که با یک باشد که
 از ریه در ریه نماید در حالتیکه معالجه از ایینه دیگر اثر نکند باشد
 و این بیهوشی حالت مخصوص است که در اثنا هم میرسد که فصد از ایینه
 اگر چه قوی شش از ریه است که فصد و جوفی فصد یک و جوفی ضعیف
 باشد اثر نکند و در آنجا مانده و گاه فصد در سبب است که فصد
 مکرر می کشد مانده ضعیف زایل و بی و سیر و حالت با فصد یک و یک
 که در آنجا که ورم ضعیف شدیدی باشد طبیب باید از فصد از
 نماید و گاه هم اتفاق می افتد که طبیب متوجه می کشد از سبب فصد

۲۴۹ مثله درم شدیم ما را فی نفس کوه که بر خور قری او کثیر میرود و طبیب
 بیانش می آید می دانند که این صفت و ضار قری از ضعف مزاج
 یا اینکه از شدت ورم که بر خور غلبه است بی لذت که طبیعت
 او از دست باقی اولف و وجه بعد که بکوشد و که هم از اولد است باقی
 دست مری را می توان بخوبی بکنند و لیکن طبیعت را که در بکنند که آن
 نشانه از بار او نفس مری بدین گونه اولف فضا می ناید و خون را خارج
 می نماید بقدر نسبت مثقال در آن وقت که در دفعه نایض استفاق
 بدین دفعه ناید تا آنکه ریح مری ثقی و فضا را هر چه بر خور بکنند
 منفعتش بیشتر و لیکن بنایه ضایع ضایع کف مانند تدا که
 در ورم تا یک زمان موقوف می شود دفعه نایض که از آن زمان بگذرد
 دفعه نایض موقوف می شود و این قری ضعیف است و این ایام همه کی در شرف
 دم مری فضا می شود از شدت و ضعف عکاسات عجز و موقوف و حالت
 ورم بدون آنکه هیچ ملاحظه در مری ناید و قری که طبیعت مزاج
 باید دفعه ناید و مقدار در کم و در کم لذت که باقی مقدار خون
 می رود و هم چنین اگر که دفعه کفایت کف فضا را مکرر ناید فضا
 که در کفایت بکنند بر او ادرام حد البته آسان است که تا زود
 و لیکن بطور عام مری قری بیان کف که در هر ورم حقدیر مری قری
 گرفت

گرفت و در دفعه حقدیر و طبیب باید از ملاحظه شدت و ضعف ۲۵۰
 عکاسات و از ملاحظه بنیه مری و از مری حالت خون باید در
 مری مری در کفایت ملاحظه را نماید و باید طبع بنیه که در
 فضا مری مری قری ریح و فضا ریح مری را نایض و مری مری قری
 برابر طری حالت فضا مری در ورم که با هیچ حالت فضا مری و فضا مری
 فضا مری مری مری بناید و در ورم که این ورم باید مری قری
 کف و باید مری مری مری مری مری مری مری مری مری مری مری
 باید مری مری مری مری مری مری مری مری مری مری مری مری
 فضا مری مری مری مری مری مری مری مری مری مری مری مری
 مانند مری مری مری مری مری مری مری مری مری مری مری مری
 و مری مری مری مری مری مری مری مری مری مری مری مری مری
 مری مری مری مری مری مری مری مری مری مری مری مری مری
 که که بقدر کفایت خون را از موضع بکنند و مری مری مری مری
 مری مری مری مری مری مری مری مری مری مری مری مری مری
 مری مری مری مری مری مری مری مری مری مری مری مری مری
 و در مری مری مری مری مری مری مری مری مری مری مری مری
 و در مری مری مری مری مری مری مری مری مری مری مری مری
 مانند مری مری مری مری مری مری مری مری مری مری مری مری

۲۷۱ در پیغورستان چنان ضایع کند که چون خون را رقیق و کثیف و بدین طریقی
 تکثیر شود و این قریب و قریب به نبوت رسیده و بعد از آن در
 ورم دماغ و بواسطه استعمال صوفیه در دهان که فیض خون مانده
 آنکه در سایر اقسام زایل شده است و در او اقسام استعمال می شود از آنکه
 گوشت استخوان است و مانده فیض خون است و در پیوسته از آن
 غیر منفصل است و این از حیث است که غالب بر اثر و سم غریبه خون
 بمقدار زایل است و بدون اینکه اثر سمیت در ریه ها مانده باشد
 آنکه بقول را تا چهار پنج تخم غریبه مانده بدون آنکه قریب به حال عافیت
 گشت و در او اقسام جلد و غایب می شود که و کوزاننده استعمال می شود
 که نمک منفصل است از استعمال آنکه صفت کثیف مانده که در رتد و
 ورم ریه و مهب و طلق و مستقیم اعم از آنکه صفت یا زنی از
 بوزدن با سنگ غلام بر قور و اینها صفت کثیف و خفایه است
 تا فخر در او اقسام استعمال می شود که عده آنکه از آن صفت از آنجا
 است پر این و اثر به مبرده و صفات منقبه و ملینه و تمام
 موصوف و عمو و استعمال آب سرد و دوقه صفات و صفات فایده
 در جگر که مانده مقروض و سهل و فواید در جلد مانده صفت
 صحت که و با کثیف و شمع ذرایع و بفرز صفت است و احوال است که
 طیب

طیب باید بدین آنکه بکشد از آنجا که در جگر و کثیف شده باشد **۲۷۲**
 کورث از دیار الکباب عضو متورم که بدین منوال که اگر چه
 و جگر و کورث است که نه در دهان باشد و نه در جگر و نه در کورث
 کثیف و در دهان باین واسطه هرگاه از استعمال او به ضد و ریه و
 و جگر به رسید باید حذر است چه از دماغ و چه از موضع استعمال است
 مخصوص تریاک که بدون وادهم در دهان او اقسام استعمال کنند
 و کورث از جگر و کورث است که اگر کثیف طیب است
 البته الکباب که آن بکشد و باین واسطه استعمال کنند از جگر و کورث
 کثیف و هرگاه کثیف زایل بر ریه منقبه کثیف باید هر چه استعمال
 معویات قوی تر بر مزاج ماکه بپزند آن در دهان و کورث بکشد
باب اول از کتاب اورام در بیان اورام آلت مجاری
است و بدین صفت در غنث شش از پیچیده و در او اقسام استعمال
افتر در او اقسام دماغ که بفرانده است و استقامت مانده لغیر
 است که متافرن قرار داده اند از سر ریه و کورث و کورث
 که در غنث غایب دماغ بلام میرسد و در دماغ منقبه کثیف است
 عروقی در کثیف غنث باید در دهان و بواسطه فی یا صورت
 ورم و بواسطه اسباب و کثیف قرار منقبه کنیم با استقامت و ایت

[illegible][illegible]

قسم اول از اقسام قورم دغان در بیان درم بنده و دغان
 است که باقیست در این مآثور عموماً این مری را بنده میکنند بدو
 مقدسه و ظاهر میافد بر سبطه مری که یا زید که بنده بر یکدیگر از غلط
 دغان دیده میافد که گاه در همان لنگه کت و گاه در کاه که صورت
 اکثر را در سر دیت میافند و صورت شانه را با لایق میافند
 و این مری هرگز میکنند با هیچ شدن عضو مآثور و یکدیگر صورت
 که شدت مری که از خوردن هوار که بر موضع مآثور و هم میافند

انذیه که نرم باشد و قاعده آن نباشد که محاط در اجزای ساز و وضع زین
لایه نرم نهشته باشد و باید در اخف سیر را که صورت کفیه است که
سبب چوشت دمان باشد و این سر نهان و اگر رسم شدن در آن باشد برین
آن مرکب شده در ورم دمان که همراهم نایب با تغییر در ترشح مخاط و
این مرضی شافیه عیض و مصلطه بیه شدن بر موضع متورم یک شتر
تازه در روشتن مخاط متورم و وونی از این مرضی را باید تحفی طریقه
هم لقبه ای ندانند و چون مصلطه بسیار و صیقلی مصلطه و صیقلی مصلطه
مساکه بدین مصلطه باید هر یک در معجزه بدانند بیان اخف و آن
عبارتند از انو عایت و لیفر سیک و مویله

قسم دوم از درم دکان در میان درم محاط با تغییر در رنگ اولی
از آهسته تیت دیفرانسیک که درم غشای محاط دکان با غشای کاندیت
در غشای از بین ضناق و درم حلی با غشای کاندیت و درم غشای کاندیت
مهر شدن در غشای محاط دکان غشای کاندیت رنگ و کاندیت و غشای کاندیت
ابتدا از برش در کاندیت می باشد که لکه صمغ شده خون از او ترش می
و به رجوع شده و در دست و در غشای کاندیت و از این غشای کاندیت
نهم و به در تمام دکان را یک لکه و این غشای کاندیت و غشای کاندیت
محاط و محاط و درم و صمغ کاندیت که در غشای کاندیت و کاندیت و کاندیت
و کاندیت

و باشد که کس بطریق کمال و قسیده این غشاه کاذب را در خطه
برخورش و دیگر بر جابر و بینه مایه و کما هر قدر خون زیر غشاه
نکته ندهد چون او سینه کعبه و در بطنه این و در بطنه این سینه آن غش
کاذب عضو در این رخی در دمان بهم میرسد نفوذ اهل فیاض کعبه و بطنه
و این رخی کاه در یک جزو از دمان دیده می شود و غشاه کاذب که سینه
دمان و باشد که در همه جفتان بروز نماید و قسیده در هر دمان باشد
نمده در کتب کتب علم شده و جفت کعبه و همه صورت مایه کعبه و غش
زیر از دمان سیلان نماید و غشاه کاذب که غشاه کاذب رخی در غش
کاذب دمان محدود نماید و پاره ریه است که کسایت کلی نماید و کما
معلقه و در ریه و ریه است کما که در معلق با غشاه کاذب با عکاس
مضامین شایسته کعبه در صورتیکه این غشاه کاذب برایت کلیت و معلقه نماید
و مثلاً بنفوذ کعبه و غشاه کاذب جیه اگر چه مدته حرام نماید و قسیده رخی
رو با کلبه ط کاذب در این غشاه کاذب تدریج افتاد و باره بینه کعبه

که پیش از این در این کتاب مذکور شد که در هر یک از آنها هر چند که به مکرر در این کتاب

۲۵۷ **نقطة الموضع** - هرگاه که مریض تشنه در هنگامی ضعیف و دردی از
در دهان و گلویش بخواند و در جیب غلظت و در غیاز این جیب
خط باشد :

اسب - مریض تشنه بخوبی در ظرف صفوحاً اطفالی که در یک
جعبه باشد و در سناز لایست و مرطوب میکنی و نه شنه و اگر نه
رویه نایب و گاه دیده میشود در کاز خانه که در صورت غنی غایب
آن است که مریض بطور کرایت مریض تشنه و جوف اجات بسبب
آن گاه که جیب موصی است که در سینه ریم شدن دندان و حرکت
بغیاء و مخاط که با وراحت مریض مذکور بروز نماید :

علیه - آنگاه علیح معالمانی که در ورم حلقی با غش و کاذب
خود هم بخوبی بدون کم و بیش در سینه ای که تشنه بخوبی مانع است
استمال غذا و تشنه و طریق استمال آن آن است که کشت را تریا
و بر در لک و در تشنه و به در جیب دندان برده و بر صغیر
طلد نایب که هر از سه چهار مرتبه این عمل را نایب :

آنگاه دوم - آنگاه که بهو عاقبت کروز هم نایب که
مریض یک نوع از مریض تشنه مخاط دندان را که هر اهن نایب
شدن دندان را سفید در و غش مخاط دندان که گاه آن دندان
و گاه

و گاه هر یک شنه که همه غش را بپوشانند این مریض تا این اواخر
مشبه شد و نیکو ستا وین او را از برکت آئینه عالم بطور شایسته
در فصل مصلحه باین کصیه و این مریض را منقسم که گاه موشی
دانه که هر گاه نایب باشند گفتوانت و گاه که شنه و لیدت
مریض و آنگاه از این منقسم که مریض و عرض مریض در قوتی نایب که
لفظ در کثافتی ساع و در کثافت گفت و در این صورت که مریض موشی
و عرض در قوتی است که مریض تشنه در هنگامی ضعیف و در او غش
معدوم نایب که در قوتی مریض تشنه بخوبی با طیف لایست و لک
و عرض در کثافت مریض تشنه

علیه - آنگاه علیح معالمانی که در ورم حلقی با غش و کاذب
خود هم بخوبی بدون کم و بیش در سینه ای که تشنه بخوبی مانع است
استمال غذا و تشنه و طریق استمال آن آن است که کشت را تریا
و بر در لک و در تشنه و به در جیب دندان برده و بر صغیر
طلد نایب که هر از سه چهار مرتبه این عمل را نایب :

۲۹۱ و این عوارض است که در کلام و در حین کار زنی باین دیده شود و بنا
 بر این عوارض است یعنی از بسته شدن دانه مو که دیده شود هم از آن عوارض
 و آفته زنی بودند در میان مرضی هر چند که آنها را می بیند و در میان صفت
 و عوارض است که در حین از صبر عمره و غیره بروز نمایند و لیکن عیب
 بنفیس است نه در عوارض جلدها که در کلام و عوارض و کمال و دفع عارض
 کف مدونه میر از رقیق و در ابتدا از دو وجه میر از کف و در
 قرصانی کف مدونه قرصی نه مدونه میر از کف و هم در میان بروز
 ماشه و عوارض یک سوراخ در کف است نه مدانه مو که در کف است
 از بروز سوراخ مو که در میان در این صورت عوارض است
 منظم عطش موقوف عارض کف و باره دانه عارض کف و باره کف
 و نزال زنی است و دره بر صورتها فرو رفته و شعاع عارض کف
 دور است و کف صورت مانده میر از آن کشیده و عارض کف
 کف صورت بریده شده ماغرا فته بنفیس عارض کف و عوارض است
 تا مگر کف و بشده عارض کف در ابتدا برین خود دار شده کف
 باطراف شده جلده در عارض از مواضع مجروح کف کف عارض کف
 قرصانی عارض کف و در این حالت صفت برین بهر علت
 میرد این آفتها برین دیده یافت در صفت که سراسر است بنا
 نماید و یا

ناید و یا سنگ در حین سینه یا آلات تغذیه که از این آفته دیده شود
 فقا کرکب با مرضی کف و در این صورت از رتبه آنچه
 بروز است و عارض بر تر بهر علت میرد و لیکن شفا رو نمید
 و ملحق شفا کف کف که در صفت برین عارض کف و در
 این صورت باره مو که در کف است و عارض کف و باره کف
 مرضی ملحق کف کف برین عارض کف و در عارض کف و باره کف
 عارض کف و در عارض از مواضع دانه خود دار شده مدونه کف و در
 عارض کف است که کف
 تشخیص - تحقیق مو که عارض کف و عارض کف و در عارض کف و در
 مو که کف و عارض کف و در عارض کف و در عارض کف و در
 بر کف که نه ذکر خواهم کف و تشخیص ملحق کف و در عارض کف و در
 کاف با یک در عارض کف و عارض کف و در عارض کف و در
 کف و عارض کف از عارض کف که کف و در عارض کف و در
 عارض کف و در عارض کف و در عارض کف و در
 تقدیمه المونه - تقدیمه المونه صفت برین عارض کف و در
 اطفال عارض کف و در عارض کف و در عارض کف و در
 انکه کف و در عارض کف و در عارض کف و در

۲۶۵
 است و ثابت است که گویند که در دم مندرجاً، مخاط بان مرغانه بر فتن
 عبارت از بثورات است که کچک صبا یا یا رنگی یا بدون سفید
 که چند ساعت بعد از بروزش بتدریج به یوستول می شود یعنی ریم و سفید
 که در روز دوم یا سوم بعد از جراحت در بعضی از کف و التیام پذیرفتن
 جراحت است که تا دو هفته طول می کشد و با آن از روی سفید که التیام پذیرفت
 اثر از آن باقی نماند بلکه کویک که کویک قرمز که آن هم بزور زنی می شود
 حکایه می گویند که وقت قائل شده اند که یک را در یک است و دیگر را گفتند
 مرغانه آن را بر یک یک است و هویت طرد و وزیر دیده می شود و اغلب
 اوقات سرخ است و موه که چینه در یک کویک در دمان ضعیف در این است
 آنها و اطراف بان و در سطح درافنا عضله رف را به بروز می نماند که در
 آن روز عود می یابند و از بروز اطراف او برآمده و کج و صلب
 می شود که در این وقت بثور صورت است که بواسطه بهم میرانند و نیز صلب
 در میان او ریم باشد و بزور بشرد می نماند از او را آنها برآمده
 و در طار او مله فطه می شود و این همه نشانه به سبز یا یک شمشیر است
 و در این اطراف و سطح آن جراحت برآمده و صلب و کج و رنگی
 کویک و تا می بین از آن نشانه می نماند و این جراحت بسیار و صلب
 می شود و بر این حال می نماند که طوبیت طرد و در این مرغانه
 معوق

۲۷۱ در سوزن که می در دندانها را طویلی است و بهای کفوی لب خوردن در نقطه
 و اطراف زبان و گاه خنجر می خورد و چنانکه می رسد که بزور خروج کف و
 یک غشائی که در دروازه آن بسته می شود در می دندان را طویلی در
 درضا عصبه چنانکه غشائی که درضا منعقد شده و وسیع کف و حاصله آن قرمز
 و برآمده شود و به از آن هم زبان زایل شده و باشد که بعد از آن کف که در
 دندان نتواند کنی می آورد و آنگاه دندان بیرون بیاید در سوزن
 و دندان یکدیگر را بر آن می بیند و سوزن را در دهان او می کشد و در سوزن
 نقطه دندان که همیشه باور است با جوارض برج فلک و سیاه کف و بواسطه
 فشار دندان با بر او جراحه می رسد یک می کشد و چون آن کج می کشد
 و باشد که تا قویا بروز نماید هیچ صورت منور نمی گشته مذکور بود
 و مذکور شد و مذکور شد و در لثه سیاه متورم و چنانکه کف و فانیان
 سواض بسیار و صباک می شود و آن که با نظر باز مانده علی الله تعالی
 یک رطوبت صاف و کج و بهار تنفین سیلان یابد که مقدار او تا یک سن
 تریزیم تا بهت چهار سالگی دیده شده است و منفر از رخ ضایع است
 و به طبع و کوشی می نماند و به طبع کرایت کف و درم کف و شیور است
 و در این صورت صنف کثیر از مریض مستول شده و در صنف و به
 مفعول و شنیدن حرف زدن با لسان ساق کف و وجع شدید و
 سیلان

سیلان بزاق از دندان مانع نمی گشت و صورت بافته و صداع و ۲۷۲
 هم نشانه آنکه در سایر اورام سوزن می بیند سوزن می کشند و هم چنان
 مانند سایر اورام غیر بن خون زید می کشد و هرگاه مریض تحقیق کلام را
 و باز و سوزن که از دندان مانع می شود و سوزن و درم کرایت کف و
 لغوی می دندان و دندانها سیاه و سخت شده و ساق کف و غشائی
 یا در وضع مریض شده و باشد که یک قطعه از مکیه رسم گشته می بیند
علامت مریض که در لثه مریض وانی ایام بسیار است که کف
 مریض باین شدت دیده کف و لیلی در دهم بسیار دیده شد که در دهم
 این مریض بملکات می رسد و هرگاه مریض بملکات رسیده وانی
 یا به آثار جوارض بسیار بدست می آید و در آن مریض و غشائی متغیر است
 و غشائی جوارض غیرت یا منع مریض اعمال و مانع و آلات کف و
 و غیر از این ضایع و به طبع کثیر سیلان بزاق و قحطی از خصلت و کمال
 می رسد از دندان تقاضا می نماید و سوزن بسیار کرایت مریض
 و لاغری مانند و آبکی مریض رو بخوبی نگذارد و درم و آبکی که شده
 و آبکی به یک گشته و دندانها سخت شده و مریض را قیانه غذا نمی خورد و درم و
علامت و ام مریض مثلث است و گاه مریض به شش از چهار شش روزه
 طبع می کشد و هرگاه قدر شدت و آنگاه تا طبع او از هر هفت گشته

۲۷۵ زید یلف و طعم معدن در دهان بهم میرسد در این وقت استحال
 قطع نخم و نفخ با نوبه های گوناگون و بواسطه سهولت و قوت
 مانده سهولت قوت که در صفت روزی که سهولت است تا بعد از این
 باغ و این طریقه یک در استوار می شود و نفخ نیز در وقت
 معطر می شود و طریقه استحال او بدین کوهت که یک قدر شل
 یا قلم می شود در این طریقه یک خالی برشته و بر روی نشانی موضع یک
 که بنابر قوت را که است مانده و در استحال او باید ملاحظه شد که این نشانی
 را بدندان برشته و هرگاه بدندان بخورد برضول پاک نماند و این
 عمل را و یا است مرتبه نصف اقامه استوار می شود و این عمل
 نه روز از این بابت است و هرگاه این دان جزای رفع می شود باید
 رویه صدمه استوار و هرگاه بنویسند وقت مریض زید به
 یک یا دو فصله از قیاس نماند و این یک یا دو بار وضع می
 بر یک کفایت می کند و غوغا ملین و ملعب می نماند و استقام
 در آب فاتر و استحال معوضات در برابر رفع دفع رفیون سهولت
 و صفت که در مفضل است هر سه نه خواص ملعب را بنویسند که بقا
 مانده برشت عدله در او استوار می شود که در صدمه و سهولت
 شربت زده است تا استحال استوار می شود و این عمل را در این
 که است

که استحال استحال او در هزار مثقال آب بربت رکنه غوغا
 و بعضی از علل مزاج سفید بر روی نشانی است در روزی که است
 و در این هنگام موعات و سایر موعات یکله یا خط استحال
 کند و اگر موعات بواسطه قاضیات رفع شود باید بواسطه
 یا این طریقه یک در استوار می شود و این کار را در دندان
 عاقل رفع شدن موعات است باید یک خمد زرد یک بنویسد
 که در این موعات با طریقه یک در او در این موعات دندان را
 با او پوشش نه و غایب یا این جزای مدمات کبریا
 بعد از رفع شده اند و معلوم است در وقت شربت مریض است
 خوانم نصف و وجه به کباب یا شور با کم تخم می کنند و
 اندامه باید بخوراند که مفضل لازم ندانند و مریض باید از سر
 محفوظ باشد و نباید بشیر شد و طبع را همیشه کم نگاه دارند و
 مزاج باشد و اگر کم باشد باید بواسطه سهولت برقی رفع نماند
 در این موعات در مریض و در مریض است که بفرست
 در مریض و در مریض و در مریض است که بفرست
 عاقل خط استحال این را بخوراند و یا آنکه در مریض و در مریض
 عاقل مانده است که این در وقت استوار می شود یا این نشانی

۲۸۵ و میوه دارند در فصل بهار و عارض می شود بجهت نفس زاجه

و حرکت و بجهت مجاورت با شایه لپار کم و بسیار و غلب

عارض می شود بجهت که خورده است

علیه استمال اشربه ملین و ملعب و صبر و غرقه و ملین

با تخم و عرق و مسهل برش تا با طریقت می کشد در رخ

الی و سرفه و اگر است در محل معتدل و در صورت و جوش

پرهیز و کاه صفه در کتبات عرق را معالی بکنند بر آن صلح

باشد بهتر کنند آنکه استمال مسهل باشد مقدّم و بعد در صورت

صدت عرق از ابتدا از اج صفه استمال کنند که واقع استمال اوصاف

محبث درم و زیتون میان فراخ مخف و کبابه و تخم و عرق

صلق و مخف و عرق بر فعل عرق را از اج نایه یا بجهت شرط و یا

با استمال مقوی و کاه و در متن شرف و هم شتاق شیه یا به صبر

تازه بر شش پیدا مخف بجهت پراگ و قمر

در بیان بر و عرق بطور انداز چون انزیم که نورال و چه

فرا تره عرقی که از ابتدا بطور سرنز بروز نماید یا که شل

نقد و درم و درم سرفه صلق شافیه ملین بجهت که در

بنفشه یا کج که در غشای طلق دیده می شود و بیشتر

غشای طلق

غشای طلق دیده باشد مخف طایفه و یا بر آید که کج که کج که ۲۸۶

و کج که این بر آید که کج که کج که کج که کج که کج که

برای حال حرارت و خشک و کج که کج که کج که کج که کج که

و در صفه لقمه اقل غذا بجهت کج که کج که کج که کج که کج که

کج که کج که کج که کج که کج که کج که کج که کج که کج که

برای کج که کج که کج که کج که کج که کج که کج که کج که کج که

نایه کج که کج که کج که کج که کج که کج که کج که کج که کج که

و کج که کج که کج که کج که کج که کج که کج که کج که کج که

کج که کج که کج که کج که کج که کج که کج که کج که کج که

علیه انزیم بجهت غرقه و با شیدن یا دسیدن غبار از اج

در صلق و کج که کج که کج که کج که کج که کج که کج که کج که کج که

صفه مسهل برش و هم کج که کج که کج که کج که کج که کج که کج که کج که کج که

ایک و البته از آن کج که کج که کج که کج که کج که کج که کج که کج که کج که

لبیب کج که کج که کج که کج که کج که کج که کج که کج که کج که

احال کج که کج که کج که کج که کج که کج که کج که کج که کج که

کج که کج که کج که کج که کج که کج که کج که کج که کج که

کج که کج که کج که کج که کج که کج که کج که کج که کج که

اوصوت در موقوف بر جی باشد و در موقوفه بعلو دیده میثاق که در تعلق
 نهاده اند مانند مواد قرض و صلب که در رویا بجا میسر صلی را کرده
 اند و گاه در بیکدیگر فاصله اندازد که بواسطه اوقات که در قرض و موقوفه
 بواسطه قرض و موقوفه یا باین مقدور به پیش آید و است بجز این موقوفه
 میثاق برادر در که بر موقوفه است مجز و ملحق شده و این مواد در
 درم موقوفه همراه با بیکدیگر را بدین نایده مانند آنکه قبل از جمع
 آنکه موقوفه غایب است و باین اوقات که بر یک موقوفه در موقوفه
 بقدر بیکدیگر نیست و شاید که بر روز و درم فقط در یک از آنها باشد در موقوفه
 عذر مستورم قرض بر یکدیگر و در اول طرف دیگر بگردان و شاید که موقوفه
 مددین بیکدیگر هم رساند و گاه میثاق که بواسطه کرایه درم
 اوقات برین نتواند در آن موقوفه بماند و نیز چون عذر و گفت بیک
 مستورم شاید برین موقوفه را از جدا بکنند و آنکه درم کرایه
 بشود تنها در یک گوش یا در هر دو گوش و سواش که در
 در یک از آنها یا هر دو آنها کرایه است عارضی و آنهم شد و این
 و در این موقوفه بواسطه قرض و ملحق کردن با کف موقوفه و این
 این موقوفه که موقوفه است تا آنکه در نهنگام بیع فقط طایفه
 گوشش بهر هم بکنند نه باین و ثقل سینه یا کرایه موقوفه

آنکه درم

آنکه درم با موقوفه ثقیله را گرفته است تا آنکه بیک خود از او دارد ۲۹۰
 و تکیه درم موقوفه شد به خود موقوفه است و هم بیک
 میثاق موقوفه است و صدق و موقوفه است و موقوفه است و موقوفه
 که گاه شدید و گاه ضعیف از آن سفید و در آن بهره شده عطف
 عارضی است تا موقوفه و موقوفه است و موقوفه است و موقوفه
 بر روز و درم موقوفه است اگر چه درم شدید تا موقوفه است
 و موقوفه است و موقوفه است و موقوفه است و موقوفه است
 از عطف موقوفه است و موقوفه است و موقوفه است و موقوفه است
 شدت بهر موقوفه است و موقوفه است و موقوفه است و موقوفه است
 آنکه موقوفه است بهر موقوفه است و موقوفه است و موقوفه است
 و این موقوفه است که موقوفه است و موقوفه است و موقوفه است
 با یکدیگر موقوفه است و موقوفه است و موقوفه است و موقوفه است
 مستورم موقوفه است و موقوفه است و موقوفه است و موقوفه است
 احوال و موقوفه است که موقوفه است و موقوفه است و موقوفه است
 و غیره در موقوفه است و موقوفه است و موقوفه است و موقوفه است
 مستورم موقوفه است و موقوفه است و موقوفه است و موقوفه است
 قادر است که موقوفه است و موقوفه است و موقوفه است و موقوفه است

۲۹۱ قند مرغ و غیره هم میزنند و گاه بر صدف هم میزنند با مکه
 شیده و چنانکه اگر آلت کبر در کتب گفته که و سبب و شایسته
 بر سینه و باره عور هم میزنند و صدف از خطا بر نهاده
 سوزا یا منقر کعبه و خون لعیفه نژده صورت میخورد
 کعبه چشمه بر آینه شده و مرکب کافور و گلاب و بوی
 و با بوی کعبه میزدند بدماغ و اینها نافع است
 رفتار و عوام و شایسته رفتار مرغی که بکشد و منقسم در
 لوزیتین عارض میث و با صدف سبب و صنف که در سینه
 است و در دیگر صنف است و گاه ابتداء و صنف در سینه
 است و بجهت از یاسه روز کرایست بدین مرغی که در گاه هم خوش
 در دیگر بعد از زنی شدن ورم از لوزیتین است و این که
 ورم گدازد و یک لوزیتین بکشد در نه ضمه میگذارد ماشه میث
 در صورت مرغی تازه و چهارم یا نه درجه شدنی میرسد
 و بعد از آنکه چند روز کالت و قفایند او با خطا طویر کند
 و عشر البلع که نژده صورت کالوتی طویر صفت منجم و بطن
 که در بطن آلت میث و خیم و کدر و در کتب و به آینه
 از او را که جدا میث و لوزیتین چنان که نژده و لوز
 قند

۲۹۲ قند برشته و در کتب میزنند و گاه اگر چه و با خمر البلع زنی که نژده است
 است و چنانکه اگر آلت کبر در کتب گفته که و سبب و شایسته
 بر سینه و باره عور هم میزنند و صدف از خطا بر نهاده
 سوزا یا منقر کعبه و خون لعیفه نژده صورت میخورد
 کعبه چشمه بر آینه شده و مرکب کافور و گلاب و بوی
 و با بوی کعبه میزدند بدماغ و اینها نافع است
 رفتار و عوام و شایسته رفتار مرغی که بکشد و منقسم در
 لوزیتین عارض میث و با صدف سبب و صنف که در سینه
 است و در دیگر صنف است و گاه ابتداء و صنف در سینه
 است و بجهت از یاسه روز کرایست بدین مرغی که در گاه هم خوش
 در دیگر بعد از زنی شدن ورم از لوزیتین است و این که
 ورم گدازد و یک لوزیتین بکشد در نه ضمه میگذارد ماشه میث
 در صورت مرغی تازه و چهارم یا نه درجه شدنی میرسد
 و بعد از آنکه چند روز کالت و قفایند او با خطا طویر کند
 و عشر البلع که نژده صورت کالوتی طویر صفت منجم و بطن
 که در بطن آلت میث و خیم و کدر و در کتب و به آینه
 از او را که جدا میث و لوزیتین چنان که نژده و لوز
 قند

۳۱۳ و نمیشد اما علق در موضع سده کفایت کند که بی رز افتد آنرا
 اهل ذمه که و ملین بر موضع بند از آن اکتام در آب فرو آرد و اگر به بلغم
 ترش بچد که با یک خوش نهند و این اثر به یافتن میدهند و یا که
 هرگاه قرص نفوذ اثر به را به در هر کس که وضع نماید بر سر زانو
 قدر در تریاک و سمن و نهند ابروی میزند سمن که در قرص علق است و علق
 رطوبت شده باشد در پستان رخی قدر شیر یا تخم کفایت می کند و نیز کعبه
 مواضع کجوش هر موضع که میاف که سده عذر شده و نهند قطعه سده
 باید در بطن آب گلاب یا آب انار و سرفه صندل از قبیل شمشاد و بنفشه
 بارونج و بنفشه در موضع سده که است او را در هیچ این علقها نهند
 نافع است بر آنکه سرفه بی رز است اما ای که صدورم و سرفه شده
 اما در سمن سده که ترش سرفه علقه بلغم تغییر کعبه غش و علق
 و تغییر علقه بلغم او در سمن بدین دیده یا شش تغییر در سمن و کعبه که گاه
 که در کعبه که کعبه که شش بلغم یا معاً غلظت بندرت در سمن
 ترش و سمن بلغم که در سمن که مانده است که در سمن
 و کعبه این تغییر در سمن که با کعبه در سمن که کعبه که
 شش شش و قطعه قطعه شش و نیز باید و سمن که این تغییر در سمن
 و سمن بر سر و سمن که کعبه و باشد که از سمن قدیم با سمن
 و غش

۳۱۴ و غش و سمن که کعبه که در سمن که مانده است که در سمن
 و کعبه این تغییر در سمن که با کعبه در سمن که کعبه که
 شش شش و قطعه قطعه شش و نیز باید و سمن که این تغییر در سمن
 و سمن بر سر و سمن که کعبه و باشد که از سمن قدیم با سمن
 و غش

تیر بندرت خروج یافت و نیز نهی است ملاحظه محفل باره بر روی
 مانتا باره موکب کاذب خفته پیا ز بند است صبر شدن ریم در غایت
 طمان کت مانت علیست مکتودید و مکتب بعینه در رسم مانت علیست
 ولیکن در مانت علیست مکتودید و مکتب بعینه در رسم مانت علیست
 که غایت مانت علیست مکتودید و مکتب بعینه در رسم مانت علیست
 کت لا و نیز معلوم ریم در غایت طمان مانت علیست مانت علیست
 دقان مانت علیست ولیکن در رسم مانت علیست مانت علیست
 دقان دقان مانت علیست مانت علیست مانت علیست مانت علیست
 صبر که مانت علیست در مانت علیست و در رسم مانت علیست
 و بر بنی مانت علیست مانت علیست مانت علیست مانت علیست
 مانت علیست مانت علیست مانت علیست مانت علیست
 علیست که مانت علیست مانت علیست مانت علیست

مهر و فقط در آینه ماه میف که کیم قدر برآینده و جفایک
اشتهایا خان و جبهه عارفی میف طلیک که باریک رز و جبهه که
عارفی میف و باریک فف با عارفی در کیم که باریک پنهان ، نه
گاه شدت و ضعف و با بهره رده و جبهه عارفی که باریک

۱۰۰

و بدانکه محلی که عدد برین قرارش می آید و جابجایی می کند، آن را که می یازند و
 احوال را می یازند و بدانکه شدت در قوت پنج بهر سه مد و سه سید از نزد
 لغزش در نقطه سبز و محفوظ با دانسته که این نیز است. نه که هر که سبز را
 باشد صورتش در نزد مریض و در نقطه سبز هر که است و گفت در وجهی که
 میرسد و در فاصله که سبز را می یازد و غوغا می یازد و گفت که این مریض
 معلوم می شد که قدر از فرورفته باشد که در نزد مریض معلوم می شد که
 صورتش در نزد مریض و در فاصله که سبز را می یازد و غوغا می یازد و گفت که این مریض
 فضا بر شکم در یک نقطه یا در چند موضع و جعبه است و گفته اند که جعبه
 چون در دم در مریض ظاهر می شود و جعبه است که شکم را می یازد و گفته اند که
 صفات و چون در دم در شکم ظاهر می شود و جعبه است که شکم را می یازد و گفته اند که
 و عظمی مغز و صفاتی که در شکم ظاهر می شود و جعبه است که شکم را می یازد و گفته اند که
 و چون مریض در شکم و جعبه است و گفته اند که جعبه است که شکم را می یازد و گفته اند که
 و گفته اند که جعبه است که شکم را می یازد و گفته اند که جعبه است که شکم را می یازد و گفته اند که
 و در این صورت مریض می یازد و جعبه است که شکم را می یازد و گفته اند که جعبه است که شکم را می یازد و گفته اند که
اقدم مریضی سابقه آن که در این مریض جعبه است که شکم را می یازد و گفته اند که جعبه است که شکم را می یازد و گفته اند که
 بصورت مختلف برین مریض جعبه است که شکم را می یازد و گفته اند که جعبه است که شکم را می یازد و گفته اند که
 با سببهای و جعبه است که شکم را می یازد و گفته اند که جعبه است که شکم را می یازد و گفته اند که

۳۳۱ در زمان رکبته نشسته و هم نشسته بزم را بمقدار یک پنج رکعت
 در شیرین بخوراند
 اما در مرضی **همه** این مرضی که گفته می باشد فله صمد
 با آنکه عارضی که گفته می شود
تغذیه در شیرین که در این مرضی که گفته می شود
 بیکه را در معده بدن و روده و با هم آمده و جویند با هم که
 که گاه دیده شده است که همه قاق بنا زله انکشت و بیکه شده
 و اما ملاحظه مانده است که گفته اند در این وقت که در روده
 نازکی شده در معده بیکه را که شده اند و این بیکه را
 را سیت به قاق که در این وقت که گفته می شود چون در معده
 قولون که گفته می شود که در روده و معده و معده و معده
 و غشای مخاطی که در معده و روده و معده و معده و معده
 شده و با هر روزه و با هر روزه و با هر روزه و با هر روزه
 ملاحظه شود که در معده و با هر روزه و با هر روزه و با هر روزه
 هرگز که دیده می شود که در معده و با هر روزه و با هر روزه
عقدت و در فضا و اشتها مرضی در معده و با هر روزه و با هر روزه
 حقیقت و حال که گفته می شود که در معده و با هر روزه و با هر روزه
 در آنکه

۳۳۲ در آنکه عارضی که گفته می شود با هر روزه و با هر روزه
 با سیت طبع و تردد که است که گفته می شود با هر روزه و با هر روزه
 رسته بیشتر عارضی که گفته می شود و مدینه میرزا رقیق اصفهانی و معجز
 متعلق است از دود عارضی که گفته می شود و معجزه و معجزه و معجزه
 بفرمان عارضی که گفته می شود که گفته می شود که گفته می شود
 اینکه آن آب با سیت که گفته می شود که گفته می شود که گفته می شود
 و در دود عارضی که گفته می شود که گفته می شود که گفته می شود
 است و معجزه عارضی که گفته می شود که گفته می شود که گفته می شود
 مرضی که گفته می شود که گفته می شود که گفته می شود که گفته می شود
 و در آنکه عارضی که گفته می شود که گفته می شود که گفته می شود
 شده و یک عارضی که گفته می شود که گفته می شود که گفته می شود
 رسد در قول نام که هر سال و تردد و تردد و تردد و تردد
 نام شده و تردد و تردد و تردد و تردد و تردد و تردد و تردد
 صورت و با هر روزه و با هر روزه و با هر روزه و با هر روزه
 کند با هر روزه و با هر روزه و با هر روزه و با هر روزه
 مرضی که گفته می شود که گفته می شود که گفته می شود که گفته می شود
 با هر روزه و با هر روزه و با هر روزه و با هر روزه و با هر روزه

۳۹۱ معتدل از عارضه افق به خط نصف النهار قطع می شود و از آن نقطه از افق

لذا مرزفی ہست

لذا از این امر ^{باید} **علاج** - باید استغفار نمود ای نه خند و درم از خنده و زل زدن و
موضع متورم و چه در مقده با یک خنده تمام لپا بر ملا حفظ خوف و اگر
مکن دست به آن استغفار علی کفایت خوف و چون مری از این پیش و نشستن
خوف دیگر بنای خنده خوف نه استغفار و انجام باریه مبرور است
استغفار از غیبت و سهولت برش عموماً مستعد از کجوفی ظاهر که از
پنج کشف آمده کشف یا شتابان خروج با ایا کما کون یا جلب پستان
کجوفی ظاهر که مری را شتابان یا شتابان و اگر کما کون یا جلب پستان
مری را در این لحظه نکند و باید موقوفات شکر از قصد شمع ضرایع
و طایع با آه و یا داغ با غیر و تن و خوشی استغفار از خوف و لذت
تغیر آب و هوا و رفتن در سبزه که کما کون یا شتابان و چون شتابان
اگر حالت مری شفا نماید ای نه خند و درم استغفار و لیکن باید
الار خوف و موقوفات و سهولت و تدبیر و بار و غنیمت
و چون در دست نه که بلیس نیز کما کون یا شتابان باید کثرت و لیکن
کثرت باید ملتفت شد که غنای عیال و تن با آلات حجاب و
شده باشد و این معلوم کثرت از آنکه در دست کما کون یا شتابان

در او هم نشاند و هرگاه در مقام او سینه بجا و بکشد سینه و بر
نقش خبرین سه سال در نزد طریق ستم است و هر که از راه
کرم سینه کشد و از آن ذکر و ایه بخواند و وقت کشتن سینه بایستد
مستغنی که آن سینه بکشد و در آن پائین دست و غشاید و این
نسخه شریف

نشدہ

در بیان دورم مریض کبدش تریخ مریض شد و اطباء منجوبه ای کبدش را
از دورم مریض او میله همیشه و در این وقت که اکنون بر طرف شده است
و علامت مخصوصی باین مریض است غلبه خون در آلت و تغییر یافتن
آلت و متغیر شدن او و وجهی که در آلت از علامت مخصوصی
برگشت و در این مریض بیشتر مانده است که در حالیم محض گفته است
ظاهر می شود و لیکن در دورم مریض منجوبه در شان غایت ضعیف
و کم می ماند و این غایت همیشه خفیم تر از غایت است که در دورم
دورم در تمام مریض

۱۰۸

[illegible]

لقدمة الورقة - باحضرت :

متبع نده باشد باید از خارج کفو و ما باید پیش از کشف مطهر باشد
که هر حقان به آلات خود بهم رسانده باشد

اما درم عدد فوز المده - مرضی بسیارند که علی بن حکم ذکر اورا نموده
 و این که طایفه مهری کنی هم در صوم طام و برآوده آن در وسط آنجا
 بگذر ایمن نفس و بطه زایل شدن گشت نمود متورم و چون مشرب می شود
 این کشف نفس در شکم یا در سینه و یا در هضما غایب می شود که این
 و در که در آلات مجامع باشد و گفته اند که ماضی که بعد می زند و
 و بعد این قدرت برنج نمود فوز المده متورم می گشت و در اندام
 نقصان گفته و این باطلی و باین جهت بجز از حکم قائم شده اند که
 نمود فوز المده ظاهر بلطف و بطه است و این و با چون این مرضی بسیار
 متوفی است از راه گشته اند و است

اما درم طبل شش تشریح مریضه که بی بدن است و زید

خون و جگریم با شکر و طبع میانی بفرستیم در مجرای اولت و چون در میان
کف خضاب و کف لوز معده یا سینه باشد و یا از خارج و مقدریم غلب
اوقات از ده تا شانزده ششقال است و دیده شده است تا بیست و پنج روز

2

عقلمیات و رفتار و تنبیہ فی خرافات و معور و اہلوس کے سر پرست لکھنؤ ۳۹۱

و بدان از این طایفه است زینهار از این طایفه که در خط است و دیگرین
تغیر نام یافته و چون زینهار از قدیم بنام خود در خط است و در خط
مکتوب هم چنین خوانده می شود و در خط است و در خط است و در خط
نقش هم در دست سید امین هم چنین خوانده می شود و در خط است
فشار است بلیک و خوانده می شود و چون در دست سید امین هم چنین
با و این هم در خط است و در خط است و در خط است و در خط است

و چون به تبریز رسیدم رفی را و از بزرگ شدن علی
به خرم مشته یافت با فدا و تکیه فی سبطه فار او برید و تبریز هم میفرستاد
فی سبطه علی است مخصوص فاد است الیه که در موضع حفوش میان فاد شد

تقدیمتہ المعروفہ خطرات در وقت کہ مہر شعیبیم

[illegible]

و انچه که چون هر بطور فیه آید گفته است هر یک مانده که در وقت
و این مانع است تدبیر بار و غصه و مشغولت

()

غش و غلط ملقم که منقسم می شود به سه قسم یا درم ملقم که همراه شمس است
آلت که لدر انزوت است بر سر کوزه مانده که مهر است بر خورشید و
همراه می کند با بروز غش که در او لدر انزوت بود ما میرا انداخته
یا که همراه شمس بودیم علم حکمت غلط لدر انزوت بود که غش و
منقسم می شود به سه قسم و درم غش هم یا سه قسمت و
همراه می کند با جوع آلت

ادام درم ملقم عارضه - شمس غش و غلط ملقم و جوع
منقسم می شود به سه قسم و درم غش هم یا سه قسمت و
همراه می کند با جوع آلت

علک مات - چون سرفه خفیف بود صورت تغییر که غش و جوع
نقصان حاصل می شود و غش و غلط ملقم و جوع
در مقام ملقم می شود که کوبیده می شود و در وقت
بهار معصیت تغییر در غش هم لدر انزوت که پی از سرفه حاصل
اولین

و این غش و غلط ملقم که منقسم می شود به سه قسم یا درم ملقم که همراه شمس است
آلت که لدر انزوت است بر سر کوزه مانده که مهر است بر خورشید و
همراه می کند با بروز غش که در او لدر انزوت بود ما میرا انداخته
یا که همراه شمس بودیم علم حکمت غلط لدر انزوت بود که غش و
منقسم می شود به سه قسم و درم غش هم یا سه قسمت و
همراه می کند با جوع آلت

۳۷۱ یا عورت در دو یا یک محل و این بینه و سینه را در
 بنا جوید و یکدیگر را در دو محل دیگر که در سینه و
 حلقم بهم برسد که باغ جوید و یکدیگر را در دو محل دیگر که
 وکت نمکنند و باغ جوید از نزدیکی معلوم از شکم و
 زیر شکم بر عروق و قیغ مریض را از اید و ورم بکشد و
 به شدت بکشد

تشخیص - از سایر امراضی حلقم لایق تر از او در مباحث
 بیان کنی و عورت شدنی این مرض را با و قواش در حلقم
 و در سینه که در دو محل شش خا و بکشد هم بیشتر و در سینه و
 اعتدال عارضی و شش معتدلاً در حالتی که مریض است که در سینه و
 امراضی حلقم نیز ظاهر می شود که در سینه و در سینه و
 دیده می شود معلوم و جوید و ورم حلقم خا می شود و شش در
 شکم و عورت و صد اخشن و گفته که شش مانده ورم حلقم و شش
 و ورم بکشد نیز ظاهر می شود که در سینه و در سینه و
 که در سینه و از امراضی حلقم و عورت که در سینه و در سینه
 نیست و هم از سینه و عورت که در سینه و در سینه
نقد المرد - آنکه که خفیف جوید و عورت و عورت و عورت

در سینه

۳۷۲ و سینه که حلقم در سینه و عورت و ورم بکشد
سب - عارضی می شود و سینه و عورت و ورم بکشد
 زدن یا آواز زدن و از آن که عارضی می شود و سینه و
 عورت و سینه و عورت و ورم بکشد و سینه و عورت و
 ورم بکشد و سینه و عورت و ورم بکشد

علیه - آنکه که خفیف جوید و عورت و ورم بکشد
 سینه و عورت و ورم بکشد و سینه و عورت و ورم بکشد
 و سینه و عورت و ورم بکشد و سینه و عورت و ورم بکشد
 و سینه و عورت و ورم بکشد و سینه و عورت و ورم بکشد
 و سینه و عورت و ورم بکشد و سینه و عورت و ورم بکشد
 و سینه و عورت و ورم بکشد و سینه و عورت و ورم بکشد

دور حلقم - که در سینه و عورت و ورم بکشد
 و سینه و عورت و ورم بکشد و سینه و عورت و ورم بکشد
 و سینه و عورت و ورم بکشد و سینه و عورت و ورم بکشد
 و سینه و عورت و ورم بکشد و سینه و عورت و ورم بکشد
 و سینه و عورت و ورم بکشد و سینه و عورت و ورم بکشد
 و سینه و عورت و ورم بکشد و سینه و عورت و ورم بکشد

و سینه و عورت و ورم بکشد و سینه و عورت و ورم بکشد

۳۸۶ میرند در جوار خفوفون زنده از پیش نایکشت برادر زاولیه
 یا زاولیه علم از نظم نگاشته هر گشتنه تا خون بایسته وی از آن
 که خون است و جوار شرف و مکنه از زنی بهر بی از آنکه خفا
 بهی ثقی که از خط وسط نده است و هر چه برین از زرافین است
 بی برین تا کنه قصبه را که خفا که خفا از حق یک ثقیه دراد
 و مکنه نیم چاقو است را که از ده چاقو مکنه در را بر میدارد
 و از آن که در افرا که کیم خود برسد تا قدر که از کیم است قصبه
 از طلا امر بود بی از آن و مکنه کاتر کتول را در میان قصبه
 مکنه بی از خود کردن کتول مریض را نشانده بنده کتول
 را از پشت کتول مینهد و هرگاه یک تبه قهناق برود
 چون در حاکم مریض را خوابانیده اند و نیندیشد
 با نایاق و الکلا از ده و هرگاه در صحن عمر مریض قصبه کتف
 باید که در آیم خف و بنده کتول را است و قبه بتواتر
 بر سینه و شکم دهنده تا هوار و بی سینه را خارج و در سینه
 و بدین واسطه رفع قهناق قش کتف و هم با کتف دکت سینه
 و یا در او بر نیند که او را بجای آورده و اگر سکنه او در
 بعد از عمر بیای مریض خوابانده کشتی پائین باشد و یک قدر از
 ادرار

۳۸۶ برادر است مریض بپاشند و یک قدر در میان قصبه زنند و هرگاه
 در میان قصبه برزد و باید با دتکه که تدهن زخم از یک یک بپاشند
 تا بواسطه شش و نه بهر آن که و تر خالام هم بسته کتف و هرگاه بی از
 کتف قصبه غش و کاتر بدیده کتف باید دتکه کاتر را خفا پاره نماید
 غش و خارج کتف و هرگاه قصبه کتف باید کتف را کتف
 آهسته آهسته بکشد تا بیرون آید و بعد از هر باید کتف کتف را با
 دتکه و بشیر و مکنه از زیر پانه تا بالاسینه به چینه بر آید
 سر و شش مکنه و دیگر آنکه هوار کتف خارج و کتف کتف صدر و کتف
 آنکه یک قدر از کتف و در آن پانه تا هوار متغیر گردد و کیم به سینه
 ترسید که دتکه سر و کتف اکتف منسج هوا که زیر کتف کتف
 آید که در دتکه کتف کتف منسج کتف و اگر این عمل را مکنه
 اندک یک واسطه شش هوار کرد و از آنکه کتف کتف رو چاقو
 باشد الکلا کتف میرسد و خفا از روز و روز یک از کتف را بپاشد
 اگر کیم کتف را نیند تا آنکه کتف کتف کتف کتف کتف کتف
 کتف کتف از آنکه کتف کتف کتف کتف کتف کتف کتف کتف
 و بعد از آن که رسید به کتف کتف کتف کتف کتف کتف کتف
 ساجه باید از انداختن زخم و قصبه و شش اقرار از کتف کتف کتف

۳۹۱
شربت و کاه و عرش بلبل میست و چون مرغی بخوابد بکشد حشرت
نشد از خطر ارباب هم جوید و غنی حله قضاوت کف که باشد اود و ملا
مشاق که رسیده خطر این کشته مرغی در قنوج و بنشیند حورت
بجوشد و یک شاق که در بریدن بنشیند و این ملاقات در کاه و ملا
بکشد مرغی ملاقات فرام رسیده از هفت عاده دقیقه و کاه ملاقات
بشود و آن کشته و بعد از این بیفتد و بعد از ضعیف سامت یا ضعیف اوز
و کاه یک هفته بعد از این ملاقاتی کف و در فاصله و کاه و کاه
عمر انقضا است و نه بخور یا شش بیفتد و چون فاصله کاه بخورد
یک بشد عمر انقضا است و در این وقت حورت و اطراف
بجود و بعد از نقصان تقصیر کون بدن که کف کوفت از ضعیف و کون
میان یا از این کاه یا ضعیف کف و نه این ملاقات میرسد و ملا
افتتاح تدبیر در میان ثابت و کاه هر از آن است رفتن مرغی
بطور حله نیست بلکه بلا کاه است صدای مرغی صدای سنبل از
پر کوبیدن تغییر بهم نرسد و لیکن در سوطه بکشد هوا که در کاه
سود و زیاده و ضعیف یا کاه فانی است و از ملاقات و کاه
سود مرغی که کاه است از کاه فانی و سیرند بدین که لغص
و خفوف و خفوف رسد و کاه که او صلب و خفوف و کاه
و لیکن

ۛ- ۛ دوام زنی ۛ- ۛ

۲۹۵

۳۹۳
مشتبه است تا قدم ندیده حلقه و چون امر را که صورت قضا
و تقصیر با هم و اولیة نماند به آن در محروقی آن امر و آنست
حاکمانند البته اگر افساد عاری نشود به سطح برکت شدن بودند
یا بواسطه امرانی اوردن یا بواسطه امرانی قبح و بره شافیه
میون به آن و تیز طاهر شون لذت اندیشی و از افساد تیز طاهر
میلف بواسطه فشار صوت و اینست مخفی کرده و افراشته
خارج و در صحت و باج و برآمدن سازد و چون در
و از خود بکشد تیز طاهر و تیز بواسطه افساد عاری میلف
در طهر و این در برزخ و در طهر و کثرت در طهر و کثرت
انفس و اضطراب و ترس و ترس و ترس و ترس و ترس و ترس
و کثرت بکشد و ترس و ترس و ترس و ترس و ترس و ترس
باقی و تیز طاهر و تیز طاهر و تیز طاهر و تیز طاهر
از خود کثرت و ترس و ترس و ترس و ترس و ترس و ترس
صد از کثرت و ترس و ترس و ترس و ترس و ترس و ترس
حلقه بواسطه طاهر و طاهر و طاهر و طاهر و طاهر و طاهر
بطریق چرکین و فون الک

۳۹۹ رکن و ضوط طغیان در دیده شقایق در روزی که مراحت در خلق
 از مشاهده دکان و خلقی غیر برین کشف و کشف و علم خلق تیره باشد
 باشد که نه فخر بر او نهایی و نه کشف ازین و نه تیره تیره خود بکلی
 متعجب است و بشا که به این متعجب کشف که هر روز بگذرد و عیال
 اعتنا قیر بر روز نایاب چون نهی هم که عیال است آن دیده تیره
 چون عروج کوه هزار و هر دو و سایر عیال که در تیره تیره و
 عاری کوه:

رشار و و ام و این رکن رکن آرم است و بشا که این
 خشم عورت صلی کوه که ام او نایاب است باشد که نایاب
 کشته بدون که اثر در این و نایاب و نایاب بر آن تیره که چون این
 بسیار و نایاب عورت بر کوه و نایاب عیال است در آن کانی که
 در کانی این رکن در تیره تیره نایاب است و نایاب خلق
 بریه نیست بلکه استعداد شغف است که مستند بر عیال است و کانی است
 در خلق و بر عیال است:

تقیه رکن - در تحقیق صدم رکن خلق را نیست و نایاب
 بهتر است که این رکن است یا غیر و این تحقیق ازین میفکد
 شغف که صدایش گرفته است روز بروز نایاب و هر عیال
 کوه

کشف و شغف در روز عیال کانی باید صبر بر آن طایفه که رکن است
 با تیره و عیال و معلوم کوه که طایفه که بیون و بر کانی سینه
 سبب کوه است به صفت صدر ازین است و نایاب و نایاب
 و نایاب است کوه که در رکن و طایفه که نایاب است و نایاب
 و او عیال که نایاب و نایاب در رکن و نایاب و نایاب
 کانی که نایاب است و نایاب در رکن و نایاب و نایاب
 و نایاب است که چون رکن کانی نایاب و نایاب و نایاب
 و عیال است در رکن نایاب و نایاب:

نقد المورف - چون رکن کانی صفت و نایاب و نایاب
 عروج کوه در رکن و نایاب است و نایاب و نایاب
 کوه است کانی نایاب:

سبب - نایاب در طایفه که مستند بر نایاب و نایاب
 کانی که نایاب است و نایاب در رکن و نایاب و نایاب
 آن است که در عیال و نایاب و نایاب و نایاب
 کانی که نایاب است و نایاب در رکن و نایاب و نایاب
 نایاب او مدتی در کانی و نایاب و نایاب و نایاب
 و نایاب است و نایاب در رکن و نایاب و نایاب

۴۰۱ خارج

در رتبه ای رخ میسوزد که اگر شده است زنده است
 باید هم نماند و بماند و چه باشد زنده بر هر صلیق اندازد یا آنکه
 در پیش کوه ناید نافع است موفات کجوری و زیاده اند پر زده و
 است تدبیر باروخ فریون و باروخ انیون و هم چنین نافع است
 سیز زینن آلهه سعل و الکلی است در موضع صلق و هم چنین نافع
 است در پیش کوه ناید نافع است موفات کجوری و زیاده اند پر زده و
 صلق و لیک چون این مرفی صلیق است ای معالجات که از نشان در هر
 و مانند استمالان چندان بر زنده اند و هم چنین نافع است در پیش کوه
 سعد و آنکه سرخ زنده شود و هم معالجات است مانند صلیق
 که و تا توره نافع است و مرقه ان قلیان یا صلیق از برکت تا توره
 کشید و اگر به معده در موضع قاصفات اند کجوری از به حقیقت
 سلق هم با می کشد که یک مثقال سلق هم در چهار مثقال آب مقطر
 نماند و به یک دندون آنست گرفته که نماند و در کراویک
 بارقه از کجوری نافع است و به زدن مرقه را کشد و صلق
 زدن را خاشا رو نیم تا مکرط هر کجوری از آن بارقه است
 در محلول سلق هم فرو گهم در مرقوم و در نماند و ما جواف حلقه

بالله

مانند و هم نافع است نفوخ از کونیه است و مسودت نفوخ از کونیه
 و زینت و از کونیه است و کونیه و سده و هم که خلوط نماند
 باجه برابر قندهار نفوخ را مریخی قندهار کند بکنه که یک و کجوری
 ساکنه که تقویت با تمهید و شش به به در ار در یک طرف
 لوله رکنه و بقدر که بتواند بداند نفوخ و هم و به یک نفوخ
 مرشد به لبط این فرو بردن نفس و از جوف کونیه هم قدیش صلق
 صلق هم حقیقت

Bronchite

آما و هم حایا مین - قصبه الریه که بفرسوده بر کشت نماند
 که در هم که صدف قصبه ش و هم با و میرسد یا از مرقوم و یا از شانهها صلیق
 در و تر که در هم که صدف او شانهها صلیق و کزلی در جوف او
 نفوخ هم نفس از صلیق و قشر است و کدر خاشا که عسر نفس می
 نفوخ هم نفوخ است و بهینه صلیق است آنکه از من شانهها
 و یا جواف است در صدف رکنه با جواف صلیق هم از کونیه یا لریه یک
 صلق هم

بر کشت - کما ریک از و هم عث و عثای قصبه الریه که
 نفوخ از لریه منافع و لیک از کونیه است از ریح رطوبت خط
 نفوخ از کونیه صلیق که رطوبت یا لریه بداند کجوری

۴۰۷ در آنجا که روز پنجشنبه است

[illegible]

۴۲۳
 کتب شده لیکن صد السعایک از او می آید فضا و لیکن
 نقیصاتی و سبب است که چون در آن اندازند خود را در
 ریه در موضع متورم بنمایند و این قرقرش که در موضع
 می آید که با آنکه مختلف شد در نفوس بافته ریه نشسته
 در ریه و یک در ریه و یک در ریه و یک در ریه و یک در ریه
 و مقدار این ریه که از درجه اقل است و از سبب است
 که در موضع برده شده ملاحظه می شود و این قرقرش که
 در جبهه ریه که متشکل شده از به جسم صلب و سبب است
 و متعین شدن صفات و این حالت کفوی است و این
 صورتی که موضع متورم را بعضی گفته با مضع قطع نماند
 بپاره کند و این حالت دانه شدن ریه مشاهده می شود
 و اینان و عودمان سبب است که در ریه که در طیف
 و شوق دیده می شود و غایت که این تغییر است مابین
 عارضه و این هم در جبهه ریه و در فضا مابین جبهه
 این تغییر در ریه و غایت که ریه در درجه و این تغییر
 و آن دانه که در او مشاهده می شود که ریه را بکشد و این
 که مشاهده شده که کبر قرقرش در درجه است که ریه کبر
 کسر

۴۲۴
 کسر و اینها را که در درجه و این کسر و این کسر
 که مبدل می شود که در ریه و این کسر و این کسر
 از نقاط مختلف در ریه و این کسر و این کسر
 ریه بیشتر تا به آن می شود که متورم که با آنکه
 که در ریه و این کسر و این کسر و این کسر
 و این کسر که این دانه که در ریه و این کسر
 زمان کسر که ریه و این کسر که در ریه و این کسر
 کسر که در ریه و این کسر که در ریه و این کسر
 می شود و این کسر که در ریه و این کسر و این کسر
 در این کسر که در ریه و این کسر و این کسر
 کسر که در ریه و این کسر که در ریه و این کسر
 که در ریه و این کسر و این کسر که در ریه و این کسر
 و این کسر که در ریه و این کسر که در ریه و این کسر
 آن کسر که در ریه و این کسر که در ریه و این کسر
 بر این کسر که در ریه و این کسر که در ریه و این کسر
 شده متورم که در ریه و این کسر که در ریه و این کسر
 کسر و این کسر که در ریه و این کسر که در ریه و این کسر

۳۲۹ گفت در شوق از دست و ریش که است از جوان و در طفل
 گفت فارغ تر نشد و از طفل سینه انداخته بقیه زنده
 دیده من ترش که دلالت بر درم ریه کند و ماله دیده شده
 که موضع متورم بر آید شده از و از پر کویون و کلتایون
 من کلتای شده که جوی این مری از منفرار شده که باید آید
 را در دست شاف و چنانکه از دستار مری که ریه پر خون شده
 صد از قری در موضع متورم قدر که شش نف و الاستیسیته
 اکت کم نف و در مری او تنزاید ندارد صد الله ترش
 و در درجه بی و نیم مری قوه الاستیسیته بهر حال که
 این صفت را صد در طفل و جوان و شوق تا به نف و صد
 اطفال و شوق که سینه در ایشان در حالت محبت با
 بر صد است به در موضع متورم صد از کوشش با شغال
 معلوم که صد که در این در تن باید ملاحظه آن شده که صد
 ماله که شش نف بله بکاف که بعضی از آن موضع را بنده بوض
 دیگر که شش نه است و این نسبت صغر معلق از آنکه طبیب
 بواسطه قری باید آن نقطه را از طرف سینه بطلان
 بر کویون معلوم مفرغ شده که در وقت که دم در سطح قرار
 باشد

باشد و وقت زنده را که شش و میان و سینه که چون در عین است
 بعد از آن که در پر شش از پر کویون خبر معلوم که جوی و بویون
 موضع متورم به محدوده خود و روز بروز ترش و از بنده بخوبی آید و
 غم نماند به کلتایون را از ریه علما تا که از سینه کلتایون فهمیده نشد
 مختلف است

در باب است که از مری که سینه بر آید که این علامت در وقت
 اگر به مری که در کلبه است و نیک اگر در آید از مری طبیب
 بواسطه مری را امتحان کند که در کلبه که جوی صغر شش است که در
 شش تا نسبت چهار ساعت این صفت صد از شش مبدل مری که در آید
 و این صفت مری سینه باقی و لا حق از الله آن است که شامه مری در
 ابتدا از عرق مری مری از ریه اطباء محبت و غیب بر مری مری
 که در آن صفت که از ریه از ریه شش و در وقت خبر که مری که
 را که کربستان غم که و این را که مری که در ریه مری که مری
 که جوی در وقت مری و شش از ریه که از ریه که مری
 در مری که صد است مری این را که و جوی در جوی مری
 و به که این را که مری که مری که مری که مری که مری که
 مری که مری که مری که مری که مری که مری که مری که مری که

۴۲۷ اگر مقدار آب را کم و قدر از او بیهوده و غیر اوانه بده
 ۱۴۱ که در لبط آیتون عارض می شود نافع آید و مائه معرفت
 و چه در لبط حرکت که بریه سید ۴۴ بانی الهی و حق تعالی بگویم که
 ۲ و کمال و یا عارضی شدنی است بدست رزاکه مشغول است
 هر دو را و آیتون معلوم هر دو کمال یکدیگر حق تعالی از حد
 شدن در هر تقدیر می نماید و او را می نماید و مجاری تقدیر و امری
 مقرب من است و او را می کشند که شده از این در مستحق در راه
 حاضر هر چند هم من است و او را می کشند و هم چنین مستحق کسیه
 سفیه آیتون بمقدار پنج خوف تا سه شقال و کمتر از سه شقال
 یک شقال و هم چنین نافع است آیتون اولی کون که ده آیتون
 خوف احد در کمال شقال آن محفوظ جمع ده نماند
 کمتر یک شقالی بوشانه و بخلش تا شش و شصت و شصت
 بخلی هر مقدار منقسم بشیستند که شش کندم او را و ده
 ساعت خالص یا محفوظ با قدر تر تا یک که در ده شقال
 بوشانه ده چنین نافع است آیتون شش هزار کفوی برده
 روز سینه و شش بفر از آیتون آیتون که شش کندم از
 سه روز که خصله زیاد بخل و با جفتان شش و شش
 رکنند

۴۲۸ رکن شده و با جفت آنرا هر وقت که به بینیم بقی برده
 و صلوات نه شده است اگر چه رکن از رکنی است آیتون شش
 رکن و هر که به بقی صلوات هر یک در باره آیتون را برده
 و بقیه بقیه و بقیه و تا بقیه از صلوات بقیه در باره بقیه
 آیتون رخصت فرماید و از برابر بقیه آنرا که بیش شد
 که شش کال او را به حد و هم رخصت او را می کشند و آیتون که شش
 هر شش و دو غرض شش که در ده کندم در ده شش شش
 و از شش او آن است که ده و شش و شش که در شش
 او را بوشانه و در کالیان در شش شش که در شش شش
 رکن یک نافع است و هم قدر از شش بوشانه ضرر ندارد و
 نافع است احتیاج در آیتون که در کالی کرم بوشانه
 و آنرا که صلوات نماند صفا شد و شش شش در آیتون
 نافع است و چون کالیات بقیه ما برقی هر که کینه
 در آیتون خصله کمتر کینه و چون خصله کار خصله شش
 چون بوی کینه کینه و شش بوشانه خصله در شش و چون
 صحت و در شش در شش کینه کینه و چون مری مری
 که معرفت مانه خصله و در شش و او را به معینه مانه بدو

برقی

۴۵۵ بدین شد که در هم چینی از بر کویون صدر اسینه که گرفته شد که
 و منیع کف در باره صدر از کوفه که در میان جانیتر کف از کوفه منیع
 نماید و باشد که این از کوفه جوی منیع کف که در طبع تر
 کم کف یا زین کف بدون آنکه از کف کویون و بر کویون ضرب در کف
 در این وقت باید حالت کف و سایر کف مدخل کف و در جبهه که یا زین
 از طبع که از در جبهه پائین زین یا بالاد آمدن که در جبهه که
 متر که بیشتر ضرب کف و پرده غشای هم خفای تر شده در هم
 شوند بدون آنکه صدر از کف طفا که آن منیع کف که در وقت که در
 آنکه هم پایی این منیع و طبع شده باشد که در منور است از کف طفا که
 صدر از کف که صدر از کف طفا که مانده و این صدر از کف طفا که
 کف از کف که منیع کف در در صورت کف که جبهه که در طبع
 متر که کم و جزا قابل انتساب جسی از کف که در طبع متر
 باشد که جوی از کف از کف که در کف یا از کف صدر که در
 خارج کف

۴۵۶ در صورتی که در صورتی که در صورتی که در صورتی که
 کف از کف که در صورتی که در صورتی که در صورتی که در صورتی که
 کف از کف که در صورتی که در صورتی که در صورتی که در صورتی که
 کف از کف که در صورتی که در صورتی که در صورتی که در صورتی که

اشهر

۴۵۶ در صورتی که در صورتی که در صورتی که در صورتی که
 کف از کف که در صورتی که در صورتی که در صورتی که در صورتی که
 کف از کف که در صورتی که در صورتی که در صورتی که در صورتی که
 کف از کف که در صورتی که در صورتی که در صورتی که در صورتی که

۴۵۷ در صورتی که در صورتی که در صورتی که در صورتی که
 کف از کف که در صورتی که در صورتی که در صورتی که در صورتی که
 کف از کف که در صورتی که در صورتی که در صورتی که در صورتی که
 کف از کف که در صورتی که در صورتی که در صورتی که در صورتی که

۴۵۸ در صورتی که در صورتی که در صورتی که در صورتی که
 کف از کف که در صورتی که در صورتی که در صورتی که در صورتی که
 کف از کف که در صورتی که در صورتی که در صورتی که در صورتی که
 کف از کف که در صورتی که در صورتی که در صورتی که در صورتی که

۴۵۹
خفیف و نفع و غیره و هر چه خفیف و نفع است که هر نفس و وقت
او عارضی شود و تغییرات و علامات و غیره از صفات علامات علامه است
علامات علامه و بلیغ مانند آن است که در ذات اکریم بیان
شد و همان نجات و در این حالت حقان صادر شود
ترکیبات دینی ذات الجنب یا اگر این صفت و غیره هر یک
که بیان آنها در این جلاله می شود و دلیل چون در این صفت
و اگر به ترکیب و مبحث شنبه در تحقیق این صفت و غیره
باید ترکیبات این صفت و بیان نفع و تحقیق آن است
و گاه باشد که این صفت و دلالت در نقطه مختلف
باشد و در این صورت از دیگران از آن علامه و غیره
مکمل و در این صفت و در یک صفت و غیره
علامات یا از آن او غی از دیگران و گاه شد
انها بطور ماوراء که طبعی علامه ذات اکریم باشد
که و گاه علامت ذات الجنب باشد اگر رطوبت تر شود
و علامت مخصوصه ذات اکریم را خانه می شود آنجا که رطوبت
متر شود کم باشد بر بیابان که علامت در جلاله ذات اکریم
مستحق و ما از هر یک صفت و تر و تر است

۴۴۹ مرفی بود که

نقد المرفی مرفی بجهت بریدن رطوبت ترش و
 مرفی و هر چه بیشتر طوی کشیده شد خلایق بیشتر فراهم
 يزال و مرفی از عکالت ادویه که بر مرفی افروخته
 می شود چون مرکب کشیده
آداب سبب مخوف از سران نهمی که بالاصغر
 نده که و از غارت الجنب قد سبیل باین مرفی
 که مرفی به طریقه علاج و چون در تنهای ضعیف
 و بی تأکیدی نشود
علاج انفعول دم لازم که در تنهای قوی
 می باشد که از زخمه و زخمی موفات در رویش
 مستوی و چون از شش ذراع منفعت نبیند راغ و گوش
 است که کند و تاغ که قدرات و مهلات قوی را مثل
 در حمار تقدیه نباشد اندیه مقویه بخوانند و فقط
 محبت در کتیا آورند و چون لا یلک از این بار
 ضرب کش و یا که زیاده تر کش و غیر نفس زیاده
 و نیم ضیق باشد باید از جدار سینه مخوف برار خارج
 رطوبت

۴۵۰ اوجبت لغت و این شهر را هر چه در رکتش منفعتش کمتر فراهم بود
 مانده آنکه قبل از کشف و چون ریه زیاده شده و مرفی که کشیده و بریده شد
 از این میل که منفعت کش و یک حالت طبع و رطوبت ترش که طریقه عملی
 در جلد و منافذ مرفی در دهان می کشند که از رقیق بکشد تا ریه
 طول چهار یا پنج صدیک فدای از جانب و عشر و فصله عظیم صد بنامه
 طبع و بطرف باله کت کشند بطوریکه آن شرط و ارق بقدر فایده
 هفت و هشتم فصل و بعد یک تر که در انفسا صدر از باله ضلع ششم
 فرو برد و بجهت که مرفی ترش رطوبت را خارج کنند و هر چه زیاده
 رطوبت را خارج کنند که در ریه و برار مرفی که آنکه هوا را
 که تر که در و در فصله صدر که در خارج او یک بار چه از مداد
 که تر شده بر قره نایب بطوریکه در نعلان خارج که نفس رطوبت
 سینه خارج یکت او را بی که بیرون بیاورند و در وقت خروار
 نفس که هوا می بینند در سینه نشو و بر روی تنه منقول او
 ناید و ضیق که رطوبت خارج شد باید مرفی کش که قطع
 نفس کند و به حرکت تنه از فوق که که بیرون آورند و مرفی
 را فشار دهند تا رطوبت که در کت جمع شده بیرون بیاید و اگر
 اگر رطوبت در کت باشد صورت نرم موضع و حصول ناسد کند

۴۷۱ و جابجاست آن و باید دانست که نظام این امر بر این می باشد
 نماید و گفته اند که در این بویطه آنست که هر چه رطوبت بیشتر
 خارج گردد ریه باریکتر گردد و غشیه کاذبه کشیده شده و پاره
 گردد و غالباً این از خارج کردن رطوبت از مجرای تنفس
 تعینید و از نشیخه کف یک مقدار بدو رویتیم در سینه
 آب در سینه جمع نموده تا سینه در موضع ترکهارد که تعین رطوبت
 را برده و تغییر در آنست که در صورت شفا یابد:

باب چهارم در اقسام آله غشیه آله است مختلفه که فون
 در آنجا دوران دارد مانند گردن و لورده و جذابه قابل
 بشمار اگر چه عروق شریک آنرا تنه متورم گفته و در آن کتون
 بویطه صورتها علامت خودم آنرا محلول گفته و بهر
 مذشته است اما هر که در این باب از اینها گفتگو میفایند باید
 : **اورام غشیه قلب** : **اورام غشیه قلب** : **اورام غشیه قلب** : **اورام غشیه قلب**
 : **اورام غشیه قلب** : **اورام غشیه قلب** : **اورام غشیه قلب** : **اورام غشیه قلب**
 که بر کار دیت مرمانند بر کار دیت باریک است از ورم طبقه
 غشیه خارج قبل و این مرخی منقسم میگردد و منقسم و بجز آن
تشخیص مرض : **تشخیص مرض** : **تشخیص مرض** : **تشخیص مرض**
 ام

۴۷۲ و اما مرخی که اگر مرکی در روزگار اول مرخی روبرو در وقت
 تکون میگردد که مرکی که چنانچه است و بویطه بر خون غشیه
 گفتند که اگر غشیه غشیه از او جدا کنند معلوم لغت که غشیه
 شفاف است و با آب طبعی است و تغییر در رطوبت مرکی که مرکی که
 با او غشیه صاف مرکی که در ریه و در ریه و در ریه و در ریه
 با مرکی که مرکی که در ریه و در ریه و در ریه و در ریه
 صفاتی که مرکی که در ریه و در ریه و در ریه و در ریه
 و بعضی اوقات خون غشیه است در این صورت از ورم غشیه
 غشیه مانند و با که رطوبت غشیه و ریه و ریه و ریه
 اوقات از کار زده تا بهت بهت غشیه است و تا یک شمع
 شده است در وقتیکه رطوبت ریه که مرکی که غشیه از آن
 منبسط گردد و ریه را بطرفین میخارد و مرکی که در ریه
 حاضر در ریه و با این متغیر میگردد و با که مرکی که رطوبت
 در ریه و با شد و نقطه خود را در ریه و با شد و با شد
 دیدن ملحق غشیه مرکی که غشیه در طبقه غشیه و طبعی
 این و این غشیه منبسط است و غشیه قلب این دانه با غشیه
 منبسط و غشیه غشیه منبسط و غشیه منبسط و غشیه منبسط

۱۷۵۰ م
 مده است و از گوش طرف موضع قلب معلوم شود فقدان صوت
 طبع این نیز که از طوبی متر شده است بر برید و برید و از
 منفذ قلب باید در حرکت قلب بعضی که مانند حالت
 طبع نفیست بلوئی مسمی که از عروق و حشر شده و نفوذ
 فاصله که از از طوبی متر شده مایل قلب و صدای میسر
 و باشد که صوت قلب در پاره هوای و طبع مانده بود و
 مسمی که صوت خود ماری که لب لبب تنیده در جوف
 بل میسر و صوت و طبع ماری که در خارج قلب
 صوت غش که از لب جوف صفات و طبع که در جوف
 دیک و شد و صفاتی صوت منوط بقا که از لب
 چه نم که در صفات و در چه صدای شد صوت اصطلاح
 خورش مسمی که در این صوت مکن است که شنیده شود
 مسمی موضع قلب یا در یک جوداد مسمی که عود
 در حرکت قلب و مادر طبع است و او قوت مسمی
 که و در صدای یا تنیده یافتن که پو شایه است و یا در
 که از طوبی متر شده قلب میسر و باعث ضیق فشار و کوفت
 و این مری که در مری که با جوار شده یا ضیق و نبض
 غلب

۴۷۷ که صدر از حالت جلوس تنه بینه و تقعر در مقابل هر دو قط
 عقر او کمتر نشد یعنی چون غشای مقعر ملحق بشد جنب
 ضایقه در ذرات جنب همان شد اما قدم بر روی این غشای
 جنب نشد صورت صاف از طرف و باشد که صاف بود و ملکات
 موقوفه از پائین آن است که بیان کردیم و بعد هم موقوفه ملکات
 مرفی از جنب مانده است الاضاحه البته اهرام مرفی است
 و تمام او مانده باشد بقول حکایه مرفی خواصه بریت این
 مرفی صورت در هم نماند و در میان هر دو ملکات
 قبول این قول را که ما از او آید که این مرفی با هم منتهی شود
 از اتفاقات و عرونی می مرفی با هم منتهی نه آنکه
 با صورت دیگر و یا آنکه دیگر باشد از این جهت
تقیس - اتفاقا در تحقیق جنب ملکات که ملکات
 همه و اهرام ملکات موقوفه مانده لکن صدر و اهرام ملکات
 از قریب و صبح مقفوف بود و در صورت که این ملکات
 مقفوف بود و ملکات باید اهرامی صدر مانده ذرات
 اهرام و ذرات جنب و غیره باشد که موقوفه بطور تقریب
 اثبات از محقق شد خواهی که اگر با ملکات صورت و
 در موضع

در موضع بعد از شش مرفی نشد و جنبی با قاعده باشد و یا آنکه ۴۷۸
 آنچه در الاضاحه است
 لکن تا الموقد اگر چه مرفی و غشای و یا چون مرفی نشد
 نام نمی بیند زیرا که مرفی و یا آنکه از ابتدا بطور اهرام
 بگذراند ملکات از اهرام در این وقت همیشه مرکب است
آسیب - اگر چه در همه همان مرفی نشد و در شش از او
 تا به ملکات و بعد از مردان مرفی از ذرات است و یا آنکه
 مورد و مرفی و مرفی نشد لکن در وقت و مرفی نشد
 و اثر بود و مرفی نشد از مرفی مانده و مرفی نشد
 ذرات اهرام و ذرات جنب و اهرام مرفی از جنب است
 نشد از مرفی
تقیس - تقیه تمام و مرفی مرفی صورت مرفی و بر مرفی
 اگر چه ملینه و مدره مانده شود که در جنب مرفی نشد و مرفی نشد
 و مرفی ذرات الاضاحه و مرفی نشد و مرفی نشد در مرفی
 خواهی که چون مرفی نشد مرفی نشد مرفی نشد مرفی نشد
 و مرفی نشد مرفی نشد مرفی نشد و مرفی نشد مرفی نشد
 صوره مانده تا بر آن مرفی نشد و یا آنکه مرفی نشد مرفی نشد

۴۱۱ و شدت آنرا در تاسه و قلب و یا در نقطه او و باین واسطه
 مایه نشانی که مثل لاله در کدام یک است از بر روی شانه چنانکه عظام
 در مجامع ضیق قلب و مایه کفایت بر روی شانه بیان و اوج
 و بنفشه که شده و غلبه بر مایه بعد از آن که قور و مایه
 و یا که مغیر و ضعیف شود در وقت که غشای قلب با مایه بیاضی
 اینتر شقیب قلب را گرفته و مانع شود که خون بقدر کفایت
 دفع شود و نفوذ از این جهت بعضی عیال دیگر بر روی
 مایه شدت عرق نفس و اشتداد و تاج الااف و مایه و شر
 و ضعف و به که قطعه از این مواد مجزیه در جوف قلب
 جدا شده و با خون دفع شود و کف و چون بقدر رسیده که نفوذ
 او کفایت گذشتن او را نکند در اینجا مانده و صورت انداز
 آن عرق کف و منع کوشش دم را در او نماید و و این است
 که اگر آن یگان عهده آنست یا غشویست و در آن عفو و است
 از مایه نازا غشویست مایه شقیب و از عوار نقذیه و غشویست و
 اشتها عیال است دیگر روز ننماید
فقر و حرمان و اشتها - اگر کاه عیال است مدغمه در سرازیر باشد
 موجب هلاکت می شود و غلبه مایه شقیب و عمت کف و

۴۱۲ مری مری بعد غشای کاذب یا بتدریج غفور و غلیظ شود
 یا به تکلیف ریه و حرمان مری از همت است و همت
تشنجه - غلبه تیزان مری بسیار متقلب و تیز مایه شقیب
 مگر در وضعیکه ضعیف مذیه بود و در سطح زیر از غشای کاذب
 و تیز مایه مایه از آنکه شقیب که با جبهه مری قلب ندرشته و فضا
 نفس را تنگ کند و قلب بپیش در آید و حجم قلب را بکند
 حالت طبع کف و اجوات طبع سیدل با اجوات غریب
 کف و مکن است که مثبت شود با دم غشای خارج بدون ترشح
 رطوبت و در دم غشای خارج غلبه و به شدت و حجم
 قلب را بکند از قدر طبع کف و چون در دم خارج رطوبت
 نش که به اشت اجوات قلب را می مایه شقیب و صحت در
 این مری خفای بلونی مایه کف و اگر هم تحقیق محقق
 ضلالت و مری مایه شقیب چندان غیر در مایه ندرند
فقر و حرمان - سر ضعیف خطای که غلبه مایه شقیب کف و
 سورت مری اکثر بقدر کف که مایه از برابر آن مری قوت
اسباب - مایه آن است که در قسم خارج مذکور شد که مایه شقیب
 از غلبه مایه شقیب و اثر برودت و شیخ کف و از غلبه مایه شقیب

۴۱۳۰ گانه درم مضرب

عبد ج - مانده قسم حاضر

قسم سیم از قهقمر ورم قلب در پی ورم جرم الحاق :

این خبری جاریست از قدم بانته عضله و لحاظ قلب و
 نرسد و ماضی هر کس بالذات و یا با بعضی از ریه
 غشای خارج و یا داخل و از مایه تریک اول و استخوان
 و و جلیغ در او ورم مخصوصه که در ریه قلب است و
 که جمع شده و صورت دماغی است که حجم آنها بقدر تخفیف
 خفته است هر کس و مایه این دماغی را در کت غشای
 در خارج قلب و یا در مایه آلیاف عضله او و آلیاف
 عضله که فقط تفویض اتصالی آنها پیدا شده و
 جادید می بیند و یا آنکه فاندوز می کشند و یا شده
 این دماغی در ریه که بود ورم مخصوصه اگر نه غشای
 لحاظ صحر شده به نشسته بریم نفوذی است و چون از غشای
 عضله در جبهه آمده به تریک ریه در حق تریک ریه
 دماغی کشیده می راند در جمع است و تریک ریه در
 بطن تریک ریه که در مایه تریک ریه در یازده و نه قلب

[illegible]

۴۹۷ از آنکه در جایی باشد که تغییر کند در زمین برین بپوشد و طول
 نخسته که حرکت در رسد و هلاکت انداخته است در آنجا
 است اول در آنجا که در جایی باشد روز هلاکت همراه آن
 مرضی بقایو علایق است بتدریج ضعف یافته و تقاضای
 ماضی شده و عفو بتدریج است بطور محبت کینه و غلبه
 رجعت کابحت بطور بسیار طول کشیده و شایسته که مدام بحیثیت
 ۷۴ در آن صورت باید ورید هما حذف شده و ورید ۱۸
 وید الفایت کوشش دم نه نایب و چون علایق تقفین
 این روز نصف عمر باشد که تقفین و بندرت دیده شد
 که تقفین شد و شایسته ورید و بدین وقت اثر بنافذ
 مانده ورید بر این ورید ملک نیست که در به طاعت
 شدنی به تقفین رکن
 اما در مختلفه برین - کو به طاعت مختلفه علایق در جبهه و در آن
 همیشه بطور است که مذکور کف در هر ورید که باشد که علایق
 موضوع علایق در جبهه اول و به طاعت مختلفه در جبهه مختلف
 و شوش و علایق مذکوره در خون محفوف است از بر
 ورم ورید اطراف و در ورم آورده بطین مانده ایست
 ۴۵۰

صائم و ورید باب الکلبه و ورید خاعره و غیره منسلک است ۴۹۸
 بالباد که مخلوط بر کف و یا بلع مفعول شنبه و آب که یازده
 اوروه مدد کف بدو همراه نایب است بقایو یا در ورم
 ارم که مملو از نفی که در وضع هرگاه همراه کینه یا نفی علایق
 سوزش مانده بر ریکی باذن آلت و برآمده که اولاد بالک
 و عود و وضع و غیر تقفین تقفین تقفین و کمر او و طاعت
 این علایق است مفعول شنبه و فقط همان ماضی کف تقفین
 باشد و وضع که زعفران کف سیر شده علایق تقفین
 این درم سوزش در دماغ باشد که وضع دشت شنبه بدون
 در دهن علایق سوزش و جبهه دیده شده که شنبه
 تقفین رکنی کف تقفین و یک در جبهه سوزش در جبهه
 کف مایه آن کف که رطوبت با خون در غشیه دماغ سوزش
 کف و جبهه مایه کف و کاه سوزش زخم شده کف و دماغ
 کف و سوزش صراط و کاه و غشیه و تقفین مختلفه
 کف و باید دانست که در این حیات کینه طاعت کف سوزش
 این علایق است
 اما تقفین - آب که در جبهه سوزش در جبهه سوزش
 ۴۵۰

۴۹۹ سخت و صوم که در سر حدیث واقع شده است و در مکتوبات
نشر که به غیر از این است حکم لغت و نیز از صوم که در این
حکم لغت که در صوم که در این احکام در ابتدا از صوم که در این
که میگوید باغی نوزاد نیز از صوم که در این احکام در ابتدا از صوم که در این
در این و سبب بیان حکم لغت و از صوم که در این احکام در ابتدا از صوم که در این
و هم بزرگ و صلب که لغت خود ندارد و با ورم و در
مشبه لغت

تشیف - در صوم آمده غیبه و ورم آورده است و در این
و غلبه نیز در حکم لغت و در این احکام در ابتدا از صوم که در این
در حکم که لغت آورده روز تیر و یک قمری در این احکام در ابتدا از صوم که در این
و در این احکام در ابتدا از صوم که در این احکام در ابتدا از صوم که در این
بر قاع شده باید تشیف لغت و در این احکام در ابتدا از صوم که در این
همه این که با ورم و لغت و در این احکام در ابتدا از صوم که در این
و یک از این تشیف لغت و در این احکام در ابتدا از صوم که در این
مریض ملکی و تشیف لغت و در این احکام در ابتدا از صوم که در این
حدیث بعد از غلبه در صوم که در این احکام در ابتدا از صوم که در این
آورده رجم یا در آورده و زه خاوه که در این احکام در ابتدا از صوم که در این
صنی

چنین اگر لغت یا غلبه که در صوم که در این احکام در ابتدا از صوم که در این
یا آورده و با ورم و لغت و در این احکام در ابتدا از صوم که در این
شده و در این احکام در ابتدا از صوم که در این احکام در ابتدا از صوم که در این
اتاق تشیف - اگر چه در این احکام در ابتدا از صوم که در این
با تشیف لغت و در این احکام در ابتدا از صوم که در این
آن لغت که در این احکام در ابتدا از صوم که در این
صوم که در این احکام در ابتدا از صوم که در این
باید تشیف لغت و در این احکام در ابتدا از صوم که در این
نه خاوه که در این احکام در ابتدا از صوم که در این
لغت و در این احکام در ابتدا از صوم که در این
غلبه و در این احکام در ابتدا از صوم که در این
و در این احکام در ابتدا از صوم که در این
در این احکام در ابتدا از صوم که در این
لغت و در این احکام در ابتدا از صوم که در این
لغت و در این احکام در ابتدا از صوم که در این
غلبه و در این احکام در ابتدا از صوم که در این
در این احکام در ابتدا از صوم که در این
و در این احکام در ابتدا از صوم که در این
لغت و در این احکام در ابتدا از صوم که در این

۵۰۳ در طایفه در هیچ یک مقدم زانو اندازند و موضع دوازده گانه بپوشانند
 و هر روز چند مرتبه موضع دوازده گانه را بپوشانند و در وقت که
 این وقت موضع متورم را با روغن زیتون بمالند و چون مدتی از آن
 مرئی بگذرد و صند متعذر از راه بیدارند و در آن وقت که همه روزها هیچ
 متورم را لمس نکنند و هرگاه که حال تپش در محل نشانی باید برود و در
 موی در آن موضع را بکنند تا خون برسد و آنهم بر موضع دفع نفوذ
 خون نکند و چون خون نشانی در موضع نباشد و هنوز در موضع نفوذ
 بدان شده اند که از شمار موضع متورم دوازده سوراخ را در موضع
 مدو سازند تا جدار او بهم ملحق شود و یا آنکه خون حلقه در
 و یا آنکه بهین شریانی در موضع در خون نشانی و از این قسم است
 منفعت کثیر حاصل شده است و بعضی از حکما حکم بر قطع کردن بعضی از
 و این عمل را با یک دست از آنکه در موضع تازه در محل قطع شده
 عارضی را که در موضع بر فلان سوراخ زده شده است و در آنجا
 در آنجا که در موضع که در موضع قطع شده است و در
 نفوذ و چون مرئی مثل مدو بر موضع ملحق جزئی ندارد و در
 که تا خون نشانی شده است فایده نه بخشیده است از این صند متعذر
 دم و مقویات صغری کنند که در وقت نشانی از آنکه در مقام
 و منق

و منق در این و مسهل است و ممکن است کفوی از این و در وقت که
 زاید
 اما درم اللط فبالبه مر کبانه از عروق و نند اندازم آنرا
 مر کبانه در وقت و در وقت معیشت بدان کبانه معیشت اول در وقت
 حبابه که بفرانسه آنرا بولویت نامند
 قشای مرز در درم هر صم آت برکت شده و چشم مرز کف
 مانند یک بند سفید یا قرمز رنگ که بر آنکه در موضع در موضع
 و جف آنها در دیده باشد و نفوذ در جدار عروق قرمز و صند متعذر
 مر کف و چون ثقبه در آنها کنند و برایش خارج کف و در وقت نشانی
 که مانند هیز را که استوار آنها کشیم و به شی که بواسطه کاب
 بالذیایت ورم ملحق و مدو نفوذ که این است در موضع که در
 دیده باشد بدون آنکه در موضع کفوی در وقت جذبه درم بعد از
 هر روز و در هر روز بر سوراخ که در موضع مدو و در موضع که در
 بر سوراخ بر آن فائز شده اند که در موضع مدو و در موضع که در
 نشان اول کف کفوی بر وقت این عقد افتاده باشد و در وقت که در
 عقیدت او فهم باشد و این عقد مقبول نیست بر سوراخ که در
 بواسطه بر لا جانشان محو است که بدون تغییر مجدوب شوند و بواسطه

۱۱۳ فی قابل التعلیم میزند و چون از لبها نرسد تا نایه که رخ
 ضعیف و نیم یافتن نشد و اگر چه ستر سینه هم و مفرز در مفرز
 از ابتدا پدیدان جوانا دارند که در نیم رخ آنها با یکدیگر محسوس
 می بیند در جبهه رخ پدیدان و یا سینه که بر پشتری نایه و این نایه
 چو آرام شد و چه جوانا با لاله قناری و در این وقت عرق
 کف و مفرز در وقت در آلت و کت مانده و کت در اختیار
 او تا فرور عرق در اطراف و کشیدت چند مانده که از روی و
 بروز تپش در ظاهر بیشتر از سایرین است و نه در جبهه یک غوغا
 و بیشتر بروز کت در عضلات مفرز پی از او در عضلات
 حلق و عرق و بجهه اطراف عالی و بالافره در اطراف پخته
 و بجهه در عضلات چم که صورت حواله و این کت در نیم
 کاه و در کت و کاه موقت و در هر دو این کت از جبهه
 مفرز در وقت در عرق با بره و در نیم مانده روز کت
 در مفرز از مفرزها مشاهیر کت و کت که این کت تپش متوالی
 با پا تا و ضعف یا با پا و کاه با نفع و اگر قناری
 عروق و نیز نفع در نیم که کت از ابتدا از روی بروز نایه
 دلیر از مفرز در نیم رخ و نیم و نیم و هر چه کت
 یا قناری

یا قناری صداع و عرق پدیدار است یا چهار روز کاه پدیدار
 چند ساعت و کاه پدیدار می نشسته مرضی به نظام می میرد و
 این نظام از این قناری که نفع و اضطراب و نیم مانده بدل
 کف و ضعف و پا تا و کشیدت شدت می نشسته پشتر که کاه
 از طریق با لاله و کاه و در نیم شش از طرف دیگر کت
 باشد که کاه بعد کت عرق نایه صورت یا از اطراف و عرق
 که مفرز یک یا نیم عضله از کت عرق و این نایه پشتر
 کت و مفرز و پا که مفرز نایه با کت و لا عضله و کشیدت و کت
 نیت که در نیم رخ که کت از عضلات عرق مفرز نایه
 نیت و یک متشخ شش در این نظام اوج تله و از این کت
 و مفرز کت عرق و کت و کت بدن کم یا یک کت نایه
 نیت که کت و نیت و نیت و نیت کت و کت و کت
 یا متشخ و در نیم کت عرق با نیت و کت و کت
 کت و کت و کت که با نیت کت و کت و کت
 مانده کت در نیم عرق و کت و کت و کت و کت
 و در کت کت عرق و کت و کت و کت و کت
 کت و کت و کت که کت و کت و کت و کت

۱۷ هـ مکنده و از این وقت مسلم گفت که تحقق این امری خبری
 مکن است و از مملکت بنهقام اول مرتبی که اضطراب و هم نمان
 و هر و غره بود خبری از کز شیون و غیر و از طرف الله دنا
 که سکنه به نبوت عالم عیض زوار در این مرتبی مملکت
 غایب مملکت قمار بر دماغ عت که دفعتاً و اوله بروز سکنه
 بخوفی در کز شیون که مملکت دفعتاً بروز سکنه و با عادی
 شدت رسید و نیز خور آتام گفت و بوجه این رفتار مرتبی
 و مردم هر سکنه شیون را مشقه با مردم این مرتبی از آن خوف و
 این سبب کمترین مرتبی که مرتفع از عروج و کراز و سایر امرای
 دماغ مانتی تقیات و زخم شدن دماغ و ورم کف دماغ و با لویه
 و کف منجوه که در میان هر یک به تفصیل مکنه حرفه شد و
 بنایه و انوش خوف که مملکت عده این مرتبی مانتی صدای
 و غنا و تقیات مملکت عجله غلبه از امرای از بدون
 اینکه در مرد این و دماغ و بعد دشته شد بی برگاه طیب شد
 و دخی مملکت لایه از حالتی باقی مرتبی مطلع خوف و
 جمع آلات عده و امتحان کینه تا اینکه مملکت خوف مرتبی
 اکثر نیست که سبب خبر این مملکت شده به و الوقت شد
 بکمال مرتبی

۱۸ هـ بایان مرتبی زند و اسیر مرتبی که خبری است بروز سکنه است که گفت
 مملکت بنهقام و غلبه از آن در طاهر و ذرات الیه در یار و
 هر یک از وضع هر و مردم و رسید که صورت بروز مملکت بنهقام
 این مرتبی مرتبی و بی مملکت مانتی مملکت بنهقام و بعد غنا
 مشقه باین مرتبی مرتفع و از مملکت مخوفه تیغوشه
 مانتی اهل و تیغ و قراقرز حافره این و بر کز شدن مملکت و
 راه در سینه و بروز که با سکنه و عروج و کز شدن مرتبی بنهقام
 مملکت کف و هم در مملکت هیچ یک از این مملکت نباشند از رفتار
 مرتبی از این مرتبی که بر از این مملکت عده بغیر از صدای
 مردم این از این مرتبی که مملکت بنهقام و بروز این
 مملکت در او این مرتبی و هم باین مرتبی مانتی از رفتار
 مرتبی و مملکت مشقه مرتبی با مملکت طیار و در مملکت بنهقام
 و تیغ و سکنه و این مرتبی در مملکت و اقل مملکت
 و قو قو قو که در مردم این مرتبی و رفتار مرتبی بخوفی هر بطور
 اعتدال و اگر قو قو قو از مملکت مملکت مملکت در مملکت
 و غنا و تقیات و قو قو در مملکت مملکت و مملکت
 آن مملکت که بوجه مملکت مملکت مردم این اعم از مملکت

۱۹ یا تا جگر که سایر کلمات تمیز مهم مفید که سه عدد هستند در
 درجه لوار است بدن در این کمر فی رو میدهم و بقول مصنف
 مذکور در این مری درجه لوار است که هر دو و ده که بهر دو
 درجه است بخلاف سایر امثالی که همیشه منظم است و درجه
 ششم بنسبت به یان که دو و نوزده است و بیاید که دو و لوات
 زکات در پست نینش حساب کنند بدون و در حد الک است
 یا کم بعد و لیس در دم این مخفی بود و چون درم این تمیز
 مهم شد ممکن است تمیز کردن عدد او صحتی نیست و عضله
 صلف غنق و عضلات مفع و فتنق صلق و عمر لیس
 درم این عمل قاصده و دماغ برکت قاصده و دماغ و کلک
 و دماغین مذکور شده است که هر یان و افراط لیس درم
 این عمل محذوب دماغ است و غم و لیس درم این
 قاصده او است و لیک در این قول ایراد بسیار است زیرا که
 این عمل در عمل است معاً در یک مری بریزد و از آن که هر یان
 در هنگام اول و غم در هنگام ثان در هر مری که درم محذوب
 شده باشد و هم چنین غم و لیس بر شتر طوبت نیست زیرا که
 مشاهیر مخفی که این اوقات غم از ابتدا مری بریزد

دارد

دارد و هنوز رطوبت ترشح منظم است و پنج از یک طرف و لیس برکت
 که درم مذکور در یک از رخ کرده و دماغ است و درم در هر طرف
 دماغ اندازد و لیس است و لیک تهنیر زنده حساب قول و شتر زنده
 در این مری بریزد شده است که با دماغ پنج از یک طرف شده است
 در هر طرف یک لیس بود و در صحن حساب که در هر طرف
 یک لیس درم در ام الرقی است یا در نیمه و یا در هر دو و هم چنین حساب
 تمیز کردن یک لیس درم در همان غنقه است یا کرات یک لیس دماغ
 است از این عمل که در هر دو ای حرکت مشاهیر و بیاید و
 مذکور است که هر یک از این اقسام دماغین و زنده اند و هم چنین حساب
 یا در شتر و دماغ در حین حساب تمیز کردن یک لیس درم اول
 در مری بریزد مخفی بود و بعد کرات دماغ که است و یک لیس
 این یک لیس بنسبت به رئیس بود
 اما نقد و لغزش یا از امرانی بر خط است که شتر یک لیس درم است
 اطلاق یک لیس او معنی آن بر شتر شدن مرض شتر یک لیس درم شتر یک
 درک شتر یک لیس درم شتر یک لیس درم شتر یک لیس درم شتر یک لیس درم
 و هر یان عمل شتر و تقوین شتر یک لیس درم شتر یک لیس درم شتر یک لیس درم
 شتر یک لیس درم شتر یک لیس درم شتر یک لیس درم شتر یک لیس درم

۵۲۰

۵۲۳ مصنفی معوضی اهل ذکر و استقامت اهل ذکر عار نه باشد که دست را
 در آنگاه بدارد مطلق با بونه کم و بمیدم خارش کم و بر او کوفت
 آنگاه که عکالت و غلاب و بیداری او با شداد بجهت احمیه ضعیف
 لها برزد و با صبر این حالت عکالت خاتمه بر زورش زنیست
 نه چنانکه تا چند دقیقه و چون عکالت از غلاب بجلو صفت
 و غلبه شوند که دلیل اند بر خارش و دماغ باز افرای دم غایب
 بکوشی اگر چه ابتدا اهل از خفیه شده باشد و در این هنگام
 افق اند معانات قوی مانده مشغول در ارض و در اراض و
 پشت کوفت و آنگاه که غلبه زایل بکوشی در پشت کوفت کشته
 و کرا تر آید به بار و غلبه انهمون تدبیری بخانینه و چه چنان
 نهانیه احمیه از حق مانده ملکی مقدار منقسمه و تدبیری روغن
 صوره در صدقین و در جبهه و در پشت کوشا و بر پهنای و
 از به بارده و در نهنگام نهامت قویه زایل لازم است که بار
 از سته کوفتیه بناید شد
 اما ورم مزمن این - در صورتی که با بر ندر چه صحت کوفت و چه شاد
 صورت صحت کوفت غیر از کوفت در بخون تا کوفت عکالت ترش
 این غرض و عکالت حاضره او معین نشده و این مرضی شکر
 بنز

بنز که کوفت با نفی این غرضی است و بخون و چه چنان که شاد
 و غلبه کاف منتر ازیده و دیوانه که در آن خفیه بقیه صحت
 خفیه
 در ورم مزمن این - در ورم مزمن این دماغ و دماغ منقسمه و تدبیری
 کاف غرضی که به تندی غرضی کوفت و غلبه کوفت غیر از کوفت
 مرض ورم مزمن این هرگز کوفت با ورم مزمن این دماغ و باری و غلبه
 اهل این مرضی و ورم مزمن این دماغ و دماغ منقسمه اند
 ترش مرض - عکالت ترش این مرضی مانده عکالت کوفت که در
 ورم مزمن این دماغ منقسمه مانده کوفت کوفت کوفت کوفت
 این مرضی و غلبه این ارض ابتدا ترش کوفت منقسمه و غلبه
 و ترش او ترش کوفت کوفت منقسمه کوفت کوفت کوفت کوفت
 از دماغ منقسمه کوفت کوفت کوفت کوفت کوفت کوفت کوفت
 کوفت کوفت کوفت کوفت کوفت کوفت کوفت کوفت کوفت کوفت
 مقدم کوفت کوفت کوفت کوفت کوفت کوفت کوفت کوفت کوفت
 که صحت ترش کوفت کوفت کوفت کوفت کوفت کوفت کوفت کوفت
 ۲۱ اگر قوی کوفت کوفت کوفت کوفت کوفت کوفت کوفت کوفت
 این غرضی و عکالت کوفت کوفت کوفت کوفت کوفت کوفت کوفت کوفت

۵۲۷
 قوت و شجاعت که ضعف در عملات آنها هر سه یا کمتر متعلق
 و حسی جلد کاه بکسر زین کفو که باید که خور یا باندک
 برین بکشد در آیه خاصه در اطراف و غشای ریه و شش کفو و
 مبنی در ابتدا ریه و بطنه ضعیف کفو و شجاعت که بطنه کفو و جلد کفو
 عرق طریقت و پوست عارض کفو و ادرار یا بدون اراده
 دفع کفو یا در مثانه جمع شده جبر کفو و این جبر اهل بول و
 قطع مثانه است و اغلب آنست که هر سه یا بیشتر عملات در
 میان کفوی صداع و هذیان و اغش و عول و غلبه کفو مذکور
 مخفی که بثورات چند در جلد نمودار کفو مانده بخصه کفو
 بلکه در حصه و پیشتر و اقلام نزد ریه و عرق جوی و در
 مذکور است عارضه ای که در غش و زائده غش مخفی صورت از
 محصوره این مرض که باید همیشه بخاطر ماند و جمع در ضعف و
 تشنج که از ریه و بطنه کفو در بدن است و این علامت است که
 در اثر برونک که اگاه در در کفو از ریه و این علامت است
 در ابتداء ریه دیده کفو و عرق جوی چند بکشد و در ریه
 هر تمام کفو و بطنه کفو از تشنج یا تشنج و تشنج یا تشنج
 عرق ریه و تشنج بطنه کفو و تشنج یا تشنج یا تشنج و تشنج

۵۳۵ آنست که در اجزای عالم دگر که هم بطور صاف دیده شده اند
 بسیار اند و از جمله آنهاست بر طرف شدن قوت از
 جسم دماغ و ام الرقیق و میثمه و در وای اجزای است
 پوشیده شده اند با رطوبت بیاضی و خونی از غشای
 و بالذره از غشای صلب یا غشای که در لایه بر تقاربت
 و این اجزای بطول زمان حاصل شوند و تدریجاً سرایت
 کنند با جزئیات که در قشر مغز و یا نرم شده بفضای
علامات و فشاری و نرم جوئی و دماغ باشد که بفتق و
 بدون مقدمه بعد از گذشتن قشر مغز و تدریجاً
 اعم از آنکه در اجزای اطراف یا در نفق بدن در
 صورت و در اطراف و یا تحت آنست و در غشای
 بعد از بروز علامت مقدم است از جمله است میسر است
 چنانکه در غشای زیرین یا چنانکه در غشای فوقانی یا غشای
 عارضی گشته سر سبیل و حصار و طیندن و در درجی بر غشای
 یا کسب شده و در بعضی قشر مغز که کرم می باشد که در بعضی
 در یک عضله یا در عضله و تدریجاً و گاه فی فی غشای
 از اطراف یا در نفق بدن یا در هیچ اطراف و گاه در
 غشای

۵۳۶ غشای در نفق بدن پیدا آید بعد از بروز این علامت بفاصله
 هلاله کرات درشت و ضخیم نه این و هلاله تخمینی و این
 در درجه و قوه حافظه نقصان یابد و غشای غشای شده
 صورت و چشم متباعد شوند و در همین وقت اطراف بطن متباعد
 شده و در آنجا قشر مغز صاف گردد و یا در بعضی و در بعضی
 و گاه در قشر مغز شده و به سبب دفع و سبب دفع و سبب دفع
 قشر مغز این حالت یعنی به که کبابی طبع باشد و یا
 ریح گشته و حرارت ملل شده و گاه در درجه این مذکور
 شد از ریه و یا کمتر از ریه باقی گاه آهسته و تدریجاً
 نیز در درجه و قوه تخمینی و تدریجاً و تدریجاً و تدریجاً
 ریح گشته قوه صافی و در کسب و طبع غشای غشای
 بطول قشر مغز و یا کسب با تدریج و تدریجاً و تدریجاً و گاه
 این علامت یعنی تدریجاً و تدریجاً و تدریجاً و تدریجاً
 یا تدریجاً و تدریجاً و تدریجاً و تدریجاً و تدریجاً و تدریجاً
 در درجه و قوه و تدریجاً و تدریجاً و تدریجاً و تدریجاً
 و بر از بدون قشر مغز و تدریجاً و تدریجاً و تدریجاً و تدریجاً
 بالذره شش نفس کشیده و تدریجاً و تدریجاً و تدریجاً و تدریجاً

۵۴۱ غم و درشت پندار و دروغی از آن نیست و می توانی گفت که به خط و
 بر آن انداخته و از این جهت دروغ است و می توانی گفت که از دروغ بطلان
 و فرقه عظیم و حیرت زنی گوشت یافت بسیار کعبه
علیه - مانده آن است که در مردم این مذکور شد و در این
 مردم و زنی ساء چون ضوف زید گفت که زید از دروغ گفته
 و یا آنکه دروغی از زنی گفت موقوفات تو به مانده سهله است و خوش
 و دایم در پشت گفتن و شمع ذرایع در راه که بینداند
در مردم و غم که بفرموده میباشند - تو فرستاده که بقراط
 دروغ را شفا نموده و در کتب از حضرت زرارین دروغ مذکور شده
 است و پنجاه و یکش نیست که معلوم معارف این دروغ یافته و به
 میان نهمانه
تشریح - دروغ مانده آن که در مردم و میان مذکور
 چون زید دروغی در این جا که ترک نکرد که دروغی بود
 بر زبان و قمر و حجرت مردم او گفتند و غم و غم
 و قمر باز و یا سبز و ضیف کعبه و وحی و در کتب مذکور
 جمیع نضای و یک است و در مردم و مردم و مردم و مردم
 با فحش شدن آلت در موضع مذکور است که مردم و مردم و مردم
 مدخل

۵۴۲ مدخل است بکار از این است و بر زدن بیشتر در ثبوت و به دروغی و کذب
 که در کتب و مردم شدن آلت شروع می کنند از ماله را ماله که در مردم
 و کذب و زدن از اطراف و دروغ که در کتب و مردم و مردم
 و مردم شدن کتب یا در جمع مردم است و یا آنکه مدخل است
 بکار از طرفین و یا در سطح مقدم و خوش در صورت اول
 مردم کتب مردم شده و در حقیقت که فاصله ماله و مردم
 و به کتب کتب که می رسد و این حالت کتب که معلوم تو
 از کتب کتب که می رسد و این حالت کتب که معلوم تو
 کلمات مردم مردم کتب کتب و مردم و مردم و مردم
اعمال و رفتار از این است ابتدا از مردم بدون مقدمه که در
 از کتب کتب که می رسد و این حالت کتب که معلوم تو
 کتب و کتب که می رسد و این حالت کتب که معلوم تو
 نیز سواش موضع مردم و مردم مذکور شده که کلاه است
 مردمی هر که کتب با غوطه که صورت مردم در کتب
 که سیده و کلاه کتب کتب کتب کتب کتب کتب کتب
 از مردم کتب که می رسد و این حالت کتب که معلوم تو
 باشد که مردم کتب و یا آنکه کتب که می رسد و این حالت کتب که معلوم تو

۵۴۳
بر روی زانو گذاشته و یا در تکیه بر پشت به پشت خورده
و گاه هم ایستاده و به موضع موضع کند و اگر در آن
سازگاری پیدا کرد و زانو به پشت بر روی موضع معلوم شد
مستقر شد در آنجا آنهم نقطه و محل آنکه در سایر اوضاع جز این
همان طوار است و بر صورت همای دیگر نقطه و بعد هم این
وضع مؤخر که در این موضع معلوم است نیز اوضاع دیگر
بر فرض آن باشد که گاه از پشت این وضع مؤخر بسیار
بسیار جدا و گاه هم ربط با این وضع مؤخر ندارد و این او
جای گاه در اطراف سینه و در بغل و عقب و قدام و این
باشد و یا آنکه با فاصله در بعضی از نقاط بر روی سینه
مانند کتف یا بغل یا غیره و یا در بعضی اوضاع کار می شود
بدون و در بعضی اوضاع با دست و پا و یا با کمر که به نفع او
میدهد و البته اینها از اقسام آنست که از اطراف سینه که از
پایین به بالا است گفته و این پنج اقسام در بعضی احوال
هم با هم است و در بعضی احوال به یکدیگر که به نفع در آن
اعضا است که به هر روشی فقط در بعضی احوال به نفع
است و در این وقت احوال صحت یا به اراده و یا به
اجتناب

۵۴۹ بهم میرسد و این استرقا می خوانند دیگر کشف و هرگاه موضع معلول
عصب بواسطه رجم بر طرف کشف یا پی از رنج ورم از آنجا
تخفیف - تشبیه کشف با وجه عصا و متمیز کشف از تشبیه
در او و عصا هرگز نیست و وضع کلاه نداشت نماید و کلاه رنج
کشف ورم در وجه عصا نداشت استرقا و رنج و صحت کوفه
عصب همراه رنج نه بلکه وجع مداوم که از خار شدت
و غلبه رنج بکشف
تقدیر المیزه - در صورت باطله نه از بابت کشف و حشر
بلکه کشف کشف بلکه بواسطه استرقا و بطل کشف بعد از رنج
مداوم با کشف
نسب - عارضی کشف بواسطه ضرب و نقطه و زخم
عصب و از دهن شدن کشف از رجم در عروق الت
علیه - مستعمل است احویه ضد ورم بخصوص ضعه موضع
و استمال افاده هاره و استحمام در ماء فاتر و تدبیر بار و غنی
صیوه و سایر موفات و در حدت ورم رنج کشف
و استرقا یا غنی در موضع با نه چنانچه شرحه خوارک
خارج در موعر عصب نمایند
در ورم الت

در ورم الت بجز از حویلی که **اول ورم غشائی کشف** ۵۵۰
که از کاه با نهنه و بغرنجه کورین از کاه می رست کشف از ورم
کاه بجلد کشف از رنج منقسم کشف کاه و رنج منقسم کشف
کاه می رست و رنج منقسم کشف کاه و رنج منقسم کشف
تشریح - عروق کشف تشبیه این مرض را کشف از ورم و بطل کشف
عروق کشف تشبیه این مرض را کشف از ورم و بطل کشف
و شکسته کشف تشبیه این مرض را کشف از ورم و بطل کشف
کاه که ورم منقسم کشف تشبیه این مرض را کشف از ورم و بطل کشف
کاه که ورم منقسم کشف تشبیه این مرض را کشف از ورم و بطل کشف
علامات - در ابتدا کشف تشبیه این مرض را کشف از ورم و بطل کشف
عصبه بطل کشف تشبیه این مرض را کشف از ورم و بطل کشف
و سورت کشف تشبیه این مرض را کشف از ورم و بطل کشف
و در این نظام کشف تشبیه این مرض را کشف از ورم و بطل کشف
و بدیهه آه در وقتیکه ورم کاه تشبیه این مرض را کشف از ورم و بطل کشف
بهم میرسد که بواسطه حرکت بدن شدت مرض بیاید و مریض از کاه
کشف تشبیه این مرض را کشف از ورم و بطل کشف
متعصبه کشف تشبیه این مرض را کشف از ورم و بطل کشف

۵۳ در کوفه بینی نشانی که چای ثقیل در صحن اولی و یک رطوبت از بینی
خارج می شود که این را بزرگ یا بزرگ یا بزرگ است که با
و گاه متعفن است اگر چه در این طبع باشد صدر آن آشنای
باید که از طرف رذن و اعلا از او اذن زده خفته شود و هرگز
بجمله تجموع مانده هر و خفه تنه اینده و امراضی طالع و با
کس و اندر شدت بخف و یک هفته یا دو هفته طول کشد و
که در هیچ حیاتی شش مبتلا باین مرض نباشد بدون کینه ضلالت

تثقیف - در صورت صدری که در وقت طبع
بدان که این مرضی و فی رذن بینی و یک است مانده که ثقیف
از لحاظ در طفا و وضع و سبب عسرت در مکن است و این
عسرت در مکن باشد که از بدخلقت و غان ماربان
یا جاز از الف و یا از پتان لب از سائیم آلت بدخلقت
آن سبب می شود و صدری که این قدر رطوبت در رذن و
آلت و در لحاظ آن سبب رذن و شش طفا و سبب در
که باز مع و عسرت ممکن است بشرط آنکه شیر را با قاشق
بدان نش ریزد و هم باید ملاحظه نمود که در صورت عسرت
از بل

از بدخلقت است پس سبب رذن ابتداء از دل ملاحظه شود و با
لباز که صدری که در رذن می خورد و به عسرت می آید و این
بر عسرت از لحاظ عسرت لب و رذن هم رذن مبتلا با کسیر
عسرت از الف و در رذن کسیر الف صدر ابتداء در عسرت و
از عسرت از رذن و یا به و عسرت سبب رذن رطوبت ثقیف و
شاه الف شش و جری می شود و رذن قصبه الف
کسیر لاهم می شود و رذن رطوبت مختصه نیز می شود
طبعی رذن ریزد و گاه رطوبت رذن و متعفن لب و این رذن
آلت عسرت

تثقیف - عسرت رذن و مکرر طفا رذن
سبب - استعداد و عسرت رذن رذن رذن رذن رذن
از عسرت رذن در رذن رذن دیده می شود و عسرت رذن رذن
و گاه بطور اسیر رذن رذن در رذن رذن و در رذن رذن
و رذن رذن رذن رذن رذن رذن رذن رذن رذن رذن رذن
در رذن رذن رذن رذن رذن رذن رذن رذن رذن رذن رذن
و رذن رذن رذن رذن رذن رذن رذن رذن رذن رذن رذن
علیه - رذن که صدری شدید لب یا ثویه و رذن رذن رذن

۵۵۵ کلمه وند که آخر از کسند و نندیه و اثر به ملایم لها بر نه و چون طریقت
متر شمه صورت ایزار لب و پیر کف و نندین باروخ به نام شیرین
چون پیر بار شک به کجوز با اایه ملینه نافع است از قبح کلمه و غیره
و در ظاهر بعضی کجوفی و ن منی نندت داشته به و ملیدن پندانه
کفو با قاتی آتوه و ز ر کدات بیشتر در دانت ایزار و موفات
ملیدن ز قبح ایزه عار به با طراف ایزار نه و در چهار ملیدن کفایه
دارنه در نظام مرمن آتوه باید رخ سبک و اثر به موفه و
برخی لها بر برد و در ابتدا بخورند اایه ملینه و به موفه از قبل
و اخطوئی یایینه و چون باین سعادت رخ تف مشع ذرات
در پشت کون اندازند:

آیات کلام با معرفت که بفرستد از ان مانده عاربت از یک فی ورم
که هم از انجا با اوصاف دیگر از ان کف از مصنفین بر آن نه
از که هم از ان کف با معرفت و نه به که پیر جوجه کفو و معرفت
کنند و یا که سبک معرفت مرمن دیگر است مانده ز کلام هم و بدقت
علامت تریک عتاء حافظ ضمیم و تریک و سهر الدفعل کشته برسط
ریک متعین از آنست جادو کف کشته کفو و در بفرستد موفه بر طاف
کفو و این عبارات مختلف تر شده برسط حد و مدد و دست
و صورت

۵۵۶ و صورت که بفرستد از انجا با اوصاف دیگر از ان کف از مصنفین بر آن نه
از که هم از ان کف با معرفت و نه به که پیر جوجه کفو و معرفت
کنند و یا که سبک معرفت مرمن دیگر است مانده ز کلام هم و بدقت
علامت تریک عتاء حافظ ضمیم و تریک و سهر الدفعل کشته برسط
ریک متعین از آنست جادو کف کشته کفو و در بفرستد موفه بر طاف
کفو و این عبارات مختلف تر شده برسط حد و مدد و دست
و صورت

۵۵۷ و درم اندازن عمر شهادت یابد و این واسطه گذرن به غیر عالم
 و آنکه مرضی است بعد از طاعت مخصوصه خون آلوده و متعفن به دهان
 آن که در وقت اغتسل نفس از گور پیر سرچون آید این تعفن را
 ناید و این تعفن که نبار نامطوع است بیشتر است به تعفن که
 که قهر از شب گرفته و این واسطه این مرضی را مرضی را که باقی
 اند و آنکه در دم کرات کند بولیم یا بفرغ و غیر آنکه
 تغییر نفس را برساند و قرن بنفجر کوه و چون با آنکه
 بر سر صحن دهنه های نفی غیر مانده اند در استقامت
 که بیایند و مسوح کوه و واسطه تغییر نفسی که هم محسوس
 پس و در آنکه که این نظام از عظام می و در کف جدا شده از
 حواریت یا از جوارح در صلب خارج کف و در آن صورت است
 فرو رفته و فقط در سلبه نده یک کف محسوس میاید
نقار و ام و شهادت ر ضا در مرضی بطور از زمان است و غلبه شدت یافته
 چند صورت است که با هم اند و چون در مرضی کوه کف مانده است
 نیست زمان که تغییر میاید که اگر چه مایه از از و این مرضی است
 و با صورت ضلالت نیز کوه که مرضی به شدت برسد که با تغییر
تحقیق آنکه علامت محمد و چون بفرقه لا پیر و سیدان رطوبت
 از دیا

از دیا کوه و یا در مرضی است که تغییر در مرضی از زخم نام تعفن **۵۵۸**
 پس علامت همیشه خوانند و نیز آنکه چنانکه باقی می ماند
 با این مرضی پس از مایه کف و تغییر مرضی در واسطه شهادت
 پس است با این کوه که مرضی را در مقابر و نشان بداند و کاش را
 تعفن که در آنکه کوه کوزان یعنی جوارح پس بیفته و جوارح
 محسوس کوه و هرگاه با این قسم از تغییر مرضی در کف باقی
 میماند که سر شاد و قدری که کف شنبه چنانکه بدون آنکه
 داشته باشد و آنکه در سر فرو کنند بعد از که کف است و به
 آنکه در کف باقی بماند و کف که آن که جمیده میاید با غما
 بعد از که در کف سر میاید که بنده کف و هرگاه که کف کف
 کنار جوارح گیر کند و این عروق کفوی باید در سوز از قبه الله
 کف که میاید و بعد پس کف که کف که کف که در این صورت
 و باید دانست که این مرضی در کف کف و در این صورت
 شاد و کف که تغییر مرضی کف از کف کف و کف
 نیا و در واقع در قبه الله کف و بعد از تغییر مرضی باید
 تغییر طبع است و در کف چنانکه و در کف و در طبع است
 تغییر کف که و کف تعفن کف که معلوم است که کف که کف که کف

اعماله تیشک در ورم های خاکی کشتن غش محله جوی برفون و خرم
و مکر متهم کشته حورث انداد و کشتن کشف و دریل ورت
این غش کپار شباهت بهم میرساند غش و غش و شب که در سطح
مفصلها را بر یک پاچای و در کشف و در اجات باشد کشف
بفرزاد کت و کشف درم این غش و کشف با غش و کشف
صدا کشف در غش و کشف و کشف و کشف و کشف
کشف و کشف و کشف و کشف و کشف و کشف و کشف
و در ورم و کشف و کشف و کشف و کشف و کشف و کشف
و کشف و کشف و کشف و کشف و کشف و کشف و کشف
مناظر کشف و کشف و کشف و کشف و کشف و کشف و کشف
از رطوبت و کشف و کشف و کشف و کشف و کشف و کشف
کشف و کشف و کشف و کشف و کشف و کشف و کشف
صلای و کشف و کشف و کشف و کشف و کشف و کشف و کشف
طعم و کشف و کشف و کشف و کشف و کشف و کشف و کشف
و کشف و کشف و کشف و کشف و کشف و کشف و کشف
شدن غش و کشف و کشف و کشف و کشف و کشف و کشف
نفلط

سید و کشف و کشف و کشف و کشف و کشف و کشف و کشف
را هم کشف و کشف و کشف و کشف و کشف و کشف و کشف
و این کشف و کشف و کشف و کشف و کشف و کشف و کشف
کر و کشف

اعماله تیشک در ورم های خاکی کشتن غش محله جوی برفون و خرم
و مکر متهم کشته حورث انداد و کشتن کشف و دریل ورت
این غش کپار شباهت بهم میرساند غش و غش و شب که در سطح
مفصلها را بر یک پاچای و در کشف و در اجات باشد کشف
بفرزاد کت و کشف درم این غش و کشف با غش و کشف
صدا کشف در غش و کشف و کشف و کشف و کشف
کشف و کشف و کشف و کشف و کشف و کشف و کشف
و در ورم و کشف و کشف و کشف و کشف و کشف و کشف
و کشف و کشف و کشف و کشف و کشف و کشف و کشف
مناظر کشف و کشف و کشف و کشف و کشف و کشف و کشف
از رطوبت و کشف و کشف و کشف و کشف و کشف و کشف
کشف و کشف و کشف و کشف و کشف و کشف و کشف
صلای و کشف و کشف و کشف و کشف و کشف و کشف و کشف
طعم و کشف و کشف و کشف و کشف و کشف و کشف و کشف
و کشف و کشف و کشف و کشف و کشف و کشف و کشف
شدن غش و کشف و کشف و کشف و کشف و کشف و کشف
نفلط

۵۹۳ یاریک دانی فی الزم صم کش را که یکی موضع دوم نزد دلم باشد
و درم گشته نیز نماید و از و این و درم چه که سالها و دم کند بدین
آنکه از جلد به آت و یک کافور نماید و با آنکه حیرت بقیه پرده
صاف گردد و نه به که در بطن اثر نماید و درم کرایت بحر ابر
درضا کش و هم بدماغ کند و بش که ملکات و در بطن از
کف و دما چون با آینه کش نظر در جوف او کنند ببینند که
او متغیر مانده و در طوبت بهتر شده و در جوف کش جمع گشته
و صلبت بهتر شده درنی دید و درم مغنونا شده و در
کرایت غشاها را که در این حورت و جبهه تدبیر عارض گشته
جویدن و حرکت و اثر بر حوت و حرارت صورت از دید و جمع کف
و قوه ساعد از طرف سول که یا بالمره بر طرف کف و در بطن آت و کش
شدن یا نهادن او صلی طین و صد از یک نیم کف و غلبه آت
همراه کنند با هر و صد در نیمه که و آب که و ص کونی شده و بعد
عصا مزاج باشد نه یان و در ام بهر گرسه نبار از یک یا هر روز
ملکات تخفیف یافته و هر کف سیدان بر یک یا بی متفق که بعد از
روز قطع کف و گاه قطع سیدان بر یک کف و در جوف تدبیر کش شده
و مدو گشته و در حوت مدو جوف او مانده و در بطن قارنی بر غشای
درست

[illegible]

نقدتہ المرنہ - درم جو از خارج گوش فطر ندارد و باطنی که در
سامه و نایق کس نه رخ فطری است و کس نه رخ که است بقاع
و به بطن او طبعی نایب و چون درم جو از خارج گوش فطر
و باطنی است که در فطر نیست و غیره بعضی می گویند
که کس نه رخ است که باطنی است و کس نه رخ که باطنی است
و کس نه رخ که باطنی است و کس نه رخ که باطنی است
مع و باطنی است که در فطر نیست و کس نه رخ که باطنی است
تیب - مع و باطنی است که در فطر نیست و کس نه رخ که باطنی است
صا زیر زبانی است که در فطر نیست و کس نه رخ که باطنی است
خارج و کس نه رخ که باطنی است و کس نه رخ که باطنی است
ریمه شدن عظم گوش است مانند که در سایر عظام است
بیش و درم گوش که در فطر نیست و کس نه رخ که باطنی است
و آب و میوه و سل و کاه که در فطر نیست و کس نه رخ که باطنی است
اثر که در گوش و در فطر شدن گوش خارج در او و در فطر
بد که در گوش کس نه رخ است و کس نه رخ که باطنی است
تأثیر شده از که درم بطنی است و کس نه رخ که باطنی است

۷۷ صله و در اوج کفن چیده صاف بپوشانند و در اوج کفن بپوشانند
 کفن ثقبه ۴ است بخار شدن ریح ۲ اینه در بطن کفن
 بطرف معلول و اما نه بخفن از آلهای بطن در ورم تریه جوان
 کوشی نافع است اما نه از قایضات بخفوی از محلول و زنده
 و بیع و چلای بدن و نهایت در کوشی کمتر ندارد بلکه از ماندن
 در ورم تنه شده و یا اشتداد ورم کفن و از بجز شدن راه قایض
 شدن ریح و سینه کفن و نافع است استنشاق در اوج کفن
 کوشی یا در بطن کفن و در ورم بطن اولی و در کوشی
 مهر شدن آن ریح استنشاق کافور بخار کفن و نافع است کوشی
 خوشی در بطن کفن اینا که عظم ریح شده باشد آلهای بطن
 آلهای بطن و کولور کوشی و استنشاق کفن و اما نه در کوشی
 بر ورم بطن بطن اولی کوشی کشتن به جوار سینه از آن
در ورم آلت ترشح کفن و خارج کفن بپوشانند در ورم طبعی که
 بپوشانند نوبت کوشی نافع است نفعی تا این زمان بام نوبت
 صدم و ریح غشیه مختلف طبعی که نماندند و استنشاق بخفوی بکشت
 و اگر سینه در بطن در در بطن در فرجه که مدتی بماند
 در تحلیل اسهال طبعی کوشی کفن که ورم در غشیه مختلف طبعی
 و در کفن

در کفن مختلف اسهال کفن چیده بپوشانند که در کفن بپوشانند
 طبعی و در ورم طبعی که نماندند و استنشاق بخفوی بکشت
 غشیه مختلف کوشی کفن که ورم در غشیه مختلف طبعی
 کوشی کفن نوبت نمانده بکشد و اینا که در کفن و در ورم طبعی
 نمانده بکشد اینا که نماندند و استنشاق بخفوی بکشت
 از آن و سینه ورم طبعی که نماندند و استنشاق بخفوی بکشت
 بطن نمانده بکشد ورم طبعی که نماندند و استنشاق بخفوی بکشت
 کوشی کفن و استنشاق کفن اینا که نماندند و استنشاق بخفوی بکشت
 اورام طبعی که نماندند و استنشاق کفن اینا که نماندند و استنشاق بخفوی بکشت
 نمانده شده است زیرا که ما اهل از صحن اسهال تغییر نمانده است
 باین سبب در کوشی کفن اسهال بپوشانند و استنشاق بخفوی بکشت
آلت ترشح کفن - غیر ورم طبعی
علات ترشح کفن در ابتدا کوشی کفن بپوشانند و استنشاق بخفوی بکشت
 سینه و کوشی کفن کوشی کفن بپوشانند و استنشاق بخفوی بکشت
 کوشی کفن کوشی کفن بپوشانند و استنشاق بخفوی بکشت
 و کوشی کفن کوشی کفن بپوشانند و استنشاق بخفوی بکشت
 و کوشی کفن کوشی کفن بپوشانند و استنشاق بخفوی بکشت

sphurite

۵۷۹ در کینه ها و در غصه و در بکین از آنها مانه کفنه که بعد
 زید بر می نه بانه و از آنکات بواسطه بر بانه و مدد کفنه
 بول و غصه و کینه ها منع شود و هم بواسطه قشر او را از زخم
 طایف کفنه که درم از است مرگنه بجریم طلیه و نه که هم طلیه متعده
 در بکین از است مانه بانه بانه طلیه بانه مبدل مرگنه
 بکینه فانه دار که هر یک از آنها منع بشود از زخم و آنست
 سنگ بانه و هر یک از این فانه مانه شده از کینه ها که بانه
 را بر بانه مکر بواسطه غصه و نه که مانه قتل در کینه دید
 مدون بانه در او بانه و مانه بانه که سبب بانه
 است در سینه مانه مانه و نه که مانه یک طرف
 است و نیز بر آن است که آن سنگ در مانه در طلیه هم است و
 طلیه که بانه منع شده است با آلات مجاور ملحق حقه
 و نه که قفسه او منع شود با غش طمان مجاور یا با قون و
 طلیه بانه منع شود و بانه دریه و طلیه بر است با و مانه
 در نه از درم مانه و غصه و کینه ها مانه مانه با و مانه
 یا هر چه مواد طلیه از آنکه درم و غصه و کینه ها مانه مانه
 سرایت کفنه بجریم طلیه و بر خلاف درم و هم طلیه مانه مانه
 کینه ها

کینه ها و در غصه و در بکین از آنها مانه کفنه که بعد
 طلیه منع شده و بر این است باید مانه مانه که آنست مبدل
 شده است بیک کینه لیف و طمان که در میان او یک کینه است و
 خود طلیه بانه مانه شده از در این صورت بر غش قطع باید
 طلیه رنده مانه کفنه است
علامت - چون درم و غصه غلبه سبب و غش و مانه مانه
 مانه او را مانه از سر و نه و غصه بواسطه ظهور علامات مانه
 است که بعد در قیاس طلیه مانه مانه مانه که بر وزن مانه
 بواسطه و درم نیست زیرا که مانه مانه مانه یا مانه کفنه آن
 علامات هم بر غش مانه و نه چون طمان در غش یک مانه
 علامات غصه درم مانه مانه مانه مانه از شدت بفته و مانه
 مانه مانه مانه و نه که مانه مانه مانه در مانه مانه مانه
 بدون مانه مانه مانه در مانه مانه مانه و نه مانه مانه مانه
 او را مانه مانه مانه مانه مانه مانه مانه که در مانه مانه
 خفایه مانه در مانه مانه مانه مانه مانه مانه مانه مانه
 است و مانه مانه مانه مانه مانه مانه مانه مانه مانه مانه
 مانه شده مانه مانه مانه مانه مانه مانه مانه مانه مانه مانه

۹۰۱ محمد و متقی در ورم شده و چون در خضر از زنا رسته بر سر
 و در بر ایام از برورش بفرستد تا عارض شود که فرقی آن
 بر ورم رهم بخفد و در حین آن در وقت قطع جبین و تناسل
 رهم و لیکن در بعضی از آن امر اینی و از لیس آنست که در تخلف
 هم میزند و در اینست که از لیس آنست که از طریق بروز عادت
 غرض آن نیز جدا که ورم در چه غرض آنست که در چنانچه در
 ورم در حقیق او بگوید که در حقیق محمد و از لیس آنست
 معلوم کند که عوارض و حقیق موضع زنا شده است و این که بیان
 در حقیق او شده از دهن کف است در محمد و متقی نیز معلوم
 و در خا بریزند و در بیک آنست و زیر می آورند و ناید چنان
 در سمت مقدم او بهای می نشاند و عوارض او را در حقیق و این که در
 سمت مؤخر بگوید بر از بر و در حقیق او در حقیق او
 ورم در سمت چپ یا سمت راست بهای می نشاند و در کانه در آن
 و در کوفه زان عارضی که از خا بر و در حقیق معلوم که
 که این است از ورم معلوم است و در این صورت حقیق آنست
 متقی که بگوید بهای می نشاند و عوارض او را در حقیق او
تقدیم المعرفة - ورم رهم چون رهم بهای می نشاند و در
 اینها که

اینها که ورم در حقیق آنست که بگوید یا رگیت اصفی و در ورم ۹۰۲
 از کف عارضی که در حقیق او رهم متقی شده در حقیق او
 خط و کف و این که بعد از رخص ورم بفرستد تا در بد از او بماند
 مانه عقیق شدن و متقی ببقع کف جبین
امامی - حقیق از ورم رهم بگوید که متقی قسم نیست
 عقیق رهم از سائر چیزها بلکه ورم شکر است چه از باب که عادت
 با و بیشتر و در حقیق او چه از باب که عوارض و حقیق او
 در این حقیق شکر است از رهم در دهن آن قبور از بر جبین
 و در حقیق و پیران که یا نشاند و نیز از رهم در حقیق او
 و در حقیق او در وقت عارضی که در حقیق او در حقیق او
 بخورند قطع جبین کنند و در حقیق او در حقیق او مهری که در حقیق او
 لیس او را بگوید عارضی که در حقیق او در حقیق او زیند فتن
 و این که در حقیق او زیند و حقیق او در حقیق او در حقیق او
 از رهم لیس بقیع و از مادن پیر در محمد و از رهم او
 او را باقی در محمد بر رهم و در حقیق او
علاج - متقی از رهم ضد ورم مانه فقه و زانو
 و از حقیق زانو بریزند یا بر کف نه ران و متقی و حقیق او

لذیہ الرحمہ و شقراوہ

[illegible]

اوله

۶۰۸
او لهذا غلبه بر هم کرد که یعنی آنکه و در نهایت چون بگشت
بخوانند و بعد از اینکه نمایند که میباید که معجزه شده است و در نفس کم میباید
که بعد از آنکه در درون آنها که بگشت در جبهه است اگر بادی است و بگشت
بیزر که در نهان اندازه عجیب و در اسلام آن زمان معجزه چون بگشت را به پیش قدم
مسلم نمایند و معجزه حق آنکه و صلابت او را و این که محمد از نور ندارد و دیگر
انسان در هم را در حق میهم که از او شهادت میباید که چون آنکه که قهر شده
است و عجیب او و تکیهش و چیزی که تکیه میباید که در حق میهم که که تکیه
را در حق او و تکیه که که هرگاه در هم در سطح مقدم است تا میباید که بعد
و در نهایت در سطح میباید که تا میباید که در سطح است بطرف است
سطح صیقلی است و این است که در نهایت غلبه بر هم است از آنکه که
غلبه بر هم است و معجزه حق آنکه که در نهایت غلبه بر هم است و در نهایت
در این است که در نهایت غلبه بر هم است و در نهایت غلبه بر هم است
که به نام که در نهایت غلبه بر هم است و در نهایت غلبه بر هم است
طوری که که در نهایت غلبه بر هم است و در نهایت غلبه بر هم است
و در نهایت غلبه بر هم است و در نهایت غلبه بر هم است
همه این که با هم شدن نیز است و در نهایت غلبه بر هم است
در آن که را و غلبه بر هم است و در نهایت غلبه بر هم است

۹۱۱ علقه - چنانکه مقرر شد در ابتدا این سه مذهب را به حذر و احتیاط
در حق ائمه شیعه یک یا دو دفعه گفته و بعد چند دفعه مقرر نمایند که در
حاجت در کمر و زیر شکم و در روی علی در کمر و در آن و اطراف و در
در وقت انداختن زانو به ملکوت شد که بعد از آن زانو به ابرو
از هر دو دست که به صورت میزد به آفت و باشد از هر دو کف
از مصفین و اینها بر تن که زانو را بلیق رحم اندازند و به چون
این کار صورت گرفت و بعد از آن بر سر هر یک نهاده به بهتر آن است
که هر یک یک دفعه بگوید که بطور حاجی الله که منقذ صاحب نفوس است
گفتند در ما فخر ما در آب زین موضع و همچنین اما نه در مسجد
آنها طیب و من و مریض و هر چه به بیست بخواب و بیست
بجای اما نه و سه سالت برش بجا براند خدا قدرش کم بخواند
تا هر دو در وقت خواب بدن زانو که بخوری در موضع مریض و اگر در
معالیات مذکور منقذ صاحب نفوس معومات و حملات بجا براند
مانند مسیح فدای او و در غایت این و در غایت در کمر یا در زیر شکم و در
در زیر شکم و ریتق وید که بطور روح ساخته تدبیر نمایند در زیر شکم
و کتله ران و همچنین غایت اتمام و خوش بادن و حقه از آن
میان و همچنین غایت و در زین دیده و پائین و چون مریض
قدح

۹۱۳ درم ارم دانه در ناله با جرم دانه دار و جمع چنانچه این مرغی فانیست
 بر وجه جرم است و هر گینه که این را نهان نمیشد مگر رنگ شدن مذوق
 و گاه از آن است مایه میخورد جراثیم و میخورد که بفرزند آنرا عارضی بود
 کوفت یا سرطان یا فتنه و بفرزند بدون این هباب و فقط در بعضی تغیر
 تغیر است و در این قه مانده جراثیم یا طریقت و یا عارضی و چون عارضی
 بر او میزند یا آید عرق و این جراثیم است که در بعضی چنانکه در آب و یا گاه
 در هر دو باشد که در یک یک عرق غایب در بدن جراثیم که یک جراثیم است
 که در بدن و در این جسم است که بهر جهت که در این میخورد و در بعضی
 درم نصف و عرق درم گاه صلیب و گاه نه و عرق جراثیم اگر چه بدون نظم
 باشد و در ماکر و برید نیست مانند جراثیم کوفت و در بعضی چنانکه
 بجراثیم سرطان مذوق که اطراف آن برشته و سخت و شکسته
 و در بعضی غار و ماصد که از بدن رطوبت میسر بریده فشرده
 مانند جراثیم خازیر و فقط در این جراثیم دیده میاف بفرزند
 لیست دانه مانده قرمز که در خون انگوخته
عقبات - اصله لایه که از جراثیم است و دانه دارم
 بر وجهی که در عرق است چنانچه در بعضی از آنها جمع میماند و در بعضی
 و در بعضی جراثیم سفید عارضی و در بعضی از آنها سفید

۹۱۴ درم ارم دانه در ناله سفید یا کدر و یا برکت و منوطات با رطوبت
 و شفاف که جریان این رطوبت در بعضی عرق و عرق اطراف
 در ناله همان که در ناله عوارث در بعضی جراثیم و در بعضی گاه و تدریج
 در ناله که ران و در ناله و این اوج در بعضی از ناله که در ناله است که
 عرق از حرکت و استعدادهای عرق و در بعضی عرق و در بعضی
 باشد که با کمال طبعی و در بعضی از ناله که در ناله است که
 ناله برورش و چه از ناله با جرم مقدار هم بخوبی که یا زیاد تر و یا کمتر
 حالت طبعی از ناله با ناله میز سفید که در ناله و عرق و در
 ناله درم گاه از ناله است که در ناله که در ناله است که در اطراف
 عرق بفرزند عرق که در ناله و در ناله که در ناله است که در ناله
 شبیه با ناله از ناله عرق و در ناله است که در ناله است که در ناله
 طبیعت مرغی را از ناله ناله و در ناله است که در ناله است که در ناله
 که در ناله که در ناله است که در ناله که در ناله است که در ناله
 بطور است و در ناله و در ناله است که در ناله است که در ناله
 یا در ناله و در ناله است که در ناله است که در ناله است که در ناله
 بهر جهت که در ناله است که در ناله است که در ناله است که در ناله
 که در ناله است که در ناله است که در ناله است که در ناله

۹۱۵
 طشت سفید کمتر بیدان دارد و روغن شدت و در عرق محمد علی
 کوشش نمائید که بواسطه این با رشد نفوذ و با همی از کشت مرغان
 احوال خود و فردا رفته که در یک موضع از اطراف عرق اخف و
 عرق هم در این با ریح کشته و بهتر تأثیر دارد و گاه نمک آنرا که
 طبع و گاه نرم تر کف صندل طشت شدت و سرورشی هر دو
 با جوش شیرین و با عرق بفرزند علی آئین برب روایت طشت
 کف که هر دو کشته با عرقی و جوشانند و در آن باره جوش
 عرق ریح و در آن خانه که ریح این حواصت مقصود است و حرث
 عقد جنین کف و در حرث از این نوعی و در آن از این نوعی و در آن

عسر البصق و سعال دم که بدون هیچ رشح کف و بلغم است و در زنان حامله کمتر می آید
بشق همیشه در غیر کف در زنان کینه است و در مردان کینه کاه دیده شده است
که پاره کینه از سعال هیچ در رشح کینه غصه شفا یافته اند بعد از آن
مدن است

تخصیص می کند از اجزای دارنده در غرض تحقیق و فهم و تفهیم
مدرک و سطح و سواد و تفهیم و آشنایی و شناخت و آگاهی و درجه و مرتبه و

تقریر در روز دوشنبه ۱۸ و عدم علی در اجلاس منتهی آن دین سری را ۹۱۶
باز در اجلاس و آنکه در این موضع مشیبه خود بخوبی از اجلاس
تقریر و سرطانی

تقدیم الحرفه **این** جراحات صیات را در مملکت غیر اندازند و
لیکن بفرمان آنکه خط ناگهانی بر شونده یا بواسطه عسرت در مبلع و
یا بواسطه حالالت محض که در وقت عود شدن روبرو میسر و
جراحات دانه دار اگرچه سوزناک و با جدیت و هر قدر در تمام
کشور بصره آن کثرت و بر طبیب لازم است که طبعت مرضی را برین
پوشانند زیرا که زنان از دشمنی و جود عصب در رحم ضعیف گشته
گشتند و محض گفته و جراحات حقیقی را که همراه گشته با بوم و
بسیار آنگاه روئید پشترت بواسطه و امراضی و کله ای
اسرانی باشد که منع میسر نمیشود بواسطه آنکه لکه ثقبه غشی را گرفته
و مانع دخول منی در رحم میسر و بطور مرضی پشترت مذکور مانع
از بارگشتن صورت لفظ گفته

از این جهت و چون در هر ساله که در کجوفی جاری شده بی از

۶۱۹ **نشیست** نرم و سهل الذمعه دل کف و نش قرز کف و در میان آت و کف
 رقیق یا بیانی لغزش کند و گاه هر دو کف که رطوبت مرسته خون لب چون
 چند بگذرد رطوبت بدلی بر می شود و صورت یک یا چند دست کف و نا
 ایستادگی بر بر می بینیم و شتاب و حواس و از تنگ بگذرد و گاه
 و در هم می پیچند هر اهری که غلبه با تغییر از پهن در هم و در باطون و در

و مجید و صفات

علامات - **اعمال** آت مرئی ابتدا کند بودنی و جوشید یا به هم در صفت
 یا از لحاظ میانه و این وجه است که در بعضی از موضع و صورت عریض است
 و هر کس که با حرکت است و آت و در بعضی از لحاظ میانه و حرکت عریض است
 بر صورتی که گاه و از تنگ بگذرد و گاه بگذرد از عریض و گاه
 به پهنی یا از وسط تنگ تا فیه و این مایه که تا به پهنی و بر است
 بر او حرکت و در این موضع است و در بعضی از لحاظ میانه و در این موضع
 او را حرکت و در این موضع است و در بعضی از لحاظ میانه و در این موضع
 و از این جهت حرکت است که تا فیه و این مایه که تا به پهنی و بر است
 و در این موضع است و در بعضی از لحاظ میانه و در این موضع

رشد و انقباض مرئی - **تبدیل** از پهن چند مرئی و قوف به هم در
 رو به نقصان گذارد و بعد از یک یا دو هفته که بکاف تا کف
 بر آن شده اند

۶۲۰ بر آن شده اند که در بعضی غلبه متعادل کف و گاه از ششم و در
 رخ شده ششم و در آن دیگر متعادل کف و گاه از ششم و در آن رفته شده بعد
 ندانست که گاهی از این کف و در بعضی غلبه متعادل کف و گاه از ششم و در
 صفت که در شش شدن علامات و در بعضی غلبه متعادل کف و گاه از ششم و در
 شب با هم می پیچند در این وقت مایه نرم و متعادل کف و گاه از ششم و در
 با قدرت و تند و تشنگ و تبهم در پا از لحاظ میانه و در این موضع
 کف از پهن شده و عریض و بیرون می آید و در بعضی غلبه متعادل کف و گاه از ششم و در
 آلات مجید و صفت و در این موضع است و در بعضی از لحاظ میانه و در این موضع
 و هر کس که با حرکت است و آت و در بعضی از لحاظ میانه و در این موضع
 و در این موضع است و در بعضی از لحاظ میانه و در این موضع
 و از این جهت حرکت است که تا فیه و این مایه که تا به پهنی و بر است
 و در این موضع است و در بعضی از لحاظ میانه و در این موضع
 و از این جهت حرکت است که تا فیه و این مایه که تا به پهنی و بر است
 و در این موضع است و در بعضی از لحاظ میانه و در این موضع

۶۲۹
 میفتد و غیر از آنکه بواسطه معاقبت که این آلت طارنه است
 بیشتر کعبه و غیره در آن ورم در سطح حرکت می کند و بهر جهت جای
 مانده است و چند آن صفتها را در کتاب مذکور و علامت این مری مختلف
 می شود بواسطه وضع متورم جای که اگر در وضع سطح بفرمایند
 حاجت یار در سطح محذب و مقعر کعبه بود صورت زرد و بی رنگ
 نشود و باید دانست که طبع صفرا در پیوسته بدون تورم کعبه
 و کعبه بواسطه تورم آلت می شود و بیشتر از حالت طبیعی ترش می نماید
 و لهذا مزه و بوی آن در آن ورم در سطح می شود و در آن زمان
 مزه صبی انبوه و ماری گشته و از طبع او صفت کعبه اگر چه در
 جزئی صفاتی باشد که تمیز صفت و از آنکه در وقتیکه در آلت می افتد
 کعبه مری را در کعبه ورم در پیوسته که در طبع مری گشته و
 از اینها یا از سطح سطح فایده کعبه
تقیص - بواسطه وضع سطح که رزق را شهادت می دهد و با قوت
 هر وقت نفس با صف و قله بستان و تغییر می یابد و بهر جهت
 مایه ملوک از ورم مفاصل که رو می کشیم که بین مفاصل است
 و در این علامت است تمیز بین ورم صفات را از قوت و از قوت
 که در این مری وجه بواسطه فشار است که مری را و بطور کعبه
 و کعبه

۶۳۰
 و کعبه و هر ابرو را می کشند و ورم و صفات مری
 موضع متورم شسته کعبه کعبه کعبه کعبه کعبه کعبه
 و ورم می ماند و ورم هم و در این مری وجه صفات مری
 ترش می شود و بعد از صفات کعبه کعبه کعبه کعبه کعبه کعبه
 از مری موضع متورم این مری را مری را مری را مری را مری را مری را
 الم از مری با کعبه در مری و مری مری مری مری مری مری
 کعبه کعبه و در ورم می ماند و در این مری وجه صفات مری
 و در آن کعبه کعبه و بعد از صفات مری مری مری مری مری مری
 یا کعبه مری مری مری مری مری مری مری مری مری مری مری
 مری مری مری مری مری مری مری مری مری مری مری مری
نقد المری - مری مری مری مری مری مری مری مری مری مری
 مری مری مری مری مری مری مری مری مری مری مری مری
 صفات مری مری مری مری مری مری مری مری مری مری مری
 وضع و در مری مری مری مری مری مری مری مری مری مری مری
 و در مری مری مری مری مری مری مری مری مری مری مری
کعب - مری مری مری مری مری مری مری مری مری مری
 کعب مری مری مری مری مری مری مری مری مری مری مری

در جنین عاری از ناف که مادرش متولد بر منی خوش بهیشت و عاری
ناف در ظاهر در میان ناف و اعضاء جنین مانند دانت الیه و سکه و
هر چه شکم و عاری از ناف است از شکم و عریض بر او شکم و دندان و ناف
از طریق و شکم و هر چه صاف و دیده شده است که در افرا
بطور و با شکم و عریض

عقب - در ابتدا چنانچه از این سخن و خبر و خبر فقهیه
تا فقه مشرق و سواد و حالت مریدی این فقه را در میان روز
ملا کند و در این وقت که در زیر نظر که در پیما تا فقه دانسته بر او
سخت اندازند و بی بساطه علم ملایم که بر زانکه یار کنونی و طبعی
و کرم بر او شک که مانع نشود از آمدن فن زانکه و این که مریدی
شدت و جمع کمال نموده بار چه حد آب گرم ملایم نرم که شکم
از اندازند و در وقت که و جمع ضعیف شده که مریدی را بتواند
طعام را تمام در مایه فاسد کنند که به سبزه و مصلحه یا کرم ترش به
کم بوشانه تا کرم را از قریب کنند و بجهت تلخ سبزه ترش و دهن و
حقنه منقرض و کف بجهت شدت و جمع این که با دهن این معالجه
حفت نیاید و این که از بابت زیر ضعف و ضعیف ترش
الحقیق و مصلحه باید ازین مقدار زنده سبزه که به پنج نشسته

[illegible]

از آن آن ثقب می کنند و با حال که مسوره شد و به عروق خفته
 را ثقب نیست این قول را منقرضان قبول نموده اند باید قبول کرد
 که هم یا از نایت درم خور عروق مسوره شد و یا از آن فرقر در مدار
 آنها که رسیده و بکنار هم فرستاده و در بعضی از این مملکت که
 درم در آورده و هم در آورده می بینند و گفته و در این حال
 از عروق که می باشد که در هم می رسد و در ریه و کبد و طحال
 و طلیق و عضلات و در عروق می رسد که این در هم می رسد
 در در هم می رسد یا درم از که هر یک مسوره عروق خفته
 مملکت می رسد و بر خلاف در عروق از در ضامن می رسد که در
 عروق در عروق

[illegible]

۶۳۹ که مثل شفا کعبه قبر از این ایام و بعد از رحلت نبوی و فتح کعبه و تقصیر
 یا سینه و این ایام سینه را کعبه میگویند و در وقت و درم جویند و بعد از
 شکم جویند که در صورت سینه همیشه مثل سینه است کعبه
اقسام مری - کعبه مذکور است بفرز عذراست این مری صورت مری
 است که چنانکه از ابتدا همراه مری است و در وقت شکم و سینه
 که وضع در شکم مری کعبه نبض قوی و سریع و جلد است کعبه و جلد
 و پر نبض کعبه از عروق صورت بر افروخته و شبها متغیر و در وقت
 و قوی تر باشد مری را در هر حالت و این حالت است که تا افراط
 نمید و این ایام است که مری چون از وقت تقصیر بگذرد تبدیل
 کعبه بر روز عذراست که در سینه نبض است و هم از ابتدا این مری
 بعد از سینه نبض در آن بروز کند که بسیار مری متغیر است
 بر وقت است و قوی تر باشد و در این مری کعبه نبض کعبه
 و صغیر و نفس کعبه شکم طبع است که کعبه نبض مری کعبه که صورت
 مری را قوی و در وقت شکم مری را صغیر و در وقت
 صورت از وقت شکم و در وقت شکم مری را صغیر و در وقت شکم
 و هم در وقت شکم مری را صغیر و در وقت شکم مری را صغیر
اماریت مری - در صورت شکم مری را صغیر و در وقت شکم مری را صغیر
 عذراست

عذراست بفرز عذراست که در سینه نبض است و هم از ابتدا این مری
 بعد از سینه نبض در آن بروز کند که بسیار مری متغیر است
 بر وقت است و قوی تر باشد و در این مری کعبه نبض کعبه
 و صغیر و نفس کعبه شکم طبع است که کعبه نبض مری کعبه که صورت
 مری را قوی و در وقت شکم مری را صغیر و در وقت شکم مری را صغیر
 و هم در وقت شکم مری را صغیر و در وقت شکم مری را صغیر
اماریت مری - در صورت شکم مری را صغیر و در وقت شکم مری را صغیر
 عذراست

[illegible]

پرو خداوند
نیز علم و قلم
از و حق

۶۴۴
 مصلحت و مفاسد
 بعد از وقوع در علم این مری اصف زید از مری
 اطباء است و از کجاست که از بر این مری علم
 نیست و علم او بسته است به لغوت مری این نوع است و بعد از آن
 ضعیف و غنی و بفری در ابتدا و در خضع دم غیب همیشه باقی
 دارد کند اگر چه مری هر چه علم است و مری را که غیب
 اوقات پس از ضعیف اگر چه خون هر چه که خارج شده باشد خون
 و ضعیف است و از آنکه لازم است که از جهت شفت شفت و شفت
 بیشتر خارج کنند و همان وقت از جهت باز ماندن زو بر او
 که اندازند و اگر باز لازم که انداختن زو را اندک کنند و اگر
 از ابتدا با علم است و بفریته بروز کند و این انداختن زو باید
 کفایت نمود و چون ضعیف عارضی که با طبع بر او در وقت ترک
 بفریته باید ضعیف دم که بعد از خضع دم باید انداختن زو بر او
 انداختن و این که نفس در مری شده باشد و به انداختن زو
 در وقت که نفس در مری است و از بر این مری است و بعد از آن
 و چون غیب اوقات از این علم منفعت حاصل نشود و در مری
 انداختن زو با مری است و از بر این مری است و بعد از آن

۶۴۷ غلطات - اگر مری میخ لثه بدون آنکه اثر مشق و رطوبت
 در او ظاهر شود غلطات است ابتدا مری در قریب و گرم است ندارد و
 چون میخ لثه از مشق شدن اکثر مری مشق شدن و رطوبت شدن
 رطوبت در صفات غلطات است بریده ماری لثه که در بین مری مری
 دفعتاً مری و جع شدیدی در شکم کند که بدست نماید و بجهت قارون
 و جع همراه کند در هنگام بروزش با لکه شدید و تغییر سیاه و آبی
 و حرکت و غر و سرد شدن برار آنجا بیکه سبب ثقبه مری باشد
 که از آن است و جع لیکن یافته بکلی برآمده لثه و مری شفا
 رساند و لا طیب مادر که آبی و قریب و صورت و مشق
 لثه و مری کج و غیره و بدن که مری باشد بنایه امید و لثه
 و مری لثات بعد از آن یا تا روز و کاه بعد از این است مری به
 هلدکت رسد و به آن وقت از صفات که در ابتدا مشق شد و رطوبت
 و جع لثه و بجهت مشق شدن غلطات از مری این غلطات
 به لثه و مری مری و جع لثه و مری لثه یا بجهت لثه و مری
 و یا بجهت مری لثه و مری لثه و مری لثه و مری لثه
لثه مری - از ماری شدن غلطات و مری و مری که هر
 لثه مری غلطات و مری مری و مری مری و مری مری و مری مری
 و مری مری و مری مری و مری مری و مری مری و مری مری

و لا بد از آن که در مری مری و مری مری و مری مری و مری مری
 در مری مری و مری مری و مری مری و مری مری و مری مری
 که لثه مری و مری مری و مری مری و مری مری و مری مری
 تحقیق مری باید مری مری و مری مری و مری مری و مری مری
 مری مری و مری مری و مری مری و مری مری و مری مری
 و مری مری و مری مری و مری مری و مری مری و مری مری
 لثه که مری مری و مری مری و مری مری و مری مری و مری مری
لثه مری - مری مری و مری مری و مری مری و مری مری و مری مری
 و مری مری و مری مری و مری مری و مری مری و مری مری
علیه - مری مری و مری مری و مری مری و مری مری و مری مری
 مری مری و مری مری و مری مری و مری مری و مری مری
 مری مری و مری مری و مری مری و مری مری و مری مری
 لثه مری و مری مری و مری مری و مری مری و مری مری
 مری مری و مری مری و مری مری و مری مری و مری مری
 مری مری و مری مری و مری مری و مری مری و مری مری
 مری مری و مری مری و مری مری و مری مری و مری مری

۶۴۹ بماند و او را به کعبه بر صورت در این مری تریاک زیر کعبه
و اگر بعضی قریب و بعضی دور است و در هر یک از این دو صورت با ملاحظه
تمام نگاه دارند :

در دوم صفاق مری : در مری صفاق اگر چه بسیار باشد
مرکب و لا مصفین بعد از بیان از او کلمه نه و باین سبب
بعضی مری نه و و نا شنای مری بذرت شیخ مرکب
از دو مری صفاق و لا نایب جهات ۵۰ جزو است و گاه
۴۰ مری بذرت بیض و نایب مرکب با توبه کول و گاه
آنها بعد از توبه مری بذرت مری ۴۰ کعبه رطوبت استحقاق
انقباض رطوبت که در یافه رطوبت و یا رطوبت و شکر صاف
خود رفته شده تغییر شکل هر سانه و نایب است ملحق کعبه
با شرب و با ساق و قاق بطور که نایب بی از کعبه است
همچنین از این مری ۴۰ کعبه که پوینده شده باشد رزق
کعبه و این غشای کعبه غشای و مری یا سیه رنگ است
و چون او را دست کنند یا از او رطوبت بردارند
کعبه که اسفند کعبه اسفند قاق بر دستون خفا رنجیده
و حلقه ایشان پدید می آید ملحق شده اند و این به صفاق ملحق
هم گاه

هم گاه کعبه است که مری از آن پدید می آید و چون حلقه را در مری کشند
کعبه که طولی است و قوتش کم شده است و بعد از آن که نهالی یافته اند
چنان می نمایند که حلقه را نشسته کعبه و در بنا و جریا و گاه در کعبه است
بذرت این غشای کعبه مری شده بعضی غشای مری و در این صورت
عزت مری است بطوری که در کعبه تقریباً در مری مری مری کعبه در این
رابطه چه در مری غشای کعبه چه در کعبه صفاق و این دانند باین مری
کعبه و نیز در مری مری کعبه در مری در مری مری مری کعبه در
رابطه و این مری که مری مری مری مری مری مری مری مری مری
مشتوب شدن اسفند کعبه و در این صورت ملاحظه نمایند در مری مری
هم بر این مری در مری مری صفاق و چه در یک موضع مخفی و در
صورت است که غشای کعبه آن موضع را محدود کرده باشد و در
مری مری که مری مری مری مری مری مری مری مری مری مری
آن است که مری مری مری مری مری مری مری مری مری مری
رابطه و این مری که مری مری مری مری مری مری مری مری مری
کعبه و این مری مری مری مری مری مری مری مری مری مری
و مری مری مری مری مری مری مری مری مری مری مری
یقین است که مری مری مری مری مری مری مری مری مری مری

و نه که مرفی بسته بکلی بر طرفان است و میگوید که در این اوج که تعالی بنماید
در درم و در قاسم العدر غش طایفه در تمام العدرین بخفوی در
 مانده غش طایفه را بر عطف اولی ما در این جا که کوهنفر کنج مکر از درم
 طایفه و قهر در جوف صبر و در جوف طایفه ایزاکه در جوف صبحه میدان غش طایفه
 سیت که بخواند متورم کوه و چون جدار طایفه بسیار نرم و جوش غش
 طایفه و قهر در او بیشتر است و درم دارم از غش طایفه و قهر در جوف
 صبر که چون جدارشان محکم میباشند و جوف طایفه از صدمات خارج
 میمانند

و قهر

در درم و در قاسم العدر غش طایفه در تمام العدرین بخفوی در
 قاسم العدر مقیم که متورم کوه و چون بر طرفان
 متصفین در این باب چندان شرح ندهند
عقله و رفتار و رفتار چون مرفی صبر و با آنکه ماری کف از
 صدمه خارج و جوشیده و جوف در صنف طایفه که کوه که همراه
 نماید با هر جوف در جوف و غطاب و شدت سبک و متورم
 بر طرفان و قشای که از او بقدر جوف و قهر ایزاکه هم با یکدیگر
 حرکت میابد و این هنگام در میان طایفه و جوف و غطاب و با طایفه
 مرفی کوه که چون علالت و درم با درجه شدت رسیدن مرفی
 بودنی علالت

مرفی علالت عامه که دلاله تحریف کوه و در جوف غش طایفه
 قشای که در قهر و قهر طایفه بطرف صبر و در آنکه در صنف
 در درم و در قشای که قهر و این موضع بر طرفان صبر که درم و در آنکه
 درم در تمام العدر و بر طرفان صبر یا بر تمام شدن عظم طایفه باشد
 که مرفی طایفه که خفته بر عسرت و جوف طایفه در پشت طایفه بر طرفان
 علالت شدیده مکرر و ماری شوند و نیز علالت خفته در آن
 در قهر و کوه که در کوه حاکم العدر و از موضع دیگر که غش طایفه
 تر که هم و در در صبر و این علالت همیشه بیک طرفه کوه
 که بخفوی تر شده که مکرر شد و کوه و جوف درم و در قشای که تمام
 العدر که تمام است از جوف و علالت و درم متورم کوه و علالت
 بر جوف کوه و چون در تمام العدر مع قشای که در طرفان و در آنکه
 و این راه اینست که عظم طایفه و جوف بخفوی نه که مکرر شده و جوف
 کوه و کوه هر از آنکه راه جوف از طرفان عظم طایفه است و کوه و او
 بیاد کوه و درم و در در صنف طایفه که کوه و کوه و بیادین نسبت
 مرفی که در قشای که کوه و کوه و درم و درم و درم و درم و درم
 در قشای که کوه و کوه و درم و درم و درم و درم و درم و درم
 کوه و درم و درم و درم و درم و درم و درم و درم و درم و درم

auscultation.
percussion.

۶۵۷ و صورت بروز علائم نتیجه از ضرب ریم و قرصه در موضع از غلاف کعبه
و ج دیده شده است که نشان دهنده تپان را خروج کعبه و صورت
کعبه است تشخیص رخی بسیار مشکل است و از لزوم شنیدن کعبه در
پشت قفس پشه و همراه کعبه با کعبه است صد اترق و تمایز بقدر
هم و وجه بروز علائم کعبه دلایل آن بر وجه شدن ریم با سایر اهرام
صدرا شسته می شود و در آن اسکولت نیون و کعبه کعبه در
با برانی ریم من کعبه چرا که ریم در این سیم است و با ورم غش جابر
مقبض است و مختلف از کعبه آن رخی از این همراه کعبه با کعبه در صورت
قرص در طرف صیغ عظم قفس و بر آنده لا فندلی و کعبه در پشت اهرام
مقبض و حال کعبه در ورم تمام الصدر خلفا در پشت قفس و فندلی بر آنده
و صورت قفس که هر که از جابر خلف جابزه کنند و با بخوبی می شود
نقد و المرنه - هر ضربت بر فسط و فلب مملکت
سب - از این رخی کعبه جوبسط غربه و نقطه و جوبسط کعبه
قفس در جوفات پنج لنگه قرصه در ریم شدن غظم قفس و گاه پنج لنگه از نشانه
و تا که در طرفین غش کارانی شده باشد
عقلی - در ابتدا الایم ضرور و بعد از حصول ریم باید مانند بخوبی
و مضمون که هرگاه و تا در در قفس یا در فندلی که از کعبه رخی فندلی
و در کعبه در

و در کعبه و فندلی که در ریم و اما له با امداد در سر و آن کعبه ۶۵۸
اینکه و فندلی که ریم با کعبه یا کعبه در خارج شدنش طولی کعبه در کعبه
عقلی که با تاسیون خارجش نمایند
در فندلی - اگر چه هیچ اظهار غش و طریقی مر آنده
لنگه و لا عموما ورم آن غش و سانه من کعبه در غش و طریقی
در اطراف کعبه و در جابلا خافره و در حوضه او کعبه هر یک از این
با را در بیشتر جابلا نه بیان می نمایند
در فندلی - اطراف کعبه با رکت از ورم غش طریقی و جوبسط
اطراف کعبه و در قدام عضله مربع کعبه
سب و قشای - کارانی کعبه جوبسط کعبه خارج جابزه در صورت
و عربنه و لدره در کعبه و از و جابزه خارج جابزه و فندلی و جابزه
و جابزه کارانی کعبه جوبسط کعبه در کعبه با تاسیون کعبه که کعبه
کعبه نماید قفس طریقی و گاه غش طریقی من کعبه طریقی از منقذ شدن قفس
کعبه و کارانی کعبه که پاره شدن کعبه و جوبسط کعبه ریم که جابزه از رخی
نوعا پاره شدن قفس که کعبه در کعبه معلوم کعبه که کعبه در کعبه
باید مختلف از آن کعبه که در کعبه و جوبسط کعبه ریم که کعبه از این است که قفس
طریقی و قفس در کعبه و قفس طریقی و قفس طریقی و قفس طریقی

[illegible]

۷۳۵

مدرک کنیم

تقدیر المرد - اگر چه غلظت ندارد و نام فرست سوز و کوفت و جوش

مجامع او را

سب - مایه نقد در شبان و اشیای پر سوز و قور المراج

علیه - عذر که از بر این می آید که این نماند در این سوز و کوفت که

مراج و کوفت داشته باشد و چون صورت صورت کوفت و کوفت و کوفت

در پنج گوشه پیدا از اندام و کوفت و کوفت و کوفت و کوفت و کوفت

وضع و با آن مصلحت و مصلحت و کوفت و کوفت و کوفت و کوفت و کوفت

بر روی صورت است اندازند و با تدبیر اند و کوفت و کوفت و کوفت و کوفت و کوفت

کوفت و کوفت و کوفت و کوفت و کوفت و کوفت و کوفت و کوفت و کوفت و کوفت

متن بصورت بر نماند و با تدبیر و کوفت و کوفت و کوفت و کوفت و کوفت

Estima.

آینا - باریک از مردم جلد که شاد و کوفت و کوفت و کوفت و کوفت و کوفت

و کوفت و کوفت و کوفت و کوفت و کوفت و کوفت و کوفت و کوفت و کوفت و کوفت

بیاره و کوفت و کوفت و کوفت و کوفت و کوفت و کوفت و کوفت و کوفت و کوفت و کوفت

ناتر کند

تعلقات - امراض است بر روی بدن و کوفت و کوفت و کوفت و کوفت و کوفت

و کوفت و کوفت و کوفت و کوفت و کوفت و کوفت و کوفت و کوفت و کوفت و کوفت

در کمال او را

۷۳۶ و بر آنکه بر روی بدن که در کمال او را و کوفت و کوفت و کوفت و کوفت و کوفت

و کوفت و کوفت و کوفت و کوفت و کوفت و کوفت و کوفت و کوفت و کوفت و کوفت

و کوفت و کوفت و کوفت و کوفت و کوفت و کوفت و کوفت و کوفت و کوفت و کوفت

و کوفت و کوفت و کوفت و کوفت و کوفت و کوفت و کوفت و کوفت و کوفت و کوفت

و کوفت و کوفت و کوفت و کوفت و کوفت و کوفت و کوفت و کوفت و کوفت و کوفت

و کوفت و کوفت و کوفت و کوفت و کوفت و کوفت و کوفت و کوفت و کوفت و کوفت

و کوفت و کوفت و کوفت و کوفت و کوفت و کوفت و کوفت و کوفت و کوفت و کوفت

و کوفت و کوفت و کوفت و کوفت و کوفت و کوفت و کوفت و کوفت و کوفت و کوفت

و کوفت و کوفت و کوفت و کوفت و کوفت و کوفت و کوفت و کوفت و کوفت و کوفت

و کوفت و کوفت و کوفت و کوفت و کوفت و کوفت و کوفت و کوفت و کوفت و کوفت

و کوفت و کوفت و کوفت و کوفت و کوفت و کوفت و کوفت و کوفت و کوفت و کوفت

و کوفت و کوفت و کوفت و کوفت و کوفت و کوفت و کوفت و کوفت و کوفت و کوفت

و کوفت و کوفت و کوفت و کوفت و کوفت و کوفت و کوفت و کوفت و کوفت و کوفت

و کوفت و کوفت و کوفت و کوفت و کوفت و کوفت و کوفت و کوفت و کوفت و کوفت

و کوفت و کوفت و کوفت و کوفت و کوفت و کوفت و کوفت و کوفت و کوفت و کوفت

و کوفت و کوفت و کوفت و کوفت و کوفت و کوفت و کوفت و کوفت و کوفت و کوفت

و کوفت و کوفت و کوفت و کوفت و کوفت و کوفت و کوفت و کوفت و کوفت و کوفت

۷۲۹ که گفته و باره اندر در جلد اولی که جلد موضع که در وقت و شقاق
 معده است و گاه با فراشی و شقاق و از این سطح و رطوبت زایل نش
 بگویم صورت منفق شدن باره تازه گفته و باشد که در زیر باره
 حراست اهل که هر یک که جلد موضع که تمام جگر زده بعد از شقاق
 باره از جگر است در موضع ظاهر گفته و در این مری که آیت که اهل
 اند و در این مری دیده گفت که در درو علی و باشد که بی از شقاق
 اول که تا باز در همان موضع صورت و این ظاهر شده که هر یک
 با علامات مذکوره فوق در غیرت مری از جگر اتقاس باره اناید
 چون آیت که متعلق در اطراف یاد در بدن بروز کنند بین علامات
 حاد اند که باره در این موضع بر کت بجای در اطراف
 سخته که گاه باره هیچ باره احاطه کنند در این صورت مری بیار
 لعل و چو و ام و کشش یا بر کشته و کت غیر و موضع شقاق که
 در اطراف اهل بریده ناضی با بیفته آیت که متعلق علامات مذکوره
 او را در فوق بیان گفته که صورت متعلق شده و شقاق در این
 آنها که در علامات بروز شده و در جلد و در شقاق نه قه
 است که که در مری از مری بکس بروزش در اطراف بجای در
 است و بندرت مری از همان گفته و ام این مری غلب از و
 اهل

۷۳۰ چهار هفته است که که در جلد متعلق طول کند در این صورت
 بشوایت سطح زرد زرد و فر گرفته شده صورت شکل از این و در
 گفته و چون مری شقاق گفته و در حرارت تمام شده باره بیفت
 بدون آنکه در باره بسته که آیت جلد و در آن بدین بر طرف شوند
 آیت که در کس که در سببی سطح و رطوبت مری تا میسر بر و
 اندر این مری و بعد در جلد و در شقاق اطفال یک تا چهار که
 باین و گفته این مری به باره میسر تا میسر در این مری جلد
 و میسر است و بعد از باره مذکوره و متعلق رطوبت و در و
 خارج گفته و چون بسته گفت که که صورت به مری از و
 مری بر سر کرد و باشد که مری گفته و بدن و این مری بر ش
 نفس بصورت گفته و لهذا اگر که هر مری بریزند بر صور نمیکنند
 حراست و در این مری بدست که اطفال از قدر موضع سوله
 که نه که در جلد و جلد و مری فراشی و شقاق در این مری
 از جلد است که در جلد مری گفته که که از مری در مری
 گفته با مری که در مری است مری که باره که مری که
 که باره بروز کنند و صورت آن گفته که مذکور در جلد گفته و
 کت مری که در مری و آیت که در مری که مری که

۷۳۱

از دهن که آید نه لا بجهتی در طفل کثیف و این مریضه
 مریضه به طبع و دینی می تواند که رطوبت زیاد از آنجا خارج شده
 مورت باره که در این باره چون گفتیم مریض را با هم نجیب
 و پادشاهی به طبع که از دهن در کینه شده به رطوبت و فاکتور
 را که که که در این مریض به طبع غیب نگین و ام از آن
 به بیشتر نیست و از تیز تر که گفتیم

postules.

تجربیه به بثورت می تواند تیز می رسد این مریضه به بثورت
 مریضه و از آنجا که بثورت در زخم بود به که شبیه که با
 تا که و بثورت است که غیر و قریب بهم اند و رطوبت زیاد از
 فترتند و باره این زرد و قهوه ای و نیم شفاف و به صلب تر صلب
 رسد

تجربیه الموده - مانده آن است که در اکتی مدگر شد
تجربیه که مریض کثیف اند به بثورت و بی ورت با بود که و آب
 بر دهنش در بهار و پائیز است مریض کثیف در تنهای به طبع مریضه و در
 اطفال و شیخ و از هم و غم و امراض در غذا و غذا در دهن
 بر دهنش در اطفال فوق است
تجربیه در ابتدا که مریض صلب است به طبع لایحه بخور که در صورت قلع
 اکتی

۷۳۲

اکتی می باشد و چون مریض کثیف از بهار که کثیف است و شبیه
 و فطول از این و در غرض است احتیاج و فطول که زرات چون باین
 مریضه رغبه کثیف به مشق خوراک بر مریضه اندازند با مریضه
 که از آن و به تدریج به دفعه که به تدریج و مریضه که کثیف و فاکتور
 منتویست هم الف را که بجهتی به طبع پدید می رسد که در روز از ۱۵ تا ۲۰
 قطره به بثورت از بهار است که در و این شش و از بهار به طبع
 و احتیاج در مریضه فاکتور و مریضه به طبع و یک و دهنش به طبع
 دفع مریضه که از این و به طبع که این مریضه که از این و به طبع که
 کثیف و دهنش از مریضه که از این و به طبع که این مریضه که از این و به طبع که
 از بهار است که از این و به طبع که این مریضه که از این و به طبع که
 که در دهنش و بعد از دفع و شش و از بهار است که از این و به طبع که
 از بهار است که از این و به طبع که این مریضه که از این و به طبع که

تجربیه در اطفال که مریضه است که به طبع که به طبع که به طبع که
 که در دهنش و بعد از دفع و شش و از بهار است که از این و به طبع که
 از بهار است که از این و به طبع که این مریضه که از این و به طبع که
 که در دهنش و بعد از دفع و شش و از بهار است که از این و به طبع که
 از بهار است که از این و به طبع که این مریضه که از این و به طبع که
 که در دهنش و بعد از دفع و شش و از بهار است که از این و به طبع که
 از بهار است که از این و به طبع که این مریضه که از این و به طبع که
 که در دهنش و بعد از دفع و شش و از بهار است که از این و به طبع که
 از بهار است که از این و به طبع که این مریضه که از این و به طبع که

۷۳۲ دار که هیچ عجز و صفت گوشت را در پیش که زلفه این مرگ
خواهم نه بیا که گم اندازد این کفر که خواجه کفر که فاسد
و دغیرت کوبانه

Flavus
کلی حلی
نور

آقا دوس - جارت است از مردم محض هر که هر که کند باطل
عزیز در شرف و حریفی که بگوید و شایسته که بگوید
و نه ترش ز لب و اطراف از یک عالم بد ز که به خود شک شده
و شایسته که به حقیقت بد و که و طش فرودفته و این برقی
کس که کفر فاسد و این اواف با عقد صلی حاضر شده از پرتو
و یک و استواری مانده بدلت و کاه نام نه که این
از این پرتو است و استوار گشته به برزخ نقطه زرد
چرخ بر خورشید حاضر شده و کت بمرده از ترش یک عالم حق
و طرد و مورا و آن سوزان که او جود نام و کت به آن رطوبت
ملق کفر و این که برقی قیو و در بر و نه در اطراف این
نقطه یک عالم که بگوید که بر فضل بر طرف کفر و این رطوبت
بعد از چینه ساعت خفته و باره بند و در و طش فرودفته
مانده چنان به دره و بایه و این باره که از دوی و جود
کف تر از و طش بر سر بر فضل بر فضل از و در و طش
آگاه

آگاه یک حور و صفت هر که کند و این باره و کاه از یک عالم
است و کاه یک متعصب و و با که و با که و با که و با که
یک باره از درخت سر سامانه و قیو چمن فرا کرد که در و او کرد
زیر استند بقیو نموده اند که هر یک از آنها حاضر شده اند و یک با
و بشود که در این عالم سار و شایسته می از این زینت از حدت
بهر رسد باره که و کفر و کفر و کفر و کفر و کفر و کفر
شده و از و این که هر که کند با فکرم شده و کفر و کفر
نیز شایسته از در و باره با کفر و کفر و کفر و کفر و کفر
کفتم این است بدو از حق و کت یک متعصب کفر و کفر
را کفتم استشمام کفر و کفر و متعصب شایسته از بر و کفر
کفتم و کفر و کفر و کفر و کفر و کفر و کفر و کفر
فون آن که و طش فرودفته شایسته و کفر و کفر و کفر و کفر
فرودفته که از بر طش از کفتم که از باره بکشد میرسد و این فرود
رفته که در چینه از بر شده باره و کفر و کفر و کفر و کفر
تا و کفر که بویفته اگر کفر از باره و کفر و کفر و کفر و کفر
ماه که سا که ملق مانده در این صورت کفتم و کفر
کفتم و کفر و کفر و کفر و کفر و کفر و کفر و کفر

۷۳۵
 پادشاه گشته ببرد و چون شاه را خبر رسید که او را بفرستد به آنکه تمام عیال را
 سرگشته و در طاعون و دام اکسیت مارین و بچه که سرگشته و باره ببرد و
 و با پادشاه گشته و عیال را سرگشته و با عیال طاعون و دام عیال
 مرگت نایه اینم در بدون مهر و عیال است عیال و با عیال مرگت نایه اینم
 را فرستاده و با عیال گشته و عیال مرگت نایه اینم و طفل ضعیف
 شو گشته در عیال عیال حاضر بر بود عیال

[illegible]

بہ فائدہ کر کے دینی نہ چندر بنالی یا فہمہ کھنڈر فہمہ
 آفہ امی مرفی - قریح و دیگر زفاوس آن کہ کہ بارہ باطنہ
 محفوفہ بیدیر فہمہ کر ٹوند کہ عمل نے اصحاب آنہ ایک حلقہ ہاش
 کھوہ

[illegible]

تفتیش
و چگونه باره گفت و روزی که و طش خوانده بودند
قیف در او کس نهالی و کمر و و اثار را که تیز میدهند فاسد
از سایر اهرامی جدا نموده در آنجا معلقه نموده باره و نه بار
تفتیش و نه طش که آنکه داشته هر کس در این مری یک طش قرمز
از او نشتر نایع و خوب که چنانکه سوادو بیلید در آینه نوشته
و کس در سو 4 که که منب فرار کردند هیچ صورت را و صورت

باره و خوشتر از آن که بی از اعتدال باشد **م**اشام که کعبه طریقت و روش
 برآورد اعتدال و غیر کعبه و سیرت **ن**یت
نقد الموده - مرخصی بر خطی که بر خط و جوش و جوش
 اعتدال در مزاج هم مرخصی و هم خوبه که سورت کار سیرت
 و خاویس که خط و جوش پیش از سایر خفایات و هم خفایات
 بیشتر است در طیف و ششای ضعیف و خاویس نام خفایات بیشتر است
 از خاویس و ایراد آنرا که این نوع از غیر سیرت طبع است
سب - عارضی که در طیف اینان خفایات در طیف است و
 که در طیف است تا قبل از بلوغ و در جوانی طیف در طیف
 و اگر عارضی شود در طیف اعتدال از آنجا که بلوغ بر عارضی
 مرئی بیشتر است و عارضی که بر خط و سیرت است چه نیک و چه
 و چه از آنجا که اینها در این مرئی که به هم انداخته شده
 و سیرت و عینه و در سایر خفایات که عارضی که در خط و سیرت
 خوبید و لیکن بر جوانی مرئی خوبه که پدیدن پیر سیرت
 زیرا که از اعتدال نایکه شده است همت مرتبه که علم او را
 بگویند یک مرتبه کرده **ع**
علاج - آنجا که لایم به تقویت از مزاج کنند در اعتدال

الایه

الایه مره و کنگنه و آهن در و خ ماه و در و خ یه و خدایات
 علیح سوزن و طیف و سیرت مرئی که سوزن و سیرت و سیرت
 شستن و سیرت و سیرت طیف و سیرت و سیرت و سیرت
 با آنجا که طیف و سیرت و سیرت که این طیف و سیرت
 سیرت و سیرت در سیرت و سیرت و سیرت و سیرت
 اینان بر آن شدند که از سیرت و سیرت و سیرت و سیرت
 سوزن و سیرت و سیرت و سیرت و سیرت و سیرت
 آنجا که و سیرت و سیرت و سیرت و سیرت و سیرت
 یا بیشتر از سیرت و سیرت و سیرت و سیرت و سیرت
 که سوزن و سیرت و سیرت و سیرت و سیرت و سیرت
 که سوزن و سیرت و سیرت و سیرت و سیرت و سیرت
 و سیرت و سیرت و سیرت و سیرت و سیرت و سیرت
 شدند که کرد و سیرت و سیرت و سیرت و سیرت و سیرت
 کعبه باین و سیرت و سیرت و سیرت و سیرت و سیرت
 از سیرت و سیرت و سیرت و سیرت و سیرت و سیرت
 سیرت و سیرت و سیرت و سیرت و سیرت و سیرت
 سیرت و سیرت و سیرت و سیرت و سیرت و سیرت
 و سیرت و سیرت و سیرت و سیرت و سیرت و سیرت

بلا ارضیهم علی زبیر افرایرد و یا آنکه بدون مجورت در نقاط
از مبداء اتفاق بشود پس اقسام یا فزایش و تقاریر هر یک
در چنین باشد که بدون مجورت که یک نفوذ خط نایم مانند مغزین
و دمان و حلقه و غیره علامت است که در این مری بسته بدست ضعف
اولت چنانکه اگر مری محدود از تقلید در نزاع بهم نرسد و در
ماری تکلف و اگر سطح برزک را فزاید و یا آنکه در نقاط صغیر
ماری تکلف هم اگر بسته باشد و یا شیده و خط نایم و چون مری
از قاع است مری متباعد و ابدال و سوء القینه و باید دانست
چون مری در همان جلد به تنهایی ماری تکلف اگر چه شیده که
بلذت رسد و چون این اوقات صورت ابدال تکلف و مری بر است
محقق و مجرای نفس گشته طیب بنایه تقدیمه الموده و قیه فرقی
و بسبب این مری اگر چه درست معلوم شده است ولی حق و در است
حفظ است و امانت بود و مری نایم و شایسته که مری مری
علیه در اتمه اتقوا و باید اتقوا خوف و موضع و با سبب
یا تیز بایستد یا سبب یا سبب یا سبب یا سبب یا سبب یا سبب
و مری نیز که در مری موضع بیافته و یا آنکه یا زده و در مری
و یک جو صوره ترنر مخلوط منجم بر موضع بیافته و یا که

بسم الله الرحمن الرحيم

باب چهارم از کتاب امراض

تقف اللهم بمرضی از یکین خون بخارج از جبهه و ریه و کمر
آن رطوبت بط ازاد شده یا آنکه در جوف است و این و در مری
الیه و یا نایم در مری است

تاریخ قدما رقی عده زرف اللهم شد فقه و بقا طر
صنیه موضع زلف و تاب جوش نه این مری در مری است که ان او
و آنکه که سبب او را سبب مری مری که در شسته بیان نایم باین
و لسطه از لسطه متقیم و رسته و تاریخ این مری زلف و ریه
از اتمه را که به مری عیور و عیور سبب حقیق این مری مری
تقریب مری و مری با حال بدن پیدا نموده به تحقیق مری که در شسته که
مری مری از مری در مری که از رقی زرف اللهم که مری مری
مری مری مری

اقسام تکلف زرف اللهم سبب متعلق به طبابت نایم مری
اصلا و مری که سبب ایشان غلبه و مری مری مری
زرف اللهم که متعلق به مری که همیشه مری مری مری
و سبب مری معلوم و مری مری و زرف اللهم طیب یا اصلا

externe.
interne.

۷۲۳ بهشته که نامیده می شود سمه یا بیک و هفت تنه از صفات زرق الهم
عوض می شود که در مریض که در حقیقت بهر کسند یا از مملکت آن
و در کس زرق الهم است بکنه آیم مدت با بقعه نیستند و ظاهر آنست که
خوشان یک در شش و تیر زرق الهم منقسم شده اند با کتو که استیک
نیز می شود که و به پایو که استیک نیز گویند و در هر دو کسیم استیک
نیز اتفاق و کس را در غیر شقا و جفین و زرق استیک نیز
و آن ترن می شود که در ترن می شود

فترج می در مریض که علت زرق الهم است و حقیقت زرق در
تغیر در لنگ است مریض می شود و باین واسطه زرقی که با یک
در موضع مبتدا شده به زرق الهم فرار در مریض یا آورده اند
در بعضی از مریض است هویدا که در حال سکنه چنانست
مرد در مریض که زرق را پاره شده است و آنست مبتدا شده است
با فقه و برکت مریض و کاه بر مریض است و زرق تر و جوش بیشتر
نه آنست ظهور می شود و چون فرار در مریض یا زرق تر و زرق ازاد
خارج شود و عروق نایک در مریض شده که هیچ عملیات نشود
در موضع مریض که در موضع زرق الهم هیچ عروق و عروق
استعد در عروق بهر زرق باید قائل بر آن شد که سیدان دم کوا
لنگ

۷۲۴ ترش است شسته ترش می شود و عروق در لایت صفات بیک است
بند زرق الهم بهر کس باشد که عروق در عروق خلا اند و در
و نه هم در میان شش بهر یک در عروق است که الای بدن با
رنگ شده و جگر مریض می شود و بیک که خون در لای است
یا در میان شش می شود و جگر تیز است که بدن آن بهر صفات
و آنست مریض است که بدن مریض که خون در عروق خارج
که در مریض است که در مریض است که عروق در وقت او در
ابتدا جدا شده غلیظ تر نیز بعد از چند روز مریض می شود و چون در
نیم روز بعد از ترش است در اطراف او مریض شده و آنست
یا غیر تغذیه و سایر مریض شدن و کاه عروق را یک کس
و این کسیم و چون مریض شود در مریض می در مریض و هم جدا شده
او را اعانت نماید چنانچه در سلسله و مریض به تفسیر می شود و آنست
علامات مقدمه زرق الهم و آنست که زرق الهم در
مریض است که در مریض است که عروق در مریض است
دم که است که عروق در مریض است که عروق در مریض است
و بدون مقدمه و آنست که مریض است در ابتدا مریض است که
کس است و تغییر در عروق در اطراف و علامت و نقد در موضع مریض

congestion.

۷۴۹ غلبه دم در او بعد و یک فی کس و صا ح در او برود نایم که از
 افراج دم بر طرف ثخن ترقت الدم الکتوم مانند و خون حوضه
 در استغزرت لپا قرمز و پر غلظت و این فی از ترقت الدم حقیقت
 معالجه خوشی است که بی از افراج یک مقدار از دم و ترقت الدم
 بته نشد و یک فی لایعین و نریض حاصل کعبه متقدیم ترقت
 الدم و پاییز لغشته در وقت که سبب و صدمه و ضرب فاجر بود
 که از تفوق آهک عفویا و قی لهرسد نیز آن ترقت الدم
 تعلق یاج دارد و اما معالین این عینه قدیم و ترقت الدم
 پاییز آن فی از ترقت الدم که مانند که عارضی ترقت در کس
 صغیف و صا ح بود و یقینه و این ترقت الدم با یجم مملات
 عجم و مقدسه هر استنشد و چون حوضه رقیق و بیاض
 است و عبرت غلیظ لغ و این فی از ترقت الدم که در کس
 سبته ثخن بفر از ترقت الدم است که بغاصه کس یازید و کاه
 بطور انتظام عفاینه و چون در کس بایه عجم و برز کسینه
 کسینه سورت ظهور بغض اتفاق خطایف مرثیه از آن صا
 معجم کعبه که طبع است یک فی ایتاج یاین ترقت الدم دارد
 لهذا آنها ترقت الدم نر ایں با سیده و عود فشن و لغ الدم و
 اند

۷۵۰ اند تا غلبت در غان که از یک فی حش شنه و این فی از ترقت الدم
 مملطه کعبه در اشی فی از طرایف محض و شباهت طریقه ترقت الدم
 کس الکتوم و این که عجم آنها با شتام بعد این عجم عا کاه در حوضه
 و چون بندرت از عجم یک برز کسینه که ترقت الدم عجم
 شده است از عجم ایتاج و چون عجمی ترقت الدم در میا مرفط
 لایه که هر اهر کسینه با لایعین فی مرض ترقت الدم کسینه مانند
تخصیص ترقت الدم جالینوسی و معلین بعد از او ادعا کعبه که عجم
 عجمی ترقت الدم و عجمی ترقت الدم بیک در نریض لهر سرت
 بنفی مکتا و مطاقر کسینه و کسینه طیب عا کسینه که کلو کاه
 و کسینه در طول ایشان عجم کسینه و اما عجمی کسینه در عجم
 عا کسینه از اشکالات زید که در وجه یا دم این عملیات در نریض
 الدم دیده اند بفر از ترقت الدم بر ترقت الدم دم برز عجم
 است که سابقا در غلبه دم موضع مکتور شد بعد از عجمی ترقت الدم
 عجمی کسینه کسینه ترقت الدم فقط که خون از عجم یک عجمی عجم
 شده و بعد عجم ایزد اشکال در عجم ترقت الدم لهرسد و این که
 ترقت الدم و اظا ح اگر عجمی شده است و شنه حش میر طایفه
 از عجمی قشره و برز و با غلظت که جلد و دهنی دره زید و شری

علقت که تبر زنده و شال کلا در زرق الدم آن است که تینه
بدنم و صایا و غرض بكون آن و صوری منکره و در ذکر از این زرق
الدم جمیع بیان فرامی بخش فقط در این جا ذکر میکنم که زرق
و بوی هر زرق الدم که در سطح اغیثه غلط و در سطح اغیثه غلط

مسئله پنجم

فصل اول - فطر زرق الدم مختلف میثقی که است چند صنف
اولی که صفوی در زرق الدم در دفع که سببش از رویت
و م باشد و لیس بر زرق الدم که در غرضی تجمعات ممتد
است بر فطر منی از فطر میثقی بر مریض بیشتر خارج کف و
بر مریض زیاده زرق الدم محسوسه فطر زرق الدم از غرض بیشتر
اصحاب است در شروع فطش پیش از و زان است و فطر زرق الدم
معتد میثقی مریض صفوی و مریضی که خون بکشد و جانی
و یا که در جوف است بعد از مریض است که در جوف و عمل آن
است که مریض بسیار فرق است مابین یک مریض که در جوف
بعد از زرق الدم در مریض که بسیار ضعیف است در فطش از
اشخاصی زرق الدم لازم و نافع است و در مریض جمع
مفر است و طبعی با بر مریض قوی و در دفع
او بگویند

او بگویند

مسئله ششم - غیثه بدن مریضی که زرق الدم شود و یا
غلبه صفوی او در غیثه است که وقتان کثیر و مریضان نرم و جگر
لطیف بعد از این است که غلبه صفوی زرق الدم در غیثه غلط باشد
کف در جمیع بدن کفوی در سن بلوغ و در میان و بعد از فرام
که در مریض چه مریض از بدن است و زرق الدم بیشتر است
عرونی زرق الدم در زان پیش از مریضان است و در زان جانشین
است که کف و زان و مریض و مریض و اشخاصی که غلبه صفوی
شان مریضی زرق الدم اصحاب بیشتر است و مریضی که بعد از زرق
و اشخاصی که با طبع یکدیگر است و در مریض زرق الدم در زان
که کثیرین تفوق اتفاق مریض زرق الدم مریض زرق الدم
کف و گاه در این اشخاصی زرق الدم در نقاط چند و فضا
در مریض بدون اینکه هیچ تفوق اتفاق در آن نقاط مریض
باشد مریض در مریض مریض که این اشخاصی یکدیگر و فضا
در مریض زرق الدم که به چون مریضی مخصوص بیان فرام بخش
تاکنون آنچه جمیع در سبب این مریض زرق الدم مریض
چه مریض مریض است و مریض مریض که در مریض مریض

۷۵۲ احافوت و مستی را نشانی که نتواند و نهد در جوف کفاه دارد
 و مفر بر آنند که مثلند در کتب کفون اهرس که بهوت در ایام
 خفوت کبار که اگر چه در عقد از ریحان طار بر عقد او دارد
 اما باید فهمید که این شکل در چه جزو از خون بهم میرسد باید متقنه
 بر آن شد که این پنج طوطیها را تفریق بکنند یا یکم نقصان در عقد
 فیرین اهرسیده است و این شکل تا کون صفت کتب است اگر
 چه میور اندازد بخوبی بخت که چون مقدار فیرین خون را
 بکنند در این سبب رزق الله کفو و این رزق الله همیشه
 رزق الله پایوسر شده و مطلقه شوند در امر که صورت
 قوت فیرین کفند مانند آنکه تفریق همیات صفوی در تفریق
 و هر رزق و آنکه در کتب رزق الله بیان نموده و هم چنین است
 علم چه هر چه متعفن و چه صلب که چون در خون کفند و
 فیرین اهرس که کشته و صورت رقت او شده سبب رزق الله
 کفند و عقیده عصیان نیز میفرماید که سبب رزق الله میزند
 در عقد از طوطی نیز صورت رزق الله کف و این رزق الله
 اهرس رزق الله آکتیور شده و بنا بر صیان تعدد خوف که جمع
 الله را کتب و سبب از طوطی کتب چنانکه عاری نشود رزق الله
 آکتیور

۷۵۳ آکتیور سبب از طوطی کتب علقه اثر سر و طارست و تفریق در
 و کتب شدن فشار هوا بر رزق و در مفر از سبب سبب که
 بهار این در دوگاه کاهن رزق الله بطور ایستاد و هم در
 عده است بطور اندر و باید دانست که سبب جمع رزق الله کتب
 که شدن فیرین خون سبب بلکه این از آن عاری شده و سبب
 اهرس موقوفه چنانکه عاری شده در وقت یک سبب در کتب
 اهرس اهرس از آنکه این سبب در کتب یا اثر کتب یا اورد و کتب
 کتب رزق الله شد که بعد از وضع هر رزق در دوزان
 زن یا اهرس که رزق الله کتب یک سبب در رزق الله
 و متعفن کتب دکان عروق باز با تبه و هم چنین کتب رزق الله
 کتب که عروق نامند و کتب رزق الله در افراد صلبه بدن بدو
 آنکه فهمیده کتب که این تفریق صورت رزق الله کتب
 صبه کتب کتب عاری ریه و کتب کتب کتب کتب کتب کتب
 سبب رزق الله کتب کتب کتب کتب کتب کتب کتب کتب
 رزق الله کتب کتب کتب کتب کتب کتب کتب کتب
 که کتب کتب کتب کتب کتب کتب کتب کتب
 مخفف کتب کتب کتب کتب کتب کتب کتب کتب

۷۵۵ که نرم و مجروح گفته و این برایت گریخت بود و قیاس بر این صورت
ترقی الدم نحو

تعلیل - قد ما بر آن بعد از آنکه برایت عموماً ایستاد بدو
انفع و حرکت آن کنند و در مقام پنداش بریناینه مکرر و قریب
بعد از شدید شد یا در آنست بریناینه مکرر و قریب
بعد از شدید شد و بر آنست که بریناینه مکرر و قریب
ترقی الدم مکرر و قریب با شکر طبع است ترقی الدم و مکرر و قریب
اسباب که هرگاه ترقی الدم آید و شدت نه شده باشد
و فی الدلت را راجع کند و در هوا خلدیم با نه و در سیر
سورث میدون به آنست که مکرر و قریب آید که ترقی
الدم در اکثر ترقی و در دیم و آید که مکرر و قریب است
عالمه یا مکرر و قریب ترقی الدم زیاد و سبب ضعفی ترقی
و یا آنکه مدت طولانی باشد یا چنانچه ضعف و قله ۲۰
بر قله مکرر و قریب و قله مکرر و قریب است
و مکرر و قریب و قریب این مکرر و قریب است که زو زو زو
موضع اندازند که خون زیاد خارج گردد و آنکه از قله مکرر و قریب
بعد باید عدد زو قلیل و در آنست که در آنست که مکرر و قریب
پر این نوع

۷۵۶ بر این نوع اثر به ترش و در یکبار بنوشد و همچنین غایت بر این
در کتب عجب ترش شدن در تنالی و استمالی سهولت و قدرت و مکرر و قریب
از قیل و قدر و در کتب کثیه و پانزیه و جیست و استمالی مکرر و قریب
باید و در آنست که مکرر و قریب بر این نوع مکرر و قریب
مکرر و قریب و در آنست که مکرر و قریب و در آنست که مکرر و قریب
برسد و سهولت از این مرصبت نماید و چنانچه مکرر و قریب
افزاد و مکرر و قریب مکرر و قریب تا خون در آن موضع مانده
و مکرر و قریب مکرر و قریب با رونا و رانی و برین کفر از
ترش و جیست مکرر و قریب که مکرر و قریب مکرر و قریب
مکرر و قریب یا از اطراف مکرر و قریب که در آنست که مکرر و قریب
استمالی مکرر و قریب که در آنست که مکرر و قریب مکرر و قریب
مکرر و قریب و استمالی مکرر و قریب مکرر و قریب که مکرر و قریب
مدت طولانی باید استمالی مکرر و قریب مکرر و قریب
از یک جهت آنست که خون زیاد مکرر و قریب آنست که مکرر و قریب
شدن ترقی الدم که مکرر و قریب که مکرر و قریب مکرر و قریب
تا مکرر و قریب مکرر و قریب مکرر و قریب مکرر و قریب مکرر و قریب
مکرر و قریب ترقی الدم مکرر و قریب مکرر و قریب مکرر و قریب

۷۶۱ ساعت قریب سه فن بود بهر رماف خارج نمود و بفرز
 مصفین زیاده از این که نوشته اند جو ما رماف متدرج گفته
 و چون بگذرد در خروج دم لبره فن در روف منظر گفته و الا
 غلظت خاثر بر سوزن چون از او خارج شده بکم سورت اند
 او که بعد ها بکیم جنب بعد از رماف اگر آن غلظت بود اند
 می کشند که بایت کردن پس با عظم خون در باره جار کش
 و گاه عمو رماف و صورت و عمو رماف جنب با قاهره است و با
 باشد که منظم باشد و شب کوه عمو بعد از رماف ثقل در سینه
 که در مقدمه ذکر شده اند رخ کوه و بیا که فن حریف زیاده و
 عمو رماف زیاده مانده سورت رماف سورت رماف سورت و با بند
 و هم ملکه شده که ترقی الدم الف سورت ملکه کت گفته است و
 این آنها دیده مرگ کوه و قریب رماف بر کیم رماف باشد مانده و
 القینه ترقی الدم و پور پور الام رماف که از جنب بر سوزن فن
 خارج می افتد
تخفیف - التخلیه در تخفیف رماف نیست مگر در صورتیکه فن
 حریف بباریم و جریانش از منزه مؤخر باشد که در منقورت
 اگر ماصوف خارج شود مشبه کوه با نفث الدم و فن
 مده کوه

مده کوه که بعد از سبطه رماف با بیلز و فن کوه مشبه کوه با ترقی ۷۶۲
 التخلیه که حمل در یک از نقا طبعی رقیه بود
تخفیف الموده - خطر ندارد مگر در صورتیکه ببار شدید یا در شکی ضعیف
 یا رخی کوه رماف بکیم اجات بخارن و گاه تهق است و در رخی کوه
 اگر شد تا نه نشسته باشد نشسته باشد نه نشسته باشد نه نشسته باشد نه نشسته باشد
 بلانند که در رخی کوه رماف بکیم اجات بخارن و گاه تهق است و در رخی کوه
 معونی که منفقر داشته باشد ببار مفتوحه بود
س - انطباق رخی کوه رماف بکیم اجات بخارن و گاه تهق است و در رخی کوه
 و سارماف خطا می رخی کوه رماف بکیم اجات بخارن و گاه تهق است و در رخی کوه
 شان بیشتر از این است و سارماف خطا می رخی کوه رماف بکیم اجات بخارن و گاه تهق است و در رخی کوه
 و در تغیر بها و رجعت زیاده کفوی در هوا ببار که و از همه بیاب
 اولت لرت و سارماف خطا می رخی کوه رماف بکیم اجات بخارن و گاه تهق است و در رخی کوه
 پس سبطه رماف خارج و هم چنان سارماف خطا می رخی کوه رماف بکیم اجات بخارن و گاه تهق است و در رخی کوه
 و عظم و رخی کوه رماف بکیم اجات بخارن و گاه تهق است و در رخی کوه
 حوض پس نه حواصت و ببار رخی کوه رماف بکیم اجات بخارن و گاه تهق است و در رخی کوه
 کمیات مبور و در نه کام اوله رخی کوه رماف بکیم اجات بخارن و گاه تهق است و در رخی کوه
 کوه القینه در این صورت بیشتر است که ترکیب دم است و رخی

۷۶۵ روضه شمع شمعونی متغیفاً بگذارد و اگر نخ تو بر او آید که نشه در دهان بچکان
 و اگر چنان فن از او منوی باشد که منوی رو این قسم مدح و ستوده و هوای
 اسباب به رزق از این رزقها و بر سر سون آوردن او که بخا بکشد که
 حلقه نهری به بیست و هفت حلقه میروند که در این بیست و هفت حلقه
 یک نخ دیگر با و بینند که از دهان بیرون آورده بگذرد و برقی بندند
 که چون از آن بگذرد و بیرون آورده و این نخ تو به بیست و هفت حلقه
 شده و در بیست و هفت حلقه دیگر بر این نخ بر کوه و جوف
 بین این نخ که یک نخ از بیرون است که در دهان او کوه که صاحب
 باشد تعبیه کنند و او را در این نخ کنند که تا حلقه برسد و از کوه
 یا هوا و این او که با اندازه که کوه از آن بگذرد کنند و شیر را به
 و این که این نخ یک است و آنه از این در دست شده در جوف بیرون
 و بر این نخ که در جوف بیرون است که کوه که نشه به بیرون
 و خورده بر این نخ و جوف و بیرون است که در دهان او که
 یک نخ در دهان او که جوف بیرون است که کوه که نشه به بیرون
 ماند و این را بکشد که در دهان او که جوف بیرون است که کوه که نشه به بیرون
 من کوه که در دهان او که جوف بیرون است که کوه که نشه به بیرون
 عقیقه شده بتدریج خارج گردد و چون از دهان بگذرد در او پیدا
 شده است

۷۶۶ شده است تا چند روزه تغییر در سینه هر سه که رگهاست زیر این
 بعضی از این مرض بعد از مدت مدیدی شود و رگهاست می طبع و نفست
 که از این مریض بعد از مدت مدیدی شود که رگهاست که بفاصله یک روزه
 در این صورت چنان می نماید که یک تغییر در ریه می طبع و نفست
 است که در وقت نشه او در دهان شده اند در این صورت باید که بکشد
 استحال اخف مانده زاج سفید که با آب و سر یا بیشتر مخلوط نموده
 در دهان چند مرتبه بکشد که کشته و این در وقت غنا بیرون
 مهم فایده است استحال اخف که محمول دیده شود و بهتر
 آن است که با قلم سبک چوب بکشد و کجا که رگهاست
 با قلم سبک زاج جو ساجه یا نینه مزاج چاکه برقی صفی و صاحب
 باشد که این صید و تقویات او به تلخ و غدا را تقویات دارند
تألف الدیم که بفرستد به پند و اندیشه از خارج نفست
 یک مقدار از خون که ترشح نماید در وقت می طبع و نفست
 تا از این شافه قصبه اریه نفست الدیم که بقراط و جالینوس
 از آن بگویند شتال و پنهان کجای پی میخوند که از ریه
 است که بسیار است به هر کوه صفی در بکشد و غلبه هر روزه
 با تغییر اکثر خلایک اگر چه تران چه تمام بود که در غم و زحمت

hemoptysie

۷۷۵ و غیر رتبت وضع مخم در روز بوشته بعد از ریتانج طیفیات که گفته
 اورا با هشت گندم وضع چهار هجتم هر یک سامت یک حب بوشته
 و مستقر است شکر رب و زجاج نیز آنجا که رفته زنده یا مری هر اینها
 با وضع تریاک و بنه این معالجات بخاریم هر وقت در نقاشی و فرغ
 مری و در وقت مری جعفر افشقات در مری هم میرسد
 کچ مری شفا از طشت کوب باید که از مری که خون میرسد
 و چون همراه کنند با بنده لغو مری و در استعمال مری بنده
 و چون مری از معالجات مدکدر رفع نکند بدون ترس اینکار
 و بنه بر آب آردن قرص بمقدار کم بر آب آردن است که در کندن
 سوزش تنه و پنج دقیقه بعد بکند و دیگر با سترتبه بدین
در وقت اللهم در وقت اللهم - اسو ما تو را را بنده مری
 خون از فشار دمان و رتبه از طشت مری که این مری صفا شود
 و صفا بشود و بنه از طشت یا بعد از حبس او بر وزن
 رتف اللهم دمان تلپ مبلغ ثقی از کم شدن فیرین خون و از نرم شدن
 لخته و از جراحت و درده بر مخاط دمان و از سردن آدن دمان
 و در دمان رتف اللهم از دمان مری که صیه به کلب مری خون
 مکرر صورتی که ماری ثقی و بهط رتف دمان و تفریر ترکیب ۲
 در وقت

۷۷۶ در وقت که مقدور خون محرف کبر ثقی که مزاج را در خط اندازد چون
 خون از موضع دمان نشکند و مری بر حسب حالت هیشم نیست
 بخارید خون کلبی رتبه دارد و معده ثقی که بعد بقر یا با راز وضع کعب
 و یا آنکه مری و مری رتبه کشته و این لکات مستعد ثقی با ثقی اللهم
 و با رتف شسته کعب و چون در بهط فقره دمان و بهطینه و بعد از اول
 کنند که مری خون مدقق ثقی و هم تلپ ثقی کعب علی اثر که مری
 او کشته است و در هر حال مری و این طمینان صفا مری که خون محرف از
 جوف دمان میلان دارد و از این که کرافع نکند که سبب رفع شدن
 قرص و کندن مری و مری خون جاری است و خون محرف از دمان
 تفریر و بدون کف یا فانی و یا منوط با آب دمان است
برای علی - این مری استعمال مری که در وقت و قافیه چون در وقت
 ثقی شده باشد با آهن کرف داغ کنند این که خون رتبه از دمان
 سپردن مری و بهط استعمال قافیه است ثقی با طشت
 فشار بر موضع دمان یا طلوله از مری یا کافیه در وقت که مری
 با زجاج سفینه مخم بر موضع کنند
در وقت اللهم در وقت اللهم - که کاسته در مری یا کافیه
 رتف اللهم مری مری از رتف خون در خط مدده و قرص اللهم

۷۷۹ و این قرالدم تا چند روز و ام نعم بنه تقطع یا بد چن خون تدریج در سده بارش
و تعدد از آن از بسبب پیرون رفته از نشانی که در وقت ساعت بعد از وقت
الدم معطوب با بر از دفع کف و جوی خون در بارها جدا رخ از لدم صدر در وقت
و حال کینه شیه که در پیشان قرالدم عارض میگردد چون قرالدم یا قرالدم صدر در وقت
کنند عملی که قهر در نشانی مانده و در وقت در موضع سده و عطش و قشیر و
غش عارض میگردد این علامت از ضعیف و خف و دلیل بر زرف لدم صدر در وقت
و اگر بد نشانی که این مریض سابقاً مبتلا قرالدم شده بعد باید باز در وقت
با وزده و یقین برین صاهر کف که در در آن روز که خون در بارها نشانی
زرف لدم صدر در وقت که بعد از آن مکرر ز جوار حورت هلاکت شود و اگر
بقدر فریاد است که پیش معلوم نشود مگر بواسطه پیانی که کف سده بعد از آن
مریض شفا یابد و در این مقام است بسیار طولانی فهمید زیرا که زرف لدم صدر در وقت
سایر اوقات هم زرف لدم بیشتر و قوی و ضعیف کنند و نیز چون بعد از زرف
الدم صدر از قبل در وقت تغذیه لهرسد و نه بطور است به بدن نرسد
حورت شفا ضعیف است این آنتها که مذکور شد در وقت که زرف لدم
اصلاً بعد و چون غرض باشد در صورتیکه مریض صریحاً پدید بر لدم معلوم است
مریض شفا نخواهد یافت زرف لدم صدر در این وقت هر چند و قوی است
بر چند نایه و صورت ارمانی حاصل کنند و این فی الزرف لدم بعد از آن

و نماند

۷۸۰ ممانندند که بعد از این در وقت سرطانی او را مذکور و هم است
توضیح چون زرف لدم بعد از آن تقریباً لدم نصف عصر در وقت شفا
لهرسد و نه باید و نیست که در این وقت است چه خون نشانی پدید بر لدم
بافته بدن که در وقت و در وقت و در وقت و در وقت و در وقت و در وقت
موض زرف لدم عارض شده است و چون باره از این علامات از مریض شود که
در وقت که مغلطات همه این کسند با جوار است و در وقت سده بد است
که مریض به زرف لدم صدر باید زد که از مغلطات بزدیقن لدم صدر شفا یابد
قرالدم مشتبه کف با نق لدم چنانچه در وقت لدم مذکور میفهمد که چون
بکلی رسد بکلیت قرالدم بقدر که مریض همان ربه که خون در سده
عارض مریض کف و کف و کف که در وقت از خون پدید نشسته و در سده توقف کف به
با نونه بیاد و کف یا معطوب به بر از ضایع کف و در وقت مریض طیب باید عمل
این و مریض به پهلوس که در وقت تا مغلطات آن به بفرماید چنانچه در وقت
اصلاً در وقت و در وقت کف در سده و نیست با مریض مریض ضایع
کف که مذکور شد و مریض در وقت لدم عارض و در وقت در وقت
است و مریض در وقت و مریض در وقت و مریض در وقت و مریض در وقت
چنانچه در وقت لدم عارض لدم و در وقت و در وقت لدم کف و در وقت
سده و البته نه است و هم مغلط خون در وقت لدم لپار کم و در وقت لدم

۷۸۱ **زیر دست** و هم چنین باید دانست که در نفث الدم از سبب سینه بجز راهی
 نباشد که در قعر الدم و جوف اندر دوفون رعیاف با خون جوف در آن مانده اند که باقی
 در کوعیم باشد که بعد از رفته و به به قعر دفع شده و مشتبه با قعر الدم گردد و با
 در نفث است از مقدار خون که بسیار کم است و از سبب هم جوف و آن و علتی در
 نفث است که نیز در قعر الدم است که در تشخیص این سرفه در همه تیزه
 این است که مری ایست یا عرق است اما که عرقی او نباشد و در تشخیص
 صبح الراح و با بنیه قعر الدم و چون بعد از آنکه در قعر الدم طبعی
 کوع و بعد از نفث بر قعر الدم شفا یا بد زرق الدم پیدا شود و با خون
 از بر قعر الدم مدتی است که و نذر در کتیکل زرق و نذر ای سرفه
 باید حدی بر آن زد که یک سرفه کمتر در سده بر نذر نفث و در تیزه
 مدتی طبعی مری است از آن است بلی و قتل ای که در اعمال بدن
 لازم میزند بطبعی که آن رسیده
نقد المعرفه - در قعر رقیط خلطی که است چون صلیا شفا بعد
سب - چون اصحاب پیش بهای است که در عوم عنبه دم و زرق الدم
 شده و چون شفا بعد بر نذر در نذر و در نذر و قعر و چون عرق
 مری کوع در قعر و در نذر سده و مری کوع از راه اهرام اثر طریا کوبید
 و مذکور از المعده و نذر مری دم در نذر و نذر امرای شریف سده

۷۸۲ **چون** بطله ادری را آن و چه در بطله مری که از مخاط سده حرکت با آنها است
 و مری کوع بطله اثر مری است اما که در نذر و نذر و نذر و نذر
 در نذر آن و چه در بطله مری که از مخاط سده حرکت با آنها است
 او کمتر از مری است که نذر از راه سده که مری کوع در نذر و نذر
 چون در نذر و نذر که نذر از راه سده که مری کوع در نذر و نذر
 بعد از رسیدن نذر به نذر و نذر از راه سده که مری کوع در نذر و نذر
 اثر که در بدن مری است که نذر از راه سده که مری کوع در نذر و نذر
 زرق و نذر این و نذر از راه سده که مری کوع در نذر و نذر
 که مری کوع در نذر از راه سده که مری کوع در نذر و نذر
باز است
نقد المعرفه - مری کوع در نذر از راه سده که مری کوع در نذر و نذر
 و نذر از راه سده که مری کوع در نذر و نذر و نذر از راه سده که مری کوع در نذر و نذر
 که نذر از راه سده که مری کوع در نذر و نذر و نذر از راه سده که مری کوع در نذر و نذر
 قعر و نذر که نذر از راه سده که مری کوع در نذر و نذر و نذر از راه سده که مری کوع در نذر و نذر
 مری کوع در نذر از راه سده که مری کوع در نذر و نذر و نذر از راه سده که مری کوع در نذر و نذر
 اثر که مری کوع در نذر از راه سده که مری کوع در نذر و نذر و نذر از راه سده که مری کوع در نذر و نذر
 مری کوع در نذر از راه سده که مری کوع در نذر و نذر و نذر از راه سده که مری کوع در نذر و نذر

بلد از در و تر بر از و هر که گویند بنوشته در این به نسبت از آمیزه با حرکت
 آنجا که عشر اول به بیدار گشت و نظردان و خلق بر این دو امتحان گشته
 زیرا که باشد که خون چون بگردد سبب اشتیاق بر این گفتم چه از در
 شدنش بقعه اریه و چه از هر بدن و بسته شدن آن در خلق و در این
 مدد و کون معالی تر که از هر بدن تا چند روز رخ زرق الدم چون
 معالجات مدد رخ زرق الدم که گفته قضاات از قیصر عصاره
 تیاج یا مطوقه پوست از زایه محمول زایه سفید و طهر از گشته بنوشته
 آنجا که زرق الدم بعد از بلع زایه محمول زایه سفید بنوشته
در زرق الدم که بفرستند هموار از رانستید با مانند زرق الدم
 معور و ریت از زرق الدم که هر یک از این شوند در غش و مخاط و اما
 از شاعر به مستقیم و با هم در سید این و گنج به زرق الدم که
 که می زنی گویند در جزای هر یک و غلط که اندر هر یک گشته با هر یک
 دانه در این موضع زرق الدم معور که از هر زرق الدم که هر یک
 منقسم می شوند با کیتو و پیسو و صفا و عرض
ترجمه مرض چون زرق الدم اهل بود و یا آنکه سبب در سوزن غرض
 باشد شام که کعد در آن سوزن که خون تر شام است غشای طبع
 و رخ شده است و این مرض یا تب و ریت و یا که دان دان که

غشای

غشای و یا طرد با گشت خا رفته و مد آستین به رخ زرق الدم
 ظهور صورت گشت به زرق الدم بر طرد غشای مخاط جوفی آنکه رخ گفتم
 و ممتد است با رنگ و بدون گشت در زرق الدم که هر یک
 که است به غیر تغییر است و یک به صورت و گشت در زرق الدم که هر یک
 عصور یک نشانه که گشت مانده که در زرق الدم که هر یک
 مواد بود که در زرق الدم که هر یک در زرق الدم که هر یک
علل زرق الدم که در زرق الدم که هر یک در زرق الدم که هر یک
 زرق الدم که هر یک در زرق الدم که هر یک در زرق الدم که هر یک
 قلع زرق الدم که هر یک در زرق الدم که هر یک در زرق الدم که هر یک
 و صغر در سوزن با زرق الدم که هر یک در زرق الدم که هر یک
 از زرق الدم که هر یک در زرق الدم که هر یک در زرق الدم که هر یک
 که در زرق الدم که هر یک در زرق الدم که هر یک در زرق الدم که هر یک
 اهل زرق الدم که هر یک در زرق الدم که هر یک در زرق الدم که هر یک
 زرق الدم که هر یک در زرق الدم که هر یک در زرق الدم که هر یک
 عموماً در زرق الدم که هر یک در زرق الدم که هر یک در زرق الدم که هر یک
 زرق الدم که هر یک در زرق الدم که هر یک در زرق الدم که هر یک
 قدر از زرق الدم که هر یک در زرق الدم که هر یک در زرق الدم که هر یک

معدله ترش خون طراش
که دفع کرکع و لا چون
موضع رزق الله و
از مسقیم باشد

افراد است که مختلف شدند بحیثیت کثرت رزق الله و این سبب معر رزق الله
قریب است بقیم باشد از معدله در روز اول است چهار ساعت طول کشد
که خون خارج کرکع و در سبورت بنوعی است و خون تغییر پذیرد که اگر رزق
الله جوئی بفرماید مثلین بر روز علالت و سبب نشسته در وقت نشستن
و اما در وقت رزق رزق الله سور جوئی که و اما است که این خون
خون نشسته در الفه مدو شده و دیگر بر روز غایت و شب که کثرت کرکع
و در این صورت برین مدت چند روز خون دفع نماید مقدار خون ترش
اعلانات جوئی است که سبب است که کثرت و یا بیشتر از این مقدار
بفرماید که در وقت که در چند ساعت تا یکساعت و کثرت چارکی خون نشسته
و در بنده یا مدتش برین مدت که در وقت است انتهای رزق الله سور جوئی آن
که در رزق الله سور جوئی که در وقت است چنانچه برین بر وقت نشسته
کثرت مدون است که در وقت است اندک مقدار کرکع و لا برین وقت
کرکع که بهیچ وقت سبب در این رزق الله سور جوئی که

تشخیص از تشخیص رزق الله سور جوئی باید فهمید اولاً و کثرت رزق الله
جوئی محلی که خون از آن محل ترش شده است سبب او را تا وقت
خون دفع نشسته است که در آن روز علالت جوئی برین وقت نشسته
رزق الله و در وقت که رزق الله سور جوئی و بعد از کثرت نشسته
خون در وقت

خون دفع کرکع و بناید و چون بر روز سبب باشد بلویند که رزق الله سور جوئی
و این سبب است که در وقت رزق الله سور جوئی که مقدار خون ترش که
کثرت الله سبب است و لا در وقت است در ظرف مقدار رزق الله سور جوئی که تغییر یافته
باشد بخود و بناید کثرت باشد که در وقت و کثرت سبب است که در وقت
سبب باقیه با جسم است که در وقت رزق الله سور جوئی که در وقت
از وقت و خون در بر روز یقین حاصل شد باید معلوم کرکع که ترش خون در وقت
شده است یا آنکه در سبب یا در زمان و یا در جوف بنوعی که در وقت
که علالت سبب است که در وقت رزق الله سور جوئی که در وقت
کثرت سبب است که در وقت رزق الله سور جوئی که در وقت
الله سور جوئی که در وقت اول است که در وقت سبب است که در وقت
کرکع و لا چون رزق الله سور جوئی که در وقت سبب است که در وقت
رزق الله سور جوئی که در وقت رزق الله سور جوئی که در وقت
و رزق الله سور جوئی که در وقت رزق الله سور جوئی که در وقت
تشخیص علالت از رزق الله سور جوئی که در وقت سبب است که در وقت
سور را با رزق الله سور جوئی که در وقت سبب است که در وقت
خون در وقت سبب است که در وقت سبب است که در وقت
و این کثرت سبب است که در وقت سبب است که در وقت

۷۸۷ سده است از هنگام بروز عوارض و دفع خون و در آن است که
 بعد از دفع خون با انگشت مستقیم را امتحان کنند و یقین حاصل کنند که
 سبب او مرض از غش مخاط معده باشد و هم دانه بزرگ در دفع خون
 باشد باشد که هنوز رخت الدمار معده در سبب این مرضی افریت و چون
 باشد خون بخوبی صاف و قوی تر خوش رنگ و بوی از بروز عوارض و در
 مرضی بوزنم خون تا بکار نماند و دفع بر از مرغ نماید غلبه یا فیه
 دانه بزرگ و سبب و سپردن مرآت و بر این تیز کردن انکه رخت الدمار
 اصل یا عرضیست باید حالت سابقه و حال مرضی بود و نسبت چنانکه
 رخت الدمار در آنجا هیچ المزاج بود رخت الدمار صاف و این که صاحب
 رخت الدمار متبدل بر مرضی بود و رخت الدمار عذر تر از سرطان و این
 بود چون بروز او در میان حار و سرد بود یقین حاصل است بدان
 پیرمیشته
تقدمه المعرفه - آنکه که مرضی شفا یافته باشد مرضی خطا می چون رخت
 الدمار معده را صاف بپارند و در آنجا عود مرضی در آنجا شفا می که ظاهر است
 المزاج بوجه طبعی بناید که تقدمه المعرفه را به دانه بزرگ این رخت
 الدمار غلبه است او است که در تغییر اکثر اسما مندرج در کتب
نکته - مرضی که دانه بزرگ با کثرت سبب از ریش معده نشسته
 و این رخت الدمار

و این رخت الدمار معده را رختی شفا در شفا می که حرکت و خوش نما **۷۸۸**
 از سبب سبب تا چهره در اندام لطیف است و باشد که با طبع مرضی
 نفعه کف و باشد که رختی شفا در سبب سبب تا چهره در شفا می که
 معده و سبب سبب تا چهره در سبب سبب تا چهره در سبب سبب تا چهره در
 عرض اسما را رختی شفا در سبب سبب تا چهره در سبب سبب تا چهره در
 از سبب سبب تا چهره در سبب سبب تا چهره در سبب سبب تا چهره در
 سرطان و هر علتی که عذر در کف و دم و رید باب الکلبه یا و در
علیه - آنکه که در سبب رخت الدمار معده باشد در این هم بکار
 کرده رخت و چون در اطفال که تازه متولد شده باشد سبب سبب تا
 شوق اسما را رخت الدمار پاییه عارضی شفا در سبب سبب تا چهره در
 اند و آنکه بعد ناف را بکشند تا قدر رختی آید
اما بوسیر - که بفرستند به سبب سبب تا چهره در سبب سبب تا چهره در
 دانه با سبب در سبب سبب تا چهره در سبب سبب تا چهره در
نکته - مرضی که هیچ سببین از او کف و معده اند و
 جز بقراط و این سبب که این مرضی در رختی شفا در سبب سبب تا چهره در
 دانه سبب سبب تا چهره در سبب سبب تا چهره در سبب سبب تا چهره در

ممد و ابا فتق بقراط رحبت لهم موضع عفوی را بر کتف راسته

تشریح و فہم - کہ این فہم از لفظ اسیر کہ جو سیدان و مہم فہم دید

عارضی مکرر کھانا تناول نہ کرنا کہ یہ تغیر درعیط ہے

میرسد و همین قدر باید قبول نمود که تغییرات فوق و متبذل هم که

درس یازدهم معقول است با هم میرسد و در این مرض هم باید موعود

باشد و ما در غلبه اوقات بوی شیرین شده و بوی بسته برودت بوی

روانه مار مدور منقحر که منقر از آن پدیکوله است و منقر دیکله

مذہب قائمہ شان عیسیٰ مرشد شہ دور ہیورت آفرست

حق ان فرق ما بین نکته؛ طریق و سطح این نکته؛ صاف و بیابان

ست و هیچ آنه از مدرسه تا محکم قارزیت و بفرز این تکیه با برور

روم مقصد است که نامیده شود و بر سر خار و دیگ بر روزستان

ف روده و در بالدر عضله صفيقه در فاع مقعد و فاع و فاع

شوند بوجایید در افلا و مغرب است و در فی آنجا از نشانی است

در مقصد و دیده شده است تا قوی متبیین در ربع این دانه

تختلف داره و بجز آن آن دانه که در قلم و میانه

وید آنها در ظرف الدنجر و صفر و دیگر از نوع با صه

922)

مختلفه نواز آنها و وقتیکه بعضی تغییرات مآخوذ از آنها کرده است

[illegible]

این را نه با مدتی و امانی نه و بکدر مهره و مقدم گویند بفرقیست در آن

البريد که در این شهر است در این موضع، قلم و در این کعبه و تقوا و ا

نورید مدهوس زده که بر عتف جلال آن نازک و نرم و متعقب

نشته در آن نزد عشق چو بر سر و مشتبه بعد با ترف الدائم

والله اعلم بالصواب

نستد و به شوق خود و شیشه کف به پا قدمه مقلد و مفرات این را

مسلک بر سر ایشانند ماست مواد ضعیف و بی صلابت را توسط آن است که خون

کوفه دانه غلیظه که است و یا بر سهله آن است کوفه الحانه اطراف بطور

از زمان است متوجه گشته و صلوات و چون غلظت سر گشته و احاطه کند

قبل از بخت گناه زبوسیرغون زیدار میسر کردی انفسر میقیم

از سبب و از این جهت پس بقدر موضع غرض و احوال و حکمت و در هر مقیده

و دفع المصنف بر لز غیر و موصوع است و نهیب می آید

بأسر اندک از طوبی رقیق و سفید، زشسه بمطبوئی علی

مستند به وجه کرمه البوال و وضع شکم و مدم شته و آهوی و کت

1

۷۹۷ مرقی گفته اند که اگر از آنجا منع جارش دم از او ده منای متقیم و غیره
 آید و هم مرقی گفته اند که باید که میسر و نه خون در متقیم انداختن را در کمال
 و خوش شدن مصلحت در استیکار بخوبی خبر از او و چون که در مقدمه
علاج علاج بر سایر برکت نوع است یا لیا تیف و کورتیف و
 او ضلک کتیک و چون بر نفس علی گفته اند که سیرا که دلیر بر پندار خون
 و سایر است و کفری چون دانه با بخار آنهم بخار کنند بر صور حقیقه کنند
 که بر از رخ شده در متقیم هم گفته اند که استیکار منای مورت میسر
 باکت مر که و زین خون در آلت مورت عروق بر از میسر
 نافع است که مسهل برقی را که صاحب بر سایر بر خون و متد بکته و ملا
 این بر فی شده و دیگر که میسر کنند آنکه میسر خون به آلت لیا بعد
 که کفون او با آب که دیشوین و لته دار کرد و در و دانه و مقعه و بوی
 بجز از دانه و اما نه از آب که در و استقامت شیمی که در آب که بکته
 آنکه که دانه در بر سایر بر صومع و ممتد شده و هم چینی که کم است
 و هم بر شایع اطراف شده اخذه ملینه و محذره که در دانه و هم
 که در علی گفته اند که بفرز مصلحت زور را به آلت مجاوره میسر
 و محذره اندازند و اما نه در لیا در کف صومع انفع است بفرز مصلحت
 شرط از آنکه بر او دانه استقامت شیمی که در آب که بکته
 یا نقد

در استیکار خون
 میسر متقیم

۷۹۸ یا نقد که گفتند خون جارش شده و دانه فال لک را که دانه میرون
 و گفتند که به باید که در استیکار که باره بعد و خورشید و بوی بر سله تا
 میسون که در کف مقعه بر دانه یا دانه لک را که در صومع
 لک را که در دانه و بر از رخ آلت و هم تدابیر باقی اندازد که بر دانه
 لک را که بر سایر بر ممتد که زینم از حد صومع ممتد بدون سیرا
 تدابیر بعد در این صورت با سایر اطراف مقعه و بوی بفرز
 با استیکار و در مقعه بر دانه که سیرا که بوی یا بوی لک را که
 که مالیده بعد به مصلحت مذکوره یا ملینه که در فریه و استیکار و خون مرقی
 ممتد است که بر سایر بر ممتد که زینم از حد صومع ممتد بدون سیرا
 اندر نقد الفصول و کثیر اندازد بخورند و اثر به ملینه و ممتد شده
 و بر از رخ صومع مصلحت برقی و مقعه یا سیرا و بر زین خون لیا
 نقد و استیکار لک را که در و قسیر با آب که و هم مقعه یا سیرا لک را که در خون
 اندر فریه شده که لک را که در خون و اثر در آن لک را که در مورت
 این لک را که در زین خون بوی بفرز و بوی آلت که در
 لک را که در لک را که در و این لک را که در صومع و لک را که در بوی بفرز
 نایه و سیرا که لک را که در بوی بفرز لک را که در صومع لک را که در
 اندر دانه بر دانه و سیرا که در زین خون لک را که در لک را که در بوی بفرز

تو پا

۸۰۷ و صلبه که در ریه در مجاری که صفوی نهام ادرار است و دفع اوله
و ناقص کعبه و عروق خون این قطره قطره و صاف و خنک باشد
دارد و این که ریش خون در عروق و در مجاری قدر از خون در
مستانه شده محفوظ با ادرار کعبه در وقت ادرار با او دفع نشود
خون مجاری که در ریه از صفت دقیقه تا چند ساعت و در وقت
که تا سحر روز بخاک شد تحقیق این ریه از بول الدم باین کوفت که
در این مجاری خون فقط به مده و تقریب و بیع شانه لایم
نقصه المعرفه - صفت این ریه که در ریه کوفت و در ریه و در ریه
وارد به لیت و از طرف غشای غشای انداختن سید و در ریه مجاری
در وقت کنند
آنها علیهم - در ریه علیهم این ریه است که در ریه حمله
بچینه و است خود را در ریه کوفت و در ریه و در ریه
به پشت بخوابد و از اینها که در ریه کوفت و در ریه کوفت
بعد از او که در ریه کوفت و در ریه کوفت که در ریه کوفت و در ریه
رتف الدم نیز در ریه کوفت
آنها در ریه - در ریه کوفت و در ریه کوفت که در ریه کوفت و در ریه
غیر از این است که در ریه کوفت و در ریه کوفت که در ریه کوفت و در ریه
نه لیت

۸۰۸ و صلبه که در ریه در مجاری که صفوی نهام ادرار است و دفع اوله
و ناقص کعبه و عروق خون این قطره قطره و صاف و خنک باشد
دارد و این که ریش خون در عروق و در مجاری قدر از خون در
مستانه شده محفوظ با ادرار کعبه در وقت ادرار با او دفع نشود
خون مجاری که در ریه از صفت دقیقه تا چند ساعت و در وقت
که تا سحر روز بخاک شد تحقیق این ریه از بول الدم باین کوفت که
در این مجاری خون فقط به مده و تقریب و بیع شانه لایم
نقصه المعرفه - صفت این ریه که در ریه کوفت و در ریه کوفت
وارد به لیت و از طرف غشای غشای انداختن سید و در ریه مجاری
در وقت کنند
آنها علیهم - در ریه علیهم این ریه است که در ریه حمله
بچینه و است خود را در ریه کوفت و در ریه و در ریه
به پشت بخوابد و از اینها که در ریه کوفت و در ریه کوفت
بعد از او که در ریه کوفت و در ریه کوفت که در ریه کوفت و در ریه
رتف الدم نیز در ریه کوفت
آنها در ریه - در ریه کوفت و در ریه کوفت که در ریه کوفت و در ریه
غیر از این است که در ریه کوفت و در ریه کوفت که در ریه کوفت و در ریه
نه لیت

عقدت قریح - شقاق و حشا در حشا و مصلطه نفیر که در ریه
که سبب او که در ریه کوفت و در ریه کوفت که در ریه کوفت و در ریه
و است مبهت که در ریه کوفت و در ریه کوفت که در ریه کوفت و در ریه
آید و در ریه کوفت و در ریه کوفت که در ریه کوفت و در ریه
عقدت - در ریه کوفت و در ریه کوفت که در ریه کوفت و در ریه
بله فصله رتف الدم در ریه کوفت و در ریه کوفت که در ریه کوفت و در ریه
غیر از این است که در ریه کوفت و در ریه کوفت که در ریه کوفت و در ریه
کفوی ملک که در ریه کوفت و در ریه کوفت که در ریه کوفت و در ریه
با شد و بیشتر و ریش خون در ریه کوفت و در ریه کوفت که در ریه کوفت و در ریه

۴۱۸
 کشف سر غلبه و غلبه در این نوع بسیار است و این که رقیق الدم در ریش
 انداخته و غرض است در ریش خون در اینها هم در ریش و در اینها
 چندین دفعه نوشته و باره شده تا زمانی که کشف در این مدت بهر حال
 با ناله هم کشف بعد از آن رقیق الدم در ریش رقیق الدم بیشتر گران به
 بر آنکه که رقیق الدم در سبب سرطان است که کشف و در آن اشخاصی سبب
 سبب دهند آن در آن چون خون از ریم سید که آنجا که بسته با سرطان باشد
 همیشه عفو تغییر کیم بهم رسانیده است

تشیخ - اختلاف کیم در بروز کیم مرشح نه جان با اختلاف
 بلکه در یک زن معینه و این وسط بسیار کشف سید کشف آنرا که در
 نه هم سید خون از ریم نه کیم خارج شده و در رقیق الدم کشف
 چه بوی مکنه داشته آن که با مقدار خون محضه نیز دارد و با بجهت یا بیکه پیش
 هیچ اندک از او صبر نمی کشف بهر آن است که طبع حالت برقی بهادر
 کشف کیم که در رقیق الدم در تغییر در اعمال عده بدن بهم میرسد کشف در
 با ناله که در خون طبع است یا رقیق الدم و منی و در این مسئله و این
 با بیکه اگر سید خون صورت صف کشف معلوم است رقیق الدم و منی
 و در کیم پدید افتاده است و کشف آن در آن کیم نه کشف از رقیق الدم
 با بیکه خون کیم رقیق و خون غریبه کیم غلیظ است اگر چه این قول عده
 آن بفر

۴۱۹
 آن بفر از آن دیده شده که در رقیق الدم در اول کشف نه سلفه صند
 دفع نایبه مدون کیم بتوان گفت رقیق الدم دارد از آنجا که رقیق
 الدم اصلا در هم با کیم است طبع باید که چون چنین حالتی در رقیق
 نایبه از آنجا که کیم از آنجا که کیم و نایبه است که رقیق الدم
 همراه کیم با خون سلفه و وضع و کیم در ریم در کیم برقیق
 و کیم رقیق که بیکه در رقیق آن جوان و در اجانه در ریم بهر
 کشف مرشح کیم و کیم سبب رقیق الدم در کیم آن است و منی دانه غنی
 ریم و در رقیق شرخ کیم به طبع و سرطان کیم در رقیق که در کیم
 کیم با کیم یا کیم آن کیم کیم کیم کیم کیم کیم کیم کیم کیم کیم
 و بعد از کیم بهر باره علامت کیم اگر چه رقیق کیم بهر کیم بهر
 کیم رقیق اکثر زد و کیم کیم کیم کیم کیم کیم کیم کیم کیم کیم
 باشد

تقدیر المونه - اختلاف کیم میرسد از صفت کیم و متفرق کیم
 و از صفت اثر رقیق الدم در راج و از صفت اصلا و در رقیق کیم
 در هر صورت غرض منی زیاد کشف چون در رقیق الدم در کیم رقیق
 از آنجا که کیم کیم کیم کیم کیم کیم کیم کیم کیم کیم کیم
 کیم کیم کیم کیم کیم کیم کیم کیم کیم کیم کیم کیم کیم کیم
 کیم کیم کیم کیم کیم کیم کیم کیم کیم کیم کیم کیم کیم کیم

۸۲۱
مرکز مسقط خون مشتمل بر مایه رطوبت و غنی و نافع خلق رو نمیدهم بلکه در وقتیکه
از این خون لوله بطه پدید شدن اکثر اعضاء و متعلقه زیر از خون و فقداً خاص
کعبه و اسباب است و غذا در هر دو صورت جاری نمیشود ولیکن این که میراثش خون
در جوف مشیمه کعبه مرئی همراه کنند با صواع و فحش بخون و هم در میان آنها
متورم شدن مشیمه برابر حال مسقط غشاً که در لوله اطراف خون مسقطه و
حال آنکه زرد ریشتن خون بوقت مشیمه مرئی همراه کنند باکیست و فحش در رخ
و حرارت صورت

[illegible]

۸۳۱ گاه شده که در وقت ضعیف شدن و حرکت دمان و لینه که
لب تیر شدت رتج خون ندارد که در سگته باشد بدین که هیچ سر نه
و حال که در سگته با خفیف بیا رنایان باشد و هم چنین است
باقی در سگته بان چون آنوقت که در دمان بیرون آید نقطه او می افتد
بسیار مفلج بدن و دل برابر آن است که چون عضله شکم بان از
طرف مفلج نیرفع هرگز اندازان بان بیرون بیرون نمی آید
مگر در سگته حرکت عضله شکم و بان از طرف شکم و این عضله شکم
متر از طرف دیگر ندارد و قاعده بان در سگته شکم و بان به نقطه او
بسیار است و در کوع صغیر و عضله شکم پدید می آید و هم چنین است
سگته عضله شکم که در این صورت حرکت فاعله و بشه که سگته ریت
گند بعضی است حیات بنات از عارضی شدن عارضه و این مفلج
شدن مستقیم و مشابه که گاه اودار در سگته جمع شود و گاه بدون اراده
اودار و باز هر دو از یک طرف فاعله و سگته در سگته مفلج
گاه عارضی در عضله شکم رسد و یا گاه عارضی فاعله و سگته و بندت
دید شده است که فاعله بیشتر از فاعله حرکت فاعله و فاعله عارضی
بکشد که اگر در سگته در عضله شکم رسد و عارضی عارضی شکم
سیر قوی تر باشد که تغییر است که گاه با عارضه فاعله و سگته و سگته
فان را

۸۳۲ فاعله با عارضه عارضه عارضه و این فاعله با عارضه با عارضه عارضه
و این حرکت مقابل وجه چپ باشد که قوه است و در سگته عارضی تمام کوع
و هم چنین است که سگته و فاعله که بان از طرف نتواند اودار
طعم کند و عارضه سگته شدت و ضعفش نسبت به سگته و سگته
متر شدت فاعله از عارضه بر آنکه که عارضه است فاعله هم میرسد و سگته
متر شدت فاعله که در سگته فاعله سگته از آن فاعله شد و عارضه
سگته در طرف سگته متولد شده باشد که فاعله سگته و سگته عارضه
افشار سگته در سگته بطور و عارضه که فاعله سگته و سگته فاعله
عارضی با عارضه باشد فاعله سگته و سگته و سگته سگته
سگته عارضه سگته عارضه سگته سگته
رغبت و اشتیاق و این سگته از آن قوه از سگته که فاعله
در سگته سگته سگته سگته سگته سگته سگته سگته سگته
بنات سگته سگته سگته سگته سگته سگته سگته سگته سگته
شدت رسید چه و فاعله و چه سگته و سگته سگته سگته سگته
کالت طبع و سگته سگته سگته سگته سگته سگته سگته سگته
فان تا چه سگته سگته سگته سگته سگته سگته سگته سگته
سگته یا سگته سگته سگته سگته سگته سگته سگته سگته

۸۴۳ فقره و در بعضی سینه ضربه می کشند و حویلی و اجناس و غیره را که
 در این سینه برقرار در عجز و غیبه بروز می کند :
در بزرگی خون در جرم ریه که سکنه ریه نامیده می شود - سکنه ریه عبارتست
 از رگهای خون دفعاً در جرم ریه پخش شده در سکنه در تمام و بعضی این ریه
 را امر نامند و زرق اللام هم ریه :
تنگی ریه - ترشیت که نام آن در سکنه شفاخته شده بعد و در سکنه
 اول سکنه است که او را ستر و نامش شفاخته است و ستر را چه ستر نامند و چه ستر
 و نامش شده و یا چیز بر سینه که سکنه می فروزند :
علائق تری - تری که در موضع معلوم سینه تیره کعبه که چون آنکه
 مابقی ریه شفاخته شد فقط ستر قبیه و عروق برکت که باقیه شان نیز ستر
 از میان این عالم یک نوجور کنند و موضع شفاخته آنکه در کبد شدن ریه
 قرمز و نارنجی و دانه و دانه است و از آن معلوم کعبه که شرفون نه همان
 لحاظ است بلکه چون چهار ریه نیز رخیته و آنرا به ستر نیمه است و چون
 با سکنه شفاخته است و آنکه در سینه خون بسیار که قدر عظیم شده باشد
 خارج کعبه و باین واسطه بفرز معین بر آن شده که شرفون از او
 است و با ستر نیمه که سینه اند که چون خون شفاخته از ستر ستر
 شفاخته که خونی خون و در ستر را با هم می بینند و اینها شفاخته که خون شتر شده از او
 می

۸۴۴ فح و حق بعد سکنه ریه باز است که جمیع یا بعضی از ریه را قطع ریه را
 بلکه اغلب در آن ریه که یک یک ستر شفاخته است و یک تخم مرغ و ستر
 از یک تا ستر در سطح ریه متفرق بوده و در سینه ستر شفاخته است و در سطح
 انفراد است و شفاخته که در هر ریه یک ستر شفاخته شده و شفاخته که چون ستر
 در او این ستر می باشد و شفاخته در ستر شفاخته است و ستر شفاخته است و ستر
 باشد و شفاخته که چون ستر شفاخته است که جرم ریه را با ریه کعبه و ستر
 شفاخته و ستر شفاخته مقدار از خون شتر شده و در ستر شفاخته است و ستر
 سکنه ریه در خون شتر شده در جرم ریه در وقت تکلیف ریه خون کم می رسد
 فسیه شده است و در ستر شفاخته که کون ستر شفاخته است و ستر شفاخته
 شده و ستر شفاخته و جرم ریه با ستر شفاخته است و ستر شفاخته است
 شفاخته است که ستر شفاخته خون شتر شده و ستر شفاخته است و ستر
 اند که ممکن است خون شتر شده ریه شفاخته و ستر شفاخته است و ستر
 و ستر شفاخته است و ستر شفاخته است و ستر شفاخته است و ستر
 ستر شفاخته است که ستر شفاخته است و ستر شفاخته است و ستر
 ستر شفاخته است و ستر شفاخته است و ستر شفاخته است و ستر
علائق در شفاخته و شفاخته - علاقه است این ستر شفاخته

۸۴۵ مختلف و باشد که مری بلع موقوفه که چون در وسطه مری خارج از
 نفخ اهلکست رسد در آنک یابید ریش و نیش و نیش و نیش که کعبه که
 حین حیات بهیچ علتی از حصول و بروز آن پیدا ندهد و لا این که
 خون سرشته قدر از یابی که در حلقه و غیر نفخ و وجع در صدر و نفخ
 برده و در این و خون غایب در لبطه قدف و لا شکت بر آن بقیه
 که یا از علت است مدام و غیر غایب مری نفث اللام است که نفوذ صین
 و بمقدار زیاد غایب که هر که کسند با برده و ضلع و اضطراب
 گاه مقدار خون غرضه کبر است که یا مری و در آن کینه که وقتاً از این
 و مخزن غایب کعبه و این نفث اللام شده ماری که کعبه و قبیله
 ریه در وسعت زیاده شکل لهری و در پیوسته کی از آنکه خون
 زیاده قریب مری اهلکست رسد با بروز علت است ضیق و در
 پیوسته و لا در این مری بروز نفث اللام کبر نیست که لکن
 با نفخ است و باشد که مری که در پنج یک بر طرف و غلبه مقدار
 خون غرضه با کرم است اگر چه شکل ریه زیاده و خون و خون غرضه
 سیاه سیر است بر ضد نفث اللام اصلاً و عرض که خون غرضه قریب
 و مقدار خون سرشته در سینه چهار است از در این است شفت
 که نیز روز یا چند هفته و ماه کسند و بهیچ مدد و کف و این که مقدار
 سرشته

۸۴۶ سرشته که و متفرق در ریتمین و در حق آن بعد از سبع و قریب مری
 مفهوم کعبه و در خون ریه در وسعت زیاده شکل لهری که کعبه که خون
 سرشته منفصله بکدر از نش تا نه سیم که با برده قریب صورت کعبه و لا
 مدام کعبه و از اصوات ریه و باشد که در هنگام افروغ نفخ صورت و
 بر نفخ و در اهلکست رسد که در هیچ مری کعبه شده مسیح کعبه و با
 آن علت است شتداد در ضلع لهری و چون مری خفیف بکعبه
 کعبه و علت است جو و نبه بمقدار خون غرضه است این که مقدار ریه
 قریب کعبه علت است که در نفث اللام شده مدام که مری و نفث اللام
 مری که گاه غرضه و گاه با قنای و چون مقدار مری و نفث اللام
 غرضه هر روز کعبه تا کعبه بلع مدد کعبه و گاه بعد از روز ششم و لا
 قریب مری کسند شده و مری ماری کعبه و هیچ علت است ذات لهری در
 اول یا دوم بروز غایب و مری ذات لهری گاه در ماه موضع
 است و گاه در اطراف و ذات لهری یا از ترکیبات نهی که
 و چون این مری ماری کعبه کعبه از پاره شدن ریه لهری
 باید و تر کس و چون خون منفصله نم کعبه و مری کعبه
 مسیح کعبه صورت جوش و یا ریه علت است حفره ریه و چون طرف
 خون منفصله تا تقریباً کعبه هیچ علت است مخصوصه این مری و در

۸۶۷

تحقیق - تمیز این مری مشکله بدست در صورتیکه دانه‌ها
 کوچک و متفرق بود و هر یک شکسته ملک با قنای و رفته و در قف
 فنین و لا چون قف فنین صبر از دعام لهرخ و هر یک شکسته در
 موضع مده و از حد با کدورت قف و سمع را ال سوگو و دلد و لهر
 برو و شکسته و چون در مدت یک نفث الکر و فضا و صبر در یک طرف
 جنب لهره و هر یک شکسته با کدورت قف و فضا و صوات ریه
 علامت تر قف لهره شده و لهره بر پاره شدن ریه و ریش خون در
 غشای جنب و در صورتیکه کدورت قف در قاعده ریه لهره شکسته با قف
 طلا در نقطه او دلد و لهره که الکر از شکسته قف با شکسته
 و چون جنب لهره شکسته که هراچ از شکسته طایفه شده و در جنب شکسته
 و در فوق راجات جاکر قف است و تمیز این مری از دوات ریه لهره
 که دوات ریه هر مری لهره و قف و قف و قف و قف و قف و قف و قف
 را لهره که پتین خفیف و قف و از دوات جنب قف قف قف قف قف
 لهره در دوات جنب و مع شده و علامت سمع و قف و قف و قف و قف
 وضع ریفن جاکر لهره و هر یک شکسته با صوت الکر و قف و قف و قف
 قف و قف الکر و قف بر مده و قف و قف و قف و قف و قف و قف

تقدیمه المرفه - مری است بر قف و قف و قف و قف و قف و قف
 لهره و قف و قف و قف و قف و قف و قف و قف و قف و قف و قف

لهره و قف

۸۶۸

لهره و قف و قف و قف و قف و قف و قف و قف و قف و قف و قف
تیب - مری لهره که کثرت خون و اثر سرما و قف و قف و قف
 علامت و لا جنب مری لهره و قف و قف و قف و قف و قف و قف و قف
 لهره و قف و قف و قف و قف و قف و قف و قف و قف و قف و قف

pumpura

تیب - راس مری مری است مری مری مری مری مری مری مری
 بیان شده بخفوی قف و مرفعات قف و مرفعات قف و مرفعات قف
 در رواسی و کمر و اطراف قف و انداختن قف و قف و قف و قف و قف
 بخفوی کثرت و چون مری لهره و قف و قف و قف و قف و قف و قف
 و مری لهره و قف و قف و قف و قف و قف و قف و قف و قف و قف

در بعضی شکسته با قف و قف - بقدره این و قف شکسته و قف و قف و قف
 دوات و لهره مری مری لهره و قف و قف و قف و قف و قف و قف و قف
 در این حدت تحقیق قف قف قف قف قف قف قف قف قف قف قف
 مری مری لهره و قف و قف و قف و قف و قف و قف و قف و قف و قف
 قف و قف و قف و قف و قف و قف و قف و قف و قف و قف و قف
 لهره و قف و قف و قف و قف و قف و قف و قف و قف و قف و قف

۱۵۹ تحقیق - تپا هر گاه بر وقت نماند که شکر زلف الهام
مکدر و غیر الطبع که هر گاه تپا با کدورت رنگت جلد در روز
که عاریت و اوجی معانی که سبب آنها البته نشویند در اطراف
منفصل تحقیق منی دهن و این منی مثبت کعبه با پور پور در زلف
و با پور پور در منی محفوله و این منی در منی جلا
نقدت اوله - در منی خط و به خط عسرت علی و در منی
و نقدت اوله خطی پتیر که چون در منی ضعیف و کمین به
و منی خط پتیر که چون هر گاه تپا یا مرکب شود با اوارام
تپا - تپا جلا و مولود است و منی و این در منی
نتایج او در در پتیر که هر گاه منی بدون تفاوت در هیچ
آن عاریت منی که در کعبه فقط در یک نوع محفوله در کعبه
باید داشت که پتیر او منی بعوض این منی که در منی
خطی کمتر باشد
آقا علی - این که زلف الهام عاریت منی باید پتیر
در منی او از پتیر منی او به که در زلف الهام با سید منی
و این که در منی او زلف الهام قوی است و منی که در
کعبه در زلف الهام که در منی او زلف الهام قوی است و منی که در
پتیر

توضیح: این امر افق در برشحات مری

ابراهیمی عبارت است از عطا که موجودی است برینا شدن یا از ابراهیمی
 طریقی یا برزیک تر شمرده اند بدون آنکه هیچ علتی در آن مترشعه
 کف و این ارباب مترشحه یا برینا و کف خارج و یا منیده مترشحه
 و یا پنجه مترشحه در بطن است و یا منیده مترشحه در بطن
 و کف است که در این حالت در یک آن محو می شود و یا مترشحه
 اگر چه در این حالت بدن مبتدیان می بینی ابراهیمی مترشحه و یا
 در این آنرا بر عرضی این ابراهیمی بیشتر است مانند و جلد
 محاط بر این ابراهیمی و غشیه صفرا و غشیه طحال و عروق
 برابر این طبع است مترشحه که خون یا ارباب مایه و
 یا باریک و یا پنجه یا از ارباب طبع و فضا بمقدار زیاد مترشحه
 مانند عروق و اهدار و غیره و عرضی این ابراهیمی غلبه برینا مترشحه است
 هر ابراهیمی با علت است چنانکه یا عروق و یا موضوع مترشحه و علت
 عروق این ابراهیمی ترشحه است ارباب ترشحه که با علت مترشحه یا
 کف و ترشحه طبع یا بدون و صفت و یا با و صفت مترشحه و یا
 که ارباب مترشحه جمع کف در آن است هر ابراهیمی با برزیک

[illegible]

۸۷۱ مری لعنت بود با بد ریح و یا برکت ریح در طوبیت مترشحه جذب
 درین جذب طوبیت هر از کسب یا ریح شدن ادرار یا ریح اهل و
 عرق موطوبه که ریح استفا و بسطه مشق شدن آت و حیرش ریح
 باریج بدون اعانت جراح بود و این ریحها مازک است باید نسبت
 که نه با استفا را اصلاح بداند استفا بلکه بفرز استفا و فرغ
 آنرا بیکه و بسطه تغیر کند آت ریش به هم اندر ریح شده اند بدون
 آنکه با هم بود و آت متغیر چنان شده و در این صورت غلب
 شفا سوختن است که بعد از راننا چند باره عرقهم نصف و با استفا
 صندری بار ریح شده و باره عرق کند و با غلبه آت پل از عرقیم بر طرف
 ندش مشق و تقویت به عرق استفا استفا بکون و مذهب است
 و عرقی مرکب با بسطه از ریح مری اصل یا بسطه بفرز استفا
 یا از استفا فایده بلع و کوهند از رطوبت مترشحه نه فایده و جوده
 در استفا لیس و خنای در استفا ریح و زرق بفرز بر طرف استفا
 میرسد و بسطه بر جز عذات و غیره نه نه نایان و تنب و اخ و این
 عذات خود ما خود خشان و غرض است و هر از کسب نه ناقص
 رطوبت مترشحه و بر جز این عذات و بسطه آن است که رطوبت
 جذب شده ریح مرکب در دماغ بطور استفا و حیرش استفا
 مرکب

۸۷۲ مری که چنانکه از سرگ لک شدن ریش نیست مری که مقدار ریح از رطوبت
 مترشحه در بطون ریش و در بعضی مری که در ریش لک شده و ریح که در ریش
تشیخی نه تشقی استفا مذهب رطوبت اما تشقی خود استفا
 نایا بیکه و غرض است یا مری که تشقی خود استفا نه با استفا و بسطه
 اقلیدل در هر و از عذات بیکه چنانکه تشقی از مذهب بر موضع و از مری و ریح
 آت و با نیز مری نه است بی ریح که با استفا به میرسد و بر این قن
 مری باید مذهب ریش مری تشقی که ریح به است یا لیس و استفا
 برودش در ریح آت به است و هم باید مذهب تشقی استفا فایده که
 قبل از ریح استفا مری شده بود و عذات را که با او استفا
 و باید در ریح استفا که استفا را اصلاح نماید که و در است و هر از کسب
 متواند استفا بر در عرق پیدا نماید که حیرش منع یا عرق کش دم
 البته در تغیر کیفیت خون سبب است او را فایده یافت و چون از
 جمع تغیر است دم که شدن بیاضی اپفی در خون و بیاضی اپفی
 او را است لک شدن استفا خون او را و علم لیس شدن باین فو
تقدیمه المرفه تقدیمه المرفه استفا بینه با سبب و عرق
 عرق مری و ریش است اول است که شدن رطوبت مترشحه اگر چه
 عذات حیده است و با به هم بکنه کجول استفا در عذات

۸۷۷ و یا در کلین و یا در خون سپید خفیه که چون در استخوان کمر لایحه غلبه
با ترشح رطوبت در موضع غشیه صفراوی نه صفات لطیف و ریه چون ریه رقیق
از رطوبت مرگه شد که کف و صورت و پاها و غشیه ریه که رطوبت
مرگه در آنها بعد از رطوبت مرگه در سایر اعضا میخورد و کف
تحقیق ممکن نیست مشتمل بر صفات متعارف کمر را با هم میزنند
با انقباض و یا منقبض میمانند و در انقباض کمر به طریقی خاص صورت
میگیرد که محض با و کت و در منقبضی در جلد یک صلیب و متعارف
است که اثر کت در او غرض از آنکه تیز شدن استخوان کمر را در آن
غشیه سبب غلبه رطوبت و جلد غشیه سبب باید صلیب و کت
ابتداء بروز مری در جبهه کت و باید ملاحظه نمود فشار مری
و شدت اعصاب را که با او همراه گشته و اتفاقات حاصله قبل از
راستای جوفی استخوان کمر و از اطراف فک ابتداء نماید سبب
مری قبل از غلبه که در امرای کت و طریقی که بروز استخوان کمر
است و مابقی از او متعارف از آن بروز گشته و همچنین است بروز استخوان
که سبب او توسط فشار در اوج فک است و در این نوع استخوان
همه اهر گشته و باقی ریه نه آنکه در حال او ده غشیه کت در
وقت که ابتداء بروز استخوان کمر در صورت یا در اطراف عالی و یا
ضد نقطه

Empbyseme

۸۷۸ چنانکه نقطه مختلف از بدن و فضا بعد از مرگ بریت خفیه بعد از استخوان
عده که وقتاً در جمع بدن بروز گشته و نیز غشیه سبب مری بریت کت در
در این نوع استخوان کلین نام گویند سبب کت غشیه سبب مری و در استخوان
قبل از مرگ که سبب استخوان کمر و کت در استخوان کت غشیه سبب مری و کت
مری در استخوان کت و کت در استخوان کت غشیه سبب مری و کت
لقدمة المنة مری در استخوان کت و کت در استخوان کت غشیه سبب مری و کت
استخوان غشیه سبب مری در استخوان کت و کت در استخوان کت غشیه سبب مری و کت
مبلغ مری در استخوان کت و کت در استخوان کت غشیه سبب مری و کت
و بر استخوان کت و کت در استخوان کت غشیه سبب مری و کت
مری در استخوان کت و کت در استخوان کت غشیه سبب مری و کت
و در استخوان کت و کت در استخوان کت غشیه سبب مری و کت
از استخوان کت و کت در استخوان کت غشیه سبب مری و کت
از استخوان کت و کت در استخوان کت غشیه سبب مری و کت
در نقطه و تب نفع از استخوان کت و کت در استخوان کت غشیه سبب مری و کت
مرد صورت در یک جز از بدن و از حیث مکرر رطوبت مرگه
این مری نماید که کت کت جلد و تب کت کت و تب کت
صفات و تب کت کت کت جلد و تب کت کت و تب کت کت

۸۸۱ سایر آئینات یافته و فرقی با آئینات دیگر ندارد

عقبات و نشانه‌ها - آئین ماری و کثرت عبادت از او را اولی

تا هشت روز جمعه در ابتدا جلد کعبه و همچنین بدن گردن کعبه در اطراف
عزت در شش بهر سه و فغان شش کلاه کعبه به آئین دریا و دست
و صورت لهر به که نه سایر آئینات از او را کثرت فرو رود و کثرت
ویرغ کثرت و این آئین بتدریج کثرت بیار و عبادت صورت یافته
و سایر بدن بتدریج کثرت و این کعبه بتدریج کثرت و کثرت و کثرت
بدن بتدریج از دیه یا بد که چون تر و سرد را بریزند کثرت از ۳۳ تا
۴۴ در جمیع پیش و اوست بنیاد کثرت و کثرت و کثرت و کثرت
لهر به که کثرت و بریده و بسیار ضعیف کثرت و به آن نایه که کثرت و کثرت
بسته و کثرت و کثرت و کثرت و کثرت و کثرت و کثرت و کثرت و کثرت
دیگر کثرت و کثرت و کثرت و کثرت و کثرت و کثرت و کثرت و کثرت و کثرت

رغ آئین کعبه

تجلی از امره تپو - که فقط از آن به این ماری شسته کثرت و کثرت

با اینکه در لهر جلد قرمز و بر آن و صند و صند و صند

نقد و اثر - بر ضوئ

اسب - ماری کثرت در اطراف کثرت و کثرت و کثرت و کثرت

مزار

قبل از موقع تولد متولد شود و هیچ ماری کعبه و کعبه اثر و ماری کعبه ۸۸۲

آئین ماری در فصل ششم است

عقبات - آئین ماری است این است که از یک تا سه و کثرت و کثرت

و کثرت و کثرت و کثرت و کثرت و کثرت و کثرت و کثرت و کثرت و کثرت
و کثرت و کثرت و کثرت و کثرت و کثرت و کثرت و کثرت و کثرت و کثرت
و کثرت و کثرت و کثرت و کثرت و کثرت و کثرت و کثرت و کثرت و کثرت

و کثرت و کثرت و کثرت و کثرت و کثرت و کثرت و کثرت و کثرت و کثرت

در فکلیه آلب و لانی - در فکلیه آلب و لانی و کثرت و کثرت و کثرت

و کثرت و کثرت و کثرت و کثرت و کثرت و کثرت و کثرت و کثرت و کثرت

و کثرت و کثرت و کثرت و کثرت و کثرت و کثرت و کثرت و کثرت و کثرت

تجلی ماری - در فکلیه آلب و لانی و کثرت و کثرت و کثرت

و کثرت و کثرت و کثرت و کثرت و کثرت و کثرت و کثرت و کثرت و کثرت

و کثرت و کثرت و کثرت و کثرت و کثرت و کثرت و کثرت و کثرت و کثرت

و کثرت و کثرت و کثرت و کثرت و کثرت و کثرت و کثرت و کثرت و کثرت

و کثرت و کثرت و کثرت و کثرت و کثرت و کثرت و کثرت و کثرت و کثرت

و کثرت و کثرت و کثرت و کثرت و کثرت و کثرت و کثرت و کثرت و کثرت

و کثرت و کثرت و کثرت و کثرت و کثرت و کثرت و کثرت و کثرت و کثرت

و کثرت و کثرت و کثرت و کثرت و کثرت و کثرت و کثرت و کثرت و کثرت

۸۸۷ آید و ظاهر این است که دماغ در میان این آب حبس شده و بعضی از او منجمد و بر طرف کعبه
اعلاکات و رشاقه بر روی این غرض بر و کوچکی است یا کله ندر که بر کعبه
 و در صورت ادای این وجو ثقیلا در روزی نذر شدن و آب شدن حواس ظاهر
 و باطن و هاله نه یان و چون علل است که باید برین کلمه در غایت منقول کعبه و کله
 است در این و در کعبه است که در و شا و خانه کعبه دست و پا باز کعبه است
 مردن چشم و غرض و وسیع و با حرکت کعبه و در کعبه است که خانه کعبه صورت
 باخته یا قرین یا منقش کعبه منقش کعبه و از چند جهت تا چند روز بعد کعبه
 رسد بعد از آن که تا و حرکت کعبه من و حرکت کعبه کنند و کله بعد از چند روز
 جمیع علل است بطرف نشسته و در این مرض ۳۰ چیز را ملاحظه
 است اول آنکه غرض و در کعبه است که منقول شدن و با و دست است که چون این
 ثقیل کعبه علل است بر جوار طرف کعبه و بر طرف منقش بر آنکه که چون
 تر و طوب در یک از بطون طرفین به غرض و غرض و غرض در یک سمت از بدن خود
 بعد از که در این منیت و تاکنون ما نه نده است
تفتیح جمیع علل ترسیده که بهتر از این مرض را از سکنه خانه و دست
 دماغ با قدر حق و حرکت باخته تا صورت و بطور منق و حالت بود البته
 که بطور سابق از علل است میره این مرض میباشند چیزی از اعتبار و در این
 را که کله در این مرض منقود و کله در سکنه در و میدیم بدماغ نشسته
 لغزیه الورد

۸۸۸ لغزیه الورد - خلیل است
سب - عارضی کعبه در شوق و در اشخاصی ضعیف و در او افزای
 مرغه که عارضی شود در او این سبب است و در عارضی کعبه در روز اول وضع
 در آن نیکه مسئله شده بعد از به این اراض شده و استقامت
علیه - اهل سبب است و در این مرض منق کعبه و در این نیکه
 و در کعبه است که باید فکری بر خلاف منقش و در این هر صورت
 باید بر این طبع را از یک کعبه و یا کله رطوبت منق و در غرض و در این
 که آن چند روز مهلت و در است معروفات جلیده
درام الورد - در این مرض که غرض و در این در هیئت در این
 چون طبع منق و در کعبه است که در این مرض و یا کله که بعد از آن که در روز کعبه
علل است - چون و در این در کعبه و یا کله که در این مرض و یا کله که در این مرض
 که در کعبه و در کعبه است که در این مرض و یا کله که در این مرض و یا کله که در این مرض
 انداز و در این در کعبه و یا کله که در این مرض و یا کله که در این مرض و یا کله که در این مرض
 طبع و در این در کعبه و یا کله که در این مرض و یا کله که در این مرض و یا کله که در این مرض
 با صورت که در این در کعبه و یا کله که در این مرض و یا کله که در این مرض و یا کله که در این مرض
 و در این مرض و در کعبه و یا کله که در این مرض و یا کله که در این مرض و یا کله که در این مرض
 و این و در کعبه و یا کله که در این مرض و یا کله که در این مرض و یا کله که در این مرض

۸۸۹ بر سر آن موضع که استخوان از حرکت کمر است بفرماله و عجم و سوج
 مشبه که نه و قیامت عظام بر نه که کعبه که نازک و شفاف نه یک
 که نه که کعبه و کاه بر طرف مختلش دریا سه مرتبه بیشتر که کاه در فاصله
 یک غایت مشبه که کعبه و کاه این غایت استخوان کعبه و چون رطوبت سرشته
 انقباض بطون دماغ است بطون کعبه و استخوان که ترید دماغ بجا محو کعبه نه
 و دماغ بسته کعبه بیک کعبه دماغ و جنبش بطون کعبه که کاه در فاصله کعبه
 نتوان فرق دارد آن حالت دماغ هیچ فرزند کاه غرض بلکه در این
 امر تدریج عقده و شعله هم مشبه کعبه از بطون تر رطوبت در غایت طمان
 گفت ام الرقی و بجه در ریح سیمه و هم ملطف شد است که تر رطوبت در ریح
 ام الغلیظ و عظام سرویه در میان ام الغلیظ و طبقه فارسی سیمه بجه است و مقدار ریح
 سرشته بجه مختلف و دیده شده است ماده کیو که در طیف کسایت در کعبه
 که تقریباً بطن و نیم از ریش کعبه سیده کیو که و نیم رطوبت کعبه آنکه در
 این مری هم کسایت طبع بانه یا کوبک از حالت طبع کعبه شام و شعله
 دماغ در فاصله او و عظام و جف عجمه معلوم است که رطوبت سرشته باید است
 که در شوق یا در مجرای امری که نه از دماغ لایحه چون عظام سرشته
 حرکت نموده اند در فاصله آن عظم و دماغ که حالت مرانه رطوبت سرشته
 بر رطوبت طبع دماغ تر شعله است و آن صفرا را پر کعبه و این رطوبت
 در حقیقت

در حقیقت از رابر این شایع لازم طبع آن کعبه که فنی با ام بطن نه از ۸۹۰
 عسلات و قیامت طفر در ریح است که کعبه ریحی قویا مهر شام در نه
 وضع هر از این حای میوه یک کعبه بقوا کعبه و عجم و کعبه که جمع کعبه است
 پر کعبه درون کعبه در هر از کعبه در وقت تنگی ریح این کعبه است و در نه
 ریحش ریح و سوج شام و هر از کعبه حای میوه کعبه فاصله کعبه شام و
 این مری شام که وضع هر از کعبه کعبه و دماغ آن کعبه که قاعه از عجم است
 عجمه که در کعبه قاعه که معقوله بیک شام است عجمه است این مری کعبه
 کعبه ریح عجمه است این که عجم ریح کعبه حالت طبع شام و دماغ است طبع کعبه
 اوله حالت طبع کعبه کعبه که شام و طریق کعبه و فروخته شام
 و فوق سر کشیده و مله شام کعبه کعبه و مری و مری صورت و کعبه
 بر طرف شام اطراف کعبه کعبه کعبه کعبه و مقدار او فنی کعبه
 عجمه کعبه کعبه کعبه که عجمه کعبه کعبه کعبه کعبه کعبه کعبه کعبه
 و کعبه این بد کعبه کعبه کعبه کعبه کعبه کعبه کعبه کعبه کعبه
 ریح و در این حالت که دماغ یا نه یا فته و یا بطن معدوم یا نه
 اقام امری خلقت و چون ام بطن یا دماغ کعبه کعبه کعبه کعبه کعبه
 که مله کعبه کعبه کعبه و چون در روز عجمه کعبه کعبه کعبه کعبه کعبه
 عجمه کعبه کعبه کعبه کعبه کعبه کعبه کعبه کعبه کعبه کعبه کعبه

۸۹۱

از نواز گشته و عظام لازم جدا شوند و تا سن ده سالگی بر جزیری بای
 یخ مشامه گشته است و صاحب ام العلی علیه السلام و بلیه و بلیه مشامه
 نفعی از ام و سوزش شده هیچ آنها را بر بخور نهند و فوایدی در سکنین
 نفعی از ام و سوزش شده در غلبه ای می کنند که بعزت و حرمت و تقوی
 عزیز نهند و حوالی طایفه اگر بعضی بر می نهند یعنی دیگر خانه گشته و بلیه
 مرض احوال گشته که چنگ که بطرف فوق و کاه بطرف تحت و کاه بطرف
 مایه کف موی غایت یا چینه عضوشان چنانچه اگر چه نفع نماند با بلیه
 راه رفتن را در دست نماند و زیاده ای خوردند و نماند که راکی عظم
 ریزه که همیشه در بطن کف طرف افته و موی بلیه شوند به شجاعت مختلف
 و با بلیه شسته بصر چون با دست فشار بر سر دهند کاه موی یا شمع
 موی بر بصر عارضی کف و در سقا بر موی عارضی موی موی کف خلاصه اتها
 این را بر کف نرسد و عارضی از بلیه زیاده خوردند و کاه تا چند حوالی است
 طبعی باشد و در او از موی بلیه یا قهقهه یا قهقهه خانه گشته و عضلات از وقت
 بیفتد بلع موی کف و در او از موی بلیه اراده و موی اگر چه اشتیاق او
 بر شسته اما غلبه ای رضا می کند و نه از ال و قحله چون موی عارضی کف
 در رحم یا چند موی از قهقهه موی و غلبه ای رسته در طغیانیست
 و کاه با رفوع بندرت دیده نه است صاحب ام العلی علیه السلام می زنند کاه

در کاه

۸۹۲

و کاه گشته است و بلیه کاه و موی بلیه و موی بلیه و موی بلیه
 شمع است و بلیه که سبب موی بلیه است
تفتیش - در ابتدا چنانچه موی بلیه که در شقیص ام العلی علیه السلام و سبب موی بلیه
 پنج شعله است و در موی بلیه که سبب موی بلیه است و موی بلیه در بزرگ شده
 و موی بلیه که سبب موی بلیه است و موی بلیه که سبب موی بلیه است و موی بلیه که سبب موی بلیه است
 موی بلیه که سبب موی بلیه است و موی بلیه که سبب موی بلیه است و موی بلیه که سبب موی بلیه است
 اسباب موی بلیه که سبب موی بلیه است و موی بلیه که سبب موی بلیه است و موی بلیه که سبب موی بلیه است
 ام العلی علیه السلام و بلیه موی بلیه که سبب موی بلیه است و موی بلیه که سبب موی بلیه است
 شقیص که موی بلیه است و موی بلیه که سبب موی بلیه است و موی بلیه که سبب موی بلیه است
 موی بلیه که سبب موی بلیه است و موی بلیه که سبب موی بلیه است و موی بلیه که سبب موی بلیه است
 عظمی که موی بلیه است و موی بلیه که سبب موی بلیه است و موی بلیه که سبب موی بلیه است
 موی بلیه که سبب موی بلیه است و موی بلیه که سبب موی بلیه است و موی بلیه که سبب موی بلیه است
تفتیش - در ابتدا چنانچه موی بلیه که در شقیص ام العلی علیه السلام و سبب موی بلیه
سبب - تاکنون سبب ام العلی علیه السلام و سبب موی بلیه که سبب موی بلیه است
 و عین و افراط در جزیری از جانب پدر غصه و در حق شمع از جانب
 مادر کاه موی که سبب موی بلیه است و موی بلیه که سبب موی بلیه است
علاج - آیه زیاده ای موی بلیه که سبب موی بلیه است و موی بلیه که سبب موی بلیه است

901 بر انجمنی عدم وضع و در حالت سابقه برنی رالیه است توان این برنی

از ذات انجمن نیز نه

رفارم - رفارم برنی بکتاب بر فقه مرز که استحقاق جنبه از علایق

لقدمة المرفه - همیشه برگیریت بر نظر ریا که صورت غیر نفی مکتوب و بر این

بر این مرز اندیشه که بر این دلائل برکت و در لایق است بر فقه مرز

مکتوب که

تحلیج - مستشرق مصلحت و مصلحت و منش در این در این

و انگاه که رطوبت نه باشد و هم مکتوب بر فقه مرز و کار فقه مرز

در استحقاق غشای مکتوب

اگر اشیای که می بیند در دنیا غشای محط بقدر این که مقدار از رطوبت نه

و این و البته نشان رطوبت نه انکه در جنبه نه تمام حقیقت است و مکتوب

لواز ۱۰۰ که تا در فقه مرز و چون از این مقدار تا در فقه مرز که سبب غشای

و مقدار فقه مرز که اکثر از مصلحت این فقه مرز را منقسم نموده با وضع و فقه مرز

این فقه مرز نه ندارد و استحقاق غشای مکتوب فقه مرز که سبب غشای

و مکتوب با رقیب استحقاق بر فقه مرز بر فقه مرز

فقه مرز - مقدار رطوبت مرز از ۱۰۰ که مکتوب با رقیب

لیکون که و انگاه که مقدار از فقه مرز غشای محط بقدر این که مقدار از فقه مرز

و فقه مرز

902 رود و انگاه که مکتوب با فقه مرز و فقه مرز مکتوب بر فقه مرز و فقه مرز

و مکتوب با فقه مرز و مکتوب با فقه مرز و مکتوب با فقه مرز

علیقت - علایق مکتوب با فقه مرز و مکتوب با فقه مرز و مکتوب با فقه مرز

از فقه مرز که سبب غشای مکتوب و فقه مرز مکتوب و فقه مرز مکتوب

و انگاه که مکتوب با فقه مرز و مکتوب با فقه مرز و مکتوب با فقه مرز

که مکتوب با فقه مرز و مکتوب با فقه مرز و مکتوب با فقه مرز

و فقه مرز مکتوب و فقه مرز مکتوب و فقه مرز مکتوب

و فقه مرز مکتوب و فقه مرز مکتوب و فقه مرز مکتوب

و فقه مرز مکتوب و فقه مرز مکتوب و فقه مرز مکتوب

و فقه مرز مکتوب و فقه مرز مکتوب و فقه مرز مکتوب

و فقه مرز مکتوب و فقه مرز مکتوب و فقه مرز مکتوب

و فقه مرز مکتوب و فقه مرز مکتوب و فقه مرز مکتوب

و فقه مرز مکتوب و فقه مرز مکتوب و فقه مرز مکتوب

و فقه مرز مکتوب و فقه مرز مکتوب و فقه مرز مکتوب

و فقه مرز مکتوب و فقه مرز مکتوب و فقه مرز مکتوب

و فقه مرز مکتوب و فقه مرز مکتوب و فقه مرز مکتوب

trois-quarto

در تبهای زنی - عارضه از بلوغ شدن رطوبت در جوف صفای بطن ؛
نایخ زنی - رطوبت طهارتیه شناخته و مذکور شده اند و اما اورا حوا
 مرفر و صلا میدهند با لیسوی او کسر است که او را افعی از زنی که نیست و
 می از که ترنج رطوبت همیشه استقامت در اصل موقوفه و باز شده و دیگر
 او را بر این امر افعی بطن است که میداد ؛
تب - واضح است که بذر است این مری منتهی و بطور عارضی که
 بعد از تب شدن رطوبت در جوف و از آنجا در بدن عرق طار و احوال
 استقامت و صلا میدهند این علت و مری است و بیش علامت که
 خود استقامت مذکور که بدین اعم از که بذر از استقامت و دیگر
 کند یا نه چنانچه بفرز آید چنان مری که محض صورت عوفی
 استقامت و رزق می باشد مانند برکت شدن کبیر و طهر و کج شدن کبیر
 و سبز و شکستن یا مندر شدن و در باب الکبیر و در بطن و در کمال
 و شکسته عالم کمال در شوق است که و بر بکچین فشار دهم در این صورت
 در وقت که عالم کمال در شوق است که و بر بکچین فشار دهم در این صورت
 استقامت و رزق بر طرف کمال مری که در هضم سببی و ه در بطن دیا
 به تمام بر بکچین جنین سر الشال وضع میفرم که
ترنج مری - از قرار مذکور معلوم که در صورت این

علل و احوال

۹۰۴ علل مختلف در بدن مشابه که کوه است رطوبت ترش از منج سیر است اما در
 این بدن رطوبت غیر صاف و در کمال شیر و باغون آلوده است که در
 او طهر دارند و سفید بیاضی اینر بعد غلبه بود و اما هر چه با متعین بعد
 در مری قدر چنانکه و بیاضی اینر اوله از این استقامت و رزق
 ترش که کوه است تعینت چند که کوه و چون رطوبت بدید و بعد از بطن
 منتهی کوه و صلا میفرم و صلا منتهی نایک و پارس نشود
 است و ترش ترش شده با علامت فرزند نشود و کوه صفای شیر را کشته
 چنان نایک که ضربه شده است ؛
علامات - چون رطوبت در مری صفای ترش نایک جمجم بدید
 که کوه در این مری از نایک لبدی بناله و این نایک بیشتر کوه بعد از تب
 طهر و مری طهر در این مری که در امتحان کنند چون مری
 استقامت یا نشسته بعد از احوال خالص بر آید و چون به نیست
 بخوبی بر آید که فاضله تمام شده که سفید و لعی کوه و او را
 آید که بر آید که مری طهر و مری نایک و در رطوبت رزق
 کوه به مری بیشتر کوه و جمجم او در مری طهر و مری کوه
 نایک یا آید که مری طهر و مری نایک و مری طهر و مری کوه
 سرخ و زرد و رزق بر رزق کوه و از رزق در مری که رطوبت مری

[illegible]

۹۰۹ بر بکشدن میانه و ماهی در صومعه در استقامت طبع اگر چه سنگ بر زنت
 و لکن در هم مواضع سنگ صورت قریح طبع و پر صفت و هلی که سنگ
 زقر به جا است صورت کدورت و ایما که میانه از بابت ته ادرار در
 شده باشد از کدورت قریح و هلی توجیه مستند کشف استقامت قریح
 و در صورت هلی توجیه قریح و از لیس سنگ هلی میانه مایه
 و شیشه بکشد که واقع شده باشد در وسط که از تغییر وضع که از
 عمر خود تغییر کند و چون قریح را و دهنم میر ادرار لیس مایه
 از انداختن گستر ادرار خارج شده ریف سنگ کشف و صفت
 مستند کون استقامت از ماهی در آخر هر ریف که در هلی توجیه
 ماه شیشه بکشد کف بدون توجیه که واقع است در وسط
 و قدر در مایه بطرف ریف و چون گوش دهنم صدر در صومعه و
 صورت قریح مین میسر کشف و چون لیس گشته معلوم
 که قریح در صومعه گشته شده است و هلی بکشد و آن گشته
طریقه تمیز دادن - استقامت قریح از سواد صومعه و از لیس سنگ
 و لیس که در واقع در سنگ هلی که از هر یک از این ادراری
 خواهد بود که خواهد داشت که از ادراری که غلبه استقامت
 زقر مستند شده و تا هنگامی که قریح بدست اید یا مایه خود صفت

میرزا...

۹۱۰ میرزا آن کس که در آب است که در دو صفق بهم میرسد و در یک
 برکت میزنند که چه سنگ و هر یک که سنگ بر آمده باشد و هلی کون
 سنگ که در از قریح خواهد دید که از تغییر وضع کدورت تغییر یافته
 و یا بتدا استقامت قریح است در مایه فوق میانه بلکه چون ریف را
 فرب فرود بریزد و قریح گشته معلوم کشف که روده از جگر هلی
 کند و در صورت قریح لیس کشف و بعد از قریح ریف کند و خواهد
 که استقامت ریف در یک نقطه باشد سنگ بهر است و حرکتش از فوق
 به کف است و بعد از شناختن استقامت قریح از کف تفهیم سبب او
 بر ادراری باید ملاحظه نمود حالت سابقه ریف و ریف در هلی توجیه
 را که بروز در ریف که روز استقامت قریح از آب اطراف فلب
 اگر چه لیس بهر است و در ریف دم در اطراف فلب و مایه سبب
 ریف قدر فلب لیس ایما که ریف ریف صورتش بافته و مایه شیشه در
 صومعه موضع بدن آید مایه شده شیشه بهر بر شیت خفم بود
 و در صورت از کون ادرار صومعه شفاخته خفم شیشه چون استقامت
 زقر استقامت بروز گشته و در استقامت بعد از او مایه کون سبب
 ریف در کف سنگ فلب که از لیس و قریح سنگ یک مایه پیدا
 خواهد شد و چون مایه پیدا کند سبب یا عر کف دم در

انفرد خفیه و یا سر کوبه این که هر یک کشید با و ج کش و هزال و تعدد و
جلد کش سب برین و در م منصفی و خواهم بود
نقد مده - بر غلظت بر غلظت بر غلظت و از اجزای چون
در مغفورت آب فایا کشند چنان ساقط خواهم شد
ملاج - مایع استغفار از آن نه آن است که در انواع استغفار
شد بخوبی مستعد اند نه سدد و در است که از او به بهره کشم
و کشم بجز رز کش کعبه که پیم صفتی به باید و خوش بر طوبیت تر شمرده
و خارج کعبه رطوبت علی است بپایر و کعبه و سایر بنا دید زیار به توفی
افته خواهد که هر چه کشم بزرگتر کعبه جدار بطن صیف شوند و در تان
رطوبت رعد تر جم کعبه بر از استغفار بکنار کش و در آن ستر که
میخواهم کشند فر خوا به نده بقمه که کشش بلند ش و ثقبه را کش
از طرف خود مکر در و قمر که مایه از یک طرف شد و طبعی حور
سازد بطرف دیگر و بهترین نقاد و مطلق خطرت که ممتد کعبه
ناف تکی اعا و مقدم جافره این که برین ترکیب است
با هر چون رطوبت جم کعبه در کشف که از رزق در این موضع صد
کدر و از مس های نترج کعبه بجز از مصفین کعبه اند ثقبه را در
انفوخ کنند و با بجز خوشتر شان مر آید که از ناف در یک ثقبه
از خط

از خط صغیر کشند و لذت است که قبل از هر موضع را در دست کش
که روده در این بنا شده و به تر کار و دو فایا کش در دست تر
یک نده که دست او در وسط کف دست بیکه کند و بنا به رانیکه دهنم بر
بسته تر کار و به او از رزق تمام در کشم فرو کنند تا و قیقه و یک جا
است و دست کعبه و به ثقبه سها به از ملاف بیرون آورند تا آب
کعبه حور ما لذت نیست که بلویه یا ملاف و کتر دهنم و با لاه اندم کعبه
و کشی که او و خوش تر کشم بر از استغفار خروج آب و لذت است که کش
از خرد کعبه سها به رطوبت کشند که بینه خوب در بین کش
و کش کشند و به آسان بیرون آید حور مایع آب در یک مجلس بیرون
مر آورند و با چون مقدار آب زیاد بود بهتر آن است که چند بار
عمر و بهر و فدی کش جز از آب کش خارج سازند بعد از تمام شدن
آب هر یک دست چپ رز طوفین نوبه بکبد بیکه دهنم و با
رکت نوبه بیرون آورند و ضد قطره خون که خارج می شود
کعبه مشهور بر او را و بگذارند و کشم با بملکیت به پیچیده گاه دیده
شده است که از مده ثقبه خون زیاد آید در این صورت یک سینه
لا حور یا ابر حور شده در بین ثقبه کشند تا خون بایسته و چون
عشر مایه کعبه درین راه پشت خوابانده و جز با مصلح و خوش

۹۱۳ بد ما غش گیرند و لذت کم است که بعد از هر اکر اشرار بر حلقه بنایند
 برار بکنه رطوبت با برهیم مکنه سهولت قشر و مدرات دهنه و غش
 جندل که بر بنده جواز اینها خواسته که بعد از اخراج آب برار قلع ماه
 صفر او به دست کشند تا آنکه در شراب و الکحل و آب بنده و قلع
 بد آنکه چه بفرستند که در این احوال مذکور بروز گم اند و بی مانده این
 را مکنیم و نه بدیدان مکنیم که بکنند بر سوطه ورم صفای که بعد از
 او ماضی خواهد شد

ترشح رطوبات رقیق در سطح غش - نادر است ترشح رطوبت
 در غشیه که در مجاری آن و در آلت تناسلی است و ترشح رطوبت از
 مجاری تناسلی و کونیه است که یا مانیده ندره است همیشه شریقی زینا
 که در لیسنه عوام و بایر میگذرد و دیگر میگذرد رطوبت از اسهال

اما هیضه و بای - هیضه و بای یا مشرق زمین چون ندره که
 نشانه هیضه و بای و بای رقیق سینه به آب برنج و سه و حق و صوف
 برعت سفی و به فصدان آن و بر صفت بدن و بنفشه شدن جلد و برکت
 بزال یا فتن و عرونی ثنات بر صفت در طراخ و صدم شدن صوت و حق
نایز مری - در تورات که قدیم ترین کتاب است در صفت مریضی
 و بای ذکر شده که بفرمودم او را هیضه و بای دهنه اند و بای که

معلوم است

۹۱۴ معلوم است این مری مدت زمانه است که در نیم شریقه لهور اند میگوید
 ولاد و چندین دفعه از صدف و فوکی و زینت کشتار زینار در درگاه آنها
 و ط ندره تر آن آنها و بای است که در ۱۸۱۷ عید از کندر رود خانه
 لکاز مریست به استی و افریق و اروپ و یکنه دنیا نیم است و در
 ارجا از این فقه کشت و در ۱۸۴۹ عید ندره و بای بدیدار شد
 و بای دیکه ۱۸۵۳ و بای دیکه ۱۸۶۵ عید است که بویط
 زوار این در مکه معظمه شوی یافت و زوار این بویطه گشته از این بای
 مبول و بنا در اروپا در مدت قلیا بر این نیمه و تمام مایع فخر گرفته
 که نیمه ندره و ولایت برین طرد و تمام شده

تشریح مری - مریکات تریک مختلف میگردند با شلخته یکدیگر
 در هنگام ورم هملکت رسیده شایه که کام است و در هنگام ورم حورت
 بدن میر بر طرف کعبه و رنگ سفید زاینده میگردند و هم که آب شده
 هیچ بدن ندره شوند و عسلدت از قوام شان امیده بیه شوند و
 این خون بفرستاده که در هنگام رخوه و بی نهان و اسهال صند ان
 کنار در طرف فقه بداند و لون خارج آن سفید است خاصه اسهال که در
 فخره میگویند و چون رنگه شوند دیده و رنگه که طر و فخره آنها در بعض
 مواضع که رنگ و در بعضی دیگر قند و در بعضی مواضع سیاه میباشند

۹۱۵ و نایب که غنیه انی غایت لهرس نیده اند و عروق ماسریق رونی
 هسته و ای پر خون نه از بابت اورام آلت بلکه بواسطه توقف
 مفعول خون است در عروق غشائی طرز از دمان تا مقعده کجوی در شش
 صائم و آخر بفر دانه مار کویک و کله مانده بر ساق لهرسه و این دانه
 مخصوص این مری نیستند زیرا که در بفر اسهال نیند ریده و مرقه و
 بفر و باینها بروز نکند و در بفر صده و اسهال و طبع ضعیف و پاره که
 ملاحظه شد که در دنیا آن بفر دانه مار سفید مانده آب برج خراشیده
 و از قرار یک تجربه شده معلوم گردید است که صفات کیمیا در این
 رطوبت شسته است به صفات کیمیا در سرم غیر رقیق خون بحدی که
 رطوبت در اسهال دیده شد رطوبت ریز و یا بزرگ و یا قرمز و کینه
 اگر چه کج طبع است و این خون بسیار در اندامش ترش است نه کین
 و طبعه جوئی که یک صلب کعبه و چه آلت این لون بسیار مخصوص با هم
 رساننده مشاهده که خانه از اورام است در اطرافش بفر دانه مار سفید
 مانده که در جری رزاق مذکور شده لهرسند ریتن که بابت طبع
 و کله پر خون اند و بانه که بفر دانه مار سفید در آنها دیده شد
 حلق کویک و معلوم است که خون بسیار جمع آورده کجوی آورد
 قرینه بقلب معلوم اند از خون و از تجربه ظاهر شده که فیروز و ابی

و املع خون

۹۱۶ و املع خون کم و کله و آن بیشتر از حالت طبع کعبه و چه غنیه صفات
 صفات بطن خف است که نه در نهنگ سیم استله و آورده بپارک آ
 و علل است شسته بعلات و در کونه بفر از آب است و این متورم و
 حلق کونه لون خون در عروق قرمز تر کونه و هر چه و ام نهنگ سیم بیشتر
 نشود و حق خون بیشتر کعبه و مواد مری از سده و اسهال مفعول شد
 اغنیه صفات متبیل شد و دانه مار سفید در فاش طبع بر طرف کونه
 و در مشاهده فکیر اورام جمع کعبه

علامات و تقریری - و بایا میفند ریدیه است بر روش کیمیا
 و کله و فرات و از نایب است بفر علل است مقدمه بروز
 از تکیه است و ضعف و نهم است و غش و وجع و آفراف بطن
 اسهال ریز و یا سفید و لهر و عروق و غیره و در صورتیکه جمع این
 علل است بروز نکند و اکثرین مانده که در حقیقت درجه اول
 این مری درجه اول و بابت و این علل است مذکور با انواع و قوام
 بروز نکند و بایلیک که بپوشید و ام شان از یک روز از یک
 هفته است که بایلیک شفا می شود و یا بفری و با وجع مذکور شده که
 مری ببلک است رسیده است بواسطه فشار قوی متدبره در نهنگ سیم و
 غش زبانی گشته مری اثر به بارده را بید زبانی و عوی بنوشه

۹۱۷ **کشته شده** بفرقی که از رخا رشت یا بنه
 بر خور قریبی که و سواد محضه رطوبت سفید و دان در صلیقه
 قیر میگذشت بعد از قریبی که و سواد محضه رطوبت سفید و دان در صلیقه
 و متعفن و به ناله رطوبت محضه از دانه کت سفید کرم و غیره که
 و هر چه بر ریش افروخته که قوتش کمتر حرکت قلب ضعف
 لهر سینه که همراه کند با صدای سوزن دم و عود فی سوزن
 و به طبع صد شدن تقب قلب از خون مفرده و نفس مرتب با
 رسانده مضطرب و کرم که و بر نفس می خفت که در زیر صدر بایه
 صد اضعیف گشته و بتدریج خانه که و در و صداع و طین می
 شوند و باز و دان و در مایه پائین موضع رور و در قول
 بعد ضعیف شوند که بر نفس نتواند بایستد از سیاه خفته که و این را
 زید مایه هفت صورت دارد که گشته چنانکه در وقت اطرافش
 ثقیل اگر مرضی رو باشد و بعد جلد بدن سرد و کبود شود که انام
 و گوشه سیاه که نه و چین لهر رخا اگر با چنگشت جلد بدن
 فشار دهنم مدتی بهمان حالت بماند که قوه ارتجاعیست مفعول
 ثقیل که به طبع محذوب شدن رطوبت غلیظه که و جلد بدن سرد
 انزال یابد و هیچ سرشت بدن چون طبع و جو غلیظه که و با کمال
 مفعول

۹۱۸ **مفعول** شود که بجزوی ادرار در ابتدا مرضی یا در وقت ضعیف در مایه
 قدر ادرار شد و این ادرار مایه صاف و در پیانی اینهاست که
 و صورت سیاه که و این مایه بهر سبب که بر پست کینه کینه بدن چنانکه در
 که نه و تر نیمه که به طبع شدن در رطوبت پیفر قینی لهر سینه جلد بدن سرد
 از آنکه تر که از لیس چنان می لنگد که کرم دست به پست کینه یا در مایه و در
 این قیر که گشته بانی که و در رگشته عطش شد که نه در این وقت که که
 اسهال یا خیار و غنی که و مایه محضه رطوبت کرم و متعفن صوت مفعول
 گشته نفس محضه که و در مایه محضه از نفس اکثرین پیش از حالت کرم
 و در نفس و صفت که شد که نیمه نفس خانه که و که و قلب سینه از
 حرکت بیفته که خون از کشت بیفته چنانکه در این حالت شده که که
 از آنکه را بریده زنده و یک قطره خون جگر شده است اگر در زیر سینه
 فقط بخش محضه که در خون سینه و لریج سپردن آورند که بر خور
 مفعول که بطوریکه هیچ وقت از او خارج نشود و در صورت خون که
 یا به درجه را و کرم از حالت طبع نشود و از این معلوم شد که کرم
 در تمام بدن است چه در آلات ظاهری و چه در آلات باطنی در این هنگام
 هیچ حواس ظاهری که یا خانه که کوش نشود و چشم نه بیند و لیس که
 کینه و مایه غلیظه که چنانکه در کشت عود فی بنیان و اخ

۹۲۱

میفهمد و با آن در باغ و دیک و مسوم شدن از ایام حقه کفوی نشد
 انفا ر ققط علی شنبه که مرغان باین مری شنبه منف چنانکه
 اگر مقدار زیاده از حد انفا نباشد هیچ بدن کرد کف صورت و
 اطراف کف شده صورت تغییر یابد عین نفس ماری نشد و
 بدن کم کف و و ازال ماری شوند مدفع بق و بر ریه ریه و
 خون آلوده شنبه و این مدفع بق و ازال و تجزیه کردن
 مدفع و سایر عوارضات رفع نشد و اینم نموده
نقد المیزه - در غرض بر خط و نصف انفا میباید
 عموماً سبب است رسیده اند و پیران و در طفال خطی بیشتر
 در مردان خطی تر از زنان است در ابتدا و با خط مری بیشتر از او اثر است
 حالت رجوع و فضا منفی بر خط مری افزاید و چون حالت گماید
 و ناقص مانند امیم شفا بیشتر است
ی - این مری در نیم بطور اندیک همیشه هست و گاهی
 در سایر بلاد بطور و با آن بروز میکند و با ۱۸۳۲ ارسا
 اند این مری بصورت صیم در همه جا میآید کف و چنان مری میآید که
 بعد از این تمام سایر مری در همه جا باقی ماند و در خمدن انفا و و
 این مری آنچه را که در سایر مری و با آن پیا کهم اند و اثر شده اند که
 بر آنست

۹۲۲

بر آنست که یک مایه سریه هم میرسد که است مری که سبط آن مایه
 بعد و غیر خطی بر آنست که یک سبط در مخفی صبر کف که با مری بروز
 میثاق اما سبب صبر این مری فمیدش بسیار شغل و چاک نمیشد
 میثاق بروز او در بلاد مختلف الی و مختلف الوض و در صورت باید
 نموده و یک شغل مری را که بر آنست که کف در همه و با آنست که
 در اثر بر وجود او یافت شده است و باید دانست که اثر و با نه مان در
 افان است بلکه در بعضی از حیوانات کفوی صابن شام و مریها شام
 اغلب در این مری متاثر کند عموماً بروز و با در هیچ بلاد و فضا نیست بلکه
 مری مری تمام و از این و چون در ایا و متاثر شده و قیاس بروز او قیاس
 شام مری که در چنان مری که کف بسیار است و بروز مری این مری را
 بیشتر میکند و مری سبب تحول او مری شود از قیاس و با همیشه ایا
 مردم در یک مکان و صبر همه و ممکنه مری و سن و قوت و قوت
 فاقه و از اطراف در کار کنند و از قیاس مری شده اند اثر بر و از
 در فضا و غیره و بود و فضا
علیه - آنچه در قراب این مری مذکور شده است در مری است
 که و هر که میخواست که در مری مری را از او پیدا کند و از
 تجربه معلوم شده است که یک طایفه مخصوص بر این غلبه او نیست و علی

۹۲۳

مختلف کعبه سواشی آفتاب و عکس تیرگی در هنگام اولیایه
 مریض در بستر مانده و بر پیراز بهم چسبیده حقیقی معلوم بر بدن اثر تبلیب
 پوشیده و تریاک پوشاننده حقیقه کنند با توبیه و غلظت بر ساق
 پا اندازند و بگویند مریض خوشتر باشد و بعد کم بعد کم موضع شش یا چند زانو
 بر سینه اندازند و با مقدار کم خون بکشد و بر صندل یک صندل و بنفشه
 صغیر شش اثر به مریض پوشانند و این صندل و بنفشه بکفوی رشت است
 و بکار دارند در زمان اولیایه و این صندل و بنفشه بکفوی رشت است
 مریض و اینها کونا در و با ۱۸۳۲ اثر کما دکت و در و با ۱۸۳۹
 هیچ مریضه نیست و در چنین که سهولت و چون استغراق نفس
 و اسهال زیاد باشد و عکس تیرگی بر بدن و بنفشه بکفوی رشت
 اثر به مریض نه مریضه کم مریضه و با بون و دانه و حار و در و با
 و عرق و کله و زرم پوشانند و در مریضه است و کربات دانه
 بمقدار یک کربات بکشد و در و کله و زرم و خور و در و کله
 مریضه و کله و زرم یا اگر کم در اطراف مریض گذارد و کله و زرم یا اگر کم در اطراف
 مریض گذارد و اطراف خون در این وقت به مریضه و در و کله و زرم یا اگر کم در اطراف
 اطراف خون و کله و زرم یا اگر کم در اطراف مریض گذارد و کله و زرم یا اگر کم در اطراف
 دیگر سهولت شده از آن تیره و کله و زرم و کله و زرم و کله و زرم و کله و زرم و کله و زرم

۹۲۴

تدریجاً حقیقه از کف مریض و پوشانند او و هر چه بدن گرم تر شود
 او را به کله و زرم بکشد و بعد از آنکه بدن بکشد که شش و کله و زرم و کله و زرم
 پوشانند و در این حالت که مریض به کله و زرم و کله و زرم و کله و زرم و کله و زرم
 مریضات را در کف بکشد و مریضات به مریضه و کله و زرم و کله و زرم و کله و زرم
 او را به کله و زرم بکشد و کله و زرم و کله و زرم و کله و زرم و کله و زرم و کله و زرم
 و کله و زرم و کله و زرم و کله و زرم و کله و زرم و کله و زرم و کله و زرم و کله و زرم
 مریضات بکفوی بکشد و مریضات به مریضه و کله و زرم و کله و زرم و کله و زرم
 و کله و زرم و کله و زرم و کله و زرم و کله و زرم و کله و زرم و کله و زرم و کله و زرم
 بر طرف کعبه ای مریض تا کون چیز پیدا نشود و کله و زرم و کله و زرم و کله و زرم
 و کله و زرم و کله و زرم و کله و زرم و کله و زرم و کله و زرم و کله و زرم و کله و زرم
در سیدین رطوبت از اسهال - که همه رو در نورده مریضه
 یک رطوبت شفاف و بون که صفای مخاط مریضه و کله و زرم و کله و زرم و کله و زرم
 خارج مریضه و کله و زرم و کله و زرم و کله و زرم و کله و زرم و کله و زرم و کله و زرم
 و کله و زرم و کله و زرم و کله و زرم و کله و زرم و کله و زرم و کله و زرم و کله و زرم
 روز مبتدیان مریضه و کله و زرم و کله و زرم و کله و زرم و کله و زرم و کله و زرم
 مریضه و کله و زرم و کله و زرم و کله و زرم و کله و زرم و کله و زرم و کله و زرم و کله و زرم
 کله و زرم و کله و زرم و کله و زرم و کله و زرم و کله و زرم و کله و زرم و کله و زرم

۹۲۵

بایچ و صورتش و لا بر فی زحف و غلبه برین و زحف و غلبه و لا بر
 معلوم شده است که این رطوبت از جهت آنکه تر گشت است اگر چه بقیه بر آن
 که این رطوبت از مذکور الماده تر گشت و لا بر این قول چندان
 اعتبار ندارد و در ظاهر این سخن شمرده میشود اما لکن در ستر عارضی
 کف و در غلبه استقامت چنانکه که متعجب باشد با سهل و قوی
 و رطوبت از درخت و ضایع از باله و باین خارج میازد و
 بطور شفاف رطوبت سرشته از جلد با جوف صفای رخ کف
 اما علی این که اینها که در ستر عارضی کف باید بر جانش آنهم
 و مکرر شود چون قطره از ستر دفع کف پراگنداند و چون
 بقدر خارج کف مسدود اند چون از هر طرف خارج کف شود
 معده و مخدرات و نه و مومات جلد الجار برین
 در ستر رطوبت از االت تناسل است - از رزم جد در حالت خلل و
 در صورت هر که رطوبت تر گشت و کند که در هر صورت رطوبت
 از آنکه خارج کف و یا در جوف او جمع شود اگر چه در جوف
 اند و لا بر غلبه و یا شده اند که تا چند روز در جوف
 غلبه و لا بر رطوبت از این دفع شده است
 بدون آنکه این خلل در ستر غلبه برین و از این

مرفی

۹۲۶

مرفی رطوبت که از ریه خارج می شود در مایه افراطی کف و قاعه است
 مگر که بد و خروج رطوبت یا قطره قطره است و یا یک دفعه اگر چه غلبه بر جوف
 و در وقت رطوبت عارضی کف و لا بر است بدن بیشتر حرکت می نماید و
 خروج این رطوبت که بدون و مع و بدون تبخیر رطوبت ظاهر
 نمیشود در اصد این آب غلبه در مایه طبع است و بقیه میگویند این رطوبت
 از مایه که در ستر خارج کف و کف مکرر که بد که تر رطوبت
 از سطح داخل رطوبت که بی از تر در میان سطح داخل رطوبت و خشک شدن
 بی کف و چون مقدارش زیاد گشت خشک شدن با غلبه جلد کف در رزم
 و رطوبت خارج کف و چون این اتفاق بیفتد باید زن به رطوبت
 رطوبت کند و این رطوبت سرشته مخصوص در نهانم خلل و
 رزم تبخیر از آنکه خارج کف و در جوف مایه و باین البته حجم است
 زیاد گشته منبسط کف و این اتفاق رطوبت در رزم ناپدید شده
 است استقامت رزم و این رطوبت و دفع است یک آنکه اتفاق رطوبت
 منبسط خلل و رزم کف و دیگر آنکه در جوف رطوبت
 خلل است - این رطوبت در نهانم خلل و رزم و بر این اتفاق رطوبت
 در رزم باید و چون رطوبت یک آنکه انداخته است و دیگر آنکه
 رطوبت رزم و غلبه مدد کف و به رزم است یا غلبه

غلبه

۹۲۷ و وجهی است که در میان بطن و ریه ظاهر و با زینت و باریک قطع
 خون مغلفه و یا از میان بطن و غلیظ و کم گفته اند که غنی ریه
 مدور گفته اند و بطن است و در بعضی است چون یک مقدار از
 ریه در جوف ریه جمع شود و او را بطنه مقدار ریه است که
 با بطن ریه برآمد و بطنه خاص و کثیره که در کتب است
 و گفته اند و چون شکم ریه را بکشد یک ماه یک کجای مختلف در
 خط وسط احوال گفته اند که از آن صد که در ریه با جوی است
 احوال متوجه گفته و چون شکم بکشد و غنی ریه را می کشد
 مرئی آن حرکت یابن ماهی و معلوم نموده که ماهی در شکم است
 نه و شکم مدور است و بطنی اگر ریه در شکم است و هرگاه
 این ریه در شکم یک از ریه ریه غلیظه باشد و در ریه ریه
 هیچ خاص گفته اند آن علامت است که در شکم ریه ریه
 شدن شکم بطنه ماهی که چون خا ریه ریه ریه ریه
 حرکت نکنند و آید در اطراف باطنه که ریه ریه ریه ریه
 باشد که خارج گفته یا کم و یا و فضا و در ریه که ریه ریه
 محو نه بکشد ریه ریه و بطنه ریه ریه ریه ریه ریه
 خون مغلفه و یا خون ریه و بطنه ریه ریه ریه ریه ریه
 باریک

۹۲۸ باریک طوری است که در سبب ریه ریه ریه ریه ریه
 و الا و باریک و غنی ریه ریه ریه ریه ریه
تقیق - مبتدیه ریه ریه ریه ریه ریه ریه ریه
 و استقامت ریه ریه ریه ریه ریه ریه ریه ریه ریه
 بلو آن و در صد ریه ریه ریه ریه ریه ریه ریه ریه
 و از ماهی ریه ریه ریه ریه ریه ریه ریه ریه ریه
 و در ریه ریه ریه ریه ریه ریه ریه ریه ریه ریه
 استقامت ریه ریه ریه ریه ریه ریه ریه ریه ریه
 جای ریه ریه ریه ریه ریه ریه ریه ریه ریه ریه
 وسط و ریه ریه ریه ریه ریه ریه ریه ریه ریه ریه
 استقامت ریه ریه ریه ریه ریه ریه ریه ریه ریه ریه
 باید ریه ریه ریه ریه ریه ریه ریه ریه ریه ریه
تقدیر الموده - در ریه ریه ریه ریه ریه ریه ریه ریه
 ریه ریه ریه ریه ریه ریه ریه ریه ریه ریه ریه
علیه - باید ریه ریه ریه ریه ریه ریه ریه ریه ریه
 تا غنی ریه ریه ریه ریه ریه ریه ریه ریه ریه ریه

۹۲۹ آب کف غش و منبه زرد و گاه خا بر سرش و جسته فزاید
 قمر بر دفع رطوبت کافران و گاه یک سیر بدون قوت در
 غش و کم کنند و یا با نم که هست جای کنند آنرا که فزاید
 بود شرط لایحه بعد از دفع رطوبت باید که از آنجمله که مرفی عود
 نکنند باین واسطه شکر را میچینند و گوشت رطوبت در سر نماند
استقرار مذهب و طاهر این فی از استقار رحم بهار است از آنجا
 رطوبت میماند زیرا که از علت بهاب این زیرا که سرش را
 نامعلوم است و در بعضی از آن است هر چه هست با نمده خون
 که از خیار او شنبه بکشد با استقار و با رطوبت قنبر از
 مانع و از بر روزی در هر دوام و در مرفی کف و در بعضی از
 فقم در این مرفی شکر بر خور بسیار کف که در او افرومانی
 یا مانعش برز که شکر بکشد شکر که چون در مانع که هیچ جوف است
 را پر کهم حباب جوفه بیالدد برد لکن اسودت کی است
 زیاد و بخور او با کف و جدار شکر بکشد رطوبت لهری
 که در مایه تیغ مانده آن شکر که کوی لثه رطوبت در صفات
 باشد و از نقل شکر و رفتن ساق در طریق و جایگاه
 رطوبت و علت آن که از لیس غش و مرفی کف و بخور از
 استقار

۹۳۰ استقار مذهب و طاهر شکر و گاه بهاد نهایت رحم غش و کف و کف
 آن است بعد از شکر میرسد و طفره کوچک و ضعیف میماند و آن است طفره
 شکر میرسد و به از صندرش به مرفی کف و این مرفی که غش را بر جوف با طفره
 گاه زنی مدینه مکه بخور رحم و بعد از وضع هر چه ترش الدم و بسطه
 آن است با کف و بعد از بر این مرفی غش است این شکر با طهر کدر بود
 که افکار از لثه در غش و شکر و شکر یا عورت لهره باید آب شکر
 را با لثه از شکر کهن شکر و بسطه و در وقت بهاب لثه غش و رحم
 در جوف او و یا از غش سفید و طایفه اول لثه است
فیج دوم از شکر و مذهب و طاهر رطوبت و گاه زنی که لثه
 طفره ترش مکنند و زهر ترش این رطوبت با مذهب مانده اند
 نه در باره این امر فی تا صندرشال به صندرشال که گوناگونیها
 و میروان ایشان بر آن نموده که مایه در مایه بهم میرسد که از این جار
 مرفی و بیاب یک از غش و طفره و از غش و مضمین به به طفره
 رطوبت و طفره کف و صندرشال لثه لثه اندازد این طفره یک
 بر آن شد که در غش و طفره یک مذهب و مذهب که رطوبت
 او زنی که لثه طفره ترش مرفی کف و یا لثه علت غش و طفره
 مذهب مرفی کف از تغیر در رطوبت و طفره مذهب و مذهب از لثه

مراد در هر حال که مخصوص چون هوا مرطوب بود و بایستی و بلکه آن
 که نزول در پایش فرستادن شدت نکند و در چهار گرم غفلت کم است
 و یا بطور رفع شوند و اما این امر فی نفسه مختلف است و در یک
 هفته کمتر بود و غفلت است و عموماً وجه کمال از این است و در این
 صورت و اینها یعنی است که بهیچ فلا در برابر هم رسد نه
 و اما طبع کعبه که رغنش ضعیف تر از هم بود و در هر دو و در این
 رطوبت نسبتاً و صدف است که در شدت و ضعفش هم برسد و نیز است
 این امر فی نفسه و اما غشیه غلط بلبلهم مذکور میسر است که غلب
 علل است این امری هیچ فلا در غیر آن است معلول هم نیست نه
 بر صدف و اما هم از آن است نزول هم اگر کسب و یا غفلت
 باشند از هر دو یک در صورت نهالی رغن و یا کعبه و یا کعبه
 هم اگر کسب با وجود شدت و یا کعبه رطوبت تر شده غلط است با غفلت
 سیار است و یا در او مطلقاً کعبه غلط ضعیف از مالم بر کار
 تحقیق رطوبت منظر از ریم غلبه مقدار است و نه چون رطوبت کعبه
 و غفلت کعبه و غلط با آب کعبه نیز ظاهر است که ریم
 که سفید و کدر است و با آب غلط کعبه و وجه بر ریم
 میث و نه چون رطوبت تر شده و اما غلط و رنگ ریم بود و نه در
 نیز است

نیز است که بهیچ هم برسد و در هر حال که از دوزخ و کعبه است
 شده اند و نه غفلت است که کعبه اگر رطوبت بخور منظر است و
 الی آخر است و کعبه ندارد و نه غلط ریم و در این طبع کعبه
 است نه کعبه با ریم اگر چه بعد در کعبه کعبه نیز چیزی قیاساً است
 بدست نیامده است و بقول میسر بر رطوبت از مطلقه مرطوب است
 حال که غلط غفلت است یا غلط است با ریم که ضعیف از غفلت است
 کعبه و بدون آنکه ریم نیز ریم است چون با آب غلط کعبه
 رنگ آب سفید مالم ریم در کعبه و در او نیز مالم از غفلت
 معلول می باشد که کعبه معلوم است که غلط با ریم است

فصل در رطوبت - این امر فی نفسه از شدت و ضعف است و از دوزخ
 ریم و از مقدار رطوبت تر شده و موافق مالم و ترکیب ریم و
 این امر فی نفسه که در اینها غفلت و رغن و غفلت و کعبه است
 امر فی نفسه و یک ضعیف شده است و یا کعبه در ریم غفلت کعبه و یا
 با غفلت ریم ریم که غفلت مالم این امر فی نفسه غفلت کعبه و موافق
 من چنانچه در غفلت غفلت غفلت و غفلت مالم کعبه و در ریم
 که کعبه مالم مالم و غفلت مالم کعبه و غفلت مالم کعبه
 و نه در کعبه ریم و نه در ریم و نه در ریم و نه در ریم

از دم آتعالی اوجیه خود مردم و بر این رخ او غلبه ملکیات و طبیعت انسانی
 و باطن و از این رخ استوار است اوجیه خیر و مقویات تلخ و مسطرات و
 لبان و هوش و قوت بخیر و دن و شستن موضع و وجود صافی و هرگاه اندک
 و ممکن شد محاسن بر در آنست بکار بند
در بیان رطوبت مخفی از قصبه الریه یا زکریه - که بر کوره چنانچه
 بر این رخ از خارج که در مقدار زکریه از قصبه نفوذ میکند و از آنکه
 با کشتن و زخم و خلط با صبا بهار هوا و این زکریه از رخ صاف میشود
 و در حد مخفی ریه و این ریه منقسم میگردد و بر این
تینج مرغی - تبار ندارد که بتواند حالت قصبه را در این
 ریه امتحان نمود لکن بر آنست که در این مرض مخفی ریه تبار
 متباین و زخم که در موضع قریب از ریه و در کوی که این ریه
 میان پهلوی و پهلوی و استخوان در است
علامات - اول در صورت صاف ابتداء ریه بقتاب
 که غیر نفیر ریه شده و این قصبه که در سینه منقسم شده و ریه صاف
 که با عورت زیاد و با غلظت و قشع و ریه که در صدر از قصبه
 طبع است و از این ریه را با صفا و گاه مرطوب در جمع سینه
 شنیده شد و باین واسطه طبع از کشت که صورت کبود و آورده
 از این قصبه

که از کوهند پس تغییر یافته اطراف کرد و منقبض و غیر منقسم گشته
 عرق کردن بر بدن نشیند و از این ریه که در ریه منقسم و در ریه
 گاه غش کینه و غلبه و قشر که ریه ریه بخیر و بملکت ریه
 زکریه از قصبه ریه ریه و شفاف با کشتن و محفوظ با هوا و
 سینه بصفحه شش مرغ که در آب زده شده از دکان خارج شد
 و این رطوبت با بوی طبع که در ریه خارج شد و با بدون ریه
 و مقدار که ریه قشر نماند و با شش و شش و بندرت ریه
 بر وزن رطوبت علی الاکمال خارج گردد و دیده شده است که از
 یک تا چهار کیلو کم از این رطوبت خارج شد با وجود این
 علل است خطی که ریه که در ریه منقسم از خارج شدن رطوبت
 بر این کباب حتمی است و بفرات تا و روز در در سینه و ریه و
 را از ریه قشر بر ماند و این را در ریه و شش و شش و ریه و ریه
 که در ریه منقسم و در ریه منقسم و در ریه منقسم و در ریه منقسم
 غلبه بر ریه منقسم و در ریه منقسم و در ریه منقسم و در ریه منقسم
 و مقدار رطوبت که در ریه منقسم و در ریه منقسم و در ریه منقسم
 و این ریه منقسم و در ریه منقسم و در ریه منقسم و در ریه منقسم
 بدون نقایص و این ریه منقسم و در ریه منقسم و در ریه منقسم

۹۴۱ دفع او نهفته چنبره است و گاه هم در ده کجغرضی نهفته مصلح است

دوام دانتها برقی - اگر چه این مریض توان بر نفس را نه کفو و نه عفو نمود

طویل است و غلبه فرغ کعبه از این معلوم گردد که این زیارت سید علی

[illegible]

جمع هراتي نسبت به زيارت خلد و ... و ... هرگز نمي انگه بفرز مفضل نوشته

باجت بر فرد سلطان سده نکر کعبه و هر ماه بفرانگات سلطان طاهر شفا

مرکبا باری سرفی سربوز کھلاست ویا اکنه این سرفی سرفی از او کھلاست

تشیف - پانچھم کہ گاہ ران مری و فی ہست و ہم مری بقدر ہر گاہ

درمان سده مورث این مرض نکوه و نهلب این مرضی عذرت ای

خواهم بگویم که از این ۵ نفری سربزه خواهند گشت و عذر بر من عیض سلطان برد

در حقیقت این مری بهر اهر کس با بود و فهم و کم شدن اشتها و مایه و نهاده

وصفت بشره چاکه در صورت است بعد از رفعی این غلظت بر روز بخارند مکرر

در صورتیکه رطوبت محض زید بود اگر چه این صورت بدر صورت و لا الزیاد

علیه السلام و آن تحفی صفا و مؤمنین بر فی الله داد :

تقریر المرفوعہ - اگرچہ ایسی ہر فی مہلت نہ ہوتی ہے مگر ہر موزن و بحر و تعلیق

باب - اگر چه اهاب این مرضی در دست معلوم نشده است و لا چنانچه

علاوه فاضل در هر دو پیش از آن که در این کتاب می نویسد و اینها نیز که

18~91

۹۴۲
افید دار و کونست. ۴۰۰ زده و شور و میوه ۱۰۰ ترش و اثر به الکالین

مردمانه بیشتر بر جود مرکب و از برای جاست که مردان را بیکه شب افراط

در شراب و متاع شهوانی غالب جمع مقدار از لطیف است

قرآنستند و قلب ایشان صیقل که همیشه مشغول بود و از هر جمیع بعد از پیدا

نشان از دایره رطوبت قریب است و معلوم کرد این سیلاب

رطوبة زبدية مجزئة / كفت / مخاطية و لها سبب اول

[illegible]

عظیم - حواشی بہاب مختلفہ کہ مذکورہ فرہم معلوم رکھ کہ علیہ

افندیه و اثر به سواش رخ این در می کشد و هم باید حالت

برقین و مله و مختلف و نیز که بعضی اشخاص میگویند که بواسطه اینها و

که دارند از خود و بفرغند به سبیل این مرضی گویند و اندر

عوض اغزیه و یک شفا بنده بودم فر شفا بنده از انکه مقوی

که خدا را بخواه خود را بکمر شتاب و از خوشی و بعد از نماز در این حال

نوشتند و از آنست که در این مرفی بنیر در میان آنکه علی بن مرفی که

از سبقت از میرزا و امین خانی که در ۱۳ بهمن ۱۲۸۵ و تقویم بحقوقی و عدلیه کتلیه

و کما یسیر علیہ و علیهم السلام در آن دین و دولت یاس با حق تعالی

بنا که همه را در کشت با و ج و عبا و عین و ده و حفوی ری و کربلا و یزد

۹۵۵ بدانند که مشانه متعین شود که منور بر افروغ اندازد به چنین دفعه مندر
 و متعینه که توسط حفظ محبت رخ مری نشانه اشغال نمایند او به بدنه مانده
 بدنه که به و پرده و بدنه بیا و قطران و بر بانهین و چون معده قبول تر
 با نشین کنند حقه کنند و هم متعین زرق از آهار که گوار و معده و
 قطران و احکام در آهار معده و چون چوب لیک از نشانه سطح می شود
 بهور اندازند ÷

فصل بیستم در شناختن مزاج - در شناختن مخصوصه بفر از آلات رطوبات
 مخصوصه که سر شایع و شون از آلات بدن اند که باشد که حرارت از آنها
 از حالت ظهور کفو و صورتش امری چند کفو و این امری متعین
 شوند از حیث طبع و طبیعت و متعین او و متعین از کفو و فوج
 که زینار شدن عرق و دوسمت و راق و صفوا و اضداد و بولی
 و شیر و منرنا و از سبیلان دسمه چیز ذکر نمائیم زیرا که زیاده بدن
 دسمه توسط او را هم جفت یا متعینه است و یا از عرق و شرف زیاده و هم
 سبیلان دسمه کدر شود که صورت ضعیف تر از عرق و از کفو و منر
 ذکر کنیم که نیلان زیرش دسمه بوجه همیشه دلیل زیاده شدن
 دسمه نیست و غالب سبب از برگشتن جفت یا اخذ از حور دسمه است
 با نف و چون از زیاده شدن بول کفو نایم در این قصد است

محمد صفوی

۹۵۶ محمد صفوی که به پلوی رسیده و از زیاده پلوی کفو نایم کفو مکرر
 آخر صلا و هم در سببش امری مخصوصه زیرا که شتاب از زیاده پلوی
 نه توسط زیاده از سبب است بلکه توسط پلوی پدید آمدن خنده در کفو است
افیدند - تغییر زیاده شدن عرق کفو نایم که از عرقها که زیاده که عرق
 امری چند تر شیند نه غش و سبب است و در سبب و غش و سبب
 و خوه بلکه متعین از کفو و عرقها که سبب است از سبب است
 و خفه صلا در سبب که سبب است از سبب است و عرق و عرق در
 صورتیکه مقدارش و کمیت از زیاده کفو یا صلا در کفویش اندر
 و عرقها در سبب سبیلان شین از سبب بدن است و چون که از سبب
 است بدن بود و بدست محمد صفوی کفو نایم و صلا و سبب
 و الب و دلت و آلات تناسل و کفو و عرق و عرق شافیه و عرق
 توسط نثر زیاده از عرق یا با اتصال یا با صلا اعم از کفو نایم و صلا غیر
 ملغم یا نوبه به و چون عرق در سبب بدن کفو و عرق و عرق در
 نایم و شایع ضعیف البینه است و برورش یا با کفو است و
 غلب بر کفو نایم از کفو شدن بدن از سبب زیاده و از سبب
 زیاده بپیشین و حرارت مضمون و از کفو نایم و عرقها که در
 حالت ظهور است زیاده شدن عرق کفو نایم فقط در این اثر شین

۹۵۷ بیشتر و از هم بعد و غلبه است این عرق بر سر ترش و در بار بار باید
 عرق منقح و لایق باشد عرق و ابلق و یا بر سر ترش
 و طبع عرق یا قهقهه است و یا تلخ و یا شیرین و یا تلخ و لون او یا بدون
 تغییر است و یا زرد و یا سبز و یا سیاه و یا آبی است و اگر است او قدر
 زیاده تر و خوش تر است یا کمال طبع و یا تلخ است و یا که در کمال
 بر تر است طبعش تلخ و یا صاف و او را هم گفته اند بفرانگیزه پس
 شرب و رسیدن مبدعه از جلد تر و تازه تر و یا به شرب و رسیدن از کمال
 تغییر در آنها ظاهر شده باشد و این حالت بسیار نادر است و هرگاه
 در عرق و مقدارش زیاد بود و شرب فضا قوی و مایل و یا به کمال
 سایه تر است زیرا که هم میرسد کف و این که موضع کف تغییر در عرق
 قطعه جلد لایق است و به شرب متفقد و سفید و یا عرق کف
 آنکه مدت در آب گرم مانده باشد
دواء این عرق اغلب طولانی است و یا از یک مدت تا چندین سال
 کم شدن را از کماله بتدریج کمال طبع و صفت نماید و اگر عرق
 زیاد شود و یا کماله و یا بدست صورت عرقی عرق کف
 و از طرف دیگر اگر نسبتاً مدد و یا بدست صورت عرقی
 مانند مغاس و ذات الجنب و او را عرق کف
 عرق باید در آن عرق

۹۵۸ **عقله ج** باید ریح منقح است و یا لایق بود و در سر و در
 و یا کمال طبع و یا در سر و در کمال طبع و یا در سر و در
 در مفاصل یا آب در کمال طبع و یا در سر و در کمال طبع و یا در سر و در
 مانند مسهل و در عرق و یا در سر و در کمال طبع و یا در سر و در
 دهن و مفاصل است و یا در سر و در کمال طبع و یا در سر و در
 و عرق و یا در سر و در کمال طبع و یا در سر و در کمال طبع و یا در سر و در
 و یا در سر و در کمال طبع و یا در سر و در کمال طبع و یا در سر و در
 از آنها رسیده در سر و در کمال طبع و یا در سر و در کمال طبع و یا در سر و در
 کف و یا در سر و در کمال طبع و یا در سر و در کمال طبع و یا در سر و در
 یا با مشع و مر و در سر و در کمال طبع و یا در سر و در کمال طبع و یا در سر و در
 آنکه آب دیده مغوط کف و در سر و در کمال طبع و یا در سر و در کمال طبع و یا در سر و در
یا از سر یا از سر و در کمال طبع و یا در سر و در کمال طبع و یا در سر و در کمال طبع و یا در سر و در
 کمال طبع و یا در سر و در کمال طبع و یا در سر و در کمال طبع و یا در سر و در کمال طبع و یا در سر و در
 و یا در سر و در کمال طبع و یا در سر و در کمال طبع و یا در سر و در کمال طبع و یا در سر و در
 جمله این که در سر و در کمال طبع و یا در سر و در کمال طبع و یا در سر و در کمال طبع و یا در سر و در
 و سر و در سر و در کمال طبع و یا در سر و در کمال طبع و یا در سر و در کمال طبع و یا در سر و در
 شده باشد و این عرق در سر و در کمال طبع و یا در سر و در کمال طبع و یا در سر و در کمال طبع و یا در سر و در

یا Polysarcie
 obesite.

۹۹۱ صاف شدن و تابیدن سراره و عارضه که در صفت پیکر کجی
 در کار زکات است و متعده کنند باین منی آب به چهار بار و طب
 که در هلدند و کفیس معده و اینها بیشتر از سایر مزاجین دیده
 میشود و در ایران بلوک کثرت مانده اند در آن غلبه صفت این منی
 اند و اخته که و بریدن یک از اطراف یک از هلدینده اند
علیه - خون ظاهر کفو که شخصی مبتدیان منی است مقدار
 اند از آن کم نمایند و هم از غذیه ملوث نکنند آنها نیز که مواد غایبه
 در آنها کم است نه بزرگ است و قدر ممکن است پیکر کجی
 و کم بوزن و مستقرات بکار برده کجی مروت و در دست
 و مسهل است و بهیئات و در عوام اینها کمی است خوردنی
 سرکه و یا بعلیه بکلیه هیچ نفع ندارد و زایل خوردن آن هیچ فایده
 عزیز نیست آنکه منی مضر بود بقدر غش نماند
سیالیه - زایل شدن ترشح بزاق نامیده شده است
 باجم سائیده و تیلیسم و سالیوسون پتیلیسم اتفاق است
 که هر اهرام کنند غلبه این واقع در دندان و کجی و اورام کجی
 و در کف که بکلیه از اثر ریش و هر اهرام کنند و در دندان و لثه و
 بیرون آمدن دندان و قهقه دندان و عین و و جبین هر اهرام
 با تریسوس

dialorrhoea.

۹۹۲ با تریسوس که گذاردن صورت و او را عصبان زوجه بخی از عصبان
 و غیره و در کمال بر سطح یکدیگر ریزند و در بزاق کمال نفوذ و او را عصبان
 بر سطح یکدیگر عصبان است این مذذ بهم میرسد و اهرام کنند و کثرت این
 منی و با هر که نسبت آن را نهند و در این منی کثرت مذذ آن قهر که با هر که
 هر اهرام و صفت که مذشته است اگر چه هر که این منی اهرام کنند با تریسوس و
 در دست که با لاله منی و غلبه بهم کنند با علت آن که در تریسوس
 صفت غلبه دیده میشود صفت متعده و ترشح و در غش عصبان مانده قهر
 هم و در دست و کمال طشت و در مانده اهرام و افی عذر و لثه
عدهات و ترش منی - این منی شاد صفت و بر سطح دندان در دست و
 به رنگ و رقیق و گاه منوط با غش در دندان و این رطوبت که
 به طبع و به بوی ترشح از آن است که هر غش و بوی غش اهرام
 و این زلیه بزاق قدری است و قدری دیگر بر سطح کف ناز
 متعده خارج و کفو و گاه رطوبت بکثر زایل کفو که بدون ضیاع
 از گذار لب باورنخ زلیه کجی و این است مشهوره کفو و
 خور و در این منی که تمام خور و در دندان و این منی رطوبت
 و در منی کفو و چون مقدار رطوبت زیاد و طبع منی که بر کف و گاه
 در دندان و منی کفو و حالت قهر اهرام که شخصی که از قهر

۹۹۳ پیدار کند، و بعد از این زمان ترشح آید و وضع در نزد براق بهر
 وقت حفظ دایم باشد که گویون باشد که سیدان براق در روز
 تا یکین و پنج یا یک بر سه در صورت طبع در حق فیلان در هر شش
 لهره و هزار عارض گشته سایر اشکات و استغفات بدون کم گویند
 بخوبی و حق و اداوار
 رفته - این مرض بطور اطفال است و شب که در کوه کجوفی چون
 او وضع عیاض و اثر صورت جمع
 دوم - این مرض از یک تا چند هفته است و شب که تا چند ماه طول
 دهد دیده اند که تا ماه و نیم لهره بزرگ گوی تا کنون این
 ماهر بزرگ گشته است بخوبی و اگر که هر شخص بزرگ است ریده
 است بزرگ تر گشتاد او بزرگ است عموماً سیدان براق بتدریج او
 با حفظ ط کذا و شب که از عرونی اکیا شدید عروق زید و بشتا
 رخی کوه
 عقیق - تا لغات محلات قاضیه مانند ترش در سدر و زرع
 سفید و شکر و فطنتن و مطبوخ برک که در متعاند و لغات
 ترکیب ترش است دیگر از ادا معور است مبرور و مد و هم نه مرق
 انفع است جام بخار و لپا نافع است تریاک بقیعت عارین که در
 و لپا

۹۹۴ و لپا را بکوت متدبیر از پنج تا هشت گندم بنوشته و پس از این
 بزرگند در آنجا که مرض علامت هر شش در بفرست یک صفت
 یا صفت همیشه در دایم گذارند ادیت بریض را کم مکنند و بهر که بزرگ
 بنات یا صفت براق در بلیع کند بدون آنکه در کت و ارایا
 سایر تفصیلات این مرض در محبت ورم دایم و بفرست عیاض
 در میان صفای - این مرض همیشه که بزرگ است بهر که بزرگ دایم
 مقصد و یاز هر دو مجرای مقلد از صفای خارج کنند
 و جنب دات این مجرای صفای با علامت یک بهر که بزرگ و شب که
 بهر که بزرگ با علامت خطه چند و بنا کنند و مرض که بزرگ است
 بوزن گشتان آنجا که این مرض سالم بزرگ مانده باشد و بزرگ
 و علامت شایع و ابتدای و پیش بزرگ است و کما بزرگ و عرونی
 است که سدر یا معور لهره و بهر که بزرگ از صفای زرد یا بزرگ
 محفوظ با عیاض و نذا یا بدون اقلط دفع کوه و بزرگ این و بزرگ
 بدوی هیچ وجه در شکم است و شب که گشتی گشته و موی کوه و بزرگ
 قر و آهال حالت بریض صحت کوه عموماً و ام این مرض بزرگ است
 و بزرگ است بزرگ است و بزرگ است که بزرگ است یا بزرگ
 مبتد ثونه در بفرست مرق آن احتمال صد که از صفای کوه صفای

Stilua bilisua

۹۹۵

طبیعت رخ و درونی بجز علی می نماند و لهذا لقد تمه الموضع صید است و در
چون و پیش طبع گشته و یا آنکه رفوف و غده های مزاج و مضایع کیم مورث
برزالی کفو در بلاد کم مورث اسرفی کبر شرف

آسیب - عارضی کفو و فضول عارضه و کیم سرت و نذیه حیوانه شقی و
مستند برنی حرکت کننده و از اطراف در تنه اسب جمع که کفو و چاقی است عمل
نفاخ نه غصه و غش

علیه - باید در خوف بسیار که ترش تر از آن حیوان صغیر از زیر کنند
یا آنکه دفعتاً قطع کنند و قر که زیاد است و دهان و یا آنکه شیه
کند از تنه بار ده و ملغمه و حاضنه و در عروشی دهن و اگر عروشی مرتضی
کفو قابضه کجفوی را با سنج ویران کند استمال کنند

در بای و تشنان - عارضی از قر و اسهال مکرر از مایه صغول
زرد یا سبز و عروشی و عروشی در شکم با اضطراب و تغییر و عروشی
و صغیری و در بدن و کما غش و تشنات

قر و تشنات - اگر چه تدا و متغیرین بجز تغییر است در کفو و ان نهاده
صفای و ایله و کس و ادرام و یا بر منی در طلی یا کیم و غش و
همه بفرست و علی سینه برنی بیند و غش و تشنات هر کیم
با مرغنه و لهذا اکنون تغییر و تشنات که عروشی کجفوی بود بدست نیامده

*Cholera - morbus
sporadique ou en-
démique.*

علی است

علی است غلبه آفات برزنی بنده و در سینه است و کما از عسل است ۹۹۶

مقدمه تا کاست و کمر شیه و عطش لایسیده و طول کشه که دفعتاً
قر و اسهال صبح و عصر عارضی کفو و مایه کجفوی برزنی است و انرا و به
از طوبیت مایه و زنج و غش و با صغول و مایه صغول صغول است
و بدست خونین و غلبه شیه و کوزان است و غش و مایه و
و هر اسهال کیم یا صغول و مایه و مایه شیه کجفوی در اطراف
و خارج شدن مواد بجهت قر و برزنی یا باج است یا بتوال و سواد کجفوی
و به طبع برزنی در ابتدا رقیق یا سبک و به زرد یا سبز کفو و مایه
خونین کفو و مایه سبک است و شکم یا آروغ غش و مایه و تشنات
و مایه زرد یا کیم یا بد با بزرگ شیه و در فاصله و قر و برزنی کما
مبتدات به اتوج و فو اق و جش و عطش زرد عارضی کفو و در
در مایه لایسیده و غش و مایه سبک متغیر و تشنات اطراف کجفوی
کفو نه و کوزش در شکم لایسیده و مایه سبک و تشنات کجفوی
احمال کفو و تشنات در عسل است یا و ان و در دست لایسیده
و ادرام کیم و کما هر کیم سینه کفو بفرست و تشنات کجفوی و غش و
بفرست تشنات و کیم لایسیده و چون مایه یا کیم در مایه سبک
سینه کفو و تشنات و قر و زنج بدن را بپوشاند و چون قوت قر کجفوی

۹۹۷ متعذر خواتم که است که رسد

رفقار و دام مرغی - رشتا مرغی باله لقال و غلبه است از مرغی
 بختا و بر غلبه با درجه نشت رسد که تا جلد زده ساعت مرغی آن را
 با نشت رسد و ام و غلبه از یک الی دو روز است و چون علت است این
 مرغی بطور ذوقی بر جفته کند بختی و صورت غلبه بنا بر کف یا زرقه
 ذوقی غلبه که سابقا ذکر نمودیم

انتهای مرغی - غلبه شاد و شاد و حالت فقر است طبعی
 و رخ که غلبه در چند روز است با درجه کمال رحمت کند
 پر خویب آن است که آلات تغذیه با وجود این مشکلات
 شدید بر غلبه کمال و غلبه که در زمان فقر تغذیه مختصر
 در این صورت مرغی بر کشته است با درم سده یا اسما و چنانچه ذکر
 نمودیم مرغی شاد و شاد

کشی مرغی - کشتی ندرت و لا عوی پیار دیده یافت

تغذیه مرغی - مرغی شاد و شاد و درم سده و درم سده و درم سده
 و قوتی که در درم سده و درم سده و درم سده و درم سده
 علاقه است که با این مرغی مستند کند و لا یمیز آنکه بهر
 داده و یک چنانچه درم و اسما و انتهای مرغی و مرغی و مرغی

که غلبه است

۹۹۸ رسد مرغی و مدفع بق و اسما و بختی و بختی و بختی

و وجع و غلبه است که آن اسما و بختی و بختی و بختی و بختی
 و بختی و بختی و بختی و بختی و بختی و بختی و بختی و بختی
 قرمشید که با این مرغی است که علت است که آنکه بختی و بختی
 آنکه و در درم سده که اسما و بختی و بختی و بختی و بختی
 و بختی و بختی و بختی و بختی و بختی و بختی و بختی و بختی
 و درم سده که اسما و بختی و بختی و بختی و بختی و بختی
 اگر غلبه است که بختی و بختی و بختی و بختی و بختی و بختی
 عموما شاد و شاد و بختی و بختی و بختی و بختی و بختی و بختی
 علت است که مرغی شاد و شاد و بختی و بختی و بختی و بختی
 و بختی و بختی و بختی و بختی و بختی و بختی و بختی و بختی
 اند از مرغی و بختی و بختی و بختی و بختی و بختی و بختی و بختی
 خط مقدم هر یک بر اسما و بختی و بختی و بختی و بختی و بختی
 هم مرغی او در اسما و بختی و بختی و بختی و بختی و بختی
 بختی و بختی و بختی و بختی و بختی و بختی و بختی و بختی
 غلبه است که با این مرغی مستند کند و لا یمیز آنکه بهر
 رسد و بختی و بختی و بختی و بختی و بختی و بختی و بختی و بختی

۹۷۱ متفرق و طبل در حالت نفاست غذا کم خوردن تا ترش نکند و در این
 اشیای مجاز از دفع شدن میسر آید تا قریب به ماه و چون در عطش
 و وجع در معده میرسد که در در موضع نیست و سبب خفق قیغ
 شده است و در این صورت نافع است اگر به سطره و نخه و ریت
 است و ایامه مقویه و تلخ و چون آب یک از اینها را نصف شمع مقویه
 نفخ شده اندازند :

polyurie.

۹۷۲ تغییر در لب عارض از خروج مقدار زیاد از ادرار
 بسیار رقیق که وزن مخصوص کم و عاویض ذره از قند باشد
 و همراه آن با عطش مفرط و تشنگی که بر نفس لایه بقله زیاد آب
 و یا شربت و لیکن بنوشد و بواسطه بزرگ سیلاب است که معده صفی
 بغیر ادرار بولیم پس مانده اند :

علامت - در این بیماری ادرار یک در شب از دفع مر که عموماً پخته
 از آن است که در دیابیطس غریب میثاق و کیفیت بول اختلاف
 طایفه در این درونی چنانکه در دیابیطس ادرار صاف و بی
 بو مانند آب صاف شده است قشر یا قدر بسیار بیزه است
 و بواسطه ادرار و تیزاب کوب بهم گزند وزن مخصوص از
 هزار و یک تا هزار و نه است لهذا ایامه ادریک و اوره و

املح

املح ضعیف کم دارد و مقدار شکر کم در سبب و چهار ساعت ۹۷۲
 من و شکر نسبت کم بقدر بود بلکه در همان زمان دفع شکر که دارد
 بعضی از مرضها نسبت من آب می آید مانند برادرش عطش در
 و چهار ساعت و پنج در شب بیدار گشته و بر بر نشیند و بول کف
 و بعد این مقدار دفع می شود بقاعده است و اشکها که زیاد و غلبه است
 طبع و بندرت کم نشد و در غرض می بیند غذا را بنایت و اثر به عین
 و بر سایر و دیان با مفره و بر آن کم و صلی و دیان غلبه کف
 و عسر در معده همراه شده اند که در وقت گرسنگی عسر
 و در ارش دم که است طبع است جلد او مایل و خش نشد و کاف
 بیدار اثر گشته بدن در خش گشته و با قور کالوت طبع قش باشد
 مگر در صورتیکه اشکها کم نشد و در غرض بقاعده نشد :

رفتار و دوام و انهای مری - چون شش و رخی در اطفال بعد از
 زیاد نشد تا سن بلوغ و در آنوقت بیک حالت قش مانند
 چون در کول عارض نشد در چند روز درجه اشک ادرسه
 فضول اثر دفع شدت و ضعف او گشته و چون حالت عارض
 نشد در مدت ایام او عطش تقطی یا به و اشیای ناسین و
 ایامه ادریک و اوره و در وقت دفع نشد این نشا موقت است

۹۷۷ بدون اینکه غوطه بخورد قصبه ببرد و باشد که هیچ غوطه نبرد
 گندم که منگ کعبه و لاله صاف شود و آنکه غوطه نخورد و باشد
 معونی بکند بخارج سیدان کند منگ و در میان سده و بجهت تمام بر آن کند
 در استار او را بر مرون برزد و این حالت کاری کعبه در هنگام که گوار و
 در جزو بعضی یا و دنی بیدار کند شده باشد و یا اینکه و بهشت از غرض
 و بهشت قات و در گوار من معترف و منعطف شده باشد و بهشت از
 مایه کشف کعبه هر حالت این مرفی همه اینها با کونه لایزال
 و خوف زیاد و صدای و در و چو چو آگاهی از جواب بفرستد بحد
 کمال و در آنکه عقب شرف من توانه رفت بخوبی کعبه عملی
 عقد یا قوت لازم داشته باشد بتدریج این و کلام عارفی کعبه
 در هنگام بیدار و در هنگام دفع بارز و بول و در بعضی عارفی بق
 در وقت خواب شدن مایل و در وقت وقت زیاد بجا برود و باید
 مدغم و بیکر که عطف کعبه در او بر قصبه سید من
 و بهشت تمام و رنگ و بوی او و باندازه که اصلها مکرر شوند کعبه
 تغییر یافته و دقیق عطف و بر این صحن او باید دره بین بکار برد
 بخوبی اعمال ذره بین لازم عطف در وقتیکه غوطه من تمام شد
 او را بر کعبه و کعبه اند که موزون بکشد و وجه من غوطه و بهشت

در خانه

۹۷۸ در خانه و در خانه که در استار من باشد که کعبه بفرستد
 صغیر شفاف و نورانی گردد و چون مرفی طالعته این دانه بر
 کعبه و یک روبرو صغیر شفاف بیدار کند که بفرستد طالعته
 در طبقه بفرستد و ملاحظه کعبه و این روبرو شفاف داده اند
 به آن روبرو شفاف طالعته بآب جلد و چون این روبرو
 مخصوص بفرستد و در تمام اعمال ذره بین در استار من و بهشت
 دیده عطف که صولات من بعد و کعبه طبعی بکشد و تغییر در وقت
 من بیدار شده است و چون طالعته در مرفی کعبه یا من بفرستد
 در صولات او کم و بیدار صغیر و قصبه بفرستد و کعبه یک
 تا یک مدت که بکشد از حالت طبعی کعبه دم آن که با دانه بکشد
 سید من بکشد و رنگی و کعبه با طالعته و توان دید مالد و این صولات
 بکشد و ملاحظه کعبه که بفرستد و کعبه بفرستد کعبه
 من تمام کعبه بفرستد و بفرستد کعبه بفرستد این صولات
 کم شدن قوت قصبه و کم شدن غوطه و در وقت از آن است
 که مالد و غوطه بکشد و در طرف کعبه و هر کعبه با صفت
 رنگ و هنر و کم قوت و کز این اطراف و تقدیر و در وقت
 و در بعضی از این اشخاص که کعبه بفرستد و کعبه بفرستد

981 و سیدنی زلف غریب از مشبه نوع با سید طوبت از حواری بود و از غنای و ذی
 از آنکه این امری بالادعال و سیدت باغ است و در سیدت سوزنی
 از طوبت و صفات و بمقدار زیاده است که بکمال قطع ثقت تا بعد از زمان طوبت
 یا قیصری و باره این سخن سیدنی لایق و هرگز سیدنی او بالادعال
 و قطره طوبت و سیدت سیدنی من بر کمال ثقت با سیدنی سوزنی حواری بود
 دیده شود طوبت که سیدنی بالادعال شد و بفاصله بار صحنه بدنی
 گفته یا بوجهی غیر و صفات یک مقدار زیاده از طوبت خارج شد که صاف
 در مخفی سوزنی است که از دوزخ این صحنه از این صحنه خوانند آورد
 این که سیدنی سوزنی در وقت سنانه از دوزخ خوانند که مری ناشناسی
 مانند و سوزنی دیده شد شغل که بعد از روز صغیر شد و نهال یا به
 و نه آلت بدن هیچ مگر مشهور شد که چون بوجهی صاف
 مری بجهت که روز صغیر سوزنی می کنند یک صحنه و در صغیر
 و سنانه از اطراف که سیدت با آنها یک همراهی کنند
 با غروب سوزنی صحنه بوجهی سوزنی بر نه و بر آلتی رخنه
 تقصیر از صحنه در قاره که گذارند ته نشین شد و بدین
 صاف منجمد و سوزنی با دوزخ این صحنه کنند تا عملیات
 مخفی صحنه سوزنی در صحنه ما مذکور صغیر که صاف این مری مبتلا
 لایق لایق

بصیق لایق و طوبت قلب و حواری و سوزنی و صغیر و سیدنی
 982 اطراف که غایت سوزنی و طوبت و سوزنی و سوزنی و سوزنی
 بروجه این قلب و سوزنی و سوزنی و سوزنی و سوزنی و سوزنی
 در این امری بدقت زیاده امتحان نماید تا بعد از آنکه سوزنی
 تقدیر الموفد - چون سوزنی بر نه و سوزنی و سوزنی و سوزنی
 بر صحنه بر خط و سوزنی و سوزنی و سوزنی و سوزنی و سوزنی
 زیاده تر شد هر چه صغیر و سوزنی و سوزنی و سوزنی و سوزنی
 بوجه و صغیر در قور به زیاده شد و لایق و سوزنی و سوزنی و سوزنی
 صغیر و سوزنی که سوزنی و سوزنی و سوزنی و سوزنی و سوزنی
 خوا کنند
 آیتاب - سوزنی که سوزنی و سوزنی و سوزنی و سوزنی و سوزنی
 بجهت در آنها یک آلت تناسلی زیاده منجمد اند
 از آنها لایق سوزنی و لایق سوزنی و سوزنی و سوزنی و سوزنی
 سوزنی و سوزنی و سوزنی و سوزنی و سوزنی و سوزنی و سوزنی
 در سوزنی که سوزنی و سوزنی و سوزنی و سوزنی و سوزنی و سوزنی
 سوزنی و سوزنی و سوزنی و سوزنی و سوزنی و سوزنی و سوزنی
 و آن حرکت سوزنی که از سوزنی و سوزنی و سوزنی و سوزنی و سوزنی

۹۸۷

که آب بحر صبر خا و آبها سوخته و آبها ترش نه در دهان بالذوق از
بلند و پنه مستبد باین مری کونه :
ترشح مری - و حسی که هوا در کف مابین غشای این قلع
این یا تحت جنب ملغظه کف در سطح ریه بر آنکه که از غشای منظم که
جفت از یک روزن تا تخم قارش و چون با نکت خا بر او دهن
جای کف و پنهان در وقت جنب کف ناید این که انقباض بر کف و ریتن
فشارده نشود و این کار کف در معده ریه و غده ها و ریه و غشای
جنب لو کف در وقت سم الصدر مقدم و مؤخر کف در هم باشد که از صدر کف
نوع کف و صورت و عصاره دیگر دیگر :
معدت - تا کمال علایم که بحث شد از این مری کف در وقت نیند
لذت از علایم مخفی او یک رال کر پنهان جابج کف دیگر
صدر از علایم کف میسر است و این علایم مخفی با مری دیگر
اند که مرکب او شده اند جابج رال کره پنهان جابج بر کف کف
بروشیت کافیلر است که همه مری مری کف و صدر از علایم کف
بوسطه ظاهر شدن بفرغ غشای کافیلر جنب است معلوم است که از قوع
صوت باید روشن تر از حالت طبعی و چون انقباض از صدر کف
کف از وقت تخفی آسان تر کف که بوسطه رفته یا یک جلد
دفعه

۹۸۸

دفعه یک ماه در کف کف نه کف بدون تغییر کف در جلد و این
نرم و لاخ ریه مخفی ملغظه و در وقت کف در ریه کف یاف
بوده قلع و بر کف کف در آنکه که از غشای منظم که
رشد و جفت کف میوزانام از نه طغریا نکت مری یا و مرکب
ماری بوسطه عسر نفس و خفتن و مرکب صورت مری کف
اگر انقباض دفعه قلع ریه را متوقف این که ملغظه کف جابج
رشد به ملغظه کف و مؤخر مدد سانه و این انداد کف که بوسطه
منظم یا ترشح رطوبت ملغظه کف و هم باشد که اندادش بوسطه
رطوبت ذات انقباض که همه را او کف و یا بوسطه قارش هوا
این مری مرشحه جذب کف کف ریه بر این کف کف انقباض
صدر کف و نایه مخفی باید که ملغظه کف رفته یا بوسطه کف
چون انقباض صدر ان بر کف پنهان رادایات موضوع کف بر کف
و نه کف شده داشته باشد مخم از برابر بوسطه شرط یا سوزن یا
کار نارنج دهن و بوسطه قارش یا جی مت پیر و کف کف :
فی سیم - از انواع ترش کف در ترشح کف در مری کف
که کف قتم او را استقامت طبع کف کف باطل در مری کف مقدار
از کف مری کف و ضامن مری کف که وجه این کف مری کف

و این مری در نهان هم علتی که در کتب درجی می باشد
 می باشد و این که در کتب درجی می باشد و این که
 خون معلق در رحم می باشد و متعنی که در کتب درجی می باشد
 بلکه در ادب شایسته که در کتب درجی می باشد و این که
 کف و یک که از متعنی که در کتب درجی می باشد و این که
 بخوبی می باشد و این که در کتب درجی می باشد و این که
 شد و این که در کتب درجی می باشد و این که
 معلق که در کتب درجی می باشد و این که
 که ضعیف می باشد و این که در کتب درجی می باشد و این که
 قیو و متر که در کتب درجی می باشد و این که
 مری و بعد از علت که در کتب درجی می باشد و این که
 مجذوب است و بعد از علت که در کتب درجی می باشد و این که
 نوشته شده است که در کتب درجی می باشد و این که
 علت بر وجهی که در کتب درجی می باشد و این که
 این نسبت که در کتب درجی می باشد و این که
 علت بر وجهی که در کتب درجی می باشد و این که
 علت بر وجهی که در کتب درجی می باشد و این که
 علت بر وجهی که در کتب درجی می باشد و این که

ایک نشت

۱۰۰۰
 انکشت به همدیگر برید و عقی مشانه لوفش رو به بالا معلوم
 که مقدار هم چنان گفته شد حالت همیست و اما که هر یک مقدار
 یکبار از فرج خارج شو و به آن اندازه شش یکبار که موصوفه شد که
 هیچ یک از این مرتبه خارج نشود و در هر فوریت فروغ کند هم
 است با صدای معلول باین فری که در رتبه یکبار فیدال ابستنی
 میرفت و اما با پنج و هفتم رسیدند و فضا از فرج آنها باز شد
 و بوی خارج شده و شش بکالت طبع رجعت نمایند و به هم عکس
 محوله همیست مفقه گفته

[illegible]

طوبی : تقدمة المومنین
نحوه نحو مری به طوبی :

طبرستان

۱۰۰۱ **مصلح** - منوط است بر آن چیز که مانع از خروج کائنات صانع

از وضع هر چه که قطع شود منقطع عیناً هم می ماند و سبب از
انگشت به هم می رسد و بر آن قطع خون از وقتی بیرون آورده
و یکت می رسد و سیگار در عین دهن که هم در راق از نا ملین و
طهر در در هم نایم و در لک ملین برور می کشند و سنگ را به بند
و انباری که منی صفا شده عیناً هم در عین دهن و از برار این
بهترین چیز است که هیچ فایده ندارد

فایده شش از انقباض و تنفس - در وقت
آه غشیه صفرا بر یافت شده است و حصول آن غلبه که از کوب
و از اثر تعین جمع است و کاه هر چه در عین صوره ظاهر شده است
و در این صورت که این کاه از کوفت شش غایب بلکه
حصول او یا از تجزیه مواد مترشحه است و یا راه پیدا کردن و
صفحات است با خارج و کاه از اثر و است و یا راه پیدا کردن
با اثر است که باطن او یا با کاه در آن مرشحه باشد
و مجاری است

فایده شش از انقباض و تنفس - در وقت
ضایع طبعاً بر آن کوه که در استقامت طبع حصول کاه در عین صفرا
است و

۱۰۰۲ **مصلح** - در اول این که به فتنه عیسوی از کشتن بدن مسو

ساخت که این اعتقاد با طریقت و وجهی فقط در سده
و معالجت و حکم مدینه معتقد بر آن شده که در صفات جمع
وقت بخار ترشح می کنند اگر چه بخار از رطوبت این قوه می آید
اند و بخار می آید که اند که در عین صفات کاه می آید
و در مثله که از این ترشح می رسد که این کاه از صفات ترشح
که به به صورت از حقیقت داشته باشد که صفات ترشح
بخار می آید تا خون مشرب است و پدید عیب در بدن می آید
فایده شش از انقباض و تنفس - در وقت
و در مملکت می که تا بحال نوشته شده است معلوم شده که و عین
همیشه همراه می آید با شرط ببت و از برار این مرشحه و عین
نوشته اند که صدر از طبع در موضع قلب و دیگر صدر از
و علیان که بواسطه ضربان قلب اعداد مرشحه و این
سپاس شده است به بر عود و موفقی بر آید به آب یا کاه
نیمه در آب بد منه

فایده شش از انقباض و تنفس - در وقت
چنین آنچه مترشحه ملاحظه مرشحه و غلبه و قول این کاه کاه

۱۰۰۳ فرق و ثقبه ریتین است و گاه دغول او ملاطه از خارج بواسطه
 بواسطه جدار صدر و یا راه پیدا کنند یا از غشاء شکم بخوفی
 سده است با غشاء ریه و تیر فوفی نهم اند که رطوبات ترکه
 در غشاء ریه مانده فوفی و ریه و ترانه بخوبی شوند و
 یک کنار از آنها بوجه آید و بالافره بندرت فوفی ریه
 باشد که بالاصاله ترش بخار نماید و کفکوری در این محبت
 از ریه ریه و این فوفی و در مجله باشد که لا ثقب غشاء
 جنب و ریه کفکوری فوفی که دید او در خوانهم شد
 و هم شکایت که غشاء مجله ریه و جنب بالاصاله بخار
 ترش بخار نماید و این ترش در نه کام است که این غشاء متورم
 شد بهشت و بقول لکثرت در ورم حال این غشاء تنفیس است
 آن نه کام که رطوبت میوزیم ترش نماید بدون آنکه هیچ
 تغییر شحمی در رطوبت مترکه جدار شکم یک کنار با او ترش
 فوفی و در عین حیات ترش بخار شده فوفی بواسطه این ط
 صدر و زیاده شد صدر از شکم و سده و کشن صدر شقی
 در محمل معلول و این که کنار با رطوبت مرکب به از بزرگ
 داون بینه صدر از بوجه مسموع کفکوری و هر گاه که مرفی
 سلم به

سلم به چندان خطر ندارد و چون مرکب با ناهور ریه ۱۰۰۴
 بواسطه آنکه دغول یک مقدار زایل از کنار هوا جوف
 جنب و در غشاء و سورت فوفی کفکوری فوفی ریه است و چون
 پنبه مو تر کس سلم یا کوفی متلفه
 شده است رقتار و علی او
 در بطور لایق مرفی
 بیان نهم و چون
 فعل او در ریه
 ذات جنب
 با ذات الریه
 باید در صدق
 آنها گویند که
 بخوبی فوفی
 شک
 ۲۲
 ۲۲
 ۲

1009 Spermatostée.

سپرماتوسته

چهارم از ژنر
درکته

Quatrième genre de sécrétions mor-
bides. — Des pneumatoses ou
sécrétions gazeuses.

Emphyseme.

Emphyseme interlobulaire des
poumons.

Pneumatose du conduit digestif.

Développement spontané des
gaz dans les organes de la
circulation sanguine.

Pneumatoses des voies urin-
aires et génitales.

Pneumatoses des membranes
séreuses et synoviales.

Pneumatose péritonéale.

Pneumopéricarde.

XIX

Pneumothorax ...

1010

Fin de la table du premier
volume. آخر جدول

XX

۱۰۰۸ سینه کاغ

Hydrothorax avec spina-bifida.

Oedème des poumons. آب ریته

Hydrothorax ou hydropisie des plèvres. سینه کاغ

Hydropéricarde. سینه کاغ

Asite. سینه کاغ

Sécrétions séreuses des membranes muqueuses. آب ریته

Choléra asiatique. آب ریته

Hydro-entérorrhée. سینه کاغ

Exhalations séreuses dans

les organes génitaux de la femme (hydroorrhée,

hydro-mètre à l'état de vacuité et pendant la grossesse).

Deuxième genre de sécrétions morbides. — Sécrétions mu-

از دیه مان کرار در آلت (منه نه ش)
والله و سائر آفات سینه کاغ و سینه کاغ

سینه کاغ و سینه کاغ

۱۰۰۷ جنس ۴۳ از آلت سینه کاغ

queuses en général. سینه کاغ

Bronchorrhée. سینه کاغ

Gastroorrhée. سینه کاغ

Diarrhée catarrhale. سینه کاغ

Leucorrhée. سینه کاغ

Catarrhe vésical. سینه کاغ

Troisième genre de sécrétions morbides. — Sécrétions propres à quelques organes. سینه کاغ

Epididrose. سینه کاغ

Polysarcie ou obésité. سینه کاغ

Gialorrhée. سینه کاغ

Flux bilieux. سینه کاغ

Choléra-morbus sporadique ou européen. سینه کاغ

Polyurie. سینه کاغ

Galactorrhée ou flux de lait. سینه کاغ

XVIII

سینه کاغ

سینه کاغ

سینه کاغ

سینه کاغ

100. Sueurs de sang ou hématurie-
rose.

Hémorrhagies interstitielles ou
apoplexiques.

Hémorrhagie ou apoplexie céré-
brale.

Hémorrhagie de la moelle ou
hématomyélie.

Apoplexie pulmonaire.

De quelques autres apoplexies:

1° des viscères abdominaux;

2° du placenta; 3° des mus-
cles; 4° du cœur.

Purpura.

1° Simplex.

2° Hémorrhagique.

XV Scorbut.

Hémophilie ou diathèse hémor-
rhagique. 1009

Cinquième classe de maladies.

Sécrétions morbides.

Premier genre de sécrétions
morbides. — Sécrétions séreuses.

Hydropisies en général.

Hydropisies en particulier.

Anasarque. استقاء

Oedème. نفخ و آبق

Oedème des nouveau-nés. در آبق طفول و الولد

Phlegmatia alba dolens. در آبق سفید و زرد

Hydropisies cérébro-spinales. استقاء

Hydrocéphale aiguë. ام آبق حاد

Apoplexie séreuse. سته

Hydrocéphale chronique. ام آبق مزمن

Hydrorachis. استقاء

XVI

1.12

Zona.

.— 2° herpès circinatus.

.— 3° — phlyctenodes.

.— 4° — iris.

.— 5° — tonsurant.

Eczema.

Inflammations bulleuses.

Pemphigus ou pompholix.

Rupia.

Inflammations pustuleuses.

Acné.

Mentagre.

Ecthyma.

Impétigo.

Inflammations cutanées spécifiques.

Tavus.

XIII

1.11

Diphthérie cutanée.

Quatrième classe de maladies.

Hémorrhagies.

Epistaxis.

Hémoptysie.

Stomatorrhagie.

Gastroorrhagie, et hématemèse.

Hémorrhagies intestinales.

Flux hémorrhoidal et hémor-
rhoïdes.

Hématurie.

Urétrorrhagie.

Métrorrhagie.

Hémorrhagie des membranes
séreuses.Hémorrhagie ou apoplexie
méningée.

XIV

1.14 Métrite Chronique.

1° Métrite chronique avec engorgement et induration du tissu.2° Métrite ulcéreuse et granulée.

Ovarite.

Inflammations des trompes utérines.

Péritonite.

Péritonite aiguë simple ou primitive.

Péritonite puerpérale.

Péritonite symptomatique.

Péritonite chronique.

Inflammation du tissu cellulaire.

Phlegmons splachniques.

Phlegmon et abcès des médiastins.

Phlegmons abdominaux:

Phlegmon périnephrétique.

XI

Phlegmon et abcès des fosses iliaques. 1.15

Phlegmon et abcès de l'excavation pelvienne.

Oreillons.

Inflammation du tissu musculaire.

Poosités.

Inflammation de la peau.

Eanthèmes.

Roséole.

Erythème.

Erysipèle.

Inflammations vésiculeuses.

Herpès.

A. Variétés de siège: 1^oherpès labialis. — 2° præputialis et pudendi.B. Variétés de formes: 1°

XII

1.14 Phlébite en général, et de quelques
phlébites en particulier.

Inflammation du système
lymphatique

Angioléucite.

Adénite ou inflammation des
ganglions lymphatiques.

Inflammation de l'appareil de
l'innervation.

Méningite cérébrale aiguë.

Méningite chronique.

Méningite rachidienne et céré-
bro-spinal.

Encéphalite.

Myélite.

Névrite.

IX Inflammation de quelques-uns

des sens.

Coryza.

Ozène ou coryza ulcéreux

Otite.

Inflammation des organes de la
sécrétion et de l'excrétion urin-
aires.

Néphrite aiguë et néphrite

Chronique.

Pyéélite

Cystite aiguë et cystite chro-
nique.

Inflammation des organes
génitaux.

Métrite.

Métrite aiguë simple.

Métrite puerpérale.

X

1.18 Hépatite chronique.

Inflammation des organes qui servent
à l'excrétion de la bile.

Cholécystite.

Pancréatite.

Splénite.

Inflammation des organes de la
respiration.

Laryngite.

Laryngite aiguë simple.

Laryngite striduleuse ou pseudo-
croup.

Laryngite pseudo-membraneuse
ou croup.

Laryngite sous-muqueuse.

Laryngite ^{dé}œdémateuse ou œdème
de la glotte.

Laryngite sous-glottique.

Laryngite chronique.

Trachéite aiguë et trachéite
chronique.

Bronchite aiguë.

Bronchite chronique.

Grippe.

Pneumonie.

Pleurésie aiguë.

Pleurésie chronique.

Inflammation des organes de
la circulation.

Péricardite.

Endocardite.

Cardite.

Artérite.

Quelques remarques sur l'aorte.

rr.

Des inflammations.

De l'inflammation en général.

Inflammation des organes digestifs.

Stomatite.

id. érythémateuse.

id. avec altération de sécrétion.

id. diphthérique.

id. crémeuse ou muget.

id. folliculeuse ou aphtes.

Stomatites ulcéreuses et pustuleuses.

Stomatite mercurielle, salivation mercurielle, ptyalisme mercuriel.

Glossite.

V

Angines.

1.19

Angine gutturale et angine pharyngée aiguës.

Angine gutturale et pharyngée chroniques.

Amygdalite ou angine tonsillaire.

Angine pseudo-membraneuse.

Oesophagite.

Gastrite aiguë.

Gastrite chronique.

Entérite et colite aiguës.

Entérite et entéro-colite chroniques.

Dysentérie.

Inflammations des annexes des organes digestifs.

Parotides.

Hépatite aiguë.

VI

1.22

Fièvre intermittente simple.

Fièvre intermittente pernicieuse.

Fièvres intermittentes anormales.

Remarques sur les fièvres intermittentes symptomatiques.

Quatrième genre de fièvres. —

Fièvres rémittentes.

Fièvre pseudo-continue.

Cinquième genre de fièvres. —

Fièvre hectique.

Deuxième classe de maladies. —

Maladies constituées par un vice de proportion du sang.

Premier genre. — Maladies par excès de sang.

Pléthore.

III

Congestion sanguine en général.

Congestion cérébrale.

1.23

Congestion rachidienne.

Congestion pulmonaire.

id. id. active.

id. id. passive.

Congestions des organes abdominaux.

id. du foie.

id. de la rate.

id. de l'utérus.

Deuxième genre. — Maladies par défaut de sang.

Anémie.

Chlorose ou pâles couleurs.

Anémie des organes en particulier.

Troisième classe de maladies.

IV

فهرست جداول کتاب با تواریخ
1.24 Table des matières.

Contenues dans le premier volume.

Première classe de maladies.

Des fièvres...

1° de la fièvre en général.

2° des fièvres.

Premier genre de fièvres. —

Fièvres continues.

Fièvre éphémère.

Fièvre inflammatoire.

Fièvre typhoïde.

Du typhus, ou peste d'Europe, comparé à la fièvre typhoïde.

Fièvre contenue d'Angleterre, ou typhus fever.

Fièvre bilieuse des pays chauds.

Fièvre jaune.

Peste.

Deuxième genre de fièvres. —

Fièvres éruptives.

Variole.

Vaccine ou prophylaxie de la variole.

Varicelle.

Varicelle, petite vérole volante ou verolette.

Rougeole.

Scarlatine.

Luette miliaire.

Considérations générales sur la nature des fièvres éruptives.

Troisième genre de fièvres.

Fièvres intermittentes.

050